

PRAVILA

za atletska tekmovanja

2018 -2019

GENERALNI SPONZOR

ZLATI SPONZORJI

SREBRNI SPONZORJI

BRONASTI SPONZORJI

INSTITUCIJE

MEDIJI

**PRAVILA
ZA
ATLETSKA
TEKMOVANJA
2018-2019**

Veljajo od 1. novembra 2017

LJUBLJANA, marec 2018

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.42.063

PRAVILA za atletska tekmovanja 2018-2019 : veljajo od 1. novembra 2017 / [prevedli in strokovno priredili Gabrijel Ambrožič, Andrej Udovč, Gašper Udovč ; oblikovanje risb Peter Krušič]. - Ljubljana : Atletska zveza Slovenije, 2018

Prevod iz: IAAF competition rules 2018-2019

ISBN 978-961-94382-0-6

293854208

Izdala Atletska zveza Slovenije

PRAVILA ZA ATLETSKA TEKMOVANJA 2018-2019

Prevod iz IAAF COMPETITION RULES 2018-2019

Prevedli in strokovno priredili

Gabrijel AMBROŽIČ

Andrej UDOVČ

Gašper UDOVČ

Tehnično uredil

Zdravko PETERNELJ

Prelom

Peter DROFENIK

Oblikovanje risb

Peter KRUŠIČ

Naklada

1000 izvodov

Tisk

Tiskarna Koštomaj

Cena

Brezplačna publikacija

PREDGOVOR

Z največjim veseljem vam predstavljam najnovejšo izdajo IAAF pravil za atletska tekmovanja za obdobje 2018-2019.

Ta pravila so predvsem zasnovana, da uradnim osebam zagotovijo praktično publikacijo, ki vključuje vse spremembe, ki so se pojavile od zadnje izdaje.

Dve glavni spremembi glede na prejšnjo izdajo sta prvič reforma, izvedena leta 2017, ko je bila ustanovljena »enota« za integriteto atletov, s čemer sedaj protidopinška pravila, pravica nastopanja ter reševanje sporov in disciplinski postopki sodijo drugam in drugič, da komentarji in opombe iz »The Referee«, ki so bile prej objavljene ločeno, sedaj predstavljajo sestavni del tehničnih pravil.

Druga posledica reforme so posodobljena medicinska pravila, ki jih sedaj pripravlja IAAF Komisija za zdravje in znanost in novi IAAF oddelek za zdravje in znanost.

Tehnična komisija še naprej stalno preverja vsebino, veljavnost in ustreznost vseh tehničnih predpisov. Obstajajo številne nove tehnične spremembe, ki se odražajo na straneh teh Pravil, ki vključujejo uvedbo »kombinirane kategorije« v kategorije tekmovalcev (moški in ženske tekmujejo in točkujejo skupaj) in uvedbo svetovnega rekorda v cestnih tekih na 5 km.

Rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri izdelavi te publikacije, za njihovo marljivost.

Sebastian Coe
Predsednik IAAF

PREDGOVOR K SLOVENSKEMU PREVODU

Veseli me, da lahko v kratkem uvodniku k prevodu Pravil za atletska tekmovanja 2018-2019 z vami delim nekaj misli, povezanih s tem pomembnim dokumentom, ki v tokratni izdaji glede na predhodne verzije, prinaša kar nekaj novosti. Uvedene novosti potrjujejo, da ugotovitve in moderni pristopi, ki jih prizadevni atletski organizatorji prepoznavajo kot pomembne pri svojem delu, postajajo del atletskih pravil in tako prispevajo k napredku atletike. Tovrstne spremembe so usmerjene v optimizacijo pogojev tekmovanj, ki atletinjam in atletom omogočajo, da v tem plemenitem športu uživajo, napredujejo in tako dosežejo svoj maksimum, hkrati pa gledalcem omogočajo doživeti vrhunsko organizirane atletske dogodke.

Atletika je skozi več kot stoletje razvila pravila v izjemno kompleksen in obsežen dokument. Ravno zaradi kompleksnosti posameznih segmentov je ena najpomembnejših sprememb tokratne izdaje pravil razdelitev celotne vsebine na več ločenih izdaj, ki so namenjena različnim segmentom atletike. Tako sedaj Pravila za atletska tekmovanja dejansko vsebujejo samo področja, ki so pomembna za tekmovanje atletov in delovanje uradnih oseb na tekmovanjih. S tem pravila dejansko postajajo »dogovor med atleti in organizatorji (vodstvo, tajništvo, tehnična služba in še posebej sodniki) ter tudi trenerji« in skrbijo, da se lahko tekmovanja odvijajo pravično, varno, zanimivo in brez zapletov.

Druga sprememba je dopolnitev Tehničnih pravil s komentarji in obveznimi razlagami, ki so do sedaj predstavljala ločeno publikacijo The Referee in so jih uporabljali predvsem organizatorji in atletski sodniki. Te razlage vsebujejo veliko pomembnih informacij, ki bodo zagotovo uporabne in koristne tudi za vse druge sodelujoče na atletskih tekmovanjih.

V imenu slovenske atletike se iskreno zahvaljujem vsem, ki so pripomogli k odličnemu prevodu angleškega izvirnega besedila.

Atletska zveza Slovenije
Roman Dobnikar
Predsednik

OSNOVNI POJMI

OSNOVNI POJMI

Atleti mednarodnega ranga

Atlet, ki je v seznamu za testiranja ali ki nastopa na mednarodnih tekmovanjih, kot je opredeljeno v Protidopinških pravilih.

Atletika

Teki na stezi in tehnične discipline (meti, skoki), cestni teki, tekmovalna hoja, krosi, gorski teki in trail tek (tek čez drn in strn).

CAS

Športno razsodišče, ki je neodvisno arbitražno telo s sedežem v Lozani, Švica.

Članica

Nacionalna atletska zveza, včlanjena v Mednarodno združenje atletskih zvez (IAAF).

Članstvo

Članstvo v Mednarodnem združenju atletskih zvez (IAAF).

Država

Določeno ozemeljsko območje, ki ga kot neodvisno državo priznava mednarodno pravo.

Državljan

Oseba, ki ima z zakonom priznano državljanstvo države.

Državljanstvo

Z zakonom priznano državljanstvo.

IAAF

Mednarodno združenje atletskih zvez.

OPOMBA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE:

Atletska zveza Slovenije je članica Mednarodnega združenja atletskih zvez (IAAF) in Evropske atletike (EA).

Klub

Klub ali društvo atletov, ki je po pravilih članice, včlanjen v nacionalno atletsko zvezo.

Komisija

Komisija IAAF, ki jo imenuje Svet IAAF v skladu s statutom.

Kontinent

Geografsko območje, ki obsega vse države in teritorije, ki pripadajo eni od šestih kontinentalnih zvez.

Kontinentalna zveza

Kontinentalna zveza IAAF, odgovorna za razvoj atletike na enem od šestih ozemeljskih območij sveta, na katera so razdeljene članice po statutu IAAF.

Mednarodna tekmovanja

Tekmovanja, vključena v svetovno atletsko serijo (kot so opisana v Pravilih), atletski program olimpijskih iger in ostala tekmovanja, ki jih organizira oziroma so organizirana v imenu IAAF ali kot so opredeljena v Pravilih in Predpisih.

Mednarodna tekmovanja s povabilom

Atletsko tekmovanje s povabilom, na katerem nastopajo atleti, člani dveh ali več članic s povabilom organizatorja tekmovanja.

MOK

Mednarodni olimpijski komite.

Nacionalna zveza

Članica IAAF, v katero je atlet ali druga oseba v skladu s Statutom IAAF včlanjen neposredno ali preko kluba ali drugega telesa, ki je vključen v članico.

Nevtralni atlet

Atlet, kateremu je v skladu z 22. členom, točka 1 (a) (Pravica nastopa), s strani Sveta podeljena posebna pravica nastopanja na posameznem ali več mednarodnih dogodkih kot posamezniku in ki v vsakem danem trenutku izpolnjuje vse pogoje, tako kot jih določi Svet, za tako pravico nastopanja. Vsa določila Pravil in predpisov, ki veljajo za atlete, bodo veljala tudi za nevtralne atlete, razen če ni to

posebej drugače navedeno; in vsak trener, športni učitelj, vodja, zastopnik atleta, agent, spremljevalci ekipe, uradne osebe, medicinsko ali paramedicinsko osebje, starši ali katera koli druga oseba, ki je zaposlena ali sodeluje z nevtralnim atletom, ki nastopa na mednarodnem tekmovanju, veljajo za spremljevalce atletov za namene teh Pravil.

Območje

Zemljepisno območje, ki ni samostojna država, ima pa določeno samostojnost na področju športa in je priznано s strani IAAF.

Pravila

Pravila za atletska tekmovanja IAAF, vključno s Pravili za atletska tekmovanja (ki vključujejo tehnična pravila), prejšnji Etični kodeks, Kodeks neoporečnosti postopanja, Pravila o izvedbi kongresa in vsa ostala pravila, ki so občasno sprejeta v skladu s Statutom.

Pravilnik o zastopniku atleta

IAAF Pravilnik o zastopniku atleta kot ga občasno sprejme Svet.

Predpisi

Predpisi IAAF, ki jih sprejema, spreminja in dopolnjuje Svet IAAF.

Spremljevalci atletov

Vsak trener, športni učitelj, vodja, zastopnik atleta, agent, spremljevalci ekipe, uradne osebe, medicinsko osebje ali paramedicinsko osebje, starši ali katera koli druga oseba, ki je zaposlena ali sodeluje z atletom ali atletovo nacionalno zvezo na mednarodnem tekmovanju.

Stalno bivališče

Stalno bivališče je kraj ali naslov, kjer je atlet pri ustreznih oblasteh prijavljen, da ima tam svoje stalno bivališče.

Statut

Statut IAAF.

Svet

Svet IAAF.

Svetovna atletska serija

Največja mednarodna atletska tekmovanja po štiriletnem uradnem programu tekmovanj IAAF.

Tehnična pravila

Pravila, ki opisujejo tehnična pravila za tekmovanja, navedena v Pravilih za atletska tekmovanja IAAF.

Zastopnik atleta

Oseba, ki je pooblaščen in registrirana kot zastopnik atleta v skladu z IAAF Pravilnikom o zastopnikih atletov.

Opomba 1: Navedene opredelitve osnovnih pojmov veljajo za celotna pravila, razen kjer so isti izrazi ponovno opredeljeni v Protidopinških pravilih, npr. mednarodno tekmovanje, kjer zgornje definicije veljajo za vsa Pravila, razen za Protidopinška pravila.

Opomba 2: Vse navedbe v pravilih, ki so navedene v moškem spolu, veljajo tudi za ženske. Vse navedbe v ednini veljajo tudi za množino.

Opomba 3: Opombe, pisane v poševnem tisku z drugačno obliko črk (splet: zeleno obarvan tekst) (predhodno del IAAF publikacije The Referee), podaja razlago Pravil za atletska tekmovanja in praktična navodila za njihovo uporabo.

Opomba 4: Zaradi velikega števila dopolnitev in sprememb pravil v prevodu le-te niso označene tako kot v originalu z dvojno navpično črto ob tekstu.

OPOMBA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE:

Komentarji so povzetek komentarjev iz knjige The Referee, ki pojasnjuje posamezne člene ali dele člena ali točke.

The Referee je bila dodatna publikacija IAAF, ki pa je sedaj združena v enotno knjigo pravil.

MEDNARODNA TEKMOVANJA

MEDNARODNA TEKMOVANJA

1. člen

Mednarodna tekmovanja

1. Mednarodna tekmovanja so:

- (a) (i) Tekmovanja, vključena v svetovno atletsko serijo.
(ii) Atletski program olimpijskih iger.
- (b) Atletski program kontinentalnih, regionalnih ali področnih iger, kjer IAAF nima izključnega nadzora.
- (c) Kontinentalna ali področna prvenstva v atletiki, na katerih lahko sodelujejo atleti iz večih kontinentov.
- (d) Tekmovanja med ekipami z različnih kontinentov, ki zastopajo kontinente ali posamezne članice ali kombinacijo obojega.
- (e) Mednarodna tekmovanja s povabilom in tekmovanja, ki jih je IAAF kategoriziral kot del globalnega sistema in ga je odobril Svet.
- (f) Kontinentalna prvenstva in ostala znotraj kontinentalna tekmovanja, ki jih organizira kontinentalna zveza.
- (g) Atletski programi kontinentalnih, regijskih ali področnih iger in regijskih ali področnih prvenstev v atletiki, omejenih na udeležence z enega kontinenta.
- (h) Tekmovanja med ekipami dveh ali več članic ali kombinacija obojega znotraj kontinenta, z izjemo tekmovanj v U18 - mlajše mladinskih in U20 - mladinskih kategorijah.
- (i) Mednarodna tekmovanja s povabilom in tekmovanja, razen tistih iz 1. člena, točka 1 (e), kjer skupna vrednost štartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost nedenarnih nagrad presega 50.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino presega 8.000 USD.
- (j) Programi kontinentalnih tekmovanj, podobni tistim, navedenim v 1. členu, točka 1 (e).

2. Pravila se uporabljajo, kot sledi:

- (a) Za vsa mednarodna tekmovanja veljajo pogoji za nastop na tekmovanjih, pravila, ki urejajo spore in tehnična pravila. Vse ostale mednarodne organizacije, ki jih priznava IAAF, lahko uvedejo in izvajajo bolj omejevalne pogoje za nastopanje na tekmovanjih, ki so izpeljana v njihovi pristojnosti.
- (b) Protidopinška pravila veljajo za vsa mednarodna tekmovanja (razen, če ni drugače posebej navedeno), razen tistih, kjer MOK ali druga mednarodna organizacija, v ta namen priznana s strani IAAF, izvaja kontrolo dopinga na tekmovanju po svojih pravilih, kot na primer olimpijske igre. Ta dovoljena izjema velja samo za čas takega tekmovanja.
- (c) Pravila oglaševanja in reklamiranja (8. člen) veljajo za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (a)(i), (c), (d) in (e). Kontinentalne zveze lahko sprejmejo lastna pravila za oglaševanje in reklamiranje na mednarodnih tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (f), (g), (h), (i) in (j), v nasprotnem primeru veljajo pravila IAAF.
- (d) Na vseh mednarodnih tekmovanjih veljajo členi 2. do 7., razen če posamezen člen posebej omejuje njihovo uporabo.

Opomba AZS: Na atletskih tekmovanjih v Sloveniji veljajo Pravila za atletska tekmovanja 2018-2019 oziroma zadnja izdaja.

2. člen

Dovoljenje za organizacijo tekmovanj

- 1. IAAF je v sodelovanju s kontinentalnimi zvezami odgovorna za nadzor celotnega tekmovalnega sistema. IAAF koordinira svoj koledar tekmovanj s koledarji kontinentalnih zvez, da ne pride do prekrivanja ali se to omeji. Vsa mednarodna tekmovanja mora v skladu z 2. členom odobriti IAAF ali posamezne kontinentalne zveze.

Vsaka kombinacija ali združevanje mednarodnih mitingov v serije/turneje ali lige zahteva dovoljenje IAAF ali pristojne kontinentalne zveze, vključno s potrebnimi pravili ali pogodbenimi določili za tovrstne aktivnosti. Izvedba tega se lahko prenese na tretjega.

Če posamezni kontinentalni zvezi ne uspe ustrezno voditi in nadzirati mednarodna tekmovanja v skladu s temi pravili, ima IAAF pravico posredovati in izpeljati ustrezne ukrepe.

2. Samo IAAF ima pravico organizirati atletsko tekmovanje na olimpijskih igrah, kakor tudi tekmovanja, ki so vključena v svetovno atletsko serijo.
3. IAAF organizira svetovna prvenstva v neparnih letih.
4. Kontinentalne zveze imajo pravico organizirati kontinentalna prvenstva in če sodijo za primerna, lahko organizirajo tudi druga znotraj kontinentalna tekmovanja.

Tekmovanja z dovoljenjem IAAF

5. (a) Dovoljenje IAAF je potrebno za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (b), (c), (d) in (e).
(b) Prošnja za dovoljenje mora članica, v katere državi ali območju bo mednarodno tekmovanje, posredovati IAAF najkasneje 12 mesecev pred tekmovanjem ali do drugega roka, ki ga določi IAAF.

Tekmovanja z dovoljenjem kontinentalne zveze

6. (a) Dovoljenje kontinentalne zveze je potrebno za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (g), (h), (i) in (j). Dovoljenja za mednarodna tekmovanja s povabilom ali tekmovanja, kjer skupna vrednost šartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost nedenarnih nagrad presega 250.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino presega 25.000 USD, ne morejo biti izdana pred posvetovanjem kontinentalne zveze z IAAF glede datuma.
(b) Prošnja za dovoljenje mora članica, v katere državi ali območju bo mednarodno tekmovanje, posredovati kontinentalni zvezi najkasneje 12 mesecev pred tekmovanjem ali do drugega roka, ki ga določi kontinentalna zveza.

Tekmovanja, ki jih odobri članica

7. Članice lahko odobrijo nacionalna tekmovanja in tuji atleti lahko nastopajo na teh tekmovanjih v skladu s 4. členom, točki 2 in 3. Če sodelujejo atleti drugih članic, skupna vrednost štartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost nedenarnih nagrad ne sme presegati 50.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino ne sme presegati 8.000 USD.

Na takem tekmovanju ne sme nastopati noben atlet, ki ne izpolnjuje pogojev za nastopanje v atletiki po pravilih IAAF, članice gostiteljice ali nacionalne zveze, katere član je.

3. člen

Predpisi za vodenje mednarodnih tekmovanj

1. Svet IAAF lahko izda predpise za vodenje mednarodnih tekmovanj po teh pravilih in z njimi ureja razmerja med atleti, zastopniki atletov, organizatorji tekmovanj in članicami. Svet IAAF lahko spremeni ali dopolni predpise, kadar presodi, da je to potrebno.
2. IAAF in kontinentalne zveze lahko določijo enega ali več predstavnikov, da so prisotni na vsakem mednarodnem tekmovanju, za katerega je potrebno dovoljenje IAAF ali kontinentalne zveze, da zagotovi izpolnjevanje ustreznih pravil in predpisov. Na zahtevo IAAF ali kontinentalne zveze bodo taki predstavniki podali poročilo o ustreznosti v roku 30 dni po koncu dotičnega mednarodnega tekmovanja.

4. člen

Pogoji za sodelovanje na mednarodnih tekmovanjih

1. Na mednarodnem tekmovanju lahko sodeluje samo atlet:
 - (a) ki je član kluba, včlanjenega v nacionalno zvezo; ali
 - (b) če je sam včlanjen v nacionalno zvezo; ali
 - (c) če je kako drugače pokazal, da bo spoštoval pravila članice; ali
 - (d) ki mu je s strani Sveta podeljena posebna pravica nastopanja na dotičnem mednarodnem tekmovanju kot nevtralnemu atletu in je izpolnil vse pogoje za tako pravico nastopanja, kot jih določi Svet; in

- (e) če je za mednarodna tekmovanja, na katerih je IAAF odgovorna za kontrolo dopinga, predhodno podpisal dogovor v obliki, ki jo določi IAAF, da bo spoštoval pravila in predpise IAAF in načela postopka za kontrolo dopinga, da bo vse spore z IAAF ali članico predložil v reševanje samo v skladu s pravili IAAF, in da ne bo nobenega spora predložil nobenemu drugemu sodišču ali organu, ki ni predviden s pravili IAAF.
2. Članice lahko zahtevajo, da noben atlet ali klub, ki je njen član, ne more nastopiti na atletskem tekmovanju v drugi državi ali območju brez pisnega privoljenja članice. V primeru take zahteve nobena članica, ki gosti tekmovanje, ne dovoli kateremu koli tujemu atletu ali klubu iz te članice, da sodeluje na tekmovanju brez dovoljenja, ki dokazuje, da ima atlet ali klub pogoje in dovoljenje, da tekmuje v državi ali območju, kjer poteka tekmovanje. Članice morajo obvestiti IAAF o vseh zahtevah po takih dovoljenjih. Da se olajša izpolnjevanje tega člena, vzdržuje IAAF na svoji spletni strani seznam članic, ki imajo take zahteve. To pravilo ne velja za nevtralne atlete.
3. Atlet, ki je član nacionalne zveze, se ne more včlaniti v drugo nacionalno zvezo brez predhodnega dovoljenja svoje prvotne nacionalne zveze, če pravila te zveze zahtevajo tako dovoljenje. Enako velja, da nacionalna zveza države, v kateri prebiva atlet, ne more prijaviti tujega atleta za tekmovanje v drugi državi brez predhodnega dovoljenja prvotne nacionalne zveze.

V vseh primerih po tem členu pravil mora nacionalna zveza države, v kateri prebiva atlet, poslati prvotni nacionalni zvezi pisno zahtevo, prvotna nacionalna zveza pa mora na zahtevo odgovoriti v 30 dneh. Dopisovanje med članicama mora biti v taki obliki, da je mogoče dokazati oddajo oziroma prejem pisma. V ta namen se lahko uporablja tudi e-pošta, če vključuje potrditev prejema pošte.

Če prvotna nacionalna zveza ne odgovori v 30 dneh, se šteje, da je dala zahtevano dovoljenje.

Če prvotna nacionalna zveza zavrne zahtevo za dovoljenje, mora zavrnitev utemeljiti, da lahko atlet ali nacionalna zveza, v kateri ima atlet prebivališče, vloži na IAAF ugovor zoper zavrnitev zahteve. Navodila za vlaganje ugovorov so objavljena na spletni strani IAAF. Da se olajša izpolnjevanje tega člena, vzdržuje IAAF na svoji spletni strani seznam članic, ki imajo take zahteve.

Opomba: 4. člen, točka 3, velja samo za atlete, stare 18 let in več na dan 31. decembra tekočega leta. Ta člen ne velja za atlete, ki niso državljani države ali teritorija ali so politični begunci ali za nevtralne atlete.

5. člen

Pravica zastopati članico

1. Na mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), lahko članico zastopajo samo atleti, ki so državljani države (ali teritorija), ki jo predstavlja članica in ki izpolnjujejo pogoje, določene s 5. členom.
2. Atlet, ki ni nikoli nastopal na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), ima pravico zastopati članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), če je državljan države (ali teritorija), ker je bil tam rojen ali se je tam rodil vsaj eden od njegovih staršev ali starih staršev.
3. Predmet 5. člena, točka 4: atlet, ki je zastopal članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), nima pravice zastopati drugo članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g).
4. Atlet, ki je zastopal članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), lahko zastopa drugo članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g) (s takojšnjo veljavnostjo, če ni drugače določeno) v naslednjih primerih:
 - (a) Če je država (ali teritorij) članice naknadno pridružena drugi obstoječi državi ali naknadno postane članica;
 - (b) Če država (ali teritorij) članice preneha obstajati in atlet postane državljan novo nastale države, ki jo prizna Pogodba ali je drugače priznana na mednarodni ravni ter posledično postane članica;
 - (c) Če teritorij članice nima nacionalnega olimpijskega komiteja in se je atlet kvalificiral za nastop na olimpijskih igrah v okviru teritorija matične države. V tem primeru atletovo zastopanje teritoriju matične države na olimpijskih igrah ne vpliva na njegovo pravico, da nadaljuje z nastopanjem za ustrezen teritorij članico na ostalih mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g).

5. V skladu s 21. členom, točka 2 (Pravica nastopa), pravico atleta, da nastopati po teh Pravilih ves čas jamči članica, katere član je atlet. Breme dokazovanja, da ima atlet pravico nastopa po 5. členu, leži na prizadeti članici in atletu. Članica mora IAAF dostaviti veljavne/avtentične dokumente, ki dokazujejo atletovo pravico nastopa in vse druge dokaze, ki bi bili potrebni za tako dokazovanje. Če tako zahteva IAAF, mora članica zagotoviti overjene kopije vseh dokumentov, na katerih temelji dokazovanje atletove pravice do nastopa v skladu s tem členom.
6. 5. člen ne velja za nevtralne atlete.

6. člen **Plačilo atletom**

Atletika je odprti šport, zato lahko atleti, v skladu s pravili in predpisi IAAF, za sodelovanje na atletskih tekmovanjih ali v kakšni drugi komercialni dejavnosti, ki je povezana z njihovo udeležbo v atletiki, sprejemajo plačilo v denarju ali naravi.

7. člen **Zastopniki atletov**

1. Atleti lahko koristijo usluge zastopnika atletov za pomoč pri pogajanjih o svojih atletskih programih na način, kot se dogovorijo. Atlet lahko tudi sam izpogaja svoj atletski program.
2. Atleti, ki so v standardnih disciplinah uvrščeni med 30 najboljših na lestvici IAAF ob koncu koledarskega leta, ne smejo v naslednjem letu sklepati ali podaljšati pogodbe za zgornje usluge z osebo, ki ni zastopnik atleta.
3. Članice, ki ravna razumno, bodo odgovorne za odobritev in priznanje zastopnikov atletov. Vsaka članica mora imeti nadzor nad zastopniki njenih atletov in nad zastopniki atletov, ki delujejo v njeni državi ali teritoriju ali zastopniki atletov, ki so državljani države članice.
4. V pomoč članicam pri tej nalogi bo Svet izdal predpise o delovanju zastopnikov atletov. Pravilnik o zastopniku atleta bo predpisoval obvezne zahteve, ki morajo biti vključene v predpise posamezne članice, ki urejajo delovanje zastopnikov atletov.

5. Kot pogoj za članstvo v IAAF bo članica v svoj statut vnesla predpis, da bodo vse pogodbe med atletom in zastopnikom atletov v skladu s pravili in Pravilnikom o zastopniku atleta.
6. Zastopnik atletov mora biti neoporečen, pošten in imeti dober ugled. Če se to zahteva, mora dokazati zadostno izobrazbo in znanje za zastopanje atletov tako, da uspešno opravi preizkus, ki je zasnovan in izveden v skladu s Pravilnikom o zastopanju atleta.
7. Posamezna članica mora letno posredovati IAAF seznam vseh pooblaščenih ali priznanih zastopnikov atletov. IAAF bo letno objavila uradni seznam vseh zastopnikov atletov.
8. Vsak atlet ali zastopnik atletov, ki ne izpolnjuje pravil ali predpisov, je lahko sankcioniran v skladu s pravili ali predpisi.

8. člen

Oglaševanje in reklame na mednarodnih tekmovanjih

1. Na vseh mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točka 2 (c), so dovoljena oglaševanja in reklame, če je v skladu s temi in drugimi predpisi, ki izhajajo iz tega člena.
2. Svet IAAF lahko občasno izda natančnejše predpise o obliki in načinu oglaševanja na mednarodnih tekmovanjih po teh pravilih. Ti predpisi morajo upoštevati naslednja načela:
 - (a) Na tekmovanjih po teh pravilih so dovoljeni oglasi samo za komercialne in dobrodelne namene.
Prepovedano je oglaševanje političnih ciljev ali interesov posameznih nasilnih domačih ali mednarodnih skupin.
 - (b) Prepovedan je vsak oglas, ki je po presoji IAAF neokusen, napadalen, vznemirljiv, sramotilen in neustrezen glede na naravo tekmovanja. Noben oglas ne sme ovirati televizijskih kamer pri snemanju tekmovanja. Vsi oglasi morajo biti v skladu s predpisi o varnosti.
 - (c) Prepovedano je oglaševanje tobačnih izdelkov. Prepovedano je oglaševanje alkoholnih izdelkov, če tega posebej ne dovoli Svet IAAF.
3. Svet IAAF lahko kadar koli spremeni predpise tega člena.

MEDICINSKA PRAVILA

MEDICINSKA PRAVILA

50. člen

IAAF medicinska organizacija

1. IAAF bo v načelih delovala na podlagi teh medicinskih pravil preko naslednjih oseb ali organov:
 - (a) Zdravstvena in znanstvena komisija; in
 - (b) Medicinski vodja.

Zdravstvena in znanstvena komisija

2. Zdravstvena in znanstvena komisija je po 6. členu, točka 11 (j) Statuta, imenovana kot komisija Sveta, ki splošno svetuje IAAF v vseh zadevah v zvezi z zdravstvenimi zadevami.
3. Zdravstvena in znanstvena komisija se sestane najmanj enkrat letno in sicer ob začetku koledarskega leta z namenom, da pregleda medicinske dejavnosti IAAF v preteklem letu in pripravi program za tekoče leto. Zdravstvena in znanstvena komisija se redno posvetuje o medicinskih vprašanjih preko celega leta, če se za to pokaže potreba.
4. Zdravstvena in znanstvena komisija je po teh medicinskih pravilih zadolžena za nadaljnje posebne naloge:
 - (a) pomaga pristojnemu oddelku IAAF pri oblikovanju politike ali izdajanju izjav o zdravstvenih ali znanstvenih zadevah v atletiki;
 - (b) svetuje Svetu, kadar je to potrebno, pri predpisih, povezanih z zdravstvenimi ali znanstvenimi vprašanji, ki se pojavijo v atletiki;
 - (c) pripravi priporočila za organizacijo zdravniške službe na mednarodnih tekmovanjih;
 - (d) pripravi priporočila pristojnemu IAAF oddelku o promociji zdravja preko atletike med množičnimi prireditvami;
 - (e) pregleda vsa specifična vprašanja športne medicine, ki se lahko pojavijo v atletiki in pripravlja ustrezne predloge pristojnemu oddelku za njihovo razrešitev;

- (f) sodeluje, če je tako zahtevano, na IAAF seminarjih s področja športne medicine;
 - (g) oblikuje splošne informacije o tematikah s področja športne medicine, ki se nanašajo na atletiko; in
 - (h) oblikuje izobraževalni material, povezan z zdravstveno nego v atletiki z vidika dvigovanja splošne ravni zavedanja o pomenu športne medicine med atleti in spremljevalci atletov.
5. Predsednik zdravstvene in znanstvene komisije lahko posamezne od navedenih nalog po potrebi delegira delovnim skupinam. Pri tem se po potrebi lahko obrne na zunanje strokovnjake, ki ji zagotovijo nadaljnje specialne nasvete s področja medicine.

Medicinski vodja

6. Medicinski vodja naj bo zdravstveno usposobljena oseba znotraj zdravstvenega in znanstvenega oddelka, ki bo odgovorna za:
- (a) koordinacijo različnih nalog, dodeljenih s strani zdravstvene in znanstvene komisije (ali delegiranih delovnim skupinam), v skladu s temi medicinskimi pravili;
 - (b) nadzor nad izvajanjem politik, stališč, priporočil ali navodil, ki jih je izdala zdravstvena in znanstvena komisija;
 - (c) upravljanje sistema terapevtskih izjem, v skladu s protidopinškimi pravili in predpisi;
 - (d) sprejemanje odločitev o pravicah nastopanja atletov kot to lahko zahtevajo pravila; in
 - (e) splošno obravnavo vprašanj medicinske narave, ki se pojavljajo v okviru delovanja IAAF.
7. Medicinski vodja lahko kadar koli tekom svojega dela poišče nasvet predsednika zdravstvene in znanstvene komisije ali kake druge osebe, ki jo smatra za to primerno. Poroča zdravstveni in znanstveni komisiji najmanj enkrat letno ali pogosteje, če se to od njega zahteva.
8. Medicinske informacije, ki jih obravnava zdravstveni in znanstveni oddelek v okviru svojih aktivnosti po teh medicinskih pravilih, so predmet stroge zaupnosti v skladu z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov.

51. člen

Atleti

1. Atleti so odgovorni za svoje fizično zdravje in za svojo zdravstveno oskrbo.
2. S prijavo na mednarodno tekmovanje, atlet izrecno odvezuje IAAF (in njene članice, direktorje, uradne osebe, zaposlene, prostovoljce, pogodbenike ali zastopnike) v okviru zakonskih določil kakršne koli odgovornosti za kakršno koli izgubo, poškodbo ali škodo, ki jo lahko utrpi v povezavi z ali kot posledico njegovega sodelovanja na mednarodnem tekmovanju.

52. člen

Članice

1. Ne glede na določila 51. člena, bo članica poskrbela po najboljših možnostih, da so vsi atleti pod njeno pristojnostjo, ki nastopajo na mednarodnem tekmovanju, takega fizičnega zdravja, ki je primerljivo z elitno ravno tekmovanj v atletiki.
2. Vsaka članica bo poskrbela po najboljših možnostih, da zagotovi primerno in stalno medicinsko kontrolo svojih atletov, ki je izvajana bodisi interno ali preko odobrenih zunanjih teles. Nadalje priporočamo, da članice organizirajo predtekmovadni zdravstveni pregled (PTZP) v skladu s priporočili IAAF zdravstvenih navodil za vsakega atleta, ki je prijavljen na mednarodno tekmovanje po 1. členu, točki 1 (a) in (f).
3. Vsaka članica bo imenovala vsaj enega ekipnega zdravnika, da zagotovi svojim atletom potrebno medicinsko oskrbo med mednarodnimi tekmovanji po 1. členu, točki 1 (a) in (f).

53. člen

Medicinska/varnostna oskrba na mednarodnih tekmovanjih

1. Organizatorji bodo odgovorni za zagotavljanje ustrezne medicinske oskrbe in za sprejetje ustreznih varnostnih ukrepov tekom mednarodnih tekmovanj. Zahtevane medicinske in varnostne storitve se lahko razlikujejo glede na naslednje dejavnike: velikost in narava tekmovanja, kategorija in število sodelujočih atletov, število podpornega osebja in gledalcev, zdravstvenih

standardov države, kjer poteka tekmovanje in prevladujočih okoljskih pogojev (npr. klima, nadmorska višina).

2. Zdravstvena in znanstvena komisija bo izdala in posodabljala praktične smernice v pomoč organizatorjem pri zagotavljanju ustreznih zdravstvenih storitev in sprejemanju ustreznih varnostnih ukrepov na mednarodnih tekmovanjih.
3. V okviru teh medicinskih pravil se lahko za določene vrste dogodkov (npr. cestne teke, tekmovalno hojo) zahteva specifične zdravstvene in varnostne zahteve.
4. Zdravstvene storitve in varnostni ukrepi, ki se jih zagotavlja v okviru mednarodnega tekmovanja, morajo vsebovati najmanj:
 - (a) splošno zdravstveno oskrbo za atlete in akreditirano osebje na glavni tekmovalni lokaciji in na lokacijah nastanitve atletov;
 - (b) prvo in nujno medicinsko pomoč za atlete, osebje, prostovoljce, medije in gledalce na glavni lokaciji tekmovanja;
 - (c) varnostni nadzor;
 - (d) koordinacijo evakuacijskih načrtov; in
 - (e) po potrebi koordinacijo posebnih zdravstvenih storitev.
5. Organizator naj za vsako mednarodno tekmovanje, organizirano po 1. členu, točka 1 (a), imenuje direktorja zdravstvene službe, da bo pripravil in med tekmovanjem koordiniral zdravstvene storitve in varnostne zahteve. Medicinski vodja bo povezava med IAAF in organizatorjem za vsa medicinska in varnostna vprašanja.
6. Na mednarodnih tekmovanjih, organiziranih po 1. členu, točka 1 (a), bo IAAF imenovala tudi zdravniškega delegata, ki bo v skladu s 113. členom zagotavljal, da so na tekmovališču zagotovljeni ustrezni prostori za zdravstveni pregled, oskrbo in nujno pomoč, in da bo zagotovljena medicinska oskrba na lokacijah, kjer bivajo atleti.

TEHNIČNA PRAVILA

TEHNIČNA PRAVILA

100. člen

Splošno

Vsa mednarodna atletska tekmovanja, ki so navedena v 1. členu, točka 1 teh pravil, se izvajajo po pravilih Mednarodnega združenja atletskih zvez (v nadaljnjem besedilu IAAF).

Na vseh tekmovanjih, razen na svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah, se tekmovanja lahko odvijajo v drugačni obliki kot predvidevajo Tehnična pravila IAAF. Vendar pa ta pravila ne smejo omogočati atletom večje pravice kot bi jih imeli, če bi veljala ta pravila. Odločitve o tako spremenjeni obliki sprejmejo pristojni organi, ki imajo nadzor nad tekmovanji.

V primeru množičnih tekmovanj, ki potekajo zunaj štadionov, se ta Pravila običajno v celoti uporabljajo v primeru atletov, ki, če sploh so določeni, da nastopajo v elitni ali drugače opredeljeni skupini tekmovalcev, kot so starostne kategorije, za katere je predvidena razvrstitev za priznanja ali nagrade. Organizatorji tekmovanja morajo navesti v informacijah, ki so namenjene ostalim tekmovalcem, katera pravila bodo veljala pri njihovem nastopu, še posebej tista, ki se nanašajo na varnost nastopajočih.

Opomba: Priporočamo, da članice sprejmejo pravila IAAF za vodenje svojih lastnih tekmovanj.

Opomba AZS: Atletska zveza Slovenije na svojih tekmovanjih v celoti spoštuje in upošteva Pravila za atletska tekmovanja 2018-2019 oziroma zadnjo izdajo.

Komentar:

Medtem ko ta pravila predvidevajo odstopanja od najstrožje uporabe, je potrebno poudariti, da lahko organizatorji tekmovanj to še dopolnijo z uporabo različnih formatov za tekmovanja; edina omejitev v takem primeru je, da atletom v takih situacijah ne podelijo dodatnih »pravic«. Recimo: Dovoljeno je znižati število poskusov ali skrajšati čas, ki ga ima atlet na voljo za poskus pri posamezni disciplini, vendar je prepovedano kar koli od tega podaljšati.

V primeru množičnih tekmovanj, kot so maratoni in hoja, se ta Pravila v celoti uporabljajo v primeru elitnih segmentov tekmovanja ali drugih delov, ki jih določi organizator v primeru, da za to obstaja logičen razlog, npr. zaradi visokih nagrad.

Organizatorjem tekmovanja se svetuje, da v informacijah posredovanih vsem udeležencem, poudarijo pravila in postopke, ki bodo v veljavi za različne kategorije, predvsem kar se tiče varnostnih vidikov, še posebej v primeru, da celota ali del trase ni zaprt za promet. S tem lahko na primer dovolimo atletom (razen tistim, ki nastopajo v elitnih ali drugih kategorijah, za katere velja 144. člen, točka 3) uporabo slušalk med tekom po zaprti trasi, vendar prepovemo uporabo slušalk (ali vsaj odsvetujemo) počasnejšim tekačem, ko je proga odprta za promet.

1. POGLAVJE - URADNE OSEBE

110. člen

Mednarodne uradne osebe

Na mednarodnih tekmovanjih, ki so omenjena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f) teh pravil, so določene naslednje uradne osebe:

- (a) organizacijski delegat(i)
- (b) tehnični delegat(i)
- (c) zdravniški delegat
- (d) protidopinški delegat
- (e) mednarodne tehnične uradne osebe
- (f) mednarodni sodniki za tekmovalno hojo
- (g) mednarodni merilec proge
- (h) mednarodni štarter
- (i) mednarodni sodnik pri fotofinišu
- (j) pritožbena komisija

Število imenovanih uradnih oseb za navedene funkcije, ter kako, kdaj in kdo jih imenuje, se določi z ustreznimi tehničnimi predpisi IAAF (ali kontinentalnih zvez).

Za tekmovanja iz 1. člena, točki 1 (a) in (e), lahko določi IAAF nadzornika za reklame.

Za tekmovanja v 1. členu, točke 1 (c), (f) in (j), določi nadzornika pristojna kontinentalna zveza, za tekmovanja v 1. členu, točka 1 (b), ustrezen organ, za tekmovanja v 1. členu, točke 1 (d), (h) in (i), pa pristojna članica.

Opomba 1: Mednarodne uradne osebe morajo nositi oblačila ali oznake, ki se razlikujejo od ostalih uradnih oseb na tekmovanju.

Opomba 2: Mednarodne uradne osebe iz točk (e) do (i) tega člena so lahko v skladu s politiko IAAF razvrščene na ravni IAAF in ravni EA.

Potne stroške in stroške bivanja posameznika, imenovanega s strani IAAF ali kontinentalne zveze v okviru tega člena ali po 3. členu, točka 2, plača posamezniku v skladu z ustreznimi predpisi.

111. člen

Organizacijski delegati

Organizacijski delegati morajo biti ves čas v stiku z organizatorjem in o tem redno obveščati IAAF (ali kontinentalna zveza ali drug ustrezen organ). Če je treba, obravnavajo tudi obveznosti in finančne odgovornosti organizacijske članice in organizatorja. Sodelovati morajo s tehničnim(i) delegatom(i).

112. člen

Tehnični delegati

Tehnični delegati(i) so skupaj z organizatorjem, ki jim mora nuditi vso potrebno pomoč, odgovorni, da bodo vse tehnične rešitve popolnoma skladne s Tehničnimi pravili IAAF in s Priročnikom o gradnji atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual).

Tehnični delegati, imenovani za tekmovanja, razen enodnevnihi mitingovi, morajo:

- (a) zagotoviti posredovanje ustrezni službi predloge urnika tekmovanja po disciplinah in pogoje-norme za prijave.
- (b) potrditi seznam orodij, ki se bodo uporabljala, ter ali lahko atleti uporabljajo svoja lastna orodja, ali tista, ki jih zagotovi organizator.
- (c) zagotoviti, da vse članice, ki sodelujejo na tekmovanju, pravočasno in še pred tekmovanjem prejmejo vse ustrezne tehnične predpise.
- (d) biti odgovoren za vse druge tehnične priprave, ki so potrebne za izvedbo atletskih disciplin.
- (e) preveriti prijave in imajo pravico, da jih zavrnejo iz tehničnih razlogov ali iz razlogov, navedenih v 146. členu, točka 1, (razlogi za zavrnitev prijav, ki niso tehnične narave, morajo biti skladni s pravili IAAF ali kontinentalne zveze ali drugega ustreznega organa).

- (f) določiti kvalifikacijske norme za tehnične discipline in osnove ter način sestave skupin v posameznih krogih tekmovanja za tekaške discipline.
- (g) da pobudo za razporejanje in žrebanje za vse discipline v skladu s Pravili in ustreznimi predpisi in potrdi vse štartne liste.
- (h) če je zahtevano, predsedujejo na tehničnih sestankih in posredujejo navodila tehničnim uradnim osebam.
- (i) zagotoviti posredovanje pisnih poročil o pripravah na tekmovanje pred njegovim pričetkom in po zaključku o njegovi izvedbi, vključno s priporočili za njegove bodoče izvedbe.

Tehnični delegati, imenovani za enodnevne mitinge, morajo zagotoviti vso potrebno podporo in nasvete organizatorjem in zagotoviti posredovanje pisnih poročil o izvedbi tekmovanja.

Specifične informacije so dostopne v IAAF priročniku za tehnične delegate, ki je dostopen na IAAF spletni strani.

113. člen **Zdravniški delegat**

Zdravniški delegat:

- (a) ima dokončno pravico odločanja o vseh zdravstvenih zadevah.
- (b) mora zagotoviti, da so na prizorišču tekmovanja pripravljeni in ustrezno opremljeni prostori za zdravniške preglede, zdravstveno oskrbo in nujno pomoč na tekmovališčih, območjih za trening in območjih za ogrevanje in da je medicinska oskrba zagotovljena tudi tam, kjer so nastanjeni atleti.
- (c) izvaja preglede in izdaja zdravstvena potrdila v skladu s 142. členom, točka 4.
- (d) ima pravico zaukazati atletu, da odstopi pred pričetkom tekmovanja ali takoj preneha tekmovali med potekom določene discipline.

Opomba 1: Pravico iz točk (c) in (d) zgornjega člena lahko zdravniški delegat (ali kjer zdravniški delegat ni imenovan ali na razpolago) prenese na zdravnika, imenovanega s strani organizatorja, ki mora običajno biti prepoznaven z nošenjem traku, jopiča ali podobnega razločevalnega oblačila.

- Opomba 2: Atlet, ki ni nastopil ali je odstopil v teku ali tekmovalni hoji v skladu s 113. členom, točka (d), dobi v rezultatni listi ustrezno oznako DNS ali DNF. Atlet, ki ne izpolni takega ukaza, bo v tej disciplini diskvalificiran.*
- Opomba 3: Atlet, ki ni nastopil ali je odstopil v tehnični disciplini v skladu s 113. členom, točka (d), in ni izvedel nobenega poskusa, dobi v rezultatni listi ustrezno oznako DNS. Če pa je že izvedel kakšen poskus, pa bodo do tedaj doseženi rezultati ostali veljavni in atlet bo razvrščen v skladu s temi doseženimi rezultati. Atlet, ki ne izpolni takega ukaza, bo diskvalificiran iz nadaljnjega nastopanja v tej disciplini.*
- Opomba 4: Atlet, ki ni nastopil ali je odstopil v mnogoboju v skladu s 113. členom, točka (d), in še ni štartal v prvi disciplini, dobi v rezultatni listi ustrezno oznako DNS. Če pa je že poskusil nastopiti v prvi disciplini, potem velja določilo 200. člena, točka 10. Atlet, ki ne izpolni takega ukaza, bo diskvalificiran iz nadaljnjega nastopanja v tej disciplini.*

Komentar:

Zdravje in varnost vseh sodelujočih na tekmovanju ima v očeh IAAF, organizatorjev tekmovanja in ostalih vodstvenih organov prednostno obravnavo. Strokovnost in usposobljenost osebe na mestu Zdravniškega delegata je pomembna za izvedbo dodeljenih nalog. Še posebej, ker ima sam (ali tisti, ki jih je določil/a zdravniški delegat ali organizator) poleg ostalih nalog, tudi zadolžitev, da atleta umakne iz tekmovanja, če je to iz zdravstvenih razlogov potrebno. Pomembno je omeniti, da pooblastila Zdravniškega delegata (ali zdravnika, ki deluje namesto njega ali za njega) veljajo za vse discipline.

Pomembno je tudi vzpostaviti zanesljivo komunikacijsko mrežo, ter doreči postopke med Zdravniškim delegatom (ter tistimi, ki delujejo na njegovem mestu), tehničnimi delegati ter direktorjem tekmovanja, še posebej v zvezi z dolžnostmi, opisanimi pod točkama (c) in (d), saj imajo le-te direkten vpliv na štartno listo, rezultate ter vodenje tekmovanja.

114. člen

Protidopinški delegat

Protidopinški delegat mora biti v stiku z organizatorjem in z njim zagotoviti ustrezne prostore in pogoje za izvedbo kontrole dopinga. Odgovoren je za vse zadeve v zvezi s kontrolo dopinga.

115. člen

Mednarodne tehnične uradne osebe (ITO)

1. Tehnični delegat imenuje vodjo mednarodnih tehničnih uradnih oseb izmed prisotnih mednarodnih tehničnih uradnih oseb na tekmovanju, če ga ustrezní organ ni že predhodno imenoval. Vodja mednarodnih tehničnih uradnih oseb bo v sodelovanju s tehničnim delegatom, če je to le mogoče, za vsako disciplino na urniku določil vsaj eno mednarodno tehnično uradno osebo, ki postane glavni sodnik v disciplini, za katero je imenovan.
2. Če so imenovani ITO v tekmovanjih v krosu, cestnih tekih, gorskih tekih in trail tekih, zagotovijo vso potrebno podporo organizatorjem. Prisotni morajo biti ves čas poteka tekmovanja, za katerega so imenovani. Zagotoviti morajo, da tekmovanje poteka v skladu s Pravili, ustreznimi tehničnimi predpisi in odločitvami, ki jih je sprejel tehnični delegat. ITO je tudi glavni sodnik na disciplini, na katero je določen.

Specifične informacije so dostopne v IAAF ITO priročniku, ki je dostopen na spletni strani IAAF.

116. člen

Mednarodni sodniki za tekmovalno hojo (IRWJ)

Sodniki za tekmovalno hojo, ki bodo imenovani za mednarodna tekmovanja iz 1. člena, točka 1 (a), morajo biti mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF.

Opomba: Sodniki za tekmovalno hojo, imenovani za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (b), (c), (e), (f), (g) in (j), morajo biti bodisi mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF ali ravni kontinenta (EA).

117. člen

Mednarodni merilec cestnih tekov

Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1, je treba določiti mednarodnega merilca cestnih tekov za verifikacijo proge cestnih tekov, ki delno ali v celoti potekajo zunaj štabiona.

Merilec mora biti član in na listi mednarodnih merilcev IAAF/AIMS (stopnje A ali B).

Progo je treba izmeriti dovolj zgodaj pred tekmovanjem.

Merilec bo preveril ustreznost proge, in če se bo z njo strinjal, izdal potrdilo, da proga ustreza pravilom IAAF za tekmovanja v cestnih tekih (240. člen, točka 2, točka 3 in 230. člen, točka 11 in pripadajoče opombe). Merilec tudi zagotovi spoštovanje 260. člena, točka 20 in točka 21 v primeru, če je lahko dosežen svetovni rekord.

Merilec mora sodelovati z organizatorjem pri pripravi proge in spremljati potek tekmovanja, tako da zagotovi, da so atleti pretekli izmerjeno in potrjeno progo. Tehničnemu delegatu bo o tem izdal ustrezen certifikat.

118. člen

Mednarodni štarter in mednarodni sodnik za fotofiniš

Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), ki potekajo na štadionih, določi IAAF, pristojna kontinentalna zveza ali ustrezen organ, mednarodnega štarterja in sodnika za fotofiniš. Mednarodni štarter izvaja štarte tekov (in opravlja tudi druge dolžnosti), ki mu jih je določil tehnični delegat in nadzoruje preverjanje in delovanje štartnega informacijskega sistema.

Mednarodni sodnik pri fotofinišu nadzoruje vse naloge fotofiniša in je vodja sodnikov fotofiniša.

Specifične informacije so dostopne v IAAF priročniku za štart in IAAF foto finiš priročniku, ki sta dostopna na spletni strani IAAF.

Komentar:

Člen navaja, da medtem ko mednarodni sodnik za fotofiniš, na tekmovanjih na katera je imenovan, deluje kot vodja sodnikov za fotofiniš in mednarodna uradna oseba delujejo kot glavni sodniki, ostaja jasna delitev pristojnosti med mednarodnim štarterjem ter ostalimi člani štarterske ekipe. Medtem ko mednarodni štarter prevzema vsa pooblastila in dolžnosti štarterja, ko izvaja štart teka, ki mu je dodeljen, ne more niti v tem primeru niti v katerem koli drugem trenutku nadomestiti glavnega sodnika na štartu ali razveljaviti njegovo odločitev.

119. člen **Pritožbena komisija**

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se imenuje pritožbeno komisijo, ki jo navadno sestavlja tri, pet ali sedem članov. Eden od članov komisije je predsednik, eden pa tajnik. Ni nujno, da je tajnik komisije tudi njen član.

V primerih, kjer je pritožba vezana na 230. člen, mora biti vsaj en član pritožbene komisije član mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo ravni IAAF (ali kontinenta - EA).

Člani pritožbene komisije ne smejo biti prisotni pri nobeni razpravi komisije o pritožbi, ki je posredno ali neposredno vezana na atleta iz države, iz katere je član komisije. Predsednik pritožbene komisije mora takega člana pozvati, da se umakne, če tega ni predhodno že storil sam.

IAAF ali ustrezen pristojni organ imenuje enega ali več nadomestnih članov pritožbene komisije, ki nadomesti člana, ki ne more sodelovati pri reševanju pritožbe.

Tudi na vseh drugih atletskih tekmovanjih se zaradi pravilnega poteka tekmovanja imenuje pritožbeno komisijo.

Osnovna naloga pritožbene komisije je, da preuči vse pritožbe po 146. členu teh pravil, kakor tudi vsa druga vprašanja, ki se pojavljajo med tekmovanjem in so ji posredovana v odločanje.

120. člen **Uradne osebe na tekmovanju**

Organizator tekmovanja določa uradne osebe po pravilih nacionalne zveze države, v kateri je tekmovanje.

Za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), pa se uradne osebe določa po pravilih ustreznega pristojnega organa.

V nadaljevanju so na seznamu navedene vse potrebne uradne osebe pri organizaciji večjih mednarodnih tekmovanj. Če je potrebno, lahko organizatorji skladno s pravili nacionalne zveze ta seznam spremenijo.

Vodstvo tekmovanja

- direktor tekmovanja (glej 121. člen)
- vodja tekmovanja in ustrezno število pomočnikov (glej 122. člen)
- tehnični vodja tekmovanja in ustrezno število pomočnikov (glej 123. člen)
- vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja (glej 124. člen)

Uradne osebe tekmovanja

- glavni sodnik(i) za teke
- glavni sodnik(i) za tehnične discipline
- glavni sodnik(i) za mnogoboje
- glavni sodnik(i) za discipline zunaj štadiona
- glavni sodnik(i) v prijavnici
- glavni sodnik(i) za video
- vodja sodnikov in ustrezno število sodnikov za teke (glej 126. člen)
- vodja sodnikov in ustrezno število sodnikov za vsako tehnično disciplino (glej 126. člen)
- vodja sodnikov, ustrezno število pomočnikov in pet sodnikov za vsako disciplino v tekmovalni hoji na stezi (glej 230. člen)
- vodja sodnikov, ustrezno število pomočnikov in osem sodnikov za vsako disciplino v tekmovalni hoji na cesti (glej 230. člen)
- drugi funkcionarji pri tekmovalni hoji, če je potrebno, vključno z zapisnikarji, semaforisti za opomine in drugi (glej 230. člen)
- vodja sodnikov na tekališču z ustreznim številom sodnikov (glej 127. člen)
- vodja časomerilcev in ustrezno število časomerilcev (glej 128. člen)
- vodja sodnikov pri fotofinišu in ustrezno število pomočnikov (glej 128. člen in 165. člen)
- vodja sodnikov za merjenje časov s transponderji in ustrezno število pomočnikov (glej 128. člen in 165. člen)
- koordinator na štartu, ustrezno število štarterjev in povratnih štarterjev (glej 129. člen)
- pomočniki štarterja (glej 130. člen)
- vodja in ustrezno število števcev krogov (glej 131. člen)
- tajnik tekmovanja in ustrezno število pomočnikov (glej 132. člen)
- vodja tehnično informacijskega centra (TIC) in ustrezno število pomočnikov (glej 132. člen, točka 5)

- vodja in ustrezno število nadzornikov tekmovališča (glej 133. člen)
- sodniki pri vetromeru (glej 134. člen)
- vodja sodnikov za elektronske meritve dolžin in ustrezno število pomočnikov (glej 135. člen)
- vodja in ustrezno število sodnikov v prijavnici (glej 136. člen)
- nadzornik reklam (glej 137. člen)

Druge uradne osebe

- napovedovalci
- statistiki
- zdravniki
- spremljevalci atletov, drugo osebje in mediji

Glavni sodniki in vodje sodnikov naj imajo drugačna oblačila ali oznake.

Če je treba, se lahko določi še njihove pomočnike. Ob tem je potrebno skrbeti, da je na tekmovališču le toliko uradnih in drugih oseb, kot je potrebno.

Komentar:

Število uradnih oseb na tekmovanju naj bo zadostno, da je zagotovljeno ustrezno ter učinkovito opravljanje potrebnih nalog. Prav tako naj bo zadostno, da je zagotovljena možnost za počitek, če se tekmovanje izvaja daljši čas čez dan ali več zaporednih dni. Število uradnih oseb pa naj ne bo previsoko, saj je zaradi tega lahko tekmovališče prenatrpano in ovirano s strani nepotrebnega osebja. Na vse več tekmovanjih nekatere naloge uradnih oseb na terenu »zamenjuje« tehnologija in razen, če je potrebna rezerva, naj se to upošteva pri imenovanju uradnega osebja.

Opomba o varnosti

Glavni sodniki ter uradne osebe na tekmovanju imajo mnogo pomembnih dolžnosti, vendar nobena ni bolj pomembna, kot zagotavljanje varnosti vseh udeležencev na tekmovanju. Atletski štadion je lahko nevaren kraj. Meče se težke in ostre predmete, ki lahko predstavljajo nevarnost vsem na svoji poti. Atleti, ki tečejo z velikimi hitrostmi po stezi ali ostalih zaletiščih, lahko poškodujejo sebe in druge v primeru trčenja. Tisti, ki tekmujejo v skokih, lahko doskočijo na nepričakovan ali nenačrtovan način. Vreme in drugi pogoji lahko naredijo atletsko tekmovanje nevarno za krajši ali daljši čas.

Obstajajo primeri, ko so bili atleti, uradne osebe ali fotografi poškodovani (včasih smrtno) v nesrečah ob in na tekmovališču ali prostoru za trening. Mnoge take nesreče bi lahko bile preprečene.

Uradne osebe se morajo vedno zavedati nevarnosti, ki so del športa. Ves čas morajo biti pozorni ter se ne smejo pustiti motiti. Ne glede na pozicijo na tekmovališču, imajo vse uradne osebe

dolžnost, da pazijo na varnost na tekmovališču. Vse uradne osebe naj bi razmišljale o varnosti, ne glede na to, ali so na tekmovališču ali ne, prav tako morajo posredovati, če se jim zazdi, da pogoji ali situacija nakazuje na možnost nesreče. Zagotavljanje varnosti je najvišja prioriteta – višja celo od stroge skladnosti s pravili za atletska tekmovanja. V redkem primeru spora je pomembno, da prevlada skrb za varnost.

121. člen

Direktor tekmovanja

Direktor tekmovanja načrtuje tehnično organizacijo tekmovanja, skrbi za izvedbo načrta in v sodelovanju s tehničnim delegatom rešuje vsa tehnična vprašanja in probleme.

Direktor tekmovanja koordinira delo vseh služb na tekmovanju in je s pomočjo komunikacijskega sistema v nenehnem stiku z vsemi ključnimi funkcionarji in uradnimi osebami na tekmovanju.

122. člen

Vodja tekmovanja

Vodja tekmovanja je odgovoren za pravilno vodenje tekmovanja. Preverja, če so vse uradne osebe z zadolžitvami na svojih mestih, in poskrbi za zamenjavo, če je to potrebno. Lahko tudi zamenja vsako uradno osebo, ki ne upošteva pravil za atletska tekmovanja.

V dogovoru z nadzornikom tekmovališča skrbi, da na tekmovališčih ni nepooblaščenih oseb.

Opomba: Če je tekmovanje daljše od štirih ur ali celo daljše od enega dneva, je priporočljivo imenovati še pomočnike vodje tekmovanja.

Komentar:

Vodja tekmovanja je odgovoren, pod nadzorom direktorja tekmovanja ter v skladu z navodili in odločitvami tehničnega delegata, za vse dogajanje na tekmovališču. Na štadionu se mora postaviti na pregleden prostor, ki omogoča učinkovito posredovanje navodil ter mu omogoča pregled nad celotnim štadionom. Pri sebi mora imeti seznam vseh uradnih oseb, prav tako pa mora učinkovito komunicirati z ostalimi vodji, vodji sodnikov disciplin ter glavnimi sodniki.

Predvsem na tekmovanjih, ki trajajo več dni, je mogoče, da nekateri sodniki ne morejo soditi tekom celotnega tekmovanja. Vodja tekmovanja ima zato na voljo izbor sodnikov za zamenjave, če je to potrebno. Četudi so prisotni vsi sodniki na določenem tekmovanju, mora biti vodja tekmovanja pripravljen zamenjati katerega koli izmed njih, če le ta ne izvaja svojih dolžnosti korektno.

Zagotoviti mora tudi odhod sodnikov (ter njihovih pomočnikov) s tekmovališča, takoj ko se končajo njihove dolžnosti pri posameznih disciplinah ali njihovo nadaljnje delo.

123. člen

Tehnični vodja tekmovanja

Tehnični vodja tekmovanja je odgovoren, da zagotovi:

- (a) da so tekališča, zaletišča, krogi metališč, loki, sektorji in doskočišča za tehnične discipline ter naprave, oprema in orodja pripravljeni v skladu s pravili IAAF.
- (b) za postavitev in odstranitev naprav, opreme in orodij v skladu s tehnično organizacijskim načrtom tekmovanja, kot ga potrdi tehnični delegat(i).
- (c) da so tekmovališča tehnično pripravljena v skladu s tehnično organizacijskim načrtom.
- (d) za preverjanje in označevanje osebnih orodij, ki jih je dovoljeno uporabljati na tekmovanju v skladu s 187. členom, točka 2.
- (e) da pred tekmovanjem, v skladu s 148. členom, točka 1, prejme potreben certifikat, oziroma je seznanjen z njegovim obstojem.

Komentar:

Tehnični vodja tekmovanja deluje pod vodstvom direktorja tekmovanja ter vodje tekmovanja, vendar izkušen tehnični vodja opravlja svoje dolžnosti brez potrebe po usmerjanju ali nadzoru s strani vodstva. Na voljo mora biti ves čas. Če glavni sodnik ali vodja sodnikov posamezne tehnične discipline opazita, da tekmovališče potrebuje spremembe ali izboljšave, se obrneta na vodjo tekmovanja, ta pa bo prosil tehničnega vodjo tekmovanja, da sprejme potrebne ukrepe. Prav tako, ko glavni sodnik ugotovi, da je potrebna sprememba lokacije tekmovališča (180. člen, točka 20), bo o tem obvestil vodjo tekmovanja, ta pa bo prošnjo prenesel tehničnemu vodji tekmovanja, ki potem lahko realizira želje glavnega sodnika. Pomembno je poudariti, da niti moč vetra niti sprememba smeri vetra nista dovolj pomembna dejavnika za spremembo lokacije tekmovališča.

Ko direktor tekmovanja, ali tehnični delegati na mednarodnih tekmovanjih, odobri seznam orodja, ki se bodo uporabljala na tekmovanjih, naj tehnični vodja tekmovanja pripravi, uredi in sprejme orodja. On in njegova ekipa morajo potem preveriti njihovo težo in dimenzije, ter tudi

vs a odobrena in prej eta ose bna orodja, če so skladna s pravili. Prav tako se mora prepričati, da v primeru rekorda, vsi korektno in učinkovito sledijo 260. členu, točka 17 (d). V zvezi z metalnimi orodji so bile informacije proizvajalcem glede nabora priskrbljenega orodja odstranjene iz pravil leta 2017 ter predstavljene v dokumentacijo, ki se nanaša na IAAF sistem certificiranja.

124. člen

Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja

Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja v povezavi z direktorjem tekmovanja načrtuje razpored predstavitve dogodkov tekmovanja (otvoritev, predstavitev atletov, proglasitev itd.). Če je potrebno, sodeluje tudi z organizacijskim in tehničnim delegatom. Zadolžen je za izvedbo načrta.

V povezavi z direktorjem tekmovanja in z odgovornim delegatom je zadolžen tudi za razreševanje morebitnih problemov. Usklajuje sodelovanje med člani svoje skupine s pomočjo sistema za komuniciranje in je v stalnem stiku z njimi.

Zagotavlja z napovedovanjem in uporabo ustreznih tehnologij, da je javnost obveščena o informacijah, ki se nanašajo na sodelujoče atlete v posamezni disciplini, vključno s štartno listo, vmesnimi in končnimi rezultati. Uradni rezultati (razvrstitev, časi, višine, dolžine in točke) posamezne discipline morajo biti posredovani v najkrajšem možnem času po prejemu tovrstnih informacij.

Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 (a), bo IAAF imenoval napovedovalce za angleški in francoski jezik.

Komentar:

Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja je zadolžen za planiranje, vodenje ter koordiniranje izvedbe predstavitve vseh aktivnosti, ki se odvijajo na tekmovališču. Prav tako je zadolžen za integracijo predstavitev v program tako, da bo gledalcem nemoteno predstavil vse dogodke. Cilj njegovega dela je informativna, zanimiva, živa ter atraktivna produkcija dogodka, ki bo predstavljen gledalcem. Da mu to lahko uspe, potrebuje potrebno opremo ter sposobno ekipo. Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja je oseba, odgovorna za koordinacijo aktivnosti osebja, zadolženega za predstavitev dogodkov, katerih delo na terenu in izven njega se navezuje na to, vključno z napovedovalci, operaterji video semaforja, semaforja, avdio in video tehniki ter uradnimi osebami, zadolženimi za proglasitev zmagovalcev.

Napovedovalec je ključnega pomena za skoraj vsako tekmovanje. Lociran mora biti tako, da z lahkoto sledi dogajanju na tekmovališču in po možnosti blizu ali z možnostjo direktne komunikacije z direktorjem tekmovanja ali, če ta obstaja, z vodjo predstavljanja dogodkov tekmovanja. Smernice za napovedovalce so na voljo na strani IAAF.

125. člen Glavni sodniki

1. En ali več glavnih sodnikov se imenuje za prijavnico, za teke, tehnične discipline, mnogoboje, in za discipline tekov ter tekmovalne hoje zunaj štabiona. Ko je potrebno, se imenuje enega (ali več) glavnega sodnika za video. Glavni sodnik za teke nadzira tudi štart in je tako hkrati tudi glavni sodnik za štart.

Glavni sodnik za video deluje iz video nadzorne sobe in se mora posvetovati z ostalimi glavnimi sodniki in je z njimi komunikacijsko povezan.

Komentar:

Na mitingih, kjer je na voljo več glavnih sodnikov za teke, se imenuje enega izmed njih za glavnega sodnika na štartu. V takem primeru ima glavni sodnik na štartu vsa pooblastila glavnega sodnika v povezavi s štartom ter mu ni treba odgovarjati ali delovati preko katerega koli izmed ostalih glavnih sodnikov za teke.

Vendar, v primeru, da je na tekmovanju na voljo le en glavni sodnik za teke, naj se le ta, glede na svoja pooblastila, postavi v bližino štarta med vsakim štartom (najmanj pri tistih disciplinah, ki štartajo z nizkim štartom), da je lahko priča potencialnim težavam ter sprejme potrebne odločitve za njihovo razrešitev. Ta proces je lažji, če je v uporabi IAAF certificiran štartno informacijski sistem.

Če to ni mogoče in če glavni sodnik ne bo imel dovolj časa, da se bo po štartu postavil vzporedno s ciljno črto (kot v tekih na 100 m, 110 m z ovirami ter 200 m) ter tako izpolni morebitno potrebo po tem, da glavni sodnik odloča o končni razvrstitvi, je odlična rešitev problema ta, da se pooblasti koordinatorja na štartu (ki bi moral imeti obsežne izkušnje kot štarter), da deluje kot glavni sodnik na štartu.

2. Glavni sodniki zagotavljajo upoštevanje Pravil in predpisov (in ostalih predpisov za posamezno tekmovanje). Odločajo o vsakem ugovoru ali protestu v zvezi vodenjem tekmovanja in odločajo o vseh zadevah, ki se pojavljajo med tekmovanjem (vključno s prostorom za ogrevanje, prijavnico in po tekmovanju, vključno do proglasitve zmagovalcev), ki jih ne vsebujejo ta Pravila (ali veljavni predpisi).

Glavni sodnik ne sme delovati kot sodnik ali sodnik na tekališču, lahko pa postopa ali odloča v skladu s pravili IAAF na podlagi lastnih opazovanj in lahko prekliče odločitev sodnika.

Opomba: Za namen tega člena in pripadajočih predpisov, vključno s predpisi o reklamiranju, je proglasitev zmagovalcev zaključena, ko so zaključene vse, s proglasitvijo neposredno povezane aktivnosti (vključno fotografiranje, častni krog, komunikacija s publiko, itd.).

Komentar:

Potrebno je poudariti, da glavnemu sodniku ni potrebno prejeti poročila s strani sodnika ali sodnika na tekališču, da se lahko sam odloči za diskvalifikacijo. V katerem koli primeru lahko odločitev sprejme po lastni presoji oziroma neposrednem opazovanju.

Zgornja opomba naj se razlaga tako, da vključuje vse zadeve, ki lahko vplivajo na razglasitev zmagovalcev ter je za njih odgovoren glavni sodnik za določeno disciplino. Ko se zmagovalna slovesnost odvija na drugem prizorišču ali na drug dan, naj se postopa praktično ter, če je to potrebno, naj se najde zamenjava za dotičnega glavnega sodnika, če ni praktično, da bi prvotni glavni sodnik upravljal s tako situacijo.

3. Glavni sodniki za teke in za discipline zunaj štabiona imajo pravico določati vrstni red v teku samo v spornem primeru, če se sodniki ne morejo uskladiti o vrstnem redu na cilju. Nimajo pa nobene pristojnosti pri zadevah, ki so v pristojnosti vodje sodnikov pri disciplinah tekmovalne hoje.

Določeni glavni sodnik za teke lahko odloča o vseh zadevah na štartu, če se ne strinja z odločitvijo štarterske ekipe, razen v primeru očitnega napačnega štarta, ki ga je zaznal od IAAF certificiran štartni informacijski sistem. Tudi v tem primeru lahko glavni sodnik odloči drugače, če obstaja utemeljen sum, da ta sistem ni deloval brezhibno.

Glavni sodnik za mnogoboje je pristojen za izvedbo tekmovanja v mnogoboju. Prav tako je pristojen za izvedbo posameznih disciplin mnogoboja.

4. Določeni glavni sodnik preverja končne rezultate in rešuje vsa sporna vprašanja. Pri tehničnih disciplinah skupaj z vodjo sodnikov za elektronske meritve dolžin, če je ta imenovan, nadzoruje meritve rekordnih dosežkov.

Po zaključku vsake discipline se morajo zapisniki z rezultati takoj urediti. Ko jih podpiše določeni glavni sodnik (ali so drugače potrjeni), se posredujejo tajništvu tekmovanja.

5. Pristojni glavni sodnik lahko opomni ali izključi s tekmovanja vsakega atleta zaradi neprimernega ali nešportnega vedenja, ali v skladu s 144. členom, 162. členom, točka 5, 163. členom, točka 14, 163. členom, točka 15 (c), 180. členom, točka 5, 180. členom, točka 19, 230. členom, točka 7 (d), 230. členom, točka 10 (h) ali 240. členom, točka 8 (h). Opomin se atletu lahko sporoči tako, da se mu pokaže rumeni karton, za izključitev pa rdečega. Opomini in izključitve se vpišejo v tekmovalni zapisnik ter sporočijo v tajništvo tekmovanja in ostalim glavnim sodnikom.

V disciplinskih zadevah ima glavni sodnik v prijavnici pristojnost, ki se začne v območju za ogrevanje pa do tekmovališča. V vseh ostalih primerih ima pristojnost glavni sodnik za disciplino, v kateri atlet tekmuje ali je tekmoval.

Pristojni glavni sodnik (kjer je to primerno, po posvetovanju z direktorjem tekmovanja) lahko opomni ali odstrani s tekmovališč (ali drugih območij, povezanih s tekmovanjem, vključno z območjem za ogrevanje, prijavnico in območjem tribune oziroma štadiona, kjer se nahajajo trenerji) katero koli osebo, ki postopa nešportno ali neprimerno ali, ki nudi pomoč atletom, ki ni dovoljena s Pravili.

Opomba 1: Glavni sodnik sme, kadar okoliščine to opravičujejo, izključiti atleta brez predhodnega opozorila (glej tudi opombo k 144. členu, točka 2).

Opomba 2: Glavni sodniki za discipline izven štadiona bodo, kadar koli je to izvedljivo (npr. v skladu s 144. členom, 230. členom, točka 10 ali 240. členom, točka 8), pred diskvalifikacijo najprej podali opozorilo. Če je dejanje glavnega sodnika osporavano, velja 146. člen.

Opomba 3: Ko glavni sodnik izključi atleta s tekmovanja v skladu s tem členom in če ima informacijo, da je atlet predhodno že prejel rumeni karton, mu mora najprej pokazati drugi rumeni karton in nato takoj rdeči karton.

Opomba 4: Če atlet prejme rumeni karton in glavni sodnik ne ve, da je pred tem že prejel rumeni karton, ta drugi karton, takoj ko je znano dejstvo o predhodno prejetem rumenem kartonu, učinkuje enako, kot če bi bil dodeljen z rdečim kartonom. Pristojni glavni sodnik bo takoj obvestil atleta ali njegovo ekipo o njegovi izključitvi.

Komentar:

Navajamo šest ključnih točk, ki podajajo smernice in pojasnila glede načina, na katerega so zabeleženi in pokazani kartoni:

- (1) Rumene in rdeče kartone se podeli zaradi disciplinskih razlogov (glej predvsem 125. člen, točka 5 ter 145. člen, točka 5) ali zaradi tehničnih kršitev, ki so dovolj resne, da veljajo za nešportno vedenje (recimo resno in jasno namerno oviranje med tekom).*
 - (2) Normalno se razume, da se rumeni karton pokaže pred rdečim kartonom, vendar v hudih primerih neprimerne ali nešportnega vedenja lahko rdeči karton pokažemo nemudoma. Seveda ima atlet vedno pravico do pritožbe glede take odločitve na pritožbeno komisijo.*
 - (3) V nekaterih primerih bo nepraktično ali celo nelogično pokazati rumeni karton. Opomba 144. člena, točka 2, izrecno dovoljuje takojšnje kazanje rdečega kartona, če je to upravičeno v primerih kot je vlečenje tekov, ki jih obravnava 144. člen, točka 3 (a).*
 - (4) V podobni situaciji se lahko najdemo, ko glavni sodnik pokaže rumeni karton atletu ter se ta odzove na tako neprimeren način, da mu sodnik upravičeno nemudoma pokaže še rdeči karton. V takem primeru ni potrebno, da obstajata dva različna ter časovno ločena primera neprimerne vedenja.*
 - (5) Glede Opombe 3 v primerih, kjer glavni sodnik razmišlja, da atletu, ki je že prejel rumeni karton, pokaže še rdeči karton, mora najprej pokazati še en rumeni karton ter šele potem rdečega. Vendar, če glavni sodnik ne pokaže drugega rumenega kartona, to ne bo razveljavilo rdečega kartona.*
 - (6) V primeru, ko glavni sodnik nima informacije o že obstoječem rumenem kartonu in pokaže samo rumeni karton, se mora takoj, ko je to ugotovljeno, pričeti z izvajanjem postopkov, da bo kaznovani atlet diskvalificiran takoj ko je to mogoče. Običajno to naredi glavni sodnik, ki obvesti atleta osebno ali pa njegovo ekipo.*
- 6. Glavni sodnik lahko spremeni odločitev (bodisi, da gre za odločitev sodnikov ali v primeru ugovora) na podlagi razpoložljivih dokazov, če je nova odločitev še izvedljiva. Tako ponovno odločitev je možno sprejeti pred proglasitvijo zmagovalcev v tej disciplini ali pred sprejeto odločitvijo pritožbene komisije.**

Komentar:

Ta člen pojasnjuje, da tako kot pred pritožbena komisija (glej 146. člen, točka 9) lahko tudi glavni sodnik spremeni svojo odločitev. To lahko stori bodisi pri odločitvi, ki jo je naredil samostojno ali pri odločitvi, ki jo je sprejel med odločanjem glede podanega ugovora. To pride v poštev predvsem takrat, ko se hitro predstavijo nove informacije glede nastale situacije, da bi se izognili dolgotrajnemu ter kompliciranemu procesu pritožbe pritožbeni komisiji. Še vedno pa je treba paziti na časovne omejitve, v katerih se mora taka odločitev sprejeti.

7. Če določeni glavni sodnik meni, da so nastale med tekmovanjem take okoliščine, ki zaradi pravičnosti zahtevajo ponovitev discipline ali dela discipline, lahko razglasi tekmovanje ali del tekmovanja v tej disciplini za neveljavno, in se to ponovno izvede, bodisi istega dne ali kdaj pozneje (glej tudi 146. člen, točka 4 in 163. člen, točka 2).

Komentar:

Posebej je treba opozoriti glavne sodnike ter pritožbene komisije, da atleti, ki niso končali teka, razen v zelo posebnih primerih, ne morajo napredovati v naslednjih krog tekmovanja ali prisostvovati pri ponovitvi tekmovanja.

8. Če tekmuje atlet z omejenimi fizičnimi sposobnostmi na tekmovanju, organizirane v skladu s temi pravili, lahko pristojni glavni sodnik razlaga ali dovoli odstopanje od teh pravil (z izjemo 144. člena, točka 3), da omogoči nastop takemu atletu. Tako odstopanje temu atletu ne sme omogočiti kakršnih koli prednosti pred ostalimi atleti, ki nastopajo v isti disciplini. V primeru kakršnega koli dvoma ali oporekanja taki odločitvi, se zadevo preda pritožbeni komisiji.

Opomba: Namen tega člena ni dovoliti nastop tekačem vodičem za slabovidne in slepe atlete razen, če tega ne dovoljujejo predpisi za konkretno tekmovanje.

Komentar:

Ta člen lajša sodelovanje invalidnih atletov na atletskih tekmovanjih skupaj z zdravimi atleti. Recimo, atlet z amputirano roko ne more striktno slediti 162. členu, točka 3, med nizkim štartom, saj ne more položiti obeh rok na tla. Ta člen omogoča glavnemu sodniku na štartu, da interpretira pravila na tak način, da dovoljuje atletu položiti štrcelj na tla, ali podložiti lesen blok ali podobno za štartno črto, na katerega lahko položi štrcelj, če pa je amputiran visoko pri ramenu, mu to dovoljuje, da se postavi v štartni položaj, kjer se roke ne dotikajo tal.

Pomembno pa je poudariti, da ta člen ne dovoljuje uporabe tekačev vodnikov na tekmovanjih zdravih atletov (razen, če predpisi za točno določeno tekmovanje to dovoljujejo), niti ne dovoljuje glavnemu sodniku interpretirati pravil na način, ki krši posamezne vidike 144. člena - predvsem uporabo tehnologije in pripomočkov, ki bi lahko dale prednost uporabniku (glej 144. člen, točka 3 (c) in 144. člen, točka 3 (d), ki se nanašata specifično na uporabo protez in ostalih pripomočkov).

V primerih, ko invalidni atleti tekmujejo pri istem teku ob istem času kot zdravi atleti ter niso skladni s pravili (ali so pravila preveč specifična ali pa glavni sodnik ni zmožen interpretirati

pravil dovolj skladno s 125. členom, točka 8), naj se objavijo rezultati posebej ali pa naj bo njihovo sodelovanje na tekmovanju drugače označeno v rezultatih (glej tudi 132. člen, točka 3). V vsakem primeru je koristno označiti na štartnih listah in med rezultati IPC klasifikacijo para-atleta, ki sodeluje na tekmovanju.

126. člen

Sodniki

Splošno

1. Vodje sodnikov za teke in vodje sodnikov za vsako tehnično disciplino usklajujejo delo sodnikov pri sojenju v njihovih disciplinah. Če organizator sodnikom še ni dodelil zadolžitev, jim jih razdeli vodja sodnikov discipline.
2. Sodniki lahko vsako svojo prvotno odločitev, če je bila storjena napaka, spremenijo pod pogojem, da je nova odločitev še izvedljiva. V nasprotnem primeru ali če je glavni sodnik ali pritožbena komisija že sprejela odločitev, morajo vse razpoložljive informacije posredovati glavnemu sodniku ali pritožbeni komisiji.

Teki na tekališču in cestni teki

3. Vsi sodniki svoje delo opravljajo na isti strani tekališča ali steze in določajo vrstni red atletov, ki prihajajo v cilj. Če ne morejo odločiti o vrstnem redu prihoda atletov v cilj, zadevo predajo glavnemu sodniku, ki sprejme odločitev.

Opomba: Sodniki morajo biti na sodniških stopnicah oddaljeni najmanj 5 m od tekališča v podaljšku ciljne črte.

Tehnične discipline

4. Sodniki sodijo in zapisujejo vsak poskus ter izmerijo vsak veljaven poskus atletov v vseh tehničnih disciplinah.

Pri skoku v višino in pri skoku s palico morajo sodniki po vsakem dvigu letvice natančno izmeriti njeno višino, posebno takrat, ko gre za poskus na rekordni višini. Najmanj dva sodnika vodita zapiske o poskusih in po vsaki seriji primerjata vpisane rezultate.

Določeni sodnik kaže uspel ali neuspel poskus z dvigom bele oziroma rdeče zastavice.

Komentar:

Razen, če je sodnik prepričan o kršitvi pravil, bo praviloma ob dvomu razsodil v korist atletu in odločil, da je poskus veljaven ter dvignil belo zastavico. Vendar, ko je imenovan glavni sodnik za video, obstaja pri tehničnih disciplinah možnost, da v primeru dvoma, sodnik v sodelovanju z glavnim sodnikom zadrži dvig zastavice, dokler se ne posvetujeta z glavnim sodnikom za video - še vedno pa označita mesto dotika ter izmerita dolžino poskusa v primeru, da je poskus veljaven. Izjemoma lahko sodnik z resnimi dvomi dvigne rdečo zastavico, označi mesto dotika ter izmeri dolžino poskusa ter se šele po tem posvetuje z glavnim sodnikom za video.

Priporočljivo je uporabljati le en set zastavic pri posamezni tehnični disciplini, da se zniža možnost zmede glede veljavnosti poskusov. Predpostavlja se, da nikoli ni potrebno uporabiti več kot enega seta zastavic pri disciplinah v skokih.

Pri metih:

- (a) naj se znaki drugih sodnikov sodniku z zastavicami glede neuspešnega poskusa sporočajo drugače in ne z zastavicami, npr. z rdečimi kartoni, ki jih sodniki držijo v rokah;*
- (b) če orodje pristane na črti ali zunaj sektorja, je priporočljivo uporabiti drug način sporočanja kot z zastavico, npr. sodnik dvigne roko vzporedno s tlemi;*
- (c) pri metu kopja, če se konica ne dotakne tal pred katerim koli drugim delom kopja, je priporočljivo uporabiti drug način sporočanja kot z zastavico, recimo - sodnik odprto dlan potisne proti tlom.*

127. člen

Sodniki na tekališču (za teke in tekmovalno hojo)

1. Sodniki na tekališču so pomočniki glavnega sodnika in nimajo pravice sprejemati končnih odločitev.
2. Sodnike na tekališču razporedi glavni sodnik oziroma vodja sodnikov na tekališču tako, da imajo čim boljši pregled nad potekom teka. V primeru kršitve pravil (razen 230. člena, točka 2), s strani atleta ali druge osebe, sodnik na tekališču takoj pisno sporoči glavnemu sodniku vsako nepravilnost ali kršitev pravil.
3. Sodniki na tekališču vsako kršitev pravil sporočijo pristojnemu glavnemu sodniku z dvigom rumene zastavice ali na drug primeren način, ki ga je odobril tehnični delegat.
4. Za nadzorovanje predajnih prostorov v štafetnih tekih mora biti določeno zadostno število sodnikov na tekališču.

Opomba 1: Če je sodnik opazil, da je atlet tekel po drugi stezi in ne samo po svoji (tudi tek po notranji črti), ali da predaja palice ni bila opravljena v prostoru za predajo, s priročnim sredstvom takoj zaznamuje mesto prekrška na stezi ali naredi podoben zaznamek na papir ali elektronski napravi.

Opomba 2: Sodniki na tekališču sporočijo glavnemu sodniku kršitev pravil tudi v primeru, če atlet (ali ekipa v štafetnem teku) ne dokonča teka.

Komentar:

Vodja sodnikov na tekališču (glej 120. člen) je pomočnik glavnega sodnika za teke in določa postavitev sodnikov na tekališču ter koordinira njihovo individualno delo. Organizacijske sheme, ki so na voljo na uradni strani IAAF, priporočajo točke, na katere naj bi se postavilo sodnike na tekališču (vedno odvisno od števila sodnikov, ki so na voljo) za različne teke. Razumeti je treba, da sheme predstavljajo le eno od možnosti. Od vodje tekmovanja, v posvetovanju z glavnim sodnikom za teke, je odvisno koliko sodnikov na tekališču je potrebno glede na raven tekmovanja in števila razpoložljivih sodnikov.

Označevanje kršitev

Če se tekmovanje odvija na sintetični stezi, je običajno, da sodnik na tekališču označi mesto kršitve z lepilnim trakom - čeprav pravila (glej Opombo 1) sedaj prepoznavajo in dovoljujejo tudi druge načine označevanja kršitev.

Tudi če se mesto kršitve označi na drug način (ali sploh ne), to ne pomeni, da je diskvalifikacija neveljavna. Pomembno je, da sodniki na tekališču prijavijo vse primere, v katerih verjamejo, da je bilo kršeno pravilo tudi, če atlet ne dokonča teka.

128. člen

Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za merjenje časov s transponderji

1. Pri ročnem merjenju časov mora biti glede na število prijavljenih atletov določeno zadostno število časomerilcev.

Eden od časomerilcev je določen za njihovega vodjo, ki določa naloge posameznim časomerilcem.

Kadar se uporablja naprava za popolno avtomatično merjenje časov, ali merjenje časov s transponderji, so časomerilci rezervni časomerilci.

2. Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za merjenje časov s transponderji, se ravna po določilih 165. člena teh pravil.

3. Kadar se uporablja naprava za popolno avtomatično merjenje časov s fotofiniš sistemom, se določi vodjo sodnikov pri fotofinišu in ustrezno število pomočnikov.
4. Kadar se uporablja merjenje časov s transponderji, se določi vodjo tega sistema in ustrezno število pomočnikov.

Komentar:

Smernice za ročno merjenje časa so na voljo na strani IAAF.

129. člen

Koordinator na štartu, štarter in povratni štarterji

1. Koordinator na štartu mora:
 - a) razporediti naloge članom štarterske ekipe. Katere discipline bo štartal mednarodni štarter na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 (a), in kontinentalnih prvenstev in iger, določa tehnični delegat;
 - b) nadzirati delo posameznih članov štarterske ekipe;
 - c) po prejemu odobritve direktorja tekmovanja, da je vse nared za začetek štartnega postopka (da so na štart pripravljeni tako časomerilci, sodniki, vodja fotofiniša, vodja sodnikov meritev s transponderji in sodnik na napravi za merjenje hitrosti vetra), obvesti štarterja, da prične s štartnim postopkom;
 - d) delovati kot vezni člen med tehničnim osebjem, ki upravlja elektronsko merilno napravo in sodniki;
 - e) hraniti vse dokumente, ki se nanašajo na štart, vključno s podatki o reakcijskih časih atletov in/ali izpisi naprave za napačen štart, če so na razpolago;
 - f) zagotoviti, da je izpeljan postopek, določen v 162. členu, točka 9, ki je posledica določil 162. člena, točka 8 ali 200. člena, točka 8 (c).

Komentar:

Vsi člani štarterske ekipe morajo biti dobro seznanjeni s pravili in njihovim tolmačenjem. Ekipa mora prav tako imeti vzpostavljene postopke, ki jim sledi med izvajanjem pravil, da se tekmovanje odvija brez prekinitev. Dobro morajo poznati tudi naloge in vloge vsakega člana ekipe, še posebej štarterja in glavnega sodnika na štartu.

- Štarter mora imeti popoln nadzor nad atleti na štartnih mestih. Kadar je v uporabi štartni informacijski sistem, da pomaga v tekih, kjer je v uporabi nizki štart, velja 162. člen, točka 6.

Komentar:

Glavna naloga štarterja (in povratnih štarterjev) je zagotoviti enakopraven in pravičen štart za vse tekmovalce.

- Štarter mora svoje mesto izbrati tako, da ima med štartnim postopkom s pogledom popoln nadzor nad vsemi atleti.

Posebno pri stopničastih štartih se za sočasno posredovanje štartnih ukazov, štartnega strela in povratnih strellov vsem atletom priporoča uporaba zvočnika na vsaki stezi.

Opomba: Štarter se mora postaviti tako, da z najožjim zornim kotom zajame vse atlete. Pri nizkem štartu mora biti postavljen tako, da lahko zagotovi, da so vsi atleti sočasno pripravljeni v položaju »pozor« pred štartnim strelom ali aktiviranjem štartne naprave (za vse take štartne naprave se v nadaljevanju uporablja izraz pištola).

Pri stopničastem štartu, in če ni zvočnikov, se mora štarter postaviti tako, da bo približno enako oddaljen od vsakega atleta. Če to ni mogoče, postavi na tako mesto samo pištolo, ki jo sproži s pomočjo električnega stika.

Komentar:

Štarterjevi ukazi morajo biti jasni ter dovolj glasni, da jih slišijo vsi atleti. Razen če je daleč stran od atletov in nima na voljo ozvočenja, naj se med podajanjem ukazov vzdrži vpitja.

- Za pomoč štarterju se določi enega ali več povratnih štarterjev.

Opomba: Pri tekih na 200 m, 400 m, 400 m z ovirami, štafetah 4x100 m, 4x200 m, mešana štafeta (različne razdalje) in 4x400 m se določita za pomoč štarterju najmanj dva povratna štarterja.

- Vsak povratni štarter se mora na štartu postaviti tako, da ima čim boljši pregled nad atleti, za katere je zadolžen.

6. Štarter in/ali vsak povratni štarter, ki opazi kakršno koli kršitev pravil, mora preklicati štart ali prekiniti tek. Po napačnem ali razveljavljenem štartu poroča povratni štarter štarterju svoja opažanja, ta pa se odloči, ali in katerem(u) atletu(om) bo izrekel opomin ali ga diskvalificiral (glej 162. člen, točka 7 in 162. člen, točka 10).
7. O opominu in diskvalifikaciji, ki se nanaša na 162. člen, točka 7, 162. člen, točka 8 in 200. člen, točka 8 (c), lahko odloča samo štarter. (Glej tudi 125. člen, točka 3).

Komentar:

Pri razlagi tega ter 162. člena, je potrebno upoštevati 125. člen, točka 3, saj je naloga tako štarterja kot glavnega sodnika na štartu, da ugotovita, če je bil štart pravičen. Po drugi strani pa povratni štarter nima teh pravic. Kljub temu, da lahko prekliče štart, ne more delovati samostojno, temveč mora posredovati svoja opažanja štarterju.

IAAF smernice za štart so na voljo na spletni strani IAAF.

130. člen **Pomočniki štarterja**

1. Pomočniki štarterja morajo preverjati, če atleti nastopajo v pravi skupini ali teku, in da pravilno nosijo štartne številke.
2. Pomočniki štarterja pokažejo vsakemu atletu, katera steza ali štartno mesto mu je bilo določeno. Atlete zberejo približno tri metre za štartno črto (podobno tudi pri štartu v dveh skupinah za vsako štartno črto). Ko so atleti razvrščeni, dajo štarterju znak, da je vse pripravljeno.
Ob ponovitvi štarta zberejo atlete ponovno na zbirni črti.
3. Pomočniki štarterja so odgovorni za zagotovitev štafetnih palic za prve atlete v štafetnih tekih.
4. Ko štarter ukaže atletom »na mesta«, pomočniki štarterja nadzirajo, če atleti upoštevajo določila 162. člena, točki 3 in 4.
5. V primeru napačnega štarta pomočnik štarterja postopa v skladu s 162. členom, točka 9.

131. člen

Števci krogov

1. Števci krogov štejejo in zapisujejo pretečene kroge vsakega atleta pri tekih, daljših od 1500 m. Pri tekih na 5000 m in daljših ter pri disciplinah tekmovalne hoje je treba določiti več števecv krogov, ki delajo po navodilih glavnega sodnika.

Vsak števec krogov ima kontrolno tabelo krogov, v katero vpisuje čas vsakega kroga, ki ga posreduje uradni časomerilec, za atlete, ki so mu dodeljeni in je zanje odgovoren. Števec krogov naj ne bi nadziral več kot štiri atlete (šest pri tekmovalni hoji).

Namesto ročnega štetja krogov se lahko uporablja računalniški sistem s transponderji, ki jih nosijo vsi atleti.

2. Določeni števec krogov je odgovoren, da na semaforju ob ciljni črti označi število krogov, ki jih morajo atleti še preteči. Zapis na semaforju se spremeni po vsakem krogu, ko vodilni tekač vstopi v ciljno ravnino. Atletom, ki so jih drugi prehiteli za krog, se dodatno ročno pokaže, koliko krogov imajo še do cilja.

Zadnji krog je treba vsakemu atletu naznaniti z zvoncem.

Komentar:

Smernice za štetje krogov so na voljo na spletni strani IAAF.

132. člen

Tajništvo tekmovanja, tehnično informacijski center (TIC)

1. Tajništvo tekmovanja zbira končne rezultate vsake discipline z vsemi podrobnostmi, ki so jih posredovali glavni sodniki, vodja časomerilcev, vodja sodnikov za fotofiniš ali ali vodja sodnikov meritev s transponderji in merilec hitrosti vetra. Prejete podatke takoj pregleda in jih posreduje napovedovalcu, zapiše rezultate, zapisnike rezultatov pa izroči direktorju tekmovanja.

Pri avtomatski obdelavi podatkov je treba zagotoviti, da se vse rezultate tehničnih disciplin vnese v računalnik. Rezultati tekov se vnašajo pod nadzorom vodje sodnikov za fotofiniš.

Napovedovalec in direktor tekmovanja imata dostop do rezultatov preko računalnika.

2. V disciplinah, v katerih tekmujejo atleti z različnimi težami orodij ali višinami ovir, morajo biti različne teže ali višine jasno navedene v rezultatih ali morajo biti za vsako kategorijo vodeni ločeni rezultatni zapisniki.
3. Kjer ustrezni predpisi za tekmovalanje, ki odstopajo od 1. člena, točka 1 (a), dovoljujejo sočasni nastop atletov:
 - (a) skupaj s pomočjo druge osebe, na primer vodnik tekača; ali
 - (b) uporaba mehanskega pripomočka, ki ni dovoljen s 144. členom, točka 3 (d);
 se njihovi rezultati vodijo ločeno in če je možno, prikažejo po razvrstitvi njihove invalidnosti.
4. Naslednje standardne okrajšave in simboli morajo biti uporabljeni pri pripravi štartnih in rezultatnih list:

DNS	ni štartal
DNF	ni prišel v cilj (odstop v disciplini) / teki in tekmovalna hoja
NM	ni zapisanega veljavnega rezultata
DQ	diskvalifikacija (navedemo številko kršenega člena)
»O«	uspešen poskus v skoku v višino in skoku s palico
»X«	neveljaven poskus
»-«	izpuščen poskus
r	odstop s tekmovalja (v tehničnih disciplinah ali mnogoboju)
Q	kvalificiran po mestu v tekih
q	kvalificiran po času v tekih
Q	kvalificiran po doseženi kvalifikacijski normi v tehničnih disciplinah
q	kvalificiran brez dosežene kvalifikacijske norme v tehničnih disciplinah
qR	napredovanje v naslednji krog po odločitvi glavnega sodnika
qJ	napredovanje v naslednji krog po odločitvi pritožbene komisije
»>«	upognjeno koleno (tekmovalna hoja)
»~«	izguba stika s podlago (tekmovalna hoja)
YC	rumen karton
YRC	drugi rumeni karton
RC	rdeči karton

Če je atlet diskvalificiran v določeni disciplini zaradi kršitve katerega koli člena, mora biti v uradnem rezultatnem zapisniku navedena številka kršenega člena.

Če je atlet diskvalificiran zaradi nešportnega ali neprimerne vedenja, mora biti v uradnem rezultatnem zapisniku naveden razlog za njegovo diskvalifikacijo.

Komentar:

132. člen, točke 2 do 4, so od leta 2015 namenjene standardizaciji postopkov in uporabe terminologije v situacijah, ki so skupne štartnim listam in rezultatom. 132. člen, točki 2 in 3, priznavata pogosto situacijo, ki se pojavlja na mnogih tekmovanjih pod najvišjim nivojem (ter tudi na nekaterih tekmovanjih visokega nivoja), kjer atleti različnih starosti, ki so klasificirani kot invalidi, tekmujejo na istih tekmovanjih. Ta člen potrjuje, da je to dovoljeno - vključno z načinom doseganja najnižjega dovoljenega števila prijavljenih, celo za namene 260. člena, točka 1, kot tudi, kako naj se predstavijo doseženi rezultati.

Glede na to, da se atleta lahko diskvalificira zaradi tehničnih ali disciplinskih razlogov, je zelo pomembno, da se v rezultatih vedno navede razlog diskvalifikacije. To se naredi tako, da se zraven simbola DQ vedno navede člen pravil, zaradi katerega je bil atlet diskvalificiran.

5. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (f) in (g), se organizira tehnično informacijski center (TIC). Organizacija TIC je priporočena tudi za druga tekmovanja, ki trajajo več kot en dan. Glavna naloga TIC je zagotoviti neposredno povezavo med predstavniki ekip, organizatorji, tehničnimi delegati in tekmovalno administracijo glede tehničnih in drugih zadev, ki se nanašajo na tekmovanje.

Komentar:

Učinkovito voden tehnično informacijski center bo močno pripomogel k visoki kvaliteti izvedbe in organizacije tekmovanja. Vodja TIC-a mora odlično poznati pravila in specifične predpise, ki veljajo za dotično tekmovanje.

TIC mora delovati tekom celotnega tekmovanja ter tudi nekaj časa pred začetkom in po koncu tekmovanja. Ta čas je namenjen povezavi TIC-a z različnimi strankami, predvsem z delegacijami ekip ter organizatorji. Pogosto, vendar ne nujno, so na večjih tekmovanjih del TIC-a tudi podružnice, poimenovane športno informacijska točka, postavljen tudi v glavnih prostorih, kjer bivajo atleti. V tem primeru morata imeti TIC ter športno informacijska točka vzpostavljeno odlično komunikacijo.

Ker bo čas delovanja TIC-a in športno informacijskih točk dolg, je potrebno, da si vodja TIC-a zagotovi več pomočnikov, ki naj delajo v izmenah.

Medtem ko je nekaj dolžnosti TIC-a opisanih v Pravilih za tekmovanja (glej pravila 132. člena, 146. člena, točka 3 ter 146. člena, točka 7), bodo ostale določene v predpisih za posamezna tekmovanja ter ostalih tekmovalnih dokumentih kot so tehnična navodila za ekipe ipd.

133. člen

Nadzornik tekmovališča

Nadzornik tekmovališča nadzoruje tekmovališče in ne dovoli vstopa ali zadrževanja v njej nikomur, razen uradnim osebam in atletom, ki so pripravljeni za nastop, ali osebam z veljavno akreditacijo za vstop na prizorišče.

Komentar:

Naloga nadzornika tekmovališča je regulacija vstopa na tekmovališče med pripravi in med samim tekmovanjem. Deluje direktno v skladu z načrtom, ki si ga je zamislil direktor tekmovanja ter v primeru takojšnjih zadev prejme ukaze direktno s strani vodje tekmovanja. Ustrezno bo:

- (a) upravljal nadzor vhodov za atlete, uradne osebe ter prostovoljce na tekmovališčih, servisno osebje, akreditirane fotografe ter TV ekipe. Za vsako tekmovanje se vnaprej določi število akreditacij za vstop na tekmovališče, prav tako morajo vse odobrene osebe ves čas nositi posebne štartne številke, uniforme;*
- (b) upravljal nadzor nad izhodom za atlete, ki končajo s svojim nastopom (na večjih tekmovanjih v mešano cono in/ali prostoru za atlete takoj za mešano cono);*
- (c) zagotavljal jasen pogled na vse tekmovalne površine v korist vseh gledalcev ter TV ekip.*

Direktno odgovarja vodji tekmovanja, kateremu mora biti dosegljiv, kadar to zahteva nastala situacija.

Da olajšamo delo nadzorniku tekmovališča ter njegovi ekipi, je pomembno, da so poleg atletov, vse osebe z dovoljenim vstopom na tekmovališče, jasno označene z akreditacijami, posebnimi štartnimi številkami ali uniformami.

134. člen

Sodnik pri vetromeru

Pri disciplinah, kjer je to predvideno, ugotavlja hitrost vetra v smeri teka, vpisuje dobljene rezultate merjenja in jih podpisane posreduje v tajništvo tekmovanja. Sodnik pri vetromeru je odgovoren za pravilno postavitev vetromera v skladu s 163. členom, točka 10 (teki na stezi), in 184. členom, točka 11 (daljinski skoki).

Komentar:

Kljub temu, da običajno sodnik pri vetromeru, tehnični vodja ali sodnik pri fotofinišu dejansko namesti vetromer na pravo mesto, je ustrezni glavni sodnik odgovoren za namestitev vetromera v skladu s pravili (glej 163. člen, točka 10 ter 184. člen, točka 11).

Zlasti pri disciplinah na stezi se lahko vetromer upravlja na daljavo. V takem primeru bo vetromer povezan direktno na sistem fotofiniša ter beleženja rezultatov ter sodnik pri vetromeru ne bo potreben; njegove dolžnosti lahko izpolnjuje nekdo iz ekipe pri fotofinišu.

135. člen

Sodniki za elektronske meritve dolžin

Kadar se dolžine merijo z elektronskimi napravami ali video merilnimi napravami ali drugimi elektronskimi merilnimi napravami, se določi vodjo in enega ali več sodnikov za elektronske meritve dolžin.

Pred tekmovanjem se mora sestati s tehnično ekipo in se seznaniti z merilnimi napravami ter njihovim delovanjem.

Pred začetkom vsake discipline nadzoruje postavitve merilnih naprav ob upoštevanju tehničnih zahtev, ki jih posredujeta izdelovalec in laboratorij za umerjanje merilnih inštrumentov.

Pred tekmovanjem in po njem se mora s sodelovanjem sodnikov in glavnega sodnika, z umerjenim in preverjenim kovinskim metrom z nekaj meritvami prepričati, da je naprava delovala brezhibno, in s tem potrditi ustreznost rezultatov, ki so bili izmerjeni z elektronsko napravo. Izda se potrdilo o skladnosti, ki ga podpišejo vsi, ki sodelujejo pri testu in ga priložijo k tekmovalnemu zapisniku.

Med tekmovanjem nadzoruje meritve na napravah in je odgovoren za točnost izvedenih meritev. Glavnemu sodniku potrdi, da so merilne naprave brezhibne.

Komentar:

Pri uporabi video ali elektronskih naprav za merjenje dolžin je vodja sodnikov kot pristojna uradna oseba potreben na podoben način kot v primeru fotofiniša ter merjenja časa s transponderjem. V primeru video meritev se od vodje sodnikov pričakuje, da med tekmovanjem prevzame bolj aktiven in praktičen pristop, kot bi bilo od njega pričakovano v primeru elektronskih meritev dolžin.

Še posebej naj se prepriča, da je vzpostavljena ustrezna komunikacija med sodniki na tekmovališču ter sodniki, ki uporabljajo video merilno napravo, da zagotovi pravilne meritve ter, da se v primeru daljinskih skokov točke doskoka ne pobriše, dokler naprava ne potrdi slike.

Vodja sodnikov ali drug sodnik, ki je zadolžen za zagotavljanje pravilnega video odčitka, se mora še posebej prepričati, da je odčitek pravilen in da ni bil izmerjen prejšnji poskus namesto trenutnega.

136. člen Sodniki v prijavnici

Vodja sodnikov v prijavnici:

- a) v sodelovanju z vodjem tekmovanja pripravi in objavi urnik prijavnice, ki za vsako disciplino določa najmanj začetni in končni čas prihoda za vsako prijavnico in čas, ob katerem bodo atleti odšli na tekmovališča iz (zadnje) prijavnice;
- b) nadzoruje prehod atletov s terena za ogrevanje na tekmovališče ter tako zagotavlja, da so vsi atleti, ko jih preverijo v prijavnici, prisotni in pravočasno pripravljeni za načrtovani začetek njihove discipline na tekmovališču.

Sodniki v prijavnici zagotovijo:

- da atleti nosijo predpisana nacionalna ali klubska oblačila, uradno potrjena od njihovih nacionalnih zvez,
- da nevtralni atleti nosijo oblačila, ki jih je potrdil IAAF,
- da nosijo štartne številke pravilno pripete in da so v skladu s štartno listo,
- da imajo šprinterice dovoljeno število in velikost žeblicev,
- da reklamni napisi na oblačilih in torbah atletov ustrezajo Pravilom in ustreznim predpisom,
- da atleti na tekmovališča ne prinašajo nedovoljenih predmetov.

Sodniki predajo vse nerešene zadeve ali dogodke, ki se pojavijo, v rešitev glavnemu sodniku v prijavnici.

Komentar:

Dobro načrtovana ter učinkovito vodena prijavnica je temeljni del uspešnega tekmovanja. Pri načrtovanju je pomembno, da vzamemo v zakup dovolj prostora med obdobjem največje gneče v prijavnici in ustrezno ocenimo, koliko prijavnic (ter kontrolnih postaj v prijavnicah) potrebujemo. Prav tako moramo zagotoviti dobro komunikacijo z drugimi uradnimi osebami in dober sistem obveščanja atletov, kdaj naj se zglasijo v prijavnici iz prostora za ogrevanje. Ostali vidiki so odvisni od tipa tekmovanja ter števila preverjanj, ki se jih morajo udeležiti atleti v prijavnici. Recimo, pri večini šolskih tekmovanj ne bo potrebno preverjati postavitev sponzorskih oglasov na opremi medtem, ko bo potrebno pregledati dolžino konic na tekaških čevljih, da se omeji obraba proge. Pomembno je, da obvestimo atlete in njihove ekipe o tipih preverjanj, ki se bodo izvajala na tekmovanju, da se izognemo preveliki gneči ter zmedbi pred tekmovanjem. Sodniki v prijavnici se morajo prepričati, da so atleti v pravi skupini, teku ali grupi, ter da pravočasno

zapustijo prijavnico v skladu z urnikom prijavnice. Če je to mogoče, naj bo urnik atletom in ekipam na voljo pred vsakodnevnim začetkom tekmovanja.

137. člen

Nadzornik reklam

Nadzornik reklam (če se ga imenuje) nadzoruje in izvaja veljavna IAAF pravila in predpise oglaševanja ter odloča skupaj z glavnim sodnikom prijavnice o vseh nerešenih vprašanjih in sporih, nastalih glede reklam.

2. POGLAVJE - SPLOŠNA TEKMOVALNA PRAVILA

140. člen

Atletski objekti

Za atletska tekmovanja se lahko uporablja vsaka utrjena in ravna površina, ki je v skladu z navodili Priročnika IAAF za atletske objekte.

Tekmovanja na prostem, navedena v 1. členu, točka 1 (a), so lahko samo na objektih z veljavnim IAAF certifikatom razreda 1.

IAAF priporoča, da se tudi vsa druga atletska tekmovanja na prostem iz 1. člena, točke 1 (b) do (j), prirejajo na takih objektih.

V vsakem primeru je za objekte, namenjene tekmovanjem na prostem, navedenim v 1. členu, točke 1 (b) do (j), zahtevan certifikat razreda 2.

Opomba 1: Priročnik IAAF za atletske objekte, ki vsebuje podrobnejše opise za načrtovanje in gradnjo tekmovališč, vključno z dodatnimi diagrami za izmero in označbe tekmovališč, je na voljo v pisarni IAAF ali spletni strani IAAF.

Opomba 2: Standardni obrazci za prijavo certifikacije objekta in poročilo o izmeri objekta so na voljo v pisarni IAAF ali pa jih je možno prenesti s spletne strani IAAF.

Opomba 3: Za tekmovanja v tekih in tekmovalni hoji, ki potekajo na cestah ali progah za kros, gorske teke in trail teke, glej 230. člen, točka 11, 240. člen, točki 2 in 3, 250. člen, točke 1, 2, 3, 251. člen, točka 1 in 252. člen, točka 1.

Opomba 4: Za objekte, atletike v dvoranah, glej 211. člen.

141. člen

Kategorije po starosti in spolu

Starostne kategorije

1. V skladu s temi pravili se tekmovanja lahko delijo v naslednje starostne kategorije:

- U18 - mlajši mladinci in mladinke:
atleti, ki bodo do 31. decembra v letu tekmovanja stari 16 ali 17 let.
- U20 - starejši mladinci in mladinke:
atleti, ki bodo do 31. decembra v letu tekmovanja stari 18 ali 19 let.
- veterani in veteranke:
atleti postanejo veterani / veteranke na svoj 35. rojstni dan.

Opomba 1: Vse zadeve v zvezi z veteranskimi tekmovanji ureja priročnik IAAF/WMA, ki sta ga odobrila Svet IAAF in WMA.

Opomba 2: Pravica nastopa, vključno z najmanjšo starostjo za nastop na IAAF tekmovanjih, je opredeljena v ustreznih tehničnih predpisih.

Starostne kategorije Atletske zveze Slovenije

Kategorije atletov:

- člani in članice:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 20 ali več let.
- mlajši člani in članice:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 20, 21 ali 22 let.
- U20 - starejši mladinci in mladinke:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 18 ali 19 let.
- U18 - mlajši mladinci in mladinke:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 16 ali 17 let.
- U16 - pionirji in pionirke:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 14 ali 15 let.
- U14 - pionirji in pionirke:
atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 12 ali 13 let.
- U12 - pionirji in pionirke:
atleti, ki bodo v letu tekmovanja dopolnili največ 11 let.
- veterani in veteranke:
atleti postanejo veterani / veteranke na svoj 35. rojstni dan.
Kategorije se menjajo na vsakih pet let (35, 40, 45, ...).

2. Atlet ima pravico nastopati na tekmovanju določene starostne kategorije po teh pravilih, če je znotraj določenega starostnega obdobja za posamezno starostno kategorijo. Atlet mora dokazati svojo starost s predložitvijo veljavnega potnega lista ali z drugim dokazilom, ki ga predvidevajo ustrezni predpisi posameznega tekmovanja. Atlet, ki ne more ali odkloni predložiti tako dokazilo, nima pravice nastopa.

Opomba: Glej 22. člen, točka 2, za kazni v primeru nespoštovanja 141. člena.

Komentar:

Medtem ko 141. člen, točka 1, definira starostne skupine na določen način, je odvisno od določb posameznega tekmovanja, ki določa, katere starostne skupine tekmujejo in če, kot je to predvideno pod Opombo 2, lahko na tekmovanju nastopajo tudi mlajši atleti.

Kategorije po spolu

3. V skladu s temi pravili se tekmovanja izvajajo v moških, ženskih in kombiniranih (moških in ženskih) kategorijah. Če je mešano tekmovanje izvedeno izven štabiona ali v izjemnih primerih kot jih dopušča 147. člen, morajo biti zapisniki rezultatov vodeni in objavljeni ločeno za moške in ženske. Ko je izvedena kombinirana disciplina ali tekmovanje, so objavljeni samo enotni skupni rezultati.
4. Atlet ima pravico nastopa na moškem (ali kombiniranem) tekmovanju, če je pravno spoznan kot moški in ima pravico nastopa po teh pravilih in predpisih.
5. Atletinja ima pravico nastopa na ženskih (ali kombiniranih) tekmovanjih, če je pravno spoznana kot ženska in ima pravico nastopa po teh pravilih in predpisih.
6. Svet bo sprejel predpise za določitev pravice nastopa na ženskih tekmovanjih za:
 - (a) ženske, ki so spremenile spol iz moškega v ženskega; in
 - (b) ženske s hiperandrogenizmom.

Atlet, ki ne more ali ne želi izpolniti predvidenih predpisov, nima pravice nastopanja.

Opomba: Za kazni pri nespoštovanju 141. člena, glej 22. člen, točka 2.

Komentar:

Kombinirana tekmovanja pokrivajo dogodke, pri katerih moški in ženske nastopajo skupaj, brez posebnih razdelitev rezultatov. Prav tako se nanašajo na štafete ali ekipna tekmovanja, pri katerih so moški in ženske vključeni v iste ekipe.

142. člen

Prijave

1. Na tekmovanjih po pravilih IAAF lahko tekmujejo samo atleti, ki izpolnjujejo predpisane pogoje IAAF pravil.
2. Pravico nastopa atletu izven njegove države določa 4. člen, točka 2. Ta pravica za posameznega atleta velja na vseh mednarodnih tekmovanjih, dokler tehnični delegat ne prejme ugovora na njegov status (glej 146. člen, točka 1).

Istočasno nastopanje

3. Če je atlet prijavljen za tek in tehnično disciplino ali za več tehničnih disciplin, ki potekajo istočasno, mu lahko pristojni glavni sodnik dovoli nastopanje izven vrstnega reda, ki je bil določen z žrebanjem pred začetkom tekmovanja, vendar le po en poskus v posamezni seriji ali posamezni poskus v skoku v višino in v skoku s palico na določeni višini. Če atlet kljub temu ni prisoten, da bi opravil poskus v posamezni seriji, se šteje, da je poskus izpustil, ko mu je potekel čas za izvedbo poskusa.

Opomba: V tehničnih disciplinah glavni sodnik ne sme dovoliti atletu, da izvaja poskus v finalnih treh serijah v drugačnem vrstnem redu kot je bil določen po prvih treh serijah. Glavni sodnik pa lahko dovoli atletu poskus v drugačnem vrstnem redu kot je bil določen z žrebom v prvih treh serijah. V mnogobojih se spremembo vrstnega reda poskusov lahko dovoli v kateri koli seriji.

Komentar:

Opomba pojasnjuje, da ni dovoljeno, da atlet v finalni seriji poskus opravi v drugačnem vrstnem redu (ne glede na število serij poskusov) zaradi prekrivanja z drugo disciplino. Če atlet ni prisoten pri svojem poskusu v finalnih serijah in prej ni napovedal, da bo poskus izpustil, potem se počaka, da se njegov dovoljeni čas izteče ter se poskus označi kot izpuščen.

(Glej tudi 180. člen, točka 18, kjer je pojasnjeno, da se vrstni red poskusov ne spremeni niti v primeru podelitve ponovnega poskusa v kateri koli seriji).

Odstop od tekmovanja

4. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), bo atlet izključen iz vseh nadaljnjih disciplin (vključno z ostalimi disciplinami, v katerih sočasno nastopa) na tekmovanju, vključno s štafetnimi teki, v naslednjih primerih:

(a) če bi po dokončni prijavi atlet moral nastopiti v določeni disciplini, pa potem v njej ni nastopil;

Opomba: Točen čas za dokončno potrditev prijave nastopa mora biti objavljen vnaprej.

(b) če se je atlet v katerem koli krogu kvalifikacij v določeni disciplini uvrstil v nadaljnje tekmovanje, potem pa v tej disciplini ni nastopil;

(c) če atlet ni nastopil častno (resno) in z vidnim naporom v dobri veri - »bona fide«. O tem odloča pristojni glavni sodnik in o odločitvi naredi ustrezno zabeležko v uradnih rezultatih.

Opomba: Primeri, opisani v 142. členu, točka 4 (c), ne veljajo pri posameznih disciplinah mnogoboja.

Vendar je zdravniško spričevalo, ki ga izda zdravniški delegat, imenovan v skladu s 113. členom, na podlagi pregleda atleta, ali če zdravniški delegat ni imenovan, uradna zdravstvena oseba, imenovana s strani organizatorja, lahko zadosten razlog, da se upošteva, da atlet po že potrjeni prijavi ali po nastopu v predhodnem krogu (razen v posamezni disciplini mnogoboja), ni sposoben nastopiti, vendar bo sposoben nastopiti v nadaljnjih disciplinah naslednji dan tekmovanja.

Tehnični delegat lahko, ob dokazilih, upošteva tudi druge opravičljive razloge (npr. dejavniki, ki so neodvisni od atletovega ravnanja, kot so težave pri prevozu).

Komentar:

Pristojni glavni sodnik, potem ko se seznani z dano situacijo in je prepričan, da atlet, ki je zapustil tek, ni tekmoval z »bona fide« naporom, mora to označiti v primernih rezultatih kot »DNF, 142. člen, točka 4 (c)«. Med odločanjem glavnega sodnika ali med procesom odločanja pritožbene komisije glede pritožbe zaradi odločitve glavnega sodnika, se lahko upošteva tudi atletov razlog za odstop. Člen predvideva tudi postopek, ki ga je treba upoštevati v primeru zdravstvenih razlogov.

Nepravočasno javljanje v prijavnici(ah)

5. S takim nenastopom se atlet ne izogne eventualni dodatni kazni v skladu s 142. členom, točka 4. Razen v primerih, navedenih v nadaljevanju, bo atlet izključen iz nastopanja v kateri koli disciplini, za katero se ni pravočasno javil v prijavnico(e) ob terminih, objavljenih v urnikih prijavnice (glej 136. člen). Tak nenastop bo v zapisniku označen z DNS.

O tem odloča pristojni glavni sodnik (vključno s tem, ali lahko atlet nastopi pod ugovorom, če odločitve ni moč takoj sprejeti) in v uradnem zapisniku mora biti narejen ustrezen zaznamek.

Upravičene razloge (npr. od atletovih akcij neodvisni dejavniki, kot težave s prevozi ali napaka v objavljenih urnikih prijavnice) lahko, po potrditvi, lahko glavni sodnik sprejme in atletu dovoli tekmovali.

143. člen

Oblačila, obutev in štartne številke

Oblačila

1. Na vseh tekmovanjih morajo atleti nositi čista in v vsakem pogledu dostojna oblačila. Izdelana morajo biti iz blaga, ki je tudi mokro neprosojno. Atleti ne smejo nositi oblačil, ki bi sodnikom ovirala ali preprečevala pogled pri sojenju.

Gornji deli oblačil atletov naj bodo enake barve spredaj in zadaj.

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (f) in (g) in kadar zastopajo svojo nacionalno zvezo po 1. členu, točki 1 (d) in (h), morajo atleti nastopati v enotnih oblačilih, ki jih je uradno odobrila njihova nacionalna zveza in na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (f) in (g) bodo nevtralni atleti nastopali v oblačilih, ki jih odobri IAAF.

Proglasitev zmagovalcev in vsak častni krog so sestavni del tekmovanja.

Opomba: Pristojen organ lahko v predpisih za tekmovanje določi, da je obvezno, da so oblačila atletov enake barve spredaj in zadaj.

Obutev

2. Atleti lahko tekmujejo bosi ali obuti na eno ali obe nogi. Namen tekmovalne obutve je zaščita nog, večja stabilnost stopala in boljša opora na tleh. Obutev ne sme biti izdelana tako, da omogoča atletu kakršno koli nepošteno pomoč ali prednost. Vsak tip obutve mora biti v duhu univerzalnosti atletike sprejemljivo dostopen vsem.

Opomba 1: Prilagoditev obutve potrebam značilnosti noge posameznega atleta je dovoljena, če je opravljena v skladu s splošnimi načeli teh Pravil.

Opomba 2: Kjer so IAAF predloženi dokazi, da določen tip obutve, ki je bila uporabljena na tekmovanju, ni skladen s temi Pravili ali njihovim duhom, se lahko obutev posreduje v preučitev in če je ugotovljeno neskladje, se uporabo take obutve na tekmovanjih lahko prepove.

Število žebļjev

3. Izdelava podplata in pete obutve mora biti taka, da omogoča uporabo največ 11 žebļjev. Dovoljeno jih je uporabiti manj kot 11, vendar ležišč za žebļje ne sme biti več kot 11.

Velikost žebļjev

4. Del žebļja, ki gleda iz podplata ali pete, ne sme biti daljši od 9 mm, razen pri skoku v višino in pri metu kopja, kjer je dovoljena dolžina žebļjev največ 12 mm. Žebļji morajo biti narejeni tako, da se najmanj s polovico svoje dolžine, merjeno od konice žebļja, ugreznejо v kontrolno napravo za merjenje debeline žebļja s kvadratnim presekom 4x4 mm. Če izdelovalec sintetične prevleke ali upravlјalec štadiona zahteva krajše dimenzije, se bo to upoštevalo.

Opomba: Sintetična prevleka mora biti primerna za uporabo žebļjev, dovoljenih s tem členom.

Podplat in peta

5. Podplat in/ali peta imata lahko vdolbine, robove, zareze ali izbokline, ki so izdelani iz enakega ali podobnega materiala kot je podplat. Pri skoku v višino in skoku v daljino je maksimalna debelina podplata 13 mm. Maksimalna debelina petnega dela pri skoku v višino je 19 mm. Pri vseh drugih disciplinah debelina podplatov in pet ni omejena.

Opomba: Debelino podplata in pete se meri kot razdalja med notranjo zgornjo stranjo in zunanjo spodnjo stranjo obuvala, vključno z zgoraj omenjenimi lastnostmi ali vložki.

Vložki in dodatki k obutvi

6. Atlet ne sme dodajati nobenih dodatkov obutvi na zunanji ali notranji strani, ki bi povečali debelino podplata nad dovoljeno mero in bi tako nudili atletu prednost pred obutvijo, ki je opisana v prejšnjih točkah tega člena.

Štartne številke

7. Vsakemu atletu je treba zagotoviti dve štartni številki, ki ju mora med tekmovanjem vidno nositi na prsih in na hrbtu, razen pri vseh disciplinah skokov, kjer ima lahko le eno štartno številko, ki jo nosi na prsih ali na hrbtu. Namesto številke je lahko na eni ali obeh štartnih številkah izpisano atletovo ime ali druga identifikacijska oznaka. Če se uporabljajo številke, se morajo ujemati s številkami, ki so objavljene v štartni listi ali v programu. Če je atlet med tekmovanjem oblečen v trenirko, mora nositi številke na enak način.
8. Nobenemu atletu ni dovoljen nastop brez ustrezne štartne številke in/ali prepoznavnega znaka.
9. Štartne številke morajo biti pripete tako, da so vidne v celoti in ne smejo biti odrezane, prepognjene ali kakor koli spremenjene. Pri tekih na dolge proge so lahko štartne številke preluknjane, da je možno kroženje zraka, vendar ne smejo biti preluknjani tisti deli, kjer so natisnjene številke ali napisi.
10. Kjer se uporablja na cilju fotofiniš naprava, lahko organizatorji od atletov zahtevajo nošenje dodatnih samolepilnih števil na bočni strani hlačk ali spodnjem delu enodelnega dresa.

11. Če atlet na kakršen koli način ne spoštuje tega člena, in:

- (a) zavrača navodila pristojnega glavnega sodnika po njegovem upoštevanju, ali
- (b) nastopa na tekmovanju, bo diskvalificiran.

Komentar:

143. člen, točka 11, predvideva sankcije v primeru kršitve katerega koli vidika 143. člena. Od uradnih oseb se seveda pričakuje, da atlete spodbujajo, da sledijo standardom in jih obvestijo o posledicah morebitnih kršitev. Če pa atlet krši vidik tega člena med tekmovanjem ter ni praktično, da ga uradna oseba pouči o njegovi napaki, pa lahko sledi diskvalifikacija.

Dolžnost pomočnikov na štartu, sodnikov na tekališču (pri tekih ter tekmovanjih izven štadiona) ter sodnikov (v tehničnih disciplinah) je, da so pozorni in takšne kršitve poročajo pristojnemu glavnemu sodniku.

144. člen **Pomoč atletom**

Zdravniški pregled in pomoč

1. Zdravniški pregled, terapijo in/ali fizioterapijo lahko nudi na tekmovališču le uradno medicinsko osebje, imenovano s strani organizatorja in označeno s trakovi na rokah, brezrokavniki ali razpoznavno uniformo.

V posebno odrejenem prostoru izven tekmovališča lahko medicinsko pomoč nudi tudi akreditirano medicinsko osebje ekipe, ki ga odobri(jo) zdravniški ali tehnični delegat(i). Tako posredovanje v nobenem primeru ne sme ovirati poteka tekmovanja ali vrstnega reda poskusov atletov.

Za nudenje pomoči pa se šteje vsako zgoraj navedeno posredovanje drugih oseb neposredno pred začetkom tekmovanja, ko so atleti že zapustili prijavnico, oziroma med tekmovanjem.

Opomba: Kot tekmovalni prostor, ki je običajno fizično omejen, se v ta namen opredeljuje prostor, kjer poteka tekmovanje in ima v skladu z ustreznimi pravili in predpisi dostop dovoljen za tekmujoče atlete in pooblaščen osebe.

2. Atleta, ki bi daljal ali prejemal pomoč znotraj tekmovališča med potekom discipline (vključno po 163. členu, točki 14 in 15, 230. členu, točka 10 in 240. členu, točka 8), mora glavni sodnik opozoriti in mu povedati, da bo v primeru ponovne kršitve pravil diskvalificiran v tej disciplini.

Opomba: V primerih, ki jih opredeljuje 144. člen, točka 3 (a), je možna diskvalifikacija brez opozorila.

Nedovoljena pomoč

3. Po tem členu se za nedovoljeno pomoč šteje in je s tem prepovedano:
 - (a) Vzpodbujanje (»vlečenje«) v teku z osebami, ki ne sodelujejo v tem teku, z atleti, ki so bili ali bodo prehiteni za krog ali s pomočjo kakršnih koli tehničnih pripomočkov (razen dovoljenih, ki so navedeni v 144. členu, točka 4 (d)).
 - (b) Posest ali uporaba video snemalnih naprav, radioaparatorov, cedejev, radijskih oddajnikov, mobilnih telefonov ali podobnih naprav znotraj tekmovalne arene.
 - (c) Uporaba katere koli tehnologije ali naprav, razen obutve, skladne s 143. členom, ki omogoči uporabniku prednost, ki je ne bi imel, če bi uporabljal opremo, določeno ali dovoljeno s temi pravili.
 - (d) Uporaba kakršnih koli mehaničnih pripomočkov, razen če atlet lahko dokaže, da mu njihova uporaba ne zagotavlja tekmovalne prednosti pred atleti, ki takšnih pripomočkov ne uporabljajo.
 - (e) Posredovanje nasveta ali drugačne podpore s strani uradne osebe na tekmovanju, ki ni povezana ali zahtevana z njegovo specifično nalogo na tekmovanju v danem trenutku (na primer: trenerski nasveti, če pokaže mesto odrida v skokih, razen v primeru, ko pokaže napačen odriv pri dolžinskih skokih, časovni ali dolžinski razmiki v tekih, itd.).
 - (f) Prejemanje fizične pomoči od drugega atleta (razen pomoči pri vstajanju), ki pomaga k napredovanju v teku.

Dovoljena pomoč

4. Kot pomoč ne šteje in je v smislu tega člena dovoljeno:

- (a) Sporazumevanje med atleti in njihovimi trenerji, če ti niso na tekmovališču. Da bi omogočili tako sporazumevanje, in da se s tem ne moti tekmovanja, je treba na tribunah, v neposredni bližini tekmovališča posamezne tehnične discipline, rezervirati prostor za trenerje teh atletov.

Opomba: Trenerji in druge osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz 230. člena, točka 10 in 240. člena, točka 8, se lahko sporazumevajo s svojim(i) atletom(i).

- (b) Zdravniški pregled, terapija in/ali fizioterapija, ki jo potrebuje atlet, da bi lahko nastopil ali nadaljeval z nastopanjem, ko je že na tekmovališču, nudena v skladu s 144. členom, točka 1.
- (c) Uporaba osebnih varovalnih sredstev za zaščito in/ali v medicinske namene (povoji, trakovi, pasovi, ščitniki, hladilci zapestij, pomoč pri dihanju itd.). Glavni sodnik, v sodelovanju z zdravniškim delegatom, ima pristojnost preveriti vsak posamezen primer uporabe, če smatra to za potrebno (glej tudi 187. člen, točki 4 in 5).
- (d) Merilci srčnega utripa ali hitrosti in razdalje ali števci korakov ali podobne naprave, ki jih nosijo atleti med tekmovanjem pod pogoji, da teh naprav ni mogoče uporabljati za komuniciranje z drugimi osebami.
- (e) V tehničnih disciplinah je atletu dovoljen ogled posnetkov predhodnih poskusov, ki so ga za njega posnele osebe, ki so izven tekmovališča (glej Opombo k 144. členu, točka 1). Na tekmovališče ni dovoljeno vnašanje posnetih slik ali opreme, ki omogoča predvajanje posnetkov.
- (f) Kape, rokavice, obutev, kosi oblačil, ki so atletom posredovani na uradnih postajališčih ali tam, kjer je dovolil pristojni glavni sodnik.

Komentar:

144. člen je bil v zadnjih letih predmet stalnih sprememb, saj odraža način, kako se izvaja atletika, da se spoštuje vlogo trenerjev, uvaja inovacije in novo opremo, ipd. IAAF se bo še naprej odzivala na vse nove produkte in trende takoj, ko postanejo pogost del tekmovalj in dogodkov.

Spremembe tega člena so zasnovane tako, da olajšujejo sodelovanje atletov na tekmovanjih in zmanjšujejo možnost konfliktov med atleti/trenerji in uradnimi osebami. Vsi deli tega člena naj se razlagajo na tak način, medtem ko še vedno zagotavljajo poštenost za vse udeležene na tekmovanju.

144. člen, točka 3 (e), pa razjasni, da uradne osebe ne smejo pomagati atletu na nikakršen drug način kot njihova naloga zahteva od njih in našteva kot primer, da uradne osebe ne smejo nuditi informacij o mestu odprave pri skokih razen, da označijo mesto odprave pri daljinskih skokih, ko skok velja za neveljavnega.

145. člen Učinek diskvalifikacije

Diskvalifikacija zaradi kršitve tehničnih pravil (razen 125. člena, točka 5 in 162. člena, točka 5)

1. Pri diskvalifikaciji atleta v neki disciplini zaradi kršenja tehničnih pravil (razen 125. člena, točka 5 ali 162. člena, točka 5), so neveljavni vsi njegovi rezultati, doseženi do tega trenutka v istem krogu te discipline.
Rezultati iz prejšnjega kroga te discipline ostanejo veljavni.
Diskvalifikacija v eni disciplini zaradi kršenja tehničnih pravil ne prepreči nastopanja atleta v kateri koli nadaljnji disciplini tekmovanja.

Diskvalifikacija zaradi kršitve 125. člena, točka 5 (vključno s 162. členom, točka 5)

2. Če je atlet izključen iz tekmovanja v skladu s 125. členom, točka 5, bo v tej disciplini diskvalificiran. Če dobi atlet drugo opozorilo v drugi disciplini, bo diskvalificiran samo v tej drugi disciplini. Vsi njegovi rezultati, doseženi do tega trenutka v istem krogu te discipline, so neveljavni.
Rezultati iz prejšnjega kroga kvalifikacij v tej disciplini, drugih predhodnih disciplin ali predhodnih disciplin mnogoboja ostanejo veljavni.
Taka diskvalifikacija onemogoča atletu nastop tudi v vseh nadaljnjih disciplinah tega tekmovanja (vključno s posameznimi disciplinami mnogoboja, ostalimi disciplinami, v katerih sočasno nastopa in v štafetah).
3. Če je prekršek hujše narave, ga direktor tekmovanja sporoči pristojnemu organu zaradi nadaljnjega disciplinskega ukrepanja.

146. člen

Ugovori in pritožbe

1. Ugovore, ki se nanašajo na pravico sodelovanja atleta na tekmovanju, je treba predati tehničnemu delegatu pred začetkom tekmovanja. Na njegovo odločitev se lahko vloži pritožbo pritožbeni komisiji. Če zadeve ni mogoče zadovoljivo rešiti pred tekmovanjem, se atletu dovoli nastop »pod ugovorom« in se o primeru poroča pristojnemu organu.
2. Ugovori, ki se nanašajo na rezultat ali izvedbo posamezne discipline, se morajo podati v roku 30 minut po uradni objavi rezultatov te discipline. Organizator tekmovanja je odgovoren, da se uradno zabeleži čas objave vseh rezultatov.
3. Vsak ugovor atleta ali njegovega zastopnika oziroma uradnega predstavnika ekipe je treba podati ustno glavnemu sodniku. Oseba ali ekipa sme podati ugovor samo, če je tekmovala v istem krogu discipline, na katero se ugovor (ali poznejša pritožba) nanaša (ali nastopa na tekmovanju, kjer se točkuje nastop ekip).

Za pravično odločitev mora glavni sodnik upoštevati vse razpoložljive dokaze, za katere meni, da so potrebni, vključno s filmom ali sliko uradne video naprave ali katerega koli drugega razpoložljivega video dokaza. Glavni sodnik lahko sam odloči o ugovoru ali pa zadevo preda pritožbeni komisiji.

Na odločitev glavnega sodnika se lahko vloži pritožba pritožbeni komisiji. Kjer glavni sodnik ni dosegljiv ali ni na razpolago, se ugovor vloži v tehnično-informacijskem centru.
4. V tekih:
 - (a) če atlet poda takojšnji ustni ugovor zoper obtožbo, da je napačno štartal, mu glavni sodnik lahko, če je v dvomu, dovoli nastop »pod ugovorom«, da se zavarujejo pravice vseh prizadetih. Nastop »pod ugovorom« se ne dovoli, če je napačen štart zaznal s strani IAAF certificiran štartni informacijski sistem, razen če glavni sodnik iz katerega koli razloga ugotovi, da podatki sistema očitno niso točni.
 - (b) ugovor na štarterjevo napako, da ni preklical napačnega štarta ali v skladu s 162. členom, točka 5, ni prekinil štarta, lahko poda le atlet, ki je končal tek ali v njegovem imenu pooblaščen oseba.

Če se ugovoru ugotovi, se vsak atlet, ki je napačno štartal ali bi zaradi njegovega ravnanja moral biti štart prekinjen in bi zato moral biti opozorjen ali diskvalificiran po 162. členu, točke 5, 7 in 8 ali 200. členu, točka 8 (c), opozori ali diskvalificira.

Ne glede na to, ali je bil izrečen opomin ali izrečena diskvalifikacija, glavni sodnik lahko razglasi disciplino ali del discipline za neveljavno in odloči o ponovitvi cele discipline ali njenega dela, če je po njegovem mnenju to pravično.

Opomba: Pravica do ugovora in pritožbe po 146. členu, točka 4 (b), obstaja tako v primeru, če se uporablja ali ne uporablja štartni informacijski sistem.

- (c) če je ugovoru ali pritožbi o atletovi nepravilni izključitvi iz discipline zaradi napačnega štarta ugodeno po zaključku teka, potem je atletu potrebno ponuditi možnost, da ponovno sam teče z namenom dosege časa, s katerim se eventualno lahko uvrsti v naslednje kroge tekmovanja. Noben atlet se ne sme uvrstiti v naslednji krog tekmovanja brez tekmovanj v vseh predhodnih krogih, razen, če glavni sodnik ali pritožbena komisija v posebnih okoliščinah obravnavanega primera, npr. pomanjkanje časa do naslednjega kroga tekmovanja ali dolžina teka, odloči drugače.

Opomba: Ta člen lahko glavni sodnik ali pritožbena komisija uporabi tudi v drugih primerih, kje to smatrajo za primerno (163. člen, točka 2).

Komentar:

Ko se glavni sodnik na štartu odloča o ustnem ugovoru glede napačnega štarta, mora pretehtati vse podatke, ki so na voljo ter, če obstaja najmanjša možnost, da je atletov ugovor veljaven, mora atletu dovoliti, da nastopi »pod ugovorom«. Po končanem teku mora dotični glavni sodnik sprejeti končno odločitev, na katero pa se atlet lahko vedno pritoži. Seveda pa glavni sodnik na štartu atletu ne sme dovoliti nastopa, če je napačen štart zaznal štartni informacijski sistem, ki očitno deluje pravilno ali če je bil napačen štart vizualno zelo očiten in ni drugega veljavnega razloga za ugovor.

Ta člen velja tako v primeru, da štarterju ne uspe ustaviti napačnega štarta kot tudi v primeru, ko štarter ne uspe pravilno »prekiniti« štart. V obeh primerih mora glavni sodnik upoštevati vse dejavnike, ki se tičejo posameznega primera ter se odločiti, če je treba tek ponoviti ali ne.

Če vzamemo ekstremna primera, ni potrebno niti ni logično ponoviti maratona, če priteče na cilj atlet, ki je bil kriv za napačen štart, ki ga sodniki niso preklicali. Obratno, v primeru šprinta, pri katerem je tek končal atlet, ki je zagrešil nezaustavljen napačen štart, bi bilo smiselno tek ponoviti, saj je napačen štart povzročil štart in posledično tek ostalih atletov.

Po drugi strani pa, če je bilo zaradi nepreklicanega napačnega štarta oškodovanih le nekaj atletov v preliminarjem krogu tekmovanja ali pri mnogobojih, lahko glavni sodnik dovoli in pod kakšnimi pogoji samo ti ponovijo tek.

146. člen, točka 4 (c), pokriva primer, v katerem je atletu napačno dosojen napačni štart in je izključen iz tekmovanja.

5. Če v tehničnih disciplinah atlet takoj poda ustni ugovor na odločitev sodnika, da njegov poskus ni bil veljaven, lahko glavni sodnik na tej disciplini, če je v dvomu, odredi, da se poskus izmeri in rezultat zapiše, da se zaščitijo pravice vseh prizadetih.

Če je atlet izvedel poskus pod ugovorom:

- (a) v prvih treh serijah poskusov v daljinskih skokih ali metih, v katerih tekmuje več kot osem atletov in bi atlet napredoval v naslednje serije samo, če bi bil ugovor sprejet ali bi bila kasnejša pritožba ugodno rešena; ali
- (b) v višinskih skokih, kjer bi atlet napredoval na višjo višino samo, če bi bil ugovor sprejet ali kasnejša pritožba ugodno rešena,

lahko glavni sodnik, če je v dvomu, dovoli atletu, da nadaljuje s tekmovanjem pod ugovorom, da zavaruje pravice vseh prizadetih.

Komentar:

V primeru, da je glavni sodnik prepričan o pravilni odločitvi sodnikov, predvsem zaradi svojega lastnega opazovanja ali informacije glavnega sodnika za video, atletu ne bo dovoljeno nadaljevati s tekmovanjem.

Vendar v primeru odločitve, ki je predmet takojšnjega ugovora, mora glavni sodnik, glede merjenja poskusa, pretehtati, da se:

- (a) ne meri v primeru, ko je bila kršitev pravil očitna. Pri skokih je to jasen odtis na plastelinu ali pri metih, ko je orodje pristalo izven označenega sektorja;
- (b) vedno takoj (da ne zadržuje tekmovanja) izmeri dolžino v primerih, kjer obstaja dvom.

To pomeni, da sodnik s konico/prizmo vedno označi mesto pristanka, tudi če vidi dvignjeno rdečo zastavico (razen pri metih v primeru, da orodje očitno pristane izven označenega sektorja). Poleg možnosti takojšnjega ugovora atleta obstaja tudi možnost, da je sodnik po nesreči ali v zmoti dvignil napačno zastavico.

6. Rezultat dosežen v poskusu, zaradi katerega je bil vložen ugovor, in vsi nadaljnji rezultati atleta, ki je nastopil pod ugovorom, bodo veljavni samo, če glavni sodnik kasneje sprejme ugovor ali je pritožbena komisija pritožbo ugodno rešila.

Komentar:

146. člen, točka 6, velja za vse discipline, ne samo za tehnične discipline. Vendar pri tehničnih disciplinah, kjer atlet nadaljuje tekmovanje pod ugovorom in je bilo zaradi tega drugemu atletu dovoljeno nadaljevati tekmovanje, čeprav mu drugače ne bi, bodo rezultati tega drugega atleta veljavni ne glede na to, kakšna odločitev se sprejme glede atleta, ki tekmuje pod ugovorom.

7. Pritožbeni komisiji je treba pisno pritožbo vložiti v 30 minutah:
 - (a) po uradni objavi spremenjenih rezultatov na podlagi odločitve glavnega sodnika; ali
 - (b) po obvestilu glavnega sodnika vlagateljem ugovora, da zavrača njihov ugovor in se zaradi tega rezultat ne spremeni.

Pritožba mora biti pisna in jo mora podpisati atlet, ali oseba, ki ga zastopa ali odgovorni uradni predstavnik ekipe. Pritožbi je treba priložiti polog v vrednosti 100 USD ali protivrednosti v drugi valuti, ki se zadrži, če je pritožba zavrnjena. Atlet ali ekipa lahko vloži pritožbo samo, če tekmuje v istem krogu discipline, na katerega se pritožba nanaša (ali nastopajo na tekmovanju, kjer se točkuje nastop ekip).

Opomba: Pristojni glavni sodnik mora o času sprejetja svoje odločitve takoj obvestiti tehnično-informacijski center. Če glavni sodnik ne more ustno sporočiti svoje odločitve prizadeti ekipi ali atletu, se šteje kot uradni čas objave odločitve glavnega sodnika čas, ko je tehnično-informacijski center uradno objavil dopolnjene rezultate ali njegovo odločitev.

Opomba AZS: Na tekmovanjih AZS se odločitve o ugovorih in pritožbah objavljajo na uradni oglasni deski.

8. Pritožbena komisija se posvetuje z vsemi ustreznimi osebami, vključno s pristojnim glavnim sodnikom (razen, ko pritožbena komisija v celoti sprejme njegovo odločitev). Če je pritožbena komisija v dvomih, se lahko upoštevajo tudi drugi dostopni dokazi. Kadar ti dokazi, vključno z razpoložljivimi video dokazi, niso prepričljivi, se potrdi odločitev glavnega sodnika ali vodje sodnikov za tekmovalno hojo.
9. Če so na voljo novi prepričljivi dokazi, lahko pritožbena komisija ponovno pretehta svojo odločitev, in jo lahko tudi spremeni, če je nova odločitev še izvedljiva. Praviloma je tako spremembo odločitve moč sprejeti samo do proglasitve zmagovalcev v dotični disciplini razen, če pristojni organ ugotovi, da okoliščine zahtevajo drugače.

Komentar:

V določenih pogojih lahko sodniki (126. člen, točka 2), glavni sodniki (125. člen, točka 6) ali pritožbena komisija (146. člen, točka 9), premislijo in ponovno pretehtajo svoje odločitve, če je to še vedno primerno in izvedljivo.

10. Odločitve, ki se nanašajo na točke, ki niso zajete s pravili, sporoči predsednik pritožbene komisije direktorju IAAF.
11. Odločitev pritožbene komisije (ali glavnega sodnika v odsotnosti pritožbene komisije oziroma, če pritožba ni vložena) je dokončna. Na to odločitev ne obstaja nadaljnja pravica do pritožbe, vključno s pritožbo na CAS.

147. člen

Mešana tekmovanja

1. Kombinirana tekmovanja, kot so štafete ali druge ekipne discipline, v katerih moški in ženske tekmujejo skupaj ali discipline, v katerih moški in ženske tekmujejo za enotno razvrstitev, so dovoljena v skladu s predpisi odgovornega organa.
2. Na vseh tekmovanjih, razen navedenih v 147. členu, točka 1, ki se v celoti izvajajo na štadionih, istočasni skupni nastopi moških in žensk v isti disciplini praviloma niso dovoljeni.

Vendar pa so mešani nastopi na tekmovanjih na štabionih v tehničnih disciplinah in v tekih na 5000 m ali daljših lahko dovoljeni na vseh tekmovanjih, razen na tistih iz 1. člena, točke 1 (a) do (h). V primeru tekmovanj iz 1. člena, točki 1 (i) in (j), so taka mešana tekmovanja dovoljena na posameznih tekmovanjih, če jih posebej odobri ustrezna kontinentalna zveza.

Opomba 1: Za mešana tekmovanja v tehničnih disciplinah morajo biti vodeni tekmovalni zapisniki posameznih disciplin ločeno po spolu. Rezultati se objavijo ločeno po spolu. Pri tekih mora biti v rezultatih naveden spol vsakega atleta.

Opomba 2: Mešana tekmovanja v tekih, kot jih dovoljuje ta člen, lahko potekajo samo, kadar ni prijavljenih dovolj atletov posameznega spola, da bi bilo moč izvesti teke ločeno po spolu.

Opomba 3: Mešana tekmovanja v tekih ne smejo biti v nobenem primeru izpeljana na tak način, da omogočajo atletom enega spola, da so spodbujani ali asistirani s pomočjo atletov drugega spola.

Opomba AZS: Na tekmovanjih v Sloveniji o nastopih v mešani konkurenci odloča Tehnično tekmovalna komisija AZS.

Komentar:

Namen 147. člena, točka 2, je v tehničnih disciplinah ter tekih na 5000 m ali daljših, ko sodeluje manjše število atletov enega ali obeh spolov, olajšati njihovo izvedbo, ter v primerih daljših razdalj (npr. tekmovalna hoja na 10.000 m ali več), kjer je zaradi časovnih omejitev težko organizirati več ločenih nastopov. Namen tega člena ni omogočiti ženskam tekmovati z moškimi, da bi potencialno dosegle boljše rezultate.

Ob tem je potrebno poudariti, da so mešana tekmovanja v tehničnih disciplinah in tekih na 5000 m ali daljših:

- (a) na vseh nacionalnih tekmovanjih izvajana v skladu s pravili dotične nacionalne zveze. (Dodatna dovoljenja kontinentalne zveze niso potrebna);*
- (b) v primeru tekmovanj iz 1. člena, točki 1 (i) in (j), so taka mešana tekmovanja dovoljena na posameznih tekmovanjih, če jih posebej odobri ustrezna kontinentalna zveza;*
- (c) niso dovoljena na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a) do (h).*

V primeru mešanega tekmovanja v višinskih skokih morata biti striktno upoštevana 181. in 183. člen, prav tako se mora letvico dvigovati v naprej določenih intervalih tekom celotnega tekmovanja.

Prav tako obstajajo omejitve glede svetovnih rekordov, doseženih na mešanih tekmovanjih - glej 260. člen, točka 1 (glede tekov na 5000 m ali daljših) ter 261. člen (glede ženskih cestnih tekov). 261. člen, Opomba 2, zagotavlja smernice glede izvedbe samo ženskega teka (kar omogoča postavitev ženskega rekorda) v situaciji, kjer morda tekmujejo moški in ženske skupaj. (Glej tudi 132. člen, točki 2 in 3).

148. člen

Geodetske izmere in meritve

1. Natančnost označb in postavitev atletskih objektov v skladu s 140. členom in 149. členom, točka 2, mora preveriti ustrezen kvalificiran geodet, ki bo izdal ustrezen certifikat skupaj s podatki o vseh preveritvenih meritvah odgovornemu organu in/ali lastniku ali upravljalcu objekta. Za potrebe preveritve mu mora biti omogočen polni dostop do načrtov štadiona, z izrisi in zadnjim meritvenim poročilom.
2. Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se vse meritve v tekih in tehničnih disciplinah opravlja s kovinskim trakom, kljunastim merilom ali tehnično-znanstvenimi merilnimi napravami.

Kovinski trak, kljunasto merilo ali tehnično-znanstvena merilna naprava morajo biti izdelani in umerjeni skladno z mednarodnimi standardi. Natančnost naprave pa mora biti potrjena s strani nacionalne organizacije za meroslovje.

Na tekmovanjih, razen tistih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko uporablja tudi merilne trakove iz steklenih vlaken.

Opomba: Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 17 (a).

149. člen

Veljavnost rezultatov

1. Rezultat atleta, ki ni dosežen na uradnem tekmovanju, organiziranem v skladu s pravili IAAF, se ne prizna.
2. Discipline, ki se običajno izvajajo na štadionu, se lahko izvedejo tudi zunaj tradicionalnih atletskih objektov kot na primer mestnih trgih, drugih športnih objektih, plažah, itd, ali začasnih napravah zgrajenih znotraj štadiona.

Doseženi rezultati na takih objektih bodo priznani, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) pristojen organ, kot je določeno v 1. do 3. členu, izda dovoljenje za tak dogodek;
- (b) da je imenovana ustrezna skupina uradnih oseb (NTO, delegat), ki sodelujejo pri dogodku;
- (c) uporabljene naprave, oprema in orodja morajo biti v skladu s temi pravili; in
- (d) dogodek poteka na tekmovališču ali objektu, ki je skladen s temi Pravili, ob upoštevanju katerih je bila na dan tekmovanja v skladu s 148. členom opravljena geodetska izmera.

Opomba: Veljavni standardni obrazci, potrebni za poročanje o skladnosti tekmovališč, naprav ali opreme, so na voljo v pisarni IAAF ali se jih lahko prenese s spletni strani IAAF.

Komentar:

V primeru, da tekmovanje, opisano v 149. členu, točka 2, traja več kot en dan, naj bo pregled tekmovališča opravljen na prvi dan tekmovanja. V katerem koli primeru, če je merilec prepričan, da ne bo nikakršnih sprememb glede objektov, namenjenih za pregled, je lahko ta opravljen tudi do dva dni pred začetkom prvega dne tekmovanja.

- 3. Rezultati, doseženi v skladu s temi Pravili v kvalifikacijskih krogih, pri razreševanju neodločenega izida pri skoku v višino in skoku s palico, v kateri koli disciplini ali delu discipline, ki je kasneje razglašena za neveljavno v skladu s 125. členom, točka 7, 146. členom, točka 4 (b), 163. členom, točka 2 in 180. členom, točka 20, ali v posameznih disciplinah mnogobojskih tekmovanj, neglede ali je atlet dokončal ali ne celotno tekmovanje v mnogoboju, bodo običajno veljavni za namene statistike, rekordov, razvrstitev in doseženih kvalifikacijskih norm.

Komentar:

IAAF je to izjemoma določila za namen določanja, ali je atlet dosegel normo za nastop na tekmovanju v mnogoboju:

"Pogoji bodo izpolnjeni za vsako posamezno disciplino, vendar pri disciplinah, kjer se meri hitrost vetra, mora biti izpolnjen vsaj eden od sledečih pogojev:

- (a) Hitrost vetra v kateri koli posamezni disciplini ne presega + 4 m/s.*
- (b) Povprečna hitrost vetra (osnovana na algebraini vsoti hitrosti vetra, izmerjeni za vsako posamezno disciplino, deljeni s številom posameznih disciplin) ne sme preseči + 2 m/s.*

150. člen Video snemanje

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b) in (c), in kadar koli je to možno tudi pri drugih tekmovanjih, se priporoča snemanje z uradnim video sistemom pri vseh disciplinah, ki ga potrdi tehnični delegat. Posnetki morajo zadostovati, da podpirajo delovanje glavnega sodnika za video, kadar je ta imenovan in v drugih primerih pri preverjanju pravilnosti doseženih rezultatov ali kršitve pravil.

Specifične informacije so dostopne v IAAF priročniku za video snemanje in priročniku za glavnega sodnika za video, ki sta dostopna na IAAF spletni strani.

Komentar:

Imenovanje glavnega sodnika za video na posameznem tekmovanju bo znatno vplivalo na praktičen nadzor nad mnogimi vidiki tistih tekmovanj, na katerih so na voljo sistemi video snemanja in pregledovanje posnetkov.

Glavni sodnik za video bo večinoma deloval proaktivno pri tekaških disciplinah (npr. pri štartu, teku po črti in znotraj steze v zavoju, prerivanju, oviranju-blokiranju, prehitrem izhodu iz proge, predajni prostor in predaje štafet). Če obstaja zadostno število video opreme, da pokriva večino ali vse tehnične discipline, lahko opravi podobno vlogo, vendar na bolj odziven način, ko ga glavni sodnik za tehnične discipline prosi za več informacij glede določenega primera.

Pri tekaških disciplinah bo glavni sodnik za video tek spremljal na enem ali več ekranov v video sobi ter po potrebi, zaradi svojega opazanja ali opazanja glavnega sodnika za teke ali vodje sodnikov na tekališču, pregledal enega ali več posameznih primerov, če so posnetki na voljo za pregled. Če opazi jasno kršitev pravil, mora sprejeti ustrezno odločitev in sporočiti glavnemu sodniku na tekališču ter vodji sodnikov za fotofiniš. Prav tako, če sodnik na tekališču ali glavni sodnik na tekališču prijavi morebitno kršitev, jo mora glavni sodnik za video pregledati ter jima posredovati svoj nasvet in odločitev.

Uradni video posnetki bodo še naprej uporabljeni kot pomoč pri ravnanju z ugovori in pritožbami.

Nekaj običajnega postaja, da izkušena podjetja začenejo ponujati svoje usluge organizatorjem, kar se tiče video snemanja. Uporaba takih uslug je dovoljena.

151. člen
Točkovanje

Pri tekmovanjih, na katerih se vrstni red določa s točkovanjem, se uporablja metoda točkovanja, za katero so se dogovorile sodelujoče članice ali ekipe pred tekmovanjem razen, če to že ni določeno v ustreznih predpisih.

3. POGLAVJE - TEKMOVANJA NA TEKALIŠČU

Členi 163., točka 2; 163., točka 6 (razen 230., točka 12, in 240., točka 9); 163., točka 14; 164., točka 2; 165. in 167., točka 1, veljajo tudi za 7., 8. in 9. poglavje.

160. člen

Izmere tekališča

1. Standardna dolžina tekališča je 400 m. Sestavljeno je iz dveh vzporednih ravnin in dveh zavojev z enakim polmerom. Notranji del tekališča mora biti omejen z robnikom iz ustreznega materiala, višine 50 do 65 mm in širine 50 do 250 mm, pobarvan z belo barvo. Na ravnih delih tekališča je robnik lahko nadomeščen s 50 mm široko črto bele barve.

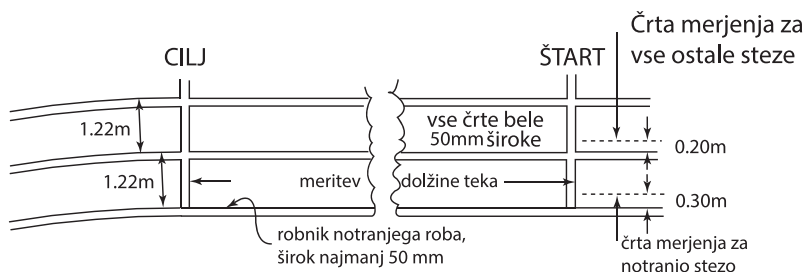
Če se mora robnik zaradi tekmovanj v tehničnih disciplinah občasno odstraniti, se tisti del tekališča na površini označi z belo, 50 mm široko črto in stožci ali zastavicami z najmanjšo višino 0,15 m.

Označbe naj bodo postavljene na črto tako, da se stikajo z robom črte, ki je bližje stezi, razdalja med njimi pa naj bo največ 4 m. (Zastavice se namesti pod kotom 60° v smeri od tekališča (s tekališčem tvorijo 120°)).

Na ta način se postavi stožce ali zastavice (vključno z opcijo uporabe začasnih robnikov) tudi v teku čez zapreke v zavoju, kjer atleti zapustijo glavno tekališče, da bi preskočili vodno zapreko in v primeru štarta v skladu s 163. členom, točka 5 (b), zunanjo polovico tekališča. Če se tako označevanje uporabi na ravnem delu steze, kjer ni robnika, morajo biti razdalje med stožci krajše od 10 m.

Opomba: Vse točke, kjer preide steza v krivino ali iz krivine, morajo biti na beli črti označene s kvadratom 50 mm x 50 mm v drugačni barvi in v času teka označene s stožcem.

2. Dolžina (prve) steze se meri 0,30 m od notranje strani robnika, ali če tega ni (ali pri delu steze pri vodni zapreki) in pri ostalih stezah pa 0,20 m od notranjega roba črte, ki označuje notranji rob steze.

Izmere tekališča

3. Dolžina tekmovalne proge se meri od roba štartne črte, ki je bolj oddaljen od roba ciljne črte, do roba črte na cilju, ki je bližje štartu.
4. Pri vseh tekih do vključno 400 m mora imeti vsak atlet ločeno stezo, široko $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$, označeno s 50 mm širokima belima črtama. V širino steze je vključena tudi zunanja desna črta. Vse steze morajo biti enako široke. Notranja steza se meri kot je določeno v točki 2 tega člena, vse ostale steze pa se merijo 0,20 m od notranjega roba leve črte.

Opomba: Za tekališča, zgrajena pred 1.1.2004, je največja dopustna širina steze 1,25 m. V primeru, da je tekališče v celoti preplasteno, morajo širine steze biti skladne s tem členom.

5. Za mednarodna tekmovanja, ki so omenjena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora imeti tekališče najmanj 8 stez.
6. Največji prečni naklon tekališča napram notranjemu robu ne presega 1:100 (1%) razen, če ne obstajajo posebne okoliščine, ki opravičujejo, da IAAF odobri izjemo. Padec v smeri teka pa ne sme preseči 1:1000 (0,1%).
7. Tehnične informacije o projektiranju, tlorisih in označevanju tekališč so na voljo v IAAF priročniku za atletske objekte (*IAAF Track and Field Facilities Manual*). Ta člen navaja le osnovna pravila, ki jih je treba upoštevati.

Komentar:

Barve, ki jih lahko uporabimo pri označevanju stez, so navedene v IAAF priročniku za atletske objekte v načrtu za označevanje stez.

161. člen

Štartni bloki

1. Štartni bloki se obvezno uporabljajo pri vseh tekih do vključno 400 m (vključno s prvo razdaljo v štafeti 4x200 m, mešani štafeti in 4x400 m), ne smejo pa se uporabljati pri drugih tekih. Na stezo morajo biti nameščeni tako, da ne segajo čez startno črto ali v sosednjo stezo. Izjemoma, če postavitve ne ovira katerega koli drugega atleta, lahko zadnji del startnega bloka sega preko zunanje črte steze.
2. Štartni bloki morajo ustrezati naslednjim splošnim zahtevam:
 - (a) Imeti morajo dve opori, v kateri atlet v startnem položaju upre stopala in morata biti pritrjeni na čvrst okvir. Konstrukcija mora biti čvrsta in toga ter ne sme nuditi nepoštene prednosti atletu. Okvir ne sme ovirati atletovih stopal, ko zapuščajo blok.
 - (b) Naklon stopalnih opor mora biti prilagojen startnemu položaju atleta, površina je lahko ravna ali rahlo vbočena.

Površina stopalnih opor mora biti prirejena za uporabo šprinterov z žebli, bodisi z zarezi ali vdolbinami za žeblice na šprinterih, ali pa prekrita s primerno snovjo, ki dovoljuje uporabo šprinterov.
 - (c) Opore za stopala morata biti pritrjeni na okvir tako, da se z lahkoto prilagajata, vendar se pri startu ne smeta premakniti. Omogočeno mora biti neodvisno prestavljanje vsake opore naprej in nazaj. Nastavitev opor mora biti zanesljiva, s stabilnimi sponkami ali zapornim mehanizmom, ki omogoča atletu lahko in hitro prilagajanje.
 - (d) Na stezo morajo biti pritrjeni z več žebli ali konicami, tako da čim manj poškodujejo stezo, ter da jih je mogoče hitro in z lahkoto odstraniti. Število, debelina in dolžina konic oziroma žebeljev je odvisna od vrste tekališča. Pritrjeni morajo biti tako, da se ob startu ne premaknejo.
 - (e) Če atlet uporablja svoj blok, mora ustrezati vsem določilom, ki sta zapisani v točki (a) in (b). Lahko je poljubne oblike ali izvedbe, vendar ne sme ovirati drugih atletov.
3. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f) ali ko je dosežek posredovan kot svetovni rekord v skladu z 261. ali 263. členom, morajo biti startni bloki povezani z IAAF certificiranim startnim informacijskim

sistemom. Tak sistem je zelo priporočljivo uporabljati tudi na vseh drugih tekmovanjih.

Opomba: Dodatno se lahko uporablja tudi avtomatski sistem za opozorilo ob napačnem štartu, ki je v skladu s pravili.

4. Na tekmovanjih, ki so opisana v 1. členu, točke 1 (a) do (f), morajo atleti uporabljati samo štartne bloke, ki jih je zagotovil organizator tekmovanja. Tudi na drugih tekmovanjih, kjer so tekališča iz sintetične mase, lahko organizatorji zahtevajo uporabo njihovih štartnih blokov.

Komentar:

Ta člen razlaga, da:

- (a) noben del okvira ali opor ne sme prekrivati štartne črte;*
- (b) okvir (vendar noben del stopalnih opor) se lahko nadaljuje na drugo progo, če s tem ničesar ne ovira. To odraža dolgoletno prakso atletov, ki štartajo tek v krivini in postavijo štartni blok pod kotom, da začnejo tek v čim bolj ravni črti.*

Uporaba lučk s strani gluhih ali naglušnih atletov na štartu teka je dovoljena in se ne smatra kot pomoč. Vendar pa si mora atlet (ali njegova ekipa) sam priskrbeti tako opremo ter poskrbeti, da bo kompatibilna s štartnim sistemom razen, če sodeluje na posebnem mitingu, kjer obstaja tehnični partner, ki lahko priskrbi takšno opremo.

162. člen

Štart

1. Štart teka je označen z belo, 50 mm široko črto. Pri tekih, kjer se ne teče v ločenih stezah, je štartna linija zarisana v obliki loka tako, da imajo vsi atleti enako razdaljo do cilja. Štartna mesta se pri vseh tekih oštevilčijo od leve proti desni v smeri teka.

Opomba 1: V primeru tekmovanj izven štadiona je štartna črta lahko široka do 0,30 m in kakršne koli kontrastne barve, ki se jasno loči od barve površine štartnega prostora.

Opomba 2: Štartna črta za tek na 1500 m ali katera koli druga ukrivljena štartna črta je lahko podaljšana na zunanji strani tekališča, če to omogoča sintetična podlaga.

Komentar:

Z namenom, da se čim bolj učinkovito zaključi štartne postopke ter, pri večjih tekmovanjih, predstavi tekmovalce, se od atletov pričakuje, da na štartu stojijo obrnjeni v smer teka.

2. Na vseh mednarodnih tekmovanjih, razen omenjenih v opombi, so ukazi šarterja v njegovem maternem jeziku ali v angleščini ali v francoščini.
 - (a) v tekih do vključno 400 m (vključno s štafeto 4x200 m, mešano štafeto, ki je opredeljena v 170. členu, točka 1, in 4x400 m), so štartni ukazi
»na mesta«
»pozor«.
 - (b) v tekih, daljših od 400 m (razen štafeta 4x200 m, mešana štafeta in 4x400 m), je štartni ukaz
»na mesta«.
 - (c) v vsakem teku, ko v skladu s 162. členom, točka 5, šarter ni zadovoljen, da je vse pripravljeno za nadaljevanje štarta, ko so atleti v položaju »na mesta« ali drugače prekine štart, mora biti ukaz »vstanite«.Vsi teki se običajno pričnejo s strelom iz štartne pištole, usmerjene navzgor.

Opomba: Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (i), so štartni ukazi samo v angleškem jeziku.

Komentar:

Šarter ne sme začeti štartnih postopkov, dokler se ne prepriča, da je merilna ekipa pripravljena, prav tako se mora prepričati tudi o pripravljenosti sodnikov na cilju ter merilca vetra za teke do vključno 200 m. Komunikacija med štartom in ciljem ter merilno ekipo je različna, odvisno od nivoja tekmovanja. Na tekmovanjih, ki so opredeljena v 1. členu, točke 1 (a) do (f), in mnogimi tekmovanji na visokem nivoju, je za elektronske meritve ter štartno informacijski sistem vedno odgovorno ustrezno servisno podjetje. V tem primeru bodo za komunikacije odgovorni posebni tehniki. Pri drugih vrstah tekmovanja se za komunikacijo uporabljajo različni načini: radio, telefoni, zastavice ali utripajoče luči.

3. V tekih do vključno 400 m (vključno s prvo razdaljo štafete 4x200 m, mešane štafete in 4x400 m) je obvezen nizki štart z uporabo štartnih blokov. Po ukazu »na mesta« se mora atlet približati štartni črti na stezi, ki mu je dodeljena, in zavzeti štartni položaj za njo. Atlet se v položaju »na mesta« z roko ali rokama oziroma nogo ali nogama ne sme

dotikati štartne črte ali tal pred njo. Obe roki in vsaj eno koleno se morajo dotikati tal, obe stopali pa morata biti v štartnem bloku. Po ukazu »pozor« mora atlet takoj zavzeti končni štartni položaj, vendar se mora še vedno dotikati tal z rokama, s stopaloma pa stopalnih opor štartnih blokov. Ko štarter oceni, da so vsi atleti popolnoma umirjeni v položaju »pozor«, sproži pištolo.

Komentar:

Pri vseh tekih z nizkim štartom bo, takoj ko se atleti umirijo v štartnih blokih, štarter dvignil roko s pištolo in ukazal »pozor«. Nato bo počakal, da se vsi atleti umirijo ter sprožil strel.

Štarter svoje roke ne sme dvigniti prezgodaj, sploh v primerih, ko se uporablja ročno merjenje časov. Priporočljivo je, da roko dvigne šele takrat, ko je pripravljen izreči ukaz »pozor«.

Člen, ki bi določal, koliko časa preteče med ukazoma »na mesta« in »pozor« ter med »pozor« in strelom pištole, ne obstaja. Štarter bo ustrelil, čim so atleti popolnoma umirjeni ter v pravih štartnih položajih. Kar pomeni, da bo pri nekaterih tekih lahko sprožil strel kaj kmalu, medtem ko bo moral pri drugih tekih dlje čakati, da se vsi popolnoma umirijo v štartnem položaju.

4. Pri tekih, daljših od 400 m (razen štafet 4x200 m, mešana štafeta in 4x400 m), so vsi štarti iz pokončnega položaja.

Po ukazu »na mesta« se atlet približa štartni črti in zavzame štartni položaj za njo (v tekih, ki se pričnejo v ločenih stezah, mora atlet zavzeti položaj v celoti znotraj dodeljene steze). Atlet se ne sme dotikati tal z roko ali rokama, s stopalom pa se ne sme dotikati štartne črte ali tal pred njo. Ko štarter oceni, da so vsi atleti popolnoma umirjeni v položaju »pozor«, sproži pištolo.

5. Na ukaz »na mesta« ali »pozor«, odvisno od vrste štarta, morajo vsi atleti takoj in brez zavlačevanja zavzeti svoj končni štartni položaj. Če štarter iz kakršnega koli razloga ni zadovoljen, da lahko nadaljuje s štartnim postopkom potem, ko so atleti že na svojih mestih, mora ukazati vsem atletom, naj zapustijo svoja štartna mesta, nato pa jih pomočniki štarterja ponovno zberejo (glej tudi 130. člen).

Štarter mora prekiniti štartni postopek, ko oceni:

- (a) če atlet po ukazu »na mesta« ali »pozor« in pred strelom iz pištole povzroči prekinitev štarta, na primer z dvigom roke in/ali dvigom iz nizkega štarta brez opravičenega razloga (razlog oceni pristojni glavni sodnik); ali

- (b) če atlet ne izpolni ukaza »na mesta« ali »pozor«, oziroma takoj in brez zavlačevanja ne zavzame ustreznega štartnega položaja; ali
- (c) če atlet po ukazu »na mesta« moti ostale sotekmovalce v skupini z glasom, gibanjem ali kako drugače.

Glavni sodnik lahko v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2, opozori atleta o neprimernem obnašanju (ga diskvalificira v primeru druge zaporedne kršitve pravil na istem tekmovanju). Ob tem se zelenega kartona ne pokaže. Če se oceni, da nek zunanji razlog povzroči prekinitev štarta ali se glavni sodnik ne strinja s štarterjevo odločitvijo, se vsem atletom pokaže zeleni karton, s katerim se označi, da nihče od njih ni storil napačnega štarta.

Komentar:

Delitev pravil o štartu na disciplinske ukrepe (162. člen, točka 5) ter napačen štart (162. člen, točki 7 in 8) zagotavlja, da ne bodo vsi atleti kaznovani zaradi napake enega samega. Pomembno je za vzdrževanje celovitosti te delitve, je pomembno, da so štarterji in glavni sodniki posebej skrbni pri uporabi 162. člena, točka 5 ter pri zaznavanju napačnih štartov.

Tako ravnanje, namerno ali nenamerno, morda zaradi nervoze bo obravnavano z uporabo 162. člena, točka 5, vendar ko štarter opazi, da je bilo to jasno nenamerno, je bolj primerna uporaba 162. člena, točka 2 (c).

Prav tako bodo obstajali primeri, ko bo atlet upravičen do prošnje za odložitev štarta. Zato je pomembno, da predvsem glavni sodnik na štartu skrbno spremlja dogajanje in okoliščine na štartu, predvsem tiste, na katere štarter morda ni pozoren, ker se pripravlja na štart in/ali nosi slušalke.

V vsakem primeru morata štarter in glavni sodnik na štartu delovati razumno in učinkovito ter jasno izražati svoje odločitve. Če je to primerno, morajo biti utemeljitev odločitve posredovana atletom, ter če je to z uporabo komunikacijskega omrežja primerno in možno, tudi napovedovalcem, televizijskim ekipam ipd.

Če je bil pokazan rumeni ali rdeči karton, se zeleni karton ne sme pokazati.

Napačen štart

6. Če je v uporabi certificiran IAAF štartni informacijski sistem, štarter in/ali povratni štarter nosita slušalke, da razločno slišita zvočni signal, ki ga odda sistem ob možnem napačnem štartu (ko je reakcijski čas atleta od štartnega strela do njegove reakcije manjši od 0,100 sekunde). V trenutku, ko štarter in/ali določeni povratni štarter zasliši zvočni signal, potem ko je že sprožil pištolo, mora štart s ponovnim strelom preklicati. Takoj pregleda reakcijske čase in ostale razpoložljive informacije štartno informacijskega sistema in ugotovi, kateri, če sploh kateri atlet/atleti, so odgovorni za prekinitev štarta.

Opomba: Če se pri startu uporablja IAAF certificiran štartni informacijski sistem, podatki te opreme služijo pristojnim uradnim osebam kot pomoč pri sprejemanju pravilne odločitve.

7. Atlet, ki je že zavzel končni štartni položaj, ne sme začeti s štartnim gibanjem, dokler ni sprožena štartna pištola. Če starter (vključno z upoštevanjem 129. člena, točka 6) oceni, da je začel s štartnim gibanjem predčasno, mu dosodi napačen štart.

Opomba 1: Vsako gibanje atleta, ki ne vključuje ali ima za posledico, da atletova noga/nogi izgubi kontakt s stopalno oporo štartnega bloka, ali da atletova roka/roki izgubi kontakt s tlemi, se ne smatra za začetek štartnega gibanja. Če je primerno, so taki primeri lahko predmet disciplinskega opozorila ali diskvalifikacije.

Če pa starter ugotovi, da je atlet, preden je slišal strel, pričel z gibanjem in ga ni zaustavil ter s tem nadaljeval v štart, je to napačen štart.

Opomba 2: Atleti, ki startajo iz pokončnega položaja, pri tem lažje izgubijo ravnotežje in če je ocenjeno, da je do tega prišlo nenamerno, se tak štart smatra za »nestabilen«. Če je atlet porinjen ali odrinjen preko štartne črte pred startom, naj ne bo kaznovan. Atlet, ki povzroči prerivanje, je lahko predmet disciplinskega opozorila ali diskvalifikacije.

Komentar:

Na splošno se štarta ne označi kot napačnega, če atlet ne izgubi stika s tlemi ali stopalnimi oporami. Na primer, če atlet dvigne boke, pa jih potem spet spusti brez, da bi njegove roke ali noge izgubile stik s tlemi ali stopalnimi oporami, to ni napačen štart. To je lahko razlog za opozorilo (ali diskvalifikacijo, če obstaja prejšnje opozorilo) v skladu s 162. členom, točka 5.

V primeru štarta v strel, ko je starter (ali povratni starter) mnenja, da je atlet pričakoval štart in začel z gibanjem, čeprav pri tem ni premaknil nog ali rok pred strelom pištole, naj se tek prekliče. To lahko naredi starter ali povratni starter, vendar je najbolje informiran starter, saj le on ve, v kakšnem položaju je bil njegov prst na sprožilcu, ko je atlet pričel z gibanjem. V teh primerih, ko je starter prepričan o gibanju pred sprožitvijo pištole, se dodeli napačen štart.

V skladu z Opombo 2 naj štarterji in glavni sodniki ne uporabljajo 162. člena, točka 7 preveč striktno pri tekih, ki se začnejo z visokim štartom. Taki primeri so redki, ter se običajno zgodijo nenamerno, saj je lažje pasti iz ravnotežja pri visokem štartu. Ni primerno, da bi neupravičeno kaznovali take primere.

Če je tako gibanje označeno kot nenamerno, potem je spodbudno, da štarterji ter glavni sodniki najprej označijo tak štart kot nestabilen in nadaljujejo v skladu s 162. členom, točka 2 (c). Vendar pa večkratna ponovitev takega primera v istem teku dovoljuje štarterju in/ali glavnemu sodniku, da odvisno od situacije, razmisli o napačnem štartu ali disciplinskih postopkih.

8. Štarter bo diskvalificiral vsakega atleta, ki je odgovoren za napačen štart, razen v mnogoboju.
Za mnogoboje glej 200. člen, točka 8 (c).

Opomba: Če v praksi eden ali več atletov naredi napačen štart in mu sledijo tudi drugi atleti, je, strogo gledano, tudi vsak od teh atletov štartal napačno. Štarter bo opomnil ali diskvalificiral le atleta ali atlete, ki so po njegovi presoji odgovorni za napačen štart. To pomeni, da lahko izreče opomin ali diskvalifikacijo več kot enemu atletu.

Če za napačen štart ni odgovoren nihče od atletov, se jim ne izreče opomina, ampak se jih o tem seznani z zelenim kartonom.

9. V primeru napačnega štarta mora pomočnik štarterja:

Atleta/e odgovornega za napačen štart, se diskvalificira. To se jim sporoči tako, da se pred atletom dvigne rdeče-črni karton (razpolovljen po diagonalni). To določilo ne velja v mnogobojih.

V mnogobojih se v primeru prvega napačnega štarta, atleta/e odgovornega za napačen štart, opomni z rumeno-črnim kartonom (razpolovljen po diagonalni). Istočasno pomočnik/i štarterja z dvignjenim rumeno-črnim kartonom pred atleti opozori vse, da bo vsak, ki bo povzročil naslednji napačen štart, diskvalificiran.

Pri nadaljnjih napačnih štartih, se atleta/e odgovornega za napačen štart, diskvalificira. To se jim sporoči tako, da se pred atletom/i dvigne rdeče-črni karton.

Če so v uporabi oznake stez, ki to omogočajo, potem kadar koli je atletom, odgovornim za napačen štart pokazan karton, se na oznako njegove steze namesti ustrezna oznaka.

Komentar:

Priporočljivo je, da je velikost diagonalno prepolovljenih kartonov A5 in, da so obojestranski. Pomembno je, da lahko rumene ali rdeče označbe na oznakah stez ostanejo kot so bile prej, da se izognemo nepotrebnim stroškom menjave opreme.

10. Če štarter ali kateri koli od povratnih štarterjev oceni, da štart ni bil pravičen, mora s strelom zaustaviti tek.

Komentar:

Sklicevanje na pravičen štart se ne nanaša samo na primere napačnega štarta. Ta člen naj se interpretira tudi pri drugih primerih, kot so na primer zdrs štartnega bloka, tuj predmet, ki preprečuje štart atletom ipd.

163. člen

Teki

1. Smer teka in tekmovalne hoje, ki vključuje vsaj en zavoje, poteka tako, da je leva roka atleta vedno ob notranjem robu steze. Steze se štejejo od leve proti desni, od notranje steze s številko 1.

Komentar:

Ko razmere to dovoljujejo in je bila proga pravilno izmerjena, lahko teke, ki se tečejo v ravnini, izvajamo tudi v obratni smeri, to je desna roka na notranji strani.

Oviranje

2. Če je atlet med izvedbo discipline oviran ali odrivan tako, da je s tem oviran njegov napredek, potem:
 - (a) če je oviranje ali odrivanje smatrano za nenamerno ali ni povzročeno s strani drugega atleta, lahko glavni sodnik, če je mnenja, da je bil zaradi tega atlet (ali njegova ekipa) resno oškodovan, v skladu s 125. členom, točka 7 ali 146. členom, točka 4, odredi ponovitev teka (za enega, nekatere ali vse atlete) ali dovoli oškodovanemu atletu (ekipi) nastop v naslednjem krogu tekmovanja;

- (b) če glavni sodnik ugotovi, da je bil za oviranje ali odrivanje odgovoren drug atlet, potem je atlet (ali njegova ekipa) diskvalificiran v tej disciplini. Glavni sodnik lahko, če je mnenja, da je bil zaradi tega atlet (ali njegova ekipa) resno oškodovan, v skladu s 125. členom, točka 7 ali 146. členom, točka 4, odredi ponovitev teka (za enega, nekatere ali vse atlete) brez diskvalificiranega atleta (ali ekipe), ali dovoli oškodovanemu atletu (ekipi) (razen diskvalificiranemu atletu ali ekipi) nastop v naslednjem krogu tekmovanja.

Opomba: V primerih (disciplinskih prekrškov), ki so ocenjeni za dovolj resne, se lahko uporabi 125. člen točka 5 in 145. člen, točka 2.

V obeh primerih iz 163. člena, točki 2 (a) in (b), mora oškodovani atlet (ali ekipa) končati nastop z vidnim naporom in v dobri veri (»bona fide«).

Kršitve v stezi

3. (a) Pri vseh tekih v ločenih stezah mora atlet preteči celotno dolžino proge od štarta do cilja na stezi, ki mu je bila določena. To velja tudi pri tekih, kjer mora atlet preteči v svoji stezi samo del proge.
- (b) pri vseh tekih (ali delih tekov), ki se ne tečejo v ločenih stezah, ko atlet teče v zavoju oziroma na zunanji polovici tekališča v skladu s 163. členom, točka 5 (b), ali na ukrivljenem delu steze, kjer je vodna zapreka pri teku čez zapreke, ne sme stopiti ali teči po notranjem robniku ali ustrezni mejni črti (notranji rob tekališča, notranja črta zunanjega dela tekališča pri deljenem štartu, ali ukrivljeni del tekališča pri vodni zapreki).
- Razen v primerih, navedenih v točki 4 tega člena, mora glavni sodnik diskvalificirati atleta, če sprejme prijavo sodnika, sodnika na stezi ali se na drug način prepriča, da je atlet kršil ta člen.
4. Atlet ne bo diskvalificiran, če je:
- (a) bil odrinjen ali ga je nekdo drug prisilil, da je stopil ali tekel zunaj svoje steze ali znotraj robnika ali črte, ki označuje rob tekališča, ali

- (b) vstopal ali tekel zunaj svoje steze v ravnem delu tekališča, ali ravnem delu steze, kjer je vodna zapreka pri teku čez zapreke ali zunaj zunanje črte svoje steze v zavoju,

in s tem ni pridobil materialne prednosti ali odrival ali oviral drugega atleta z namenom motiti njegovo napredovanje. Če je pridobljena materialna prednost, bo atlet diskvalificiran.

Opomba: Materialna prednost vključuje izboljšanje atletovega položaja s kakršnimi koli sredstvi, vključno z izhodom iz zaprtega položaja v skupini atletov tako, da stopi ali teče znotraj notranjega roba tekališča.

Komentar:

Ta Opomba posebej prepoveduje prakso atletov, ki poskušajo izboljšati svoj položaj med tekom, s tekom po notranji strani izven tekališča (namerno ali v primeru, ko so bili porinjeni ali ovirani od drugega atleta), da bi se izognili ostalim atletom, ki jim ovirajo napredovanje. Medtem, ko normalno tek po notranji strani izven prve proge v ravnini ne vodi do nujne diskvalifikacije (v nasprotju s tekom v krivini), ima sedaj glavni sodnik moč, da diskvalificira atleta, ki izboljša svoj položaj s takim početjem, četudi je razlog za njegov izhodiščni položaj prerivanje ali odrivanje. V takih primerih si mora atlet prizadevati, da se čim prej vrne na progo brez, da bi si zagotovil ali poskušal zagotoviti prednost.

5. Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 in kjer je primerno za ostala tekmovanja, se teče 800 m v ločenih stezah vse do bližjega roba prehodne črte, kjer atleti lahko zapustijo svojo stezo.

- (a) Prehodna črta je na koncu prvega zavoja v loku začrtana s 50 mm široko črto preko celotne širine tekališča, razen prve steze. Da bi atleti lažje opazili prehodno črto, ki označuje prehod na notranje steze, se mora neposredno pred sečišče črt posameznih stez in prehodne črte postaviti stožce, prizme ali druge primerne označbe z osnovno ploskvijo 50x50 mm in ne višje od 0,15 m, v barvi, ki se razlikuje od barve, s katero so pobarvane črte na tekališču.

Opomba: Na tekmovanjih iz 1. člena, točki 1 (d) in (h), se lahko sodelujoče ekipe dogovorijo, da se ne teče v ločenih stezah.

- (b) Če je v teh tekih na 1000 m, 2000 m, 3000 m, 5000 m in 10.000 m prijavljenih več kot 12 atletov, se jih lahko razdeli v dve skupini. Približno dve tretjini atletov štarta z običajne štartne črte v obliki loka, preostanek pa s posebej načrtanega štartnega loka na zunanji polovici tekališča. Druga skupina mora teči po zunanji polovici tekališča vse do konca izhoda iz prvega zavoja. Postaviti je potrebno stožce ali zastavice kot je opisano v 160. členu, točka 1.

Dodatna štartna črta v obliki loka naj bo načrtana tako, da pretečejo vsi atleti enako razdaljo od štarta do cilja.

Prehodna črta za 800 m, ki je tudi črta, kjer se atleti zunanje skupine v teku na 2000 m in 10.000 m pridružijo atletom, ki so štartali z običajne štartne črte.

Za skupinske teke na 1000 m, 3000 m in 5000 m je potrebno na začetku ciljne ravnine (na izhodu iz drugega zavoja tekališča) označiti mesto, ko se atleti, ki so štartali v zunanji skupini, pridružijo atletom, ki so štartali na običajni štartni črti.

To mesto se označi z oznako velikosti 50x50 mm na črti med 4. in 5. stezo (med 3. in 4. stezo na tekališču s šestimi stezami). Neposredno pred to oznako se postavi piramido.

- (c) Če atlet ne upošteva tega člena, bo sam, ali štafeta, katere člane je, diskvalificiran.

Zapuščanje tekališča

6. Atlet, ki je prostovoljno zapustil tekališče, nima več pravice nadaljevati teka in se zapiše, da ni dokončal discipline. Če atlet poskuša nadaljevati s tekom, ga glavni sodnik diskvalificira.

Označbe na stezi

7. Atleti ne smejo postavljati na stezo ali ob njo nobenih označb ali drugih predmetov, ki bi jim bili v pomoč, razen pri štafetnih tekih, ki se v celoti ali v prvem delu tečejo v ločenih stezah (170. člen, točka 4.).

Sodniki morajo opozoriti atlete, da prilagodijo ali odstranijo vse oznake ali objekte, ki so neskladni s tem členom. Če atlet tega ne stori, jih morajo odstraniti sodniki.

Opomba: V primeru resnih (disciplinskih) kršitev se lahko postopa v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2.

Merjenje hitrosti vetra

8. Vsa oprema vetromera mora biti izdelana in umerjena v skladu z mednarodnimi standardi. Natančnost merilne opreme, uporabljene na tekmovanju, mora potrditi nacionalna organizacija za meroslovje.
9. Nemehanični vetromeri se morajo uporabljati na vseh mednarodnih tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a) do (h), in za vsak dosežek, ki se ga posreduje v potrditev za svetovni rekord.

Mehanični vetromer naj ima primerno zaščito zaradi zmanjšanja vpliva stranskega vetra. Pri uporabi cevnega vetromera je dolžina cevi najmanj dvakratni seštevek obojestranskih premerov cevi.

10. Glavni sodnik mora zagotoviti, da se pri tekih postavi vetromer ob prvi (notranji) stezi 50 m pred ciljno črto. Postavi se $1,22 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ visoko in največ 2 m proč od tekališča.
11. Vetromer se lahko vklopi in izklopi avtomatično in/ali ročno, podatki pa se prenesejo direktno v računalnik za avtomatično merjenje časov.
12. Obdobje, v katerem se meri hitrost vetra od pojava bliska/dima iz štartne pištole, je naslednji:

100 m10 sekund

100 m ovire13 sekund

110 m ovire13 sekund

Pri teku na 200 m se hitrost vetra običajno meri 10 sekund in sicer od trenutka, ko prvi tekač priteče v ravni del steze (ciljno ravnino).

13. Hitrost vetra se odčitava v metrih na sekundo (m/s) in se zaokroži na naslednjo višjo desetinko m/s v pozitivni smeri (to je: če odčitamo $+2,03 \text{ m/s}$, se zapiše v zapisnik $+2,1 \text{ m/s}$; $-2,03 \text{ m/s}$ pa kot $-2,0 \text{ m/s}$).

Vetromeri, ki kažejo digitalni zapis hitrosti vetra v desetinkah m/s, morajo biti izdelani v skladu s temi pravili.

Sporočanje vmesnih časov

14. Vmesne čase in neuradni čas zmagovalcev se lahko uradno objavlja ustno in/ali na semaforju. Osebam, ki so znotraj tekmovalnega prostora, ni dovoljeno posredovati atletom podatkov o teh časih, če tega ni predhodno odobril glavni sodnik. To se dovoli, če ni na razpolago ustreznih semaforjev za vmesne čase, ki so vidni med tekom, te informacije pa morajo biti posredovane vsem atletom.

Za atlete, ki prejmejo informacije o vmesnih časih na način, ki nasprotuje določilom tega člena velja, da so prejeli nedovoljeno pomoč in bodo obravnavani po določilih 144. člena, točka 2.

Opomba: Kot tekmovalni prostor, ki je običajno fizično omejen, se v ta namen opredeljuje prostor, kjer poteka tekmovanje in ima v skladu z ustreznimi pravili in predpisi dostop dovoljen za tekmujoče atlete in pooblašcene osebe.

Napitki, gobe

15. (a) Organizator lahko priskrbi atletom pri tekih na 5000 m ali daljših, vodo in mokre gobe, če to zahtevajo vremenski pogoji.
- (b) V tekih, daljših kot 10.000 m, je potrebno zagotoviti postaje z okrepčili, vodo in mokrimi gobami. Okrepčila lahko priskrbi, bodisi organizator ali sami atleti, in jih je potrebno razporediti tako, da so lahko dostopni ali pa jih atletom vročajo pooblašcene osebe. Okrepčila, ki jih priskrbijo sami atleti, morajo biti od trenutka, ko jih atleti ali njihovi pooblašчени predstavniki oddajo organizatorju, pod stalnim nadzorom pooblaščenih oseb. Te pooblašcene osebe morajo zagotoviti, da prejeti napitki niso na kakršen koli način naknadno spremenjeni.
- (c) Vsakega atleta, ki vzame ali prejme okrepčilo ali vodo izven prostora, uradno namenjenega za okrepčevalnico, razen če je to iz zdravstvenih razlogov iz rok ali po nalogu uradnih oseb tekmovanja, ali vzame okrepčilo drugega atleta, ga mora za prvi tak prekršek glavni sodnik opozoriti z rumenim kartonom. Pri drugem prekršku glavni sodnik diskvalificira atleta tako, da mu pokaže rdeči karton. Atlet mora takoj zapustiti stezo.

Opomba: Atlet lahko prejme od drugega atleta ali poda drugemu atletu napitek, vodo, ali gobo, če jo je s seboj nosil s štarta ali jo je prejel na uradni okrepčevalnici. Vsaka kontinuirana pomoč atleta enemu ali več drugim atletom na tak način, se lahko smatra za nedovoljeno pomoč in se ga zaradi tega lahko opomni in/ali diskvalificira kot je opisano zgoraj.

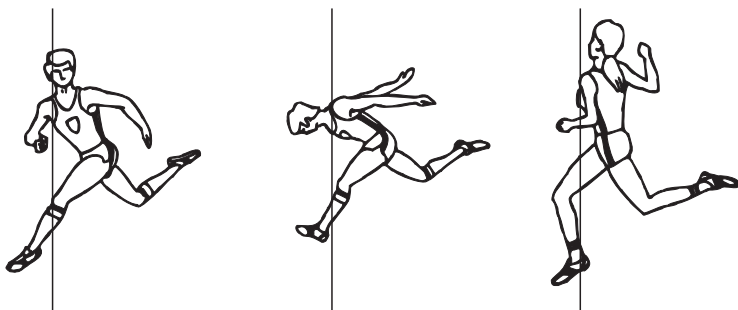
164. člen

Cilj

1. Cilj je označen s 50 mm široko belo črto.

Opomba: V primerih tekmovanj, ki imajo cilj zunaj štadiona, je ciljna črta lahko široka 0,30 m in obarvana s kontrastno barvo, ki se razlikuje od barve ciljnega prostora.

2. Vrstni red atletov se določi na podlagi njihovega prihoda v cilj, ko atlet s katerim koli delom trupa (misli se na trup, ne pa z glavo, vratom, rameni, rokami, nogami ali stopali) doseže navpično ciljno ravnino nad bližnjim robom ciljne črte.

Prihod v cilj

3. Pri teku na določen čas mora štarter natančno eno minuto pred koncem tekmovanja s strelom opozoriti sodnike in atlete, da se bliža konec tekme. Natančno ob določenem času po štartu bo štarter na znak vodje časomerilcev s ponovnim strelom označil konec tekmovanja. V trenutku, ko je strel označil konec tekmovanja, sodniki, določeni v ta namen, natančno zaznamujejo mesto, kjer se je atlet zadnjikrat dotaknil steze pred ali sočasno s strelom.

Dosežena razdalja se meri od zadnjega dela odtisa stopala atleta, zaokrožujoč izmerjeno razdaljo navzdol na celi meter.

Že pred začetkom tekmovanja se določi za vsakega atleta vsaj po en sodnik, ki označi doseženo razdaljo.

Komentar:

Navodila za izvedbo eno-urnega teka lahko prenesete s spletne strani IAAF.

165. člen **Merjenje časov in fotofiniš**

1. Za merjenje časov so uradno priznani trije načini:
 - (a) ročno merjenje,
 - (b) popolno avtomatično merjenje časov, pridobljenih iz fotofiniš sistema,
 - (c) merjenje s sistemom transponderjev za tekmovanja, navedena v členih 230. (za tekmovanja, ki se ne odvijajo v celoti na štadionu), 240., 250., 251. in 252.
2. V skladu s 165. členom, točki 1 (a) in (b), se čas meri do trenutka, ko atlet s katerim koli delom trupa (misli se na trup, ne pa z glavo, vratom, rameni, rokami, nogami ali stopali) doseže navpično ciljno ravnino nad bližnjim robom ciljne črte.
3. Zabeležiti je treba čase vseh atletov, ki pridejo do cilja. Če je mogoče, je priporočljivo zabeležiti tudi vmesne čase krogov pri tekih od 800 m naprej in čase za vsakih 1000 metrov pri tekih na 3000 m in daljših.

Ročno merjenje časov

4. Časomerilci se morajo postaviti v podaljšku ciljne črte in če je le mogoče, naj bodo oddaljeni vsaj 5 m od zunanjega roba tekališča. Za boljši pregled nad ciljno črto naj sodniki uporabljajo ciljne stopnice.
5. Časomerilci lahko uporabljajo ročne elektronske digitalne ure. Vse naprave, ki so v skladu s pravili IAAF, imenujemo štoparice.
6. Čase posameznih krogov in vmesne čase je treba zabeležiti po 165. členu, točka 3. Čase merijo določeni časomerilci, ki imajo štoparice, s katerih je mogoče odčitati več časov, ali pa je določenih več časomerilcev. Alternativno se čas lahko meri s transponderji.
7. Čas se meri od trenutka pojava bliska ali dima iz štartne pištole.
8. Trije uradni časomerilci (eden od njih je vodja časomerilcev) in eden ali dva dodatna časomerilca merijo čas zmagovalca vsakega teka in vsak rekordni dosežek. (Za mnogoboje glej 200. člen, točka 8 (b)). Časi dodatnih časomerilcev se upoštevajo samo, če enemu ali več uradnim časomerilcem ni uspelo izmeriti časa. V tem primeru velja čas dodatnih časomerilcev po predhodno določenem vrstnem redu, tako da je uradni čas zmagovalca vsakega teka izmerjen s tremi štoparicami.
9. Vsak časomerilec meri čas samostojno, brez primerjanja ali dogovarjanja z drugimi osebami. Ure ne kaže nikomur. Izmerjeni čas vpiše v uradni obrazec in ga podpisanega odda vodji časomerilcev. Ta lahko pregleda ure zaradi preverjanja vpisanih časov.
10. Pri vseh ročno merjenih tekih se ročno izmerjeni časi odčitavajo in zapišejo:
 - (a) pri tekih na tekališču, razen če čas ni natančno 0,1 sekunde, se čas spremeni in zapiše v naslednji slabši desetinki sekunde 0,1 sekunde (na primer: 10,11 se zapiše kot 10,2).
 - (b) pri tekih, ki potekajo deloma ali ves čas zunaj štadiona, pa se izmerjeni čas zaokroži na naslednjo slabšo sekundo: čas 2.09:44,3 se zaokroži in zapiše kot 2.09:45.
11. Če kažeta dve od treh štoparic enak čas, tretja pa se razlikuje, je uradni čas tisti, ki ga kažeta dve štoparici.

Kadar je čas vseh treh ur različen, velja kot uradni čas, čas srednje ure.

Pri merjenju časa z dvema štoparicama, ko časa nista enaka, velja za uradni rezultat slabši čas.

12. Vodja časomerilcev mora v skladu z zapisanimi pravili določiti uradni čas za vsakega atleta in rezultate posredovati tajništvu za nadaljnjo obdelavo.

Popolno avtomatično merjenje časov in fotofiniš sistem

13. Na vseh tekmovanjih je treba uporabljati napravo za popolno avtomatično merjenje časov in fotofiniš sistem, ki je v skladu s pravili IAAF.

Sistem

14. Sistem mora biti testiran in imeti certifikat o natančnosti, ki na dan tekmovanja ne sme biti starejši od štirih let. Certifikat mora vsebovati:

- (a) Sistem mora posneti cilj s kamero, ki je postavljena v podaljškem ciljne črte in mora zagotoviti sestavljeno sliko.
 - (i) Za tekmovanja iz 1. člena, točka 1, mora biti sestavljena slika sestavljena iz najmanj 1000 posnetkov na sekundo.
 - (ii) Za vsa ostala tekmovanja mora biti sestavljena slika sestavljena iz najmanj 100 posnetkov na sekundo.

V obeh primerih mora biti slika sinhronizirana s časovno lestvico, razdeljeno na 0,01 sekunde.

- (b) Sistem se mora avtomatično vključiti ob štarterjevem signalu tako, da je reakcijski čas od poka na ustju cevi štarterjeve pištole do začetka delovanja sistema konstanten in je enak ali manjši od 0,001 sekunde.

15. Z namenom potrditve, da je kamera ustrezno poravnana in da se olajša odčitavanje posnetkov fotofiniša, se presečišče ciljne črte in črt, ki označujejo steze, pobarva črno. Oznaka mora biti omejena samo na presečišče in sicer sme segati 20 mm za ciljno črto, nikakor pa ne pred njo. Podobne črne oznake se lahko namestijo na vsako stran preseka izbrane črte (praviloma med 4 in 5 stezo) in ciljne črte, z namenom lažjega odčitavanja.
16. Vrstni red atletov se na sliki določa s pomočjo drsnika, ki zagotavlja navpičnost med časovno skalo in linijo odčitavanja.
17. Sistem mora avtomatično določiti in zabeležiti vse končne čase atletov, hkrati pa mora omogočiti tudi možnost, da se ob koncu natisne slike vseh prihodov v cilj s pripadajočim časom za katerega koli atleta. Dodatno mora sistem omogočati tabelarni pregled, ki kaže čase ali rezultate vse atletov.

Naknadne spremembe avtomatsko določenih vrednosti in ročno vnešene vrednosti (kot so štartni časi, ciljni časi), mora sistem avtomatsko označiti na časovni lestvici stiskanega posnetka in v tabelaričnem pregledu.

18. Sistem, ki deluje avtomatično samo na štartu ali na cilju, vendar ne hkrati na obeh straneh, ne more biti niti ročno niti popolno avtomatično merjenje časov in ga ni moč uporabiti za uradne čase. V tem primeru čas na filmu ne bo veljal kot uradni čas, lahko pa se uporabi kot veljavna pomoč za določanje vrstnega reda in časovnih presledkov med atleti.

Opomba: Če se merilni sistem ob štarterjevem signalu ne vključi avtomatično, se mora to dejstvo jasno zaznati na časovni lestvici filma.

Delovanje

19. Za delovanje sistema je odgovoren vodja sodnikov fotofiniša. Pred začetkom tekmovanja mora zbrati tehnično osebje in se seznaniti z nastavitvami in delovanjem opreme.

V sodelovanju z glavnim sodnikom za teke in štarterjem opravi test naprave z ničelnim testom pred začetkom vsakega dela tekmovanja tako, da ugotovi, če se naprava ob štarterjevem signalu avtomatično vklopi znotraj predpisanega časovnega intervala (enak ali manjši od 0,001 sekunde) kot določa 165. člen, točka 14 (b).

Vodja sodnikov fotofiniša mora nadzorovati postavitve in testiranje opreme ter zagotoviti, da je kamera(e) ustrezno poravnana(e) s ciljno črto.

20. Morali bi biti na cilju vsaj dve ciljni kameri, vsaka na svoji strani. Zaželeno je, da sta sistema med seboj tehnično neodvisna z ločenim napajanjem, z ločenimi napeljavami za opremo in ločenim zaznavanjem štarterjevega signala.

Opomba: Če se uporabljata dve ali več kamer, mora tehnični delegat (ali mednarodni sodnik za fotofiniš, če je imenovan) še pred začetkom tekmovanja določiti, katera od njih je uradna.

Časi in vrstni red druge kamere se upoštevajo samo v primeru upravičenega dvoma v natančnost uradne kamere, ali če je potreben dodaten posnetek za določitev vrstnega reda atletov, če so atleti delno ali popolnoma zakriti na posnetku uradne kamere.

21. V sodelovanju z ustreznim številom pomočnikov mora vodja sodnikov fotofiniša določiti vrstni red atletov in posledično njim pripadajoče čase. Zagotoviti mora, da bodo rezultati pravilno vpisani tudi v tekmovalni zapisnik, in jih posredovati tajništvu tekmovanja.

Komentar:

Na večjih tekmovanjih, kjer je na voljo tehnologija, se slika fotofiniša nemudoma objavi na video semaforju ali na internetu. Praksa je postala, da se atletom in osebam v njihovem imenu, ki se odločajo o ugovoru ali pritožbi, pokaže slika fotofiniša, da se tako prihrani čas, porabljen za nepotrebne pritožbe in ugovore.

22. Časi, izmerjeni s fotofiniš sistemom, veljajo za uradne, razen v primeru, ko odgovorna uradna oseba ugotovi, da so rezultati napačni. V takem primeru so uradni časi tisti, ki so jih ročno izmerili časomerilci, po možnosti usklajeni s časovnimi razmaki s posnetka fotofiniša.

Ker vedno obstaja možnost okvare sistema avtomatičnega merjenja časov, se določi časomerilce.

23. Časi s fotofiniš posnetkov se odčitavajo na naslednje načine:

- (a) Pri vseh tekih do vključno 10.000 m, razen če čas ni natančno 0,01 sekunde, se čas spremeni in zapiše na naslednjo slabšo stotinko (0,01), npr. 26:17.533 se zapiše kot 26:17.54.
- (b) Pri vseh tekih na stezi, ki so daljši od 10.000 metrov, se vsi časi, ki se ne končajo z dvema ničlama, zaokrožujejo in zapišejo na naslednjo slabšo desetinko sekunde (0,1), na primer: izmerjeni čas 59:26,322 se zapiše kot 59:26,4.
- (c) Za vsa tekmovanja, ki v celoti ali delno potekajo zunaj štadiona velja, da se vsi časi, ki se ne končajo s tremi ničlami, zaokrožijo in zapišejo na naslednjo slabšo celo sekundo, na primer: 2.09:44,322 se zapiše 2.09:45.

Sistem merjenja s transponderji

24. Uporaba sistema za merjenje s transponderji, ki je skladen s pravili IAAF za discipline po členih 230. (tekmovanja delno zunaj štadiona), 240., 250., 251. in 252. je dovoljena, če:

- (a) Noben del opreme, ki se uporablja na štartu, vzdolž proge ali na cilju, ne predstavlja prevelike ovire za napredovanje atletov.

- (b) Je teža transponderja in ohišja, ki ga nosi atlet, zanemarljiva.
- (c) Se sistem vključi avtomatično s strelom štarterjeve pištole ali sinhronizira s štartnim signalom.
- (d) Sistem ne zahteva posredovanje atleta med tekmovanjem, na cilju ali v kateri koli fazi obdelave rezultatov.
- (e) Za vsa tekmovanja se vsi časi, ki se ne končajo z ničlo, spremenijo in zapišejo na naslednjo slabšo celo sekundo, na primer: 2.09:44,3 se zapiše 2.09:45.

Opomba: Uradni čas je čas od poka pištole (ali sinhroniziranega štartnega signala) do atletovega prehoda čez ciljno črto. Atleta se lahko seznani s časom, ki ga je porabil od trenutka, ko je prešel štartno črto pa do trenutka, ko je prišel v cilj, a ta čas ni uraden.

- (f) Da bi se ugotovil uradni vrstni red in časi na cilju, je potrebno, kjer je to zahtevano, uporabiti 164. člen, točka 2 in 165. člen, točka 2.

Opomba: Za določanje vrstnega reda in identifikacijo atletov se priporoča, da se na cilju zagotovi sodnike in/ali video sistem.

Komentar:

Pri merjenju časa s transponderjem je pomembno, da organizatorji namestijo primerne nadomestne sisteme (back-up systeme), predvsem v skladu s 165. členom, točka 24 (f). Zelo priporočljivo je zagotoviti nadomestne časomerilce in, še bolj pomembno sodnike na cilju, da se odločajo glede tesnih ciljnih rezultatov (ki jih čipi morda ne zaznajo).

25. Vodja sodnikov merjenja časov s transponderji je odgovoren za delovanje sistema. Pred pričetkom tekmovanja se mora sestati z odgovornim tehničnim osebjem ter se seznani z nastavitvami in delovanjem opreme. Nadzoruje testiranje opreme in zagotavlja, da ob prehodu ciljne črte transponder zabeleži atletov čas. V sodelovanju z glavnim sodnikom zagotovi, da so izpolnjeni pogoji za uporabo 165. člena, točka 24 (f).

Razporejanje, žrebanje in kvalifikacije v tekih***Krogi in skupine***

1. Kvalifikacijski krogi se izvedejo, če je v tekih prijavljenih preveč atletov, da bi lahko zadovoljivo izvedli tekmovanje v enem samem krogu (finalu). Če se izvedejo kvalifikacijski krogi, morajo v njih nastopiti vsi atleti, ker se le tako lahko uvrstijo v naslednje kroge tekmovanja, razen da lahko ustrezen pristojen organ, za eno ali več disciplin, odobri izvedbo dodatnih preliminarne kvalifikacijskih krogov, bodisi na istem tekmovanju ali na enem ali več predhodnih tekmovanj, z namenom določiti nekatere ali vse atlete, ki bodo imeli pravico nastopa in v katerem krogu tekmovanja. Tak postopek in vsi ostali načini (kot recimo doseganje norm v določenem časovnem obdobju, z uvrstitvijo na določeno mesto na določenih tekmovanjih ali z doseženim določenim rangom), s katerim atlet pridobi pravico nastopa in uvrstitve v določen krog tekmovanja, morajo biti opredeljeni v predpisih za posamezno tekmovanje.

Opomba: Glej tudi 146. člen, točka 4 (c).

2. Skupine za kvalifikacijske kroge v tekih določi tehnični delegat na spodaj naveden način. Če ta ni bil imenovan, določi skupine organizator.
 - (a) Predpisi za vsako tekmovanje morajo vsebovati tabele, ki bodo, v odsotnosti posebnih okoliščin, bile uporabljene za določitev števila krogov, števila skupin v vsakem krogu in kvalifikacijskega postopka, npr., tisti ki napredujejo po mestu (P) in času (T). Te informacije morajo biti na voljo tudi za vse predhodne kvalifikacije.

Tabele, ki jih je mogoče uporabiti v odsotnosti določil v pristojnih predpisih ali ostalih določb organizatorja, bodo objavljene na spletni strani IAAF.
 - (b) Če je le mogoče, naj se predstavnike iste članice ali ekipe razvrsti v različne skupine v vseh kvalifikacijskih krogih. Po prvem krogu se v skladu z določili te točke, kjer je možno, praviloma medsebojno zamenja atlete, ki so razvrščeni v isto »skupino stez« v skladu s 166. členom, točka 4 (b).

- (c) Pri oblikovanju skupin se upošteva čim več informacij o dosežkih vseh atletov in žrebati skupine tako, da bi v finalu nastopili atleti z najboljšimi dosežki.

Komentar:

Kvalifikacijski krogi naj bi na najboljši način določili atlete, ki bodo sodelovali v naslednjih krogih tekmovanja in v finalu. V kvalifikacijah naj se izognemo bojem najboljših atletov (določenih s kvalifikacijskimi rezultati, vendar lahko upoštevamo tudi pretekle rezultate in rekorde) in atletov, ki sodelujejo v istih ekipah, zato jih razdelimo v različne skupine.

Na velikih tekmovanjih naj bodo osnova za razporejanje po skupinah najboljši časi, ki so jih atleti dosegli pod veljavnimi pogoji (vključno s podatki o vetru za določene discipline), v vnaprej določenem obdobju pred tekmovanjem. To obdobje je navadno navedeno v tehničnih predpisih ali v dokumentih, ki določajo vstopne pogoje in standarde za sodelovanje na tekmovanju. Kjer ni takih predpisov, se tehnični delegat(i) ali organizatorji sami odločijo glede razporeditve v skupine.

Dejavniki, kot so rezultati na treningih ali med testiranjem, tudi če je bilo to izvedeno na način tekmovanja ali pa morebitna »vrednost« atleta, ki pa ni bila potrjena z rezultatom, niso primerni za določitev skupin.

Zahteve člana v povezavi z »najboljšimi atleti« zahtevajo nekaj odstopanja od strogega spoštovanja zgoraj opisanega postopka. Recimo, atlet, ki bi bil normalno del boljše skupine, je v pripravljalnem obdobju dosegel slabe rezultate ali sploh nima primernih rezultatov zaradi poškodb, slabe priprave, bolezni ali ima v primerih dvoranskih mitingov samo rezultate na prostem.

Čeprav bi sicer bil umeščen v slabšo skupino ali na konec seznama za razvrščanje, naj tehnični delegat razmisli o prilagoditvah. Podoben princip naj se upošteva v primerih, ko sta atleta, ki se ju sicer smatra za favorita na tekmovanju, zaradi rezultatov umeščena v isto kvalifikacijsko skupino. V takem primeru naj se prilagodi seznam, da zagotovimo atletoma, ki sta favorita, da sta v različnih skupinah. To prav tako storimo za atlete iste nacionalnosti ali take, ki so del iste ekipe.

Vse prilagoditve naj se naredijo po tem, ko so atleti razvrščeni v skupine, vendar preden se žrebajo steze.

Pri uporabi teh principov naj se prilagoditve izvedejo v:

- (a) v prvem krogu med atleti s podobnimi najboljšimi rezultati v predtekmovalnem obdobju; in*
- (b) v sledečih krogih med atleti, ki so razvrščeni v isto skupino stez glede na 166. člen, točka 4 (b).*

Sledenje tem principom je bolj pomembno na tekmovanjih, pri katerih je število krogov zmanjšano pri nekaterih disciplinah - pri tem je razporejanje zelo pomembno za zagotovitev pravičnega in atletske privlačnega dogodka.

Na tekmovanjih na nižjem nivoju lahko organizatorji ali tehnični delegat uporabijo drugačne principe za doseg podobnega končnega izida.

Rangiranje in sestava skupin

3. (a) Za prvi krog predtekmovanj se atlete razporedi v skupine z uporabo cik-cak razporeditve, ki temelji na seznamu doseženih rezultatov v predhodno določenem obdobju (norma za nastop).
- (b) Po prvem krogu predtekov se atlete razporedi v skupine za naslednje kroge po naslednjih postopkih:
- (i) Za teke od 100 m do vključno 400 m in za štafete do vključno 4x400 m se razporedi atlete na podlagi doseženih mest in časov iz vsakega prejšnjega kroga.

V naslednji krog tekmovanja se razvrsti atlete takole:

- najhitrejši med zmagovalci skupin,
- drugi najhitrejši med zmagovalci skupin,
- tretji najhitrejši med zmagovalci skupin, itd,
- najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah,
- drugi najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah,
- tretji najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah, itd.

Za popolnitev skupin pa se določi še:

- atleta z najboljšim časom,
 - atleta z drugim najboljšim časom,
 - atleta s tretjim najboljšim časom med preostalimi tekmovalci kvalifikacij in tako dalje.
- (ii) Za ostale teke (800 m in dalje) se atlete razporedi v skupine na podlagi rezultatov, s katerimi so se uvrstili na tekmovanje, upoštevajoč izboljšanja rezultatov v predhodnem krogu (krogih).
- (c) Atlete, ki so se kvalificirali, se razporedi v skupine za naslednji krog po cik-cak sistemu. Primer sestavljanja treh skupin A, B in C je naslednji:

A	1	6	7	12	13	18	19	24
B	2	5	8	11	14	17	20	23
C	3	4	9	10	15	16	21	22

- (d) Po dokončanem oblikovanju posameznih skupin se v vsakem primeru vrstni red nastopa skupin določi z žrebom.

Komentar:

Da bi v prvem krogu tekmovanj znižali število skupin, je sprejemljivo uporabiti dodatne steze, ki so na voljo (recimo deveto stezo na ravni ali ovalni progi) za teke do 400 m, prav tako lahko za tek na 800 m postavimo na štart več kot enega atleta na stezo.

Naključni žreb, ki določa zaporedje skupin, je osnovan na načelu pravičnosti. Pri srednje in dolgih tekih bodo tekmovalci v zadnji skupini vedeli, kakšen tempo morajo držati, glede na prejšnje rezultate za uvrstitev v naslednji krog. Tudi pri krajših tekih obstaja vidik pravičnosti, saj se lahko vremenski pogoji spremenijo (nenaden dež ali spremembe smeri in moči vetra). Pravičnost zahteva, da se vrstni red skupin izžreba naključno.

Žrebanje stez

4. Za teke od 100 m do vključno 800 m in štafetne teke do vključno 4x400 m, kjer tekmovanja potekajo v več krogih, se steze izžreba po naslednjem sistemu:
- (a) V prvem krogu in vseh dodatnih predhodnih kvalifikacijskih krogih, kot je določeno v 166. členu, točka 1, se razvrstitev atletov po stezah izžreba.
 - (b) Za naslednje kroge se atlete razvršča po vsakem krogu po navodilih, ki so zapisana v 166. členu, točka 3 (b) (i), in za tek na 800 m po 166. členu, točka 3 (b) (ii).

Nato se opravijo trije žrebi:

- (i) eden za najboljše štiri atlete ali ekipe, ki se jih razporedi na steze 3, 4, 5 in 6;
- (ii) drugi za peto in šesto uvrščena atleta ali ekipi, ki se ju razporedi na stezi 7 in 8, in
- (iii) tretji za dva najslabše uvrščena atleta ali ekipi, ki se ju razporedi na stezi 1 in 2.

Opomba 1: V primeru, da je na voljo več ali manj kot 8 stez, je treba sistem ustrezno prilagoditi.

(Če je 6 stez, določimo za boljše steze 3, 4, 5, za četrto uvrščenega stezo 6 in za peto in šesto uvrščenega stezi 1 in 2).

Opomba 2: Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (d) do (j), lahko v teku na 800 m na vsaki stezi tekmujeta eden ali dva atleta, ali pa v skupinskem startu za polkrožno črto.

Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se ta pravila upoštevajo le v prvem krogu, razen če je zaradi enakih rezultatov ali odločitve glavnega sodnika ali pritožbene komisije v naslednjem krogu več atletov kot je bilo predvideno.

Opomba 3: V tekih na 800 m, vključno s finalom, če nastopa več atletov kot je na voljo stez, tehnični delegat določi steze, v katerih teče več kot en atlet. Atlete se v steze žreba.

Opomba 4: Če je na voljo več stez kot je atletov, potem je notranja steza vedno prazna.

Komentar:

Z ozirom na Opombo 3 ne obstajajo točna navodila, kako naj tehnični delegat postopa, saj so situacije, ki to lahko zahtevajo, zelo različne. To zadeva le tek v prvem zavoju in ni tako pomembno, kot pri dodeljevanju stez pri krajših tekih. Tehničnim delegatom se svetuje, da postavijo dodatnega atleta na stezo, kjer bo podvojitev povzročala najmanj komplikacij - običajno na zunanje steze, da atleti ne tečejo skupaj po tesni krivini.

Kar se tiče Opombe 4, ko ima štadion na voljo več kot osem stez, naj se tehnični delegat (ali eden od organizatorjev, če ta ni na voljo) že vnaprej odloči, katere proge bodo uporabljene za ta namen. Recimo, na štadionih z devetimi stezami se steza št. 1 ne bo uporabila v primerih, ko teče manj kot devet atletov. Posledično za namene 166. člena, točka 4, se steza št. 2 šteje kot steza št. 1.

5. Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se za teke, daljše od 800 m, štafetne teke, ki so daljši od 4x400 m, ter vse teke, kjer se zahteva en sam krog tekmovanja (finale), se steze oziroma štartne položaje določi z žrebom.
6. V primeru, ko je tekmovanje izvedeno v obliki več skupin znotraj enega teka namesto v več krogih in finalu, se način izvedbe tekmovanja, vključno z razvrščanjem v skupine, žrebanjem in določitvijo sistema končnih rezultatov, določi s predpisi za izvedbo tekmovanja.
7. Atletu se ne dovoli tekmovati v drugi skupini, razen v tisti, za katero je določen v štartni listi, razen če tehnični delegat(i) ali glavni sodnik meni, da obstaja tehten razlog za spremembo.

Napredovanje

8. V vseh kvalifikacijskih krogih naj tabele, kjer je izvedljivo, omogočijo, da se najmanj prvo in drugouvrščeni iz vsake skupine uvrstita v nadaljnji krog tekmovanja, kjer pa je to možno, naj se uvrstijo najmanj prvi trije iz vsake skupine.

Razen v primerih iz 167. člena teh pravil se v nadaljnji krog tekmovanja uvrstijo atleti po doseženih mestih ali po časih kot je določeno v 166. členu, točka 2, ustreznih tehničnih predpisov, ali če tako odredi tehnični delegat.

Ko se v kvalifikacijah za napredovanje upošteva čas, je treba uporabiti samo en sistem merjenja časov.

Komentar:

Ko je v predpisih tekmovanja predpisana uporaba tabel, se navadno uporabi princip, opisan v 166. členu, točka 8. Kjer to ni predpisano, naj tehnični delegati ali organizatorji uporabijo enak princip pri oblikovanju tabel za napredovanja.

V časih bo treba uporabiti variacijo tabele zaradi 167. člena, predvsem v primerih, ko si atleta delita zadnje mesto, ki še omogoča napredovanje po mestih. V takih primerih je mogoče potrebno zmanjšati število atletov, ki bi napredovali glede na dosežen čas. V primerih, ko je na voljo dovolj dodatnih stez ali pri teku na 800 m (kjer se lahko ena steza uporabi za štart dveh atletov) ali pri teku brez uporabe prog, se lahko tehnični delegat odloči, da dovoli napredovati še dodatnemu atletu (atletom).

Zaradi določila 166. člena, točka 8, da bo za merjenje kvalifikacijskih časov uporabljen le en sistem merjenja časa, je nujno, da so na voljo nadomestni sistemi za merjenja časa med krogi kvalifikacij v primeru, da primarni sistem (v večini primerov foto finiš) zataji. Če so za dve ali več kvalifikacijski skupini na voljo le rezultati, pridobljeni z različnimi sistemi za merjenje časa, naj se tehnični delegat v sodelovanju z glavnim sodnikom za teke odloči, znotraj parametrov tekmovanja, kateri način odločanja je najbolj pravičen za določitev atletov, ki bodo napredovali v naslednji krog. Kjer so na voljo dodatne steze, naj se najprej razmisli o koriščenju te možnosti.

Enodnevni mitingi

9. Na tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (e), (i) in (j), so atleti lahko razvrščeni, rangirani in/ali razporejeni v proge v skladu z ustreznimi predpisi za tekmovanje ali po kateri koli drugi metodi, ki jo je določil organizator, toda po možnosti vnaprej sporočeno atletom in njihovim zastopnikom.

Komentar:

Na enodnevnih mitingih, kjer je le en »finalni« krog tekmovanja z več teki (ni kvalifikacijskih krogov), naj se skupine razvrstijo v skladu s predpisi, ki veljajo na mitingu ali seriji mitingov. Če predpisa ni, potem glede razvrstitve atletov po skupinah odločajo organizatorji ali tehnični delegat(i).

Podobna merila veljajo glede končnih vrstnih redov atletov na takih tekmovanjih. Na nekaterih mitingih se drugi teki, razen glavnega teka, štejejo posebej in se ne upoštevajo pri določanju končnih rezultatov. Pri nekaterih pa se rezultati več tekov seštejejo in skupaj tvorijo celoten končni rezultat. Zelo priporočljivo je, da se sodelujoče prej obvesti o načinu, ki velja za tekmovanje, saj to lahko vpliva na nagrade in ostale vidike tekmovanja.

Minimalni časovni presledek med krogi

10. Med zadnjo skupino prejšnjega kroga in prvo skupino naslednjega kroga ali finalom mora, če je le možno, preteči najmanj toliko časa, kot je zapisano v tabeli:

- pri tekih do vključno 200 m 45 minut
- pri tekih nad 200 m do vključno 1000 m 90 minut
- pri tekih nad 1000 m ne istega dne

Primer sestavljanja skupin in sestav skupin za naslednji krog (AZS)

Rezultati skupin na 400 m. V polfinale se uvrstijo trije prvouvrščeni po mestih iz vsake skupine in še 4 z najboljšimi časi.

1. skupina		2. skupina		3. skupina		4. skupina	
A	45,01	B	46,02	C	45,04	D	46,57
E	45,10	F	46,04	G	45,17	H	46,60
I	45,13	J	46,06	K	45,33	L	46,68
M	<u>45,28</u>	N	<u>46,24</u>	O	<u>45,48</u>	-	46,72
P	<u>45,34</u>	-	46,59	-	46,73	-	47,08
-	46,65	-	46,75	-	46,74	-	47,10
-	46,70	-	47,01	-	46,80	-	47,13
-	48,04	-	47,02	-	47,78	-	47,54

<i>Vrstni red</i>		<i>Polfinale</i>	<i>Steze</i>
<i>A</i>	45,01 Q	1	3, 4, 5, 6
<i>C</i>	45,04 Q	2	3, 4, 5, 6
<i>B</i>	46,02 Q	2	3, 4, 5, 6
<i>D</i>	46,57 Q	1	3, 4, 5, 6
<i>E</i>	45,10 Q	1	3, 4, 5, 6
<i>G</i>	45,17 Q	2	3, 4, 5, 6
<i>F</i>	46,04 Q	2	3, 4, 5, 6
<i>H</i>	46,60 Q	1	3, 4, 5, 6
<i>I</i>	45,13 Q	1	7, 8
<i>K</i>	45,33 Q	2	7, 8
<i>J</i>	46,06 Q	2	7, 8
<i>L</i>	46,68 Q	1	7, 8
<i>M</i>	45,28 q	1	1, 2
<i>P</i>	45,34 q	2	1, 2
<i>O</i>	45,48 q	2	1, 2
<i>N</i>	46,24 q	1	1, 2

V polfinalne skupine razvrstimo atlete po cik-cak sistemu. Najprej štiri zmagovalce, nato štiri drugouvrščene, štiri tretjeouvrščene in nazadnje štiri, ki so se uvrstili po časih.

<i>1. skupina PF</i>		<i>2. skupina PF</i>	
<i>A</i>	45,01*	<i>C</i>	45,04*
<i>D</i>	46,57*	<i>B</i>	46,02*
<i>E</i>	45,10*	<i>G</i>	45,17*
<i>H</i>	46,60*	<i>F</i>	46,04*
<i>I</i>	45,13	<i>K</i>	45,33
<i>L</i>	46,68	<i>J</i>	46,06
<i>M</i>	45,28	<i>P</i>	45,34
<i>N</i>	46,24	<i>O</i>	45,48

167. člen Enaki rezultati

1. Če sodniki ali sodniki za fotofiniš niso sposobni določiti vrstnega reda atletov v skladu s 164. členom, točka 2, 165. členom, točke 18, 21 ali 24 (odvisno od primera), se določi, da je rezultat neodločen oziroma so enaki.

Enaki rezultati za razvrstitev (skladno s 166. členom, točka 3 (b))

2. Če je enak rezultat za katero koli mesto v skladu s 166. členom, točka 3 (b), vodja sodnikov pri fotofinišu upošteva dejanski zabeleženi čas atletov v 0,001 sekunde. Če ugotovi, da imata atleta še vedno enak čas, se delitev mesta razreši z žrebom in tako ugotovi, kdo se uvrsti višje.

Enaki rezultati za zadnje mesto za uvrstitev v naslednji krog glede na doseženo mesto

3. Če po uporabi 167. člena, točka 1, še vedno obstaja enak rezultat za zadnje mesto za uvrstitev v naslednji krog glede na doseženo mesto in če je na voljo dodatna steza ali mesto (vključno z delitvijo stez v teku na 800m), se oba atleta, ki imata enak rezultat, uvrstita v naslednji krog tekmovanja. Če to ni izvedljivo, se z žrebom določi tistega, ki bo tekmoval v naslednjem krogu.
4. Če napredovanje v naslednji krog temelji na uvrstitvi (Q) in času (q) (npr. prvi trije iz dveh skupin in dva najboljša po času) in obstaja delitev zadnjega kvalifikacijskega mesta, ki temelji na uvrstitvi (Q), se v tem primeru uvrstita oba atleta in se hkrati zmanjša število atletov, ki se uvrstijo po času.

Enaki rezultati za zadnje mesto za uvrstitev v naslednji krog glede na dosežen čas

5. Če je enak rezultat za zadnje mesto za uvrstitev v naslednji krog tekmovanja glede na dosežen čas, bo vodja sodnikov pri fotofinišu upošteval dejanski zabeleženi čas atletov v 0,001 sekunde. Če ugotovi, da imata atleta še vedno enak čas in če je na voljo dodatna steza ali mesto (vključno z delitvijo stez v teku na 800m), se oba atleta, ki imata enak rezultat, uvrstita v naslednji krog tekmovanja. Če to ni izvedljivo, se z žrebom določi tistega, ki bo tekmoval v naslednjem krogu.

168. člen
Teki čez ovire

1. Standardne razdalje tekov čez ovire so naslednje:

Člani, U20 - starejši mladinci, U18 - mlajši mladinci: 110 m, 400 m

Članice, U20 - starejše mladinke, U18 - mlajše mladinke: 100 m, 400 m

Na vsaki stezi je 10 ovir, ki so razporejene tako kot kaže spodnja tabela.

Člani, U20 - starejši mladinci, U18 - mlajši mladinci

Disciplina	Razdalja od štarta do prve ovire	Razdalja med ovirami	Razdalja od zadnje ovire do cilja
110 m	13,72 m	9,14 m	14,02 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Članice, U20 - starejše mladinke, U18 - mlajše mladinke

Disciplina	Razdalja od štarta do prve ovire	Razdalja med ovirami	Razdalja od zadnje ovire do cilja
100 m	13,00 m	8,50 m	10,50 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

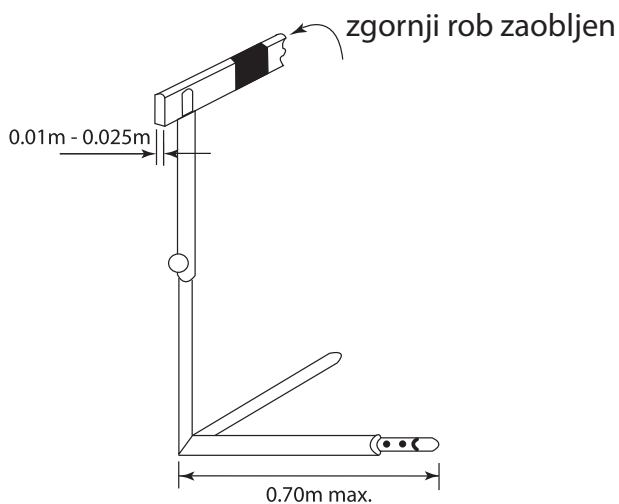
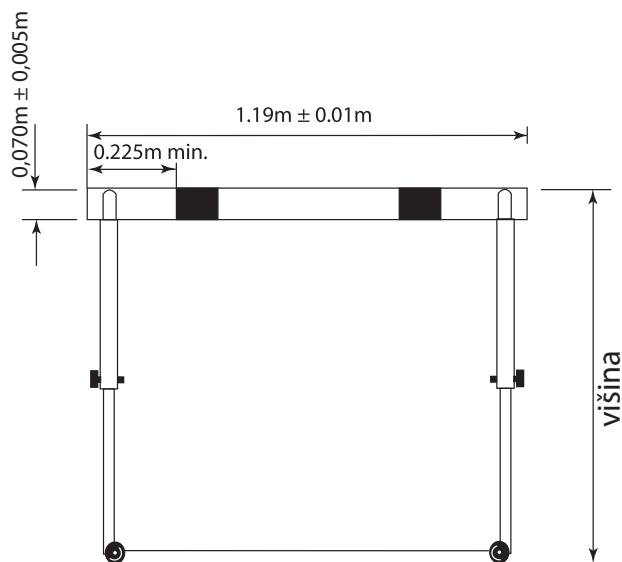
Vsaka ovira mora biti postavljena na stezi tako, da je podnožje ovire obrnjeno v smer, iz katere prihaja atlet. Ovira mora biti postavljena tako, da je sprednja ploskev letvice poravnana s sprednjim robom oznake na stezi, ki je bližje letu.

2. Ovire so izdelane iz kovine ali iz drugega ustreznega materiala, prečna letev pa je lesena ali iz drugega primerne nekovinskega materiala.

Ima dve podnožji in dvoje stojal, ki tvorita pravokoten okvir, ojačan z eno ali več prečnimi letvami. Stojali morata biti čvrsto pritrjeni na skrajna konca podnožij.

Ovira mora biti narejena tako, da jo lahko prevrne sila, ki je enaka ali večja od 3,6 kg in deluje horizontalno na sredino zgornjega roba prečne letve. Izdelana mora biti tako, da se lahko njena višina prilagaja zahtevam posameznih disciplin. Protiuteži morajo biti premične tako, da na vsaki višini vzdržijo pritisk, enak sili 3,6 kg do največ 4 kg, da se ovira prevrne.

Največji vodoravni upogib zgornje prečne letve ovire (vključno z upogibom stojal), če nanjo na sredini deluje sila, ki je enaka teži 10 kg, ne sme preseči 35 mm.

Mere ovir

3. Dimenzije. Standardne višine ovir so naslednje:

Discipline	Člani	U20 - starejši mladinci	U18 - mlajši mladinci	Članice, U20 - st. mladinke	U18 - mlajše mladinke
110 m, 100 m	1,067 m	0,991 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m
400 m	0,914 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m	0,762 m

Opomba: Zaradi tehničnih lastnosti ovir različnih proizvajalcev je pri teku U20 - starejših mladincev na 110 m ovire sprejemljiva višina do največ enega metra (1,000 m).

V vsakem primeru je dovoljeno odstopanje ± 3 mm pod ali nad standardno višino zaradi razlik v izdelavi ovir.

Dovoljena širina ovire je od 1,18 m do 1,20 m.

Največja dolžina podnožja je 0,70 m.

Skupna teža ovire ne sme biti manjša od 10 kg.

- Višina prečne letve je 70 mm $\pm$ 5 mm, njena debelina pa od 10 do 25 mm z zaobljenimi robovi. Na okvir mora biti na obeh koncih dobro pritrjena.
- Prečna letev je pobarvana s črno belimi pasovi ali pa v drugih močnih kontrastnih barvah (in tudi v kontrastu z okolico) in sicer tako, da so svetlejše proge na obeh zunanjih straneh široke najmanj 0,225 m. Prečna letev mora biti obarvana tako, da jo lahko dobro vidijo vsi atleti z barvno slepoto.
- Vse teke čez ovire se teče v ločenih stezah in vsak atlet mora teči po svoji stezi od štarta do cilja, ter preskakovati ovire v svoji stezi, razen v primerih, ki jih določa 163. člen, točka 4. Razen če ni nobenega vpliva ali oviranja katerega koli drugega atleta(ov) v teku in 168. člen, točka 7 (a) ni kršen, bo atlet diskvalificiran, če neposredno ali posredno podre oviro ali občutno premakne oviro v drugi stezi.

Komentar:

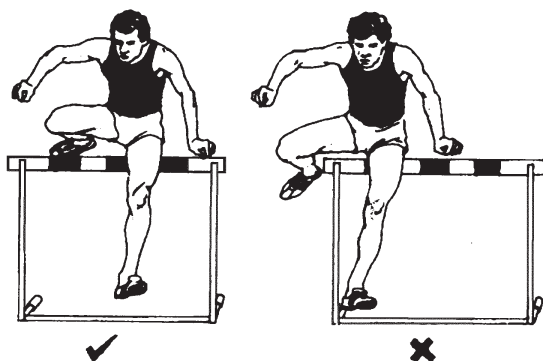
Zahteva, da se preide vsako oviro, naj se ne razlaga tako, da mora atlet preiti vsako oviro na svoji stezi - če se ob tem ohrani namen 163. člena, točki 3 in 4. Vendar če atlet podre ali premakne oviro na drugi progi, ter s tem ovira drugega atleta, bo diskvalificiran.

Primeri, v katerih atlet podre ali premakne oviro na drugi progi, naj se razlagajo na logičen način. Na primer, atleta, ki premakne ali podre oviro na drugi progi, ki pa jo je drug atlet že preskočil, ni nujno diskvalificirati razen, če drugače krši pravila, npr. se v krivini premakne na notranjo progo. Namen tega člena je, da se vsako početje atleta, ki vpliva na drugega atleta, lahko obravnava kot kršitev, ki privede do diskvalifikacije.

Glavni sodniki in sodniki na tekališču naj bodo vseeno pazljivi, da se vsak atlet drži svoje proge. Prav tako je pogosto, da atleti med tekom čez ovire razširijo svoje roke in s tem lahko ovirajo ali udarijo atleta na sosednji progi. To najbolj opazijo sodniki na tekališču ali frontalne kamere. Za te namene se lahko uporabi 163. člen, točka 2.

7. Vsak atlet mora preiti vsako oviro. Če katere koli ovire ne preide, je to napaka in ima za posledico diskvalifikacijo.
- Poleg tega bo atlet diskvalificiran, če:
- (a) je pri prehodu ovire noga ali stopalo poleg ovire na kateri koli strani nižje od vodoravne ravnine navideznega podaljška vrha prečne letve katere koli ovire,
 - (b) po mnenju glavnega sodnika namenoma podre katero koli oviro.

Opomba: Če je to pravilo upoštevano in ovira ni premaknjena ali njena višina znižana na kakršen koli način, vključno z nagibanjem v katero koli smer, lahko atlet preide oviro na kakršen koli način.

Prehod ovir

Komentar:

168. člen, točka 7 (a), se nanaša na atletovo zamašno in odrivno nogo.

Posledica podrtje ovire sama po sebi ni diskvalifikacija. Mnogo atletov podre oviro z odrivno nogo, ko udari v vrh letvice. Namerno podiranje ovire pa velja za prekršek (npr. ko atlet pride preblizu ovire). Glavni sodnik naj bo prepričan, da je atlet namenoma podrl oviro, da bi se izognil zahtevi 168. člena, točka 7, ki pravi, da mora vsak atlet preiti vsako oviro. Najbolj očiten primer je, ko atlet uporabi roko.

V drugih primerih, ko zgleda, da je atlet namerno podrl oviro s stopalom ali spodnjim delom stegna, mora biti glavni sodnik močno prepričan o namerni kršitvi pravila. Ko atlet ne dvigne svoje zamašne noge dovolj visoko in s tem podre oviro, se lahko smatra za tak primer.

Opomba se večinoma nanaša na tekmovanja na nižjem nivoju, vendar se v vsakem primeru uporablja in velja za vse. Načeloma dovoljuje atletu, ki je padel po tleh ali izgubil svoj korak, da položi roke na oviro in spleza čez njo.

8. Podiranje ovir ni razlog za diskvalifikacijo niti ni ovira za priznanje rekorda, razen v primerih 168. člena, točki 6 in 7.

169. člen

Tek čez zapreke

1. Standardni dolžini teka čez zapreke sta 2000 m in 3000 m.
2. Pri teku na 3000 m je treba preskočiti 28 suhih in 7 vodnih zaprek, pri teku na 2000 m pa 18 suhih in 5 vodnih.
3. V vseh disciplinah tekov čez zapreke je po prvem prehodu ciljne črte v vsakem krogu 5 zaprek, od katerih je četrta po vrsti vodna. Zapreke morajo biti enakomerno razporejene tako, da je razdalja med njimi približna petina skupne dolžine kroga.

Opomba 1: Da se v posebnih primerih zagotovi varne razdalje med zapreko/štartno črto in naslednjo zapreko, se lahko ustrezno prilagodi razdalje za postavitve zaprek, ki so navedene v IAAF Priročniku za gradnjo objektov.

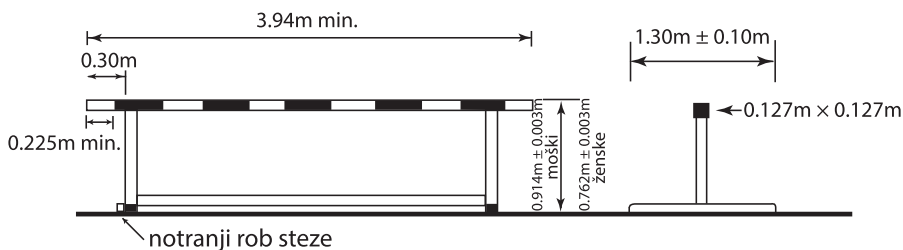
Opomba 2: V disciplini 2000 m in v primeru, da je vodna zapreka na notranji strani tekališča, je treba dvakrat prečkati ciljno črto, šele potem sledi krog s petimi zaprekami.

4. Pri teku na 3000 m je prvi del od štarta do začetka prvega kroga brez zaprek. Zato se zapreke od štarta do ciljne črte odstranijo, dokler atleti ne vstopijo v prvi krog z zaprekami.

Pri teku na 2000 m je prva zapreka tretja zapreka pri običajnem krogu, to pomeni, da se predhodni zapreki (1. in 2.) po štartu odstranita.

5. Zapreke za moške so visoke $0,914\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$, za ženske $0,762\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$ in široke najmanj $3,94\text{ m}$. Presek zgornjega trama na vseh zaprekah, tudi vodni, je kvadrat s stranicami $0,127\text{ m}$.

Teža vsake zapreke je od 80 kg do 100 kg . Vsaka zapreka ima na obeh straneh podnožje dolžine od $1,20\text{ m}$ do $1,40\text{ m}$ (glej skico).

Mere zaprek

Vodna zapreka je široka $3,66\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ in je čvrsto pritrjena v ali na betonski zid jame z vodo tako, da jo je mogoče samo minimalno vodoravno premakniti.

Zgornji tram zapreke naj bo pobarvan s črno belimi pasovi ali z drugimi močnimi kontrastnimi barvami (in v kontrastu z okolico) tako, da so svetlejše barve, ki morajo biti široke najmanj $0,225\text{ m}$, na obeh koncih zapreke. Prečni tram mora biti obarvan tako, da ga lahko dobro vidijo vsi atleti z barvno slepoto.

Zapreka se postavi na stezo tako, da sega tram vsaj $0,30\text{ m}$ čez notranji rob tekališča.

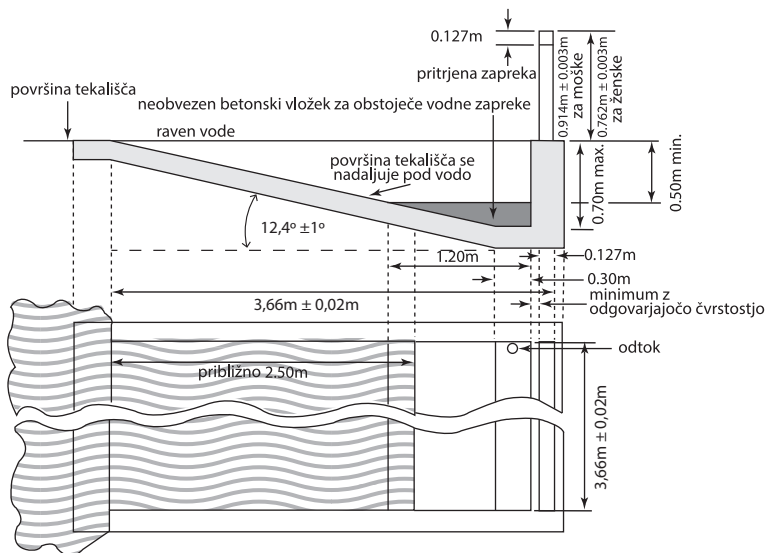
Opomba: Priporočamo, da je prva zapreka široka najmanj 5 m .

6. Jama z vodo, vključno z zapreko, mora biti dolga $3,66 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ in široka $3,66 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$.

Dno jame mora biti izdelano iz sintetičnega materiala ali prekrito s preprogo, ki omogoča varen doskok in dobro oporo za žeblje na šprinterica.

Globina vode takoj za zapreko je $0,70 \text{ m}$. Po $0,30 \text{ m}$ ravnega dna pa se dno postopoma dviga do nivoja tekališča na koncu jame. Nivo vode mora biti pred štartom poravnan z nivojem tekališča, z dovoljenim odstopanjem za 20 mm .

Opomba: Globina vode se lahko zmanjša v dolžini približno $1,2 \text{ m}$ iz maksimalno $0,70 \text{ m}$ na minimalno $0,50 \text{ m}$, merjeno od nivoja tekališča. Nagib dna jame mora ostati enak. Priporoča se, da se vse nove jame za vodo gradi na predlaganih $0,50 \text{ m}$ globine, z naklonom $12,4^\circ \pm 1^\circ$.

Vodna zapreka

7. Vsak atlet mora skočiti čez vodo ali v njo in preskočiti vsako zapreko. Če katero koli zapreko ne preskoči, je to napaka in ima za posledico diskvalifikacijo. Poleg tega je atlet diskvalificiran, če:

- (a) obide vodno zapreko z ene ali druge strani,
- (b) če je noga ali stopalo v trenutku prehoda poleg zapreke (na kateri koli strani) pod horizontalno ravnino vrha zapreke.

Ob upoštevanju tega pravila lahko atlet preide čez zapreke na poljuben način.

170. člen **Štafetni teki**

1. Standardne razdalje štafet so: 4x100 m, 4x200 m, mešana štafeta 100 m-200 m-300 m-400 m (mešana štafeta), 4x400 m, 4x800 m, štafeta mešanih distanc 1200-400-800-1600 m, 4x1500 m.

Opomba: Mešana štafeta se lahko teče z drugačnimi razporedi razdalj. V tem primeru je potrebno upoštevati ustrezne prilagoditve 170. člena, točke 14, 18, 19 in 20.

2. Na stezah začrtane 50 mm široke prečne črte označujejo dolžine posameznih odsekov štafet in sredinsko črto predajnega prostora.
3. V štafetah 4x100 m in 4x200 m in za prvo in drugo predajo mešanih štafet bo predajni prostor dolg 30 m, pri čemer je sredinska črta 20 m od začetka predajnega prostora.

Za tretjo predajo mešane štafete in za 4x400 m ter daljše štafete je vsak predajni prostor dolg 20 m, pri čemer je sredinska črta v sredini predajnega prostora. Predajni prostor se začne in konča na robovih mejnih črt predajnega prostora bliže štartni črti v smeri teka.

Za vsako predajo, ki poteka v ločenih stezah, mora zadolženi sodnik zagotoviti, da so atleti pravilno razporejeni v predajne prostore. Zadolženi sodnik mora zagotoviti, da je upoštevan 170. člen, točka 4.

Komentar:

Sodniki na tekališču se morajo prepričati, da je vsak atlet iz vsake ekipe na pravi stezi in poziciji. Pomočnik starterja je odgovoren za postavitev prvih tekačev; prav tako se mora prepričati o tem, da je bila vsakemu zagotovljena štafetna palica. Prav tako jim bo dodeljena naloga, da pomagajo pri predajah v predajnem prostoru na cilju. Vodje sodnikov na tekališču za posamezen predajni prostor in ostali sodniki na tekališču, ki so jim dodeljeni, so odgovorni za postavitev naslednjih tekačev. Ko so vsi atleti pravilno razporejeni po predajnih prostorih, naj vodja sodnikov na tekališču to sporoči ostalim pristojnim uradnim osebam preko dogovorjenega načina komunikacije - na velikih tekmovanjih je to običajno radio sprejemnik. Prav tako se morajo prepričati, da so pred vsakim prevzemom palice noge odhajajočih tekačev za črto, preden začnejo premikanje, ki se konča s prevzemom palice. Gibanje se ne sme začeti nikjer izven predajnega prostora.

4. Če tečejo štafete v celoti ali del po ločenih stezah, sme atlet na svoji stezi postaviti največ eno označbo z lepilnim trakom velikosti do 0,05 m x 0,40 m, ki je izrazito drugačne barve, tako da je ni mogoče zamenjati z drugimi stalnimi označbami na tekališču.

Drugačne označbe niso dovoljene. Sodniki morajo opozoriti atlete, da prilagodijo ali odstranijo vse oznake ali objekte, ki so neskladni s tem členom. Če atlet tega ne stori, jih morajo odstraniti sodniki.

Opomba: V primeru resnih (disciplinskih) kršitev se lahko postopa v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2.

5. Štafetna palica je gladka votla cev iz enega kosa, okroglega preseka, izdelana iz lesa, kovine ali kakšnega drugega materiala. Njena dolžina naj bo med 0,28 in 0,30 m. Zunanji premer palice je 40 mm $\pm$ 2 mm, teža pa ne sme biti manjša od 50 gramov. Obarvana naj bo tako, da jo je med tekom lahko opaziti.
6. (a) Štafetno palico se uporablja v vseh štafetnih tekih na štadionu in jo je treba med tekom ves čas nositi v roki. Vsaj za tekmovanja po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), morajo biti štafetne palice oštevilčene in različnih barv ter lahko vgrajen časovni transponder.

Opomba: Če je možno, naj bo barva štafetne palice določena za vsako stezo ali štartno mesto posebej in vpisana v štartni listi.

- (b) Tekачu ni dovoljeno nositi rokavic ali na roke nanesti materiale ali snovi (razen dovoljenih s 144. členom, točka 4 (c)) za pridobitev boljšega oprijema palice.
- (c) Če palica pade na tla, jo mora pobrati isti tekač, ki jo je izpustil. Pri pobiranju palice lahko zapusti svojo stezo, vendar pri tem ne sme skrajšati dolžine proge, ki jo mora preteči. V primeru, ko palica pade tako, da se giblje naprej ali bočno v smeri teka (vključno za ciljno črto), se mora atlet, ki jo je izpustil, potem ko jo pobere, vrniti do točke, kjer je palico nazadnje držal v rokah, da lahko nadaljuje s tekom. Če je pri pobiranju palice upošteval prej omenjeno in ni oviral drugih tekačev, padec palice ni razlog za diskvalifikacijo.

Če atlet ne upošteva tega pravila, se štafeta diskvalificira.

- 7. Tekачi morajo predati štafetno palico znotraj predajnega prostora. Predaja se začne ob prvem dotiku tekača prejemnika in se konča, ko je palica v celoti v njegovih rokah. V predajnem prostoru je odločujoč le položaj štafetne palice. Predaja štafetne palice izven predajnega prostora pomeni diskvalifikacijo.

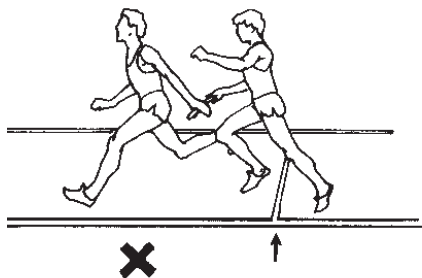
Komentar:

Pri določanju položaja štafetne palice moramo obravnavati celotno palico.

Sodniki na tekališču morajo biti pozorni in opaziti kakršen koli kontakt odhajajočega tekača s palico pred vstopom v predajni prostor, predvsem pri štafetah 4x400 m ali daljših. Če se odhajajoči tekač samo dotakne palice pred vstopom v predajni prostor, je ekipa diskvalificirana. Prav tako se morajo prepričati, da je palica samo v roki prevzemajočega atleta, preden zapusti predajni prostor.

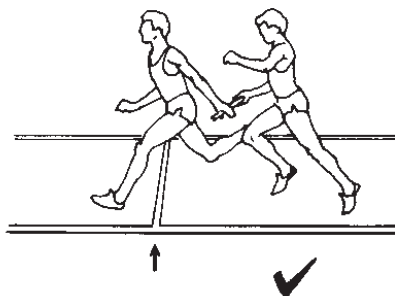
- 8. Do trenutka, ko je štafetna palica samo v rokah tekača prejemnika, velja 163. člen, točka 3 (tek po črti), samo za prihajajočega atleta. Od tega trenutka pa velja samo za tekača prejemnika. Poleg tega morajo pred predajo in/ali po predaji štafetne palice tekači ostati v svojih stezah oziroma pozicijah, dokler vsi ostali tekači ne pritečejo mimo, da jih ne bi ovirali, in dokler se ta del tekališča ne izprazni. 163. člen, točki 3 in 4, ne veljata za te tekače.

Če kateri od tekačev, vključno s tekom izven predajnega prostora ali svoje steze, ovira člane druge ekipe, bo njegova ekipa diskvalificirana (163. člen, točka 2).

Konec predajnega prostora

Nepravilna predaja

Konec predajnega prostora

Pravilna predaja

9. Če med tekom atlet vzame ali pobere štafetno palico druge ekipe, bo njegova ekipa diskvalificirana. Druga ekipa zaradi tega ne bo kaznovana, če ob tem ni dobila prednosti.
10. Posamezni član štafetne ekipe lahko teče samo en odsek. Kateri koli štirje atleti, ki so prijavljeni za tekmovanje, bodisi za štafetne teke ali katero koli drugo disciplino, lahko sodelujejo v sestavi štafetnih ekip v katerem koli krogu.
Vendar pa štafeta, ki je začela v predtekmovanju v določeni sestavi, lahko v naslednjih krogih tekmovanja za zamenjavo uporabi le dva dodatna člana pri sestavi ekipe.
Ekipa, ki ne upošteva tega pravila, bo diskvalificirana.
11. Sestava štafetne ekipe in vrstni red tekačev mora biti uradno prijavljena vsaj eno uro pred objavljenim prvim prihodom v prijavnico (čas, do katerega morajo atleti priti v prijavnico) za pričetek prvega teka vsakega kroga tekmovanja. Kasnejše zamenjave mora potrditi uradni zdravnik, ki ga določi organizator, in sicer do zadnjega poziva ekipam za prihod v prijavnico (čas, do katerega morajo atleti priti v prijavnico). Ekipa mora nastopiti s tekmovalci v prijavljenem vrstnem redu. Ekipa, ki ne upošteva tega pravila, bo diskvalificirana.
12. Štafetni tek 4x100 m se teče v celoti po ločenih stezah.

13. Štafetni tek 4x200 m se lahko teče na enega od naslednjih načinov:

- (a) če je možno, v celoti v ločenih stezah (vsi štirje zavoji),
- (b) v ločenih stezah prva dva odseka, kot tudi del tretjega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (tri zavoje v stezah),
- (c) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah).

Opomba: Kjer ne nastopajo več kot štiri ekipe in ni moč izvesti načina, opisanega pod točko (a), se priporoča, da se uporabi način, opisan pod točko (c).

14. Pri mešani štafeti se v ločenih stezah tečeta prva dva odseka, kot tudi del tretjega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (dva zavoja v stezah).

15. Štafetni tek 4x400 m se teče na enega od naslednjih načinov:

- (a) v ločenih stezah prvi odsek, kot tudi del drugega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (tri zavoje v stezah),
- (b) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah).

Opomba: Kjer ne nastopajo več kot štiri ekipe, se lahko uporabi način, opisan pod točko (b).

16. Štafetni tek 4x800 m se teče na enega od naslednjih načinov:

- (a) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah),
- (b) brez uporabe ločenih stez.

17. Če atlet krši 170. člen, točke 13, 14, 15 ali 16 (a), bo njegova ekipa diskvalificirana.

18. Mešana štafeta distanc in štafetni tek 4x1500 m se tečeta brez uporabe ločenih stez.

19. V vseh predajah tekačem ni dovoljeno pričiti teka zunaj njihovega predajnega prostora, temveč mora začeti tek znotraj njega.

Če atlet ne upošteva tega pravila, je njegova štafeta diskvalificirana.

20. Atleti, ki tečejo zadnji odsek v mešani štafeti in atleti, ki tečejo tretji in četrti odsek na 4x400 m (ali v skladu s 170. členom, točka 15 (b) drugo predajo), se morajo pod vodstvom določenega sodnika postaviti na mesto za čakanje v enakem vrstnem redu (od notranje proti zunanji stezi), kot je bil vrstni red tekačev ob vstopu v zadnji zavoj (200 m do predaje oziroma cilja).

Ko prihajajoči tekači pretečejo to točko, morajo čakajoči tekači počakati v enakem vrstnem redu in ne smejo menjati pozicije na začetku predajnega prostora.

V primeru, da tekač prekrši to pravilo, bo njegova ekipa diskvalificirana.

Opomba: V štafeti 4x200 m (kadar se ne teče v celoti po ločenih stezah), ko atleti predhodno ne tečejo v ločenih stezah, se morajo tekači postaviti v enakem vrstnem redu kot na startu (od notranje proti zunanji stezi).

21. V štafetnih tekah, kjer se ne teče po ločenih stezah, vključno v štafeti 4x200 m, mešani štafeti in 4x400 m, se lahko čakajoči tekači, kadar je sprejemljivo, pomikajo proti notranjemu robu tekališča, ko se približuje član njihove štafete, pod pogojem, da s tem ne odrivajo in ovirajo drugih tekačev pri njihovem napredovanju.

V teku štafet 4x200 m, mešani štafeti in 4x400 m morajo čakajoči tekači upoštevati vrstni red v skladu s točko 20, tega člena.

V primeru, da tekač prekrši to pravilo, bo njegova ekipa diskvalificirana.

Komentar:

Vodja sodnikov na tekališču ter sodniki na tekališču morajo ostati pri predajnem prostoru, h kateremu so bili razporejeni. Ko so atleti pravilno razporejeni po stezah in se je tek pričel, so vodja sodnikov na tekališču ter sodniki na tekališču odgovorni za poročanje o kakršnih koli kršitvah teh dveh členov in kakršnih koli drugih kršitvah, še posebej kršitvah 163. člena.

4. POGLAVJE - TEHNIČNE DISCIPLINE

180. člen

Splošne določbe - tehnične discipline

Ogrevalni poskusi na tekmovališču

1. Pred začetkom tekmovanja ima vsak atlet pravico do izvajanja poskusov na tekmovališču.

Pri metih se poskusi izvajajo po vrstnem redu, ki je bil določen z žrebom (štartna lista) in vedno pod nadzorom sodnikov.

Komentar:

Medtem ko so včasih pravila določala, da mora vsak atlet pri metih imeti dva poskusna meta, trenutno tak predpis ne obstaja. 180. člen, točka 1, se razlaga tako, da je atletu dovoljeno toliko poskusnih metov, kolikor jih lahko opravi v ogrevalnem času, ki je na voljo. Medtem ko na večjih tekmovanjih pravilo dveh poskusnih metov še kar obstaja in se to smatra kot minimum, se v primeru, da posamezni ali vsi atleti zaprosijo za dodatne poskuse in če je za to dovolj časa, se atletom dovoljujejo dodatni poskusi.

2. Po začetku tekmovanja atleti ne smejo več uporabljati za ogrevanje:

- (a) zaletišča ali odrivnega mesta,
- (b) palic za skok s palico,
- (c) orodij,
- (d) kroga ali območja znotraj sektorja z orodjem ali brez.

Komentar:

Izvedba tega člena ne preprečuje atletu, da se dotika, pripravlja ali obleplja svojo palico ali izbrano orodje med pripravo na poskus, če s tem ne ovira ali ogroža drugega atleta ali osebe. Pomembno je, da si sodniki ta člen smiselno razlagajo na način, ki dovoljuje, da tekmovanje poteka nemoteno ter, da atlet lahko opravi svoj poskus, če se tako odloči, takoj ko se začne odštrevati čas, ki ga ima na voljo.

Označbe

3. (a) Pri vseh tehničnih disciplinah, kjer se uporablja zaletišče, se označbe nameščajo vzdolž zaletišča, razen pri skoku v višino, kjer se namestijo na zaletišču. Atlet sme kot pomoč pri odmeri zaleta in odrida uporabiti eno ali dve označbi (priskrbi ali odobri jih organizator). V primeru, da organizator ne poskrbi za oznake, sme atlet za oznako uporabiti lepilni trak, ni pa dovoljeno uporabiti krede in drugih sredstev, ki jih je težko zbrisati.
- (b) Za mete, ki se izvajajo iz kroga, lahko atlet uporabi samo eno označbo. Označbo se lahko postavi na tla, neposredno za ali blizu kroga. Oznaka mora biti začasna, postavljena samo za čas trajanja poskusa posameznega atleta in ne sme omejevati pogleda sodnikom. Nobene osebne oznake ne smejo biti postavljene v ali ob sektor metališča.

Opomba: Oznaka mora biti narejena samo iz enega kosa.

- (c) Pri skoku s palico mora organizator ob zaletišču postaviti ustrezne in varne oznake dolžin. Oznake se postavi na vsakega 0,5 m med točkama, ki sta 2,5 m in 5 m oddaljeni od ničelne črte in nato na vsak 1,0 m do točke, ki je od ničelne črte oddaljena 18 m.
- (d) Sodniki morajo opozoriti atlete, da prilagodijo ali odstranijo vse oznake ali objekte, ki so neskladni s tem členom. Če atlet tega ne stori, jih morajo odstraniti sodniki.

Opomba: V primeru resnih (disciplinskih) kršitev se lahko postopa v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2.

Komentar:

Če so tla mokra, je lahko lepilni trak na tla pritrjen z raznobarvnimi žeblički.

Potrebo po tem, da je vsaka označba sestavljena le iz enega dela materiala, naj si glavni sodnik razumno razlaga. Če se uporabi dva koščka, povezana skupaj, za eno samo strukturo namenjeno za označbo, naj se to dovoli. Prav tako, če se atlet odloči, da svoji dve označbi položi na isto mesto ali v primeru skoka v višino, atlet raztrga lepilni trak ter ga skupaj poveže v drugačno eno obliko, da bo le ta izstopala, naj se dovoli.

180. člen, točka 3 (c), je oblikovana, da omogoči atletom in trenerjem, da lahko označijo svoje točke odraja ter točke napredka na zaletni stezi. Nikjer ni opisano, kako naj bi označbe izgledale, zato imajo organizatorji in glavni sodniki pravico interpretacije, kaj je v okviru tega člena sprejemljivo ter pravično glede na naravo tekmovanja.

Oznake dosežkov in vetrna nogavička

4. (a) Za označevanje veljavnega svetovnega ali kontinentalnega ali državnega rekorda ali rekorda mitinga, se lahko zagotovijo posebne oznake.
- (b) Z namenom, da se atletu pokaže približno smer in moč vetra, se pri vseh skakalnih disciplinah, metu diska in metu kopja na primerno mesto postavi vetrovne nogavičke ali trakove.

Vrstni red tekmovanja in poskusi

5. Razen v primeru, ko velja 180. člen, točka 6, tekmujejo atleti po vrstnem redu, ki je določen z žrebom.
Če kateri koli atlet samovoljno izvede poskus v vrstnem redu, ki ni bil predhodno določen, se uporabita 125. člen, točka 5 in 145. člen, točka 2. V primeru opomina ostane dosežen rezultat (uspešen ali neuspešen) veljaven. Če so kvalifikacije, se vrstni red za finale določi s ponovnim žrebanjem.
6. Vsak atlet ima pravico do enega samega poskusa v vsaki seriji tekmovanja, razen pri skoku v višino in skoku s palico.

V vseh tehničnih disciplinah, razen v skoku v višino in skoku s palico, kjer nastopa več kot osem atletov, ima vsak atlet pravico do treh poskusov. Osem atletov z najboljšimi veljavnimi rezultati pa ima pravico še do treh dodatnih poskusov, razen če ustrezni predpisi ne določajo drugače.

V primeru enakega najboljšega rezultata dveh ali več atletov na zadnjem kvalifikacijskem mestu, se o uvrstitvi odloča na podlagi točke 22 tega člena. Če se ugotovi, da je rezultat še vedno enak, se vsem atletom z enakimi rezultati dovoli vse dodatne poskuse, kot določajo ustrezni predpisi.

Kadar tekmuje osem atletov ali manj, ima vsak pravico do šestih poskusov, razen če ustrezni predpisi ne določajo drugače. Če več kot enemu atletu v prvih treh poskusih ne uspe doseči veljavnega poskusa, ti v naslednjih serijah nastopajo pred atleti z veljavnimi poskusi in sicer v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

V obeh primerih:

- (a) je vrstni red atletov v vseh naslednjih serijah poskusov (praviloma tri ali manj) obraten glede na uvrstitev po prvih treh poskusih, razen če ustrezni predpisi ne določajo drugače;
- (b) ko se spreminja vrstni red nastopa atletov in obstaja delitev mesta, atleti, ki delijo mesta, tekmujejo v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

Opomba 1: Za višinske skoke glej 181. člen, točka 2.

Opomba 2: Če eden ali več atletov nastopa po odobritvi glavnega sodnika v skladu s 146. členom, točka 5, »pod ugovorom«, potem tak atlet v vseh naslednjih serijah tekmovanja nastopa pred vsemi ostalimi atleti. Če je takih atletov več, nastopajo v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

Opomba 3: Predpisi ustreznega organa lahko določijo število poskusov (ne več kot šest) in število atletov, ki lahko napredujejo v vsako nadaljnjo serijo poskusov po tretji seriji.

Zapisovanje poskusov

- 7. Razen pri skoku v višino in skoku s palico se veljaven poskus zapiše z izmerjeno dolžino. Za označbo izvedbe posameznega poskusa glej standardne okrajšave in simbole v 132. členu, točka 4.

Označevanje zaključka poskusov

- 8. Sodnik ne sme dvigniti bele zastavice za označitev veljavnega poskusa, dokler poskus ni zaključen. Sodnik lahko spremeni svojo odločitev, če ugotovi, da je prvotno dvignil napačno zastavico.

Zaključek veljavnega poskusa se določi na sledeči način:

- (a) v primeru višinskih skokov, ko sodnik ugotovi, da ni bilo napak v skladu s 182. členom, točka 2, 183. členom, točka 2 ali točka 4;
- (b) v primeru daljinskih skokov, ko atlet zapusti doskočišče v skladu s 185. členom, točka 2;
- (c) v primeru metov, ko atlet zapusti krog ali zaletišče, v skladu s 187. členom, točka 17.

Kvalifikacijski krogi

9. Če je število prijavljenih atletov v tehničnih disciplinah preveliko, da bi lahko zadovoljivo izvedli tekmovanje v enem krogu (finalu), se izvede v kvalifikacijskem krogu.

V kvalifikacijskih krogih morajo nastopati vsi prijavljeni atleti in si skozi kvalifikacije pridobiti pravico za nastop v finalu, razen ko ustrezen pristojen organ, za eno ali več disciplin, odobri izvedbo dodatnih preliminarne kvalifikacijskih krogov, bodisi na istem tekmovanju ali na enem ali več predhodnih tekmovanj, z namenom določiti nekatere ali vse atlete, ki bodo imeli pravico nastopa in v katerem krogu tekmovanja. Tak postopek in vsi ostali načini (kot recimo doseganje norm v določenem časovnem obdobju, z uvrstitvijo na določeno mesto na določenih tekmovanjih ali z doseženim določenim rangom), s katerim atlet pridobi pravico nastopa in uvrstitve v določen krog tekmovanja, morajo biti opredeljeni v predpisih za posamezno tekmovanje.

Rezultati, doseženi v kvalifikacijskem krogu ali dodatnih preliminarne kvalifikacijskih krogih, se ne upoštevajo kot del finala.

10. Atlete je potrebno z žrebom razdeliti v dve ali več kvalifikacijskih skupin, vendar če je možno na tak način, da so predstavniki posamezne članice ali ekipe uvrščeni v različni skupini. Če ni možnosti za hkratno tekmovanje vseh skupin in pod enakimi pogoji, prične naslednja skupina z ogrevalnimi poskusi takoj, ko prejšnja skupina konča s tekmovanjem.
11. Na tekmovanjih, ki trajajo dlje kot tri dni, se za višinske skoke priporoča dan počitka med kvalifikacijskimi krogi in finalom.
12. Pogoje za kvalifikacije, kvalifikacijske norme in število atletov v finalu določi tehnični delegat. Če tehnični delegat ni imenovan, odloča o pogojih organizator. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora v finalu sodelovati najmanj 12 atletov razen, če predpisi za tekmovanje ne določajo drugače.
13. V kvalifikacijskem krogu, razen pri skoku v višino in skoku s palico, ima vsak atlet pravico do treh poskusov. Ko atlet doseže kvalifikacijsko normo, mora prenehati s kvalifikacijskim tekmovanjem.

14. V kvalifikacijskem krogu skoka v višino in skoka s palico atleti, ki niso bili izločeni zaradi treh zaporednih neuspešnih poskusov, nadaljujejo s tekmovanjem v skladu s 181. členom, točka 2 (vključno z izpuščenim poskusom), vse do zadnjega poskusa na višini, ki je določena za kvalifikacijsko normo, razen če je število atletov za uvrstitev v finale že doseženo kot je navedeno v 180. členu, točka 12. Ko je ugotovljeno, da bo atlet nastopil v finalu, ne more več nadaljevati s tekmovanjem v kvalifikacijskem krogu.
15. Če noben atlet ali manj atletov kot je določeno, ne dosežejo kvalifikacijske norme, se skupina finalistov dopolni do določenega števila tako, da se v finale uvrstijo atleti glede na njihove dosežene rezultate v kvalifikacijskem krogu.
V primeru enakega rezultata dveh ali več atletov v boju za zadnje kvalifikacijsko mesto za uvrstitev v finale, se odloča kot je opisano v točki 22. tega člena, ali 181. členu, točka 8. Če je ugotovljeno, da obstaja delitev mesta, vsi atleti, ki si delijo mesta, nastopijo v finalu.
16. Kadar kvalifikacijski krog v skoku v višino in v skoku s palico poteka istočasno v dveh skupinah, se priporoča sočasno dvigovanje letvice na enake višine v obeh skupinah. Obenem se priporoča, da sta obe skupini po kvaliteti približno enakovredni.

Komentar:

Med razporejanjem atletov v kvalifikacijske skupine pri skoku v višino in skoku s palico je pomembno, da se držimo zahtev 180. člena, točki 10 in 16. Tehnični delegat ter mednarodne tehnične uradne osebe/glavni sodniki, morajo natančno spremljati kvalifikacije skoka v višino in skoka ob palici, da se prepričajo o tem, da atleti skačejo (če niso izločeni po 181. členu, točka 2), dokler ne dosežejo kvalifikacijske norme na tekmovanju (razen če je bilo število atletov v finalu že doseženo kot to predvideva 180. člen, točka 12) in po drugi strani, da se kakršen koli izenačen rezultat za obe skupini razreši v skladu s 181. členom, točka 8. Prav tako morajo biti pozorni na 180. člen, točka 14, da atleti, ki so že kvalificirani za finalni krog, po nepotrebnem ne nadaljujejo s tekmovanjem, ne glede na to, kaj se bo zgodilo z ostalimi atleti, ki še naprej tekmujejo v kvalifikacijah.

Dovoljen čas za poskuse

17. Pristojni sodnik da atletu znak, da je vse pripravljeno za začetek poskusa, in od tega trenutka dalje teče čas, določen za izvajanje poskusa.

Pri skoku s palico začne teči čas za poskus, ko so stojala nastavljena v položaj glede na prej izraženo željo atleta. Dodaten čas za nadaljnje nastavitve ni dovoljen.

Če se je dovoljeni čas iztekel, ko je atlet že začel s poskusom, se poskus prizna.

Če je začel teči čas za poskus in se atlet odloči, da poskusa ne bo izvajal, se po preteku časa, določenega za izvedbo, ta poskus šteje kot neveljaven.

Naslednjih časov se ne sme prekoračiti. Če je čas prekoračen, razen v primeru 180. člena, točka 18, je poskus neveljaven:

Posamične discipline

	Skok v višino	Skok s palico	Ostale discipline
Več kot 3 atleti (ali prvi poskus posameznega atleta)	0,5 min	1 min	0,5 min
2 ali 3 atleti	1,5 min	2 min	1 min
1 atlet	3 min	5 min	-
Zaporedni poskusi	2 min	3 min	2 min

Mnogoboji

	Skok v višino	Skok s palico	Ostale discipline
Več kot 3 atleti (ali prvi poskus posameznega atleta)	0,5 min	1 min	0,5 min
2 ali 3 atleti	1,5 min	2 min	1 min
1 atlet	2 min	3 min	-
Zaporedni poskusi	2 min	3 min	2 min

Opomba 1: Ura, ki kaže preostanek dovoljenega časa, mora biti atletu vidna. Dodatno naj sodnik dvigne rumeno zastavico in jo drži dvignjeno, ali kako drugače nakaže, ko je za poskus ostalo le še 15 sekund časa.

Opomba 2: Pri skoku v višino in skoku s palico vsaka sprememba časa, dovoljenega za poskus, razen čas, dovoljen za zaporedne poskuse, ne prične veljati, dokler letvica ni nastavljena na novo višino. V ostalih tehničnih disciplinah, razen ko je opredeljen čas za zaporedne poskuse, se dovoljeni čas ne spreminja.

Opomba 3: Ko se računa število atletov, ki še tekmujejo, se štejejo tudi atleti, ki se lahko udeležijo dodatnega skakanja za prvo mesto.

Opomba 4: Ko tekmuje samo en atlet (ki je že zmagovalec) v skoku v višino ali skoku s palico in naskakuje svetovni rekord ali drug rekord, pomemben za tekmovanje, se čas za poskus podaljša za eno minuto, razen tistih, ki so navedeni zgoraj.

Komentar:

Sodniki naj vedno uporabljajo sistem, ki opozori ali pokliče atlete, da so na vrsti za svoj poskus in pokliče tudi naslednjega atleta, ki je na vrsti za njimi. To je še posebej pomembno, kadar ima atlet na voljo le 30 sekund ali 1 minuto za svoj poskus. Prav tako se morajo prepričati o tem, da je tekmovališče pripravljeno, preden pokličejo atleta in zaženejo uro. Sodniki in glavni sodniki se morajo posebej zavedati pogojev na tekmovališču, ko se odločajo glede tega, ali naj zaženejo uro ali oznanijo premor in razglasijo napako (dvig rdeče zastavice).

Posebne okoliščine, ki jih je treba ob tem upoštevati so lahko razpoložljivost zaletne steze pri skoku v višino in metu kopja (ko se izvajajo teki ob istem času na istem mestu) ter dolžino, ki jo mora atlet prehoditi, da doseže zaščitno kletko in krog in opravi poskus pri metu kladiva in metu diska.

Jasno je, da se časovna omejitev za poskus pri daljinskih skokih in metih ne spremeni po tem, ko v finalnem krogu čakajo na svoj poskus samo še dva ali trije atleti. Eno minutna časovna omejitev velja samo v primeru, da so na prvotni štartni listi daljinskih skokih in metih navedeni le dva ali trije atleti (razen za prvi poskus vsakega atleta).

Nadomestni poskusi

18. Če je atlet, brez lastne odgovornosti, med poskusom na kakršen koli način oviran ali njegov poskus ne more biti korektno zabeležen ali izmerjen, mu lahko glavni sodnik dovoli nadomestni poskus in mu lahko določi delni ali celotni čas poskusa.

Ob tem ni dovoljeno spreminjati vrstnega reda nastopanja. Glede na okoliščine posameznega primera se zagotovi ustrezen čas za nadomestni poskus. V primerih, ko se je tekmovanje že nadaljevalo, preden je bil nadomestni poskus odobren, se mora tak poskus izvesti pred vsemi preostalimi poskusi.

Komentar:

Obstaja več primerov, v katerih je dovoljeno atletu dovoliti ponoven poskus, vključno s tem, ko zaradi tehničnih težav poskus ni izmerjen in ni mogoče natančno ponovno merjenje. Medtem, ko se temu izognemo na način, da poskrbimo za nadomestne sisteme, ki so na voljo, se moramo zavedati možnosti, ko gredo stvari narobe. Vrstni red tekmovanja se v tem primeru ne sme spremeniti (razen, če problem ni nemudoma odkrit in se je tekmovanje že nadaljevalo), se mora glavni sodnik odločiti, koliko časa bo, ob upoštevanju individualnih okoliščin primera, na voljo za ponoven poskus.

Zapuščanje tekmovališča med tekmovanjem

19. Atlet ne sme med tekmovanjem zapustiti neposrednega območja tekmovališča, razen če ima dovoljenje in v spremstvu sodnika. Ob nedovoljenem zapuščanju se ga, če je mogoče, najprej opozori, ob vsakem naslednjem zapuščanju ali v resnih primerih pa bo diskvalificiran.

Zamenjava tekmovališča ali časa tekmovanja

20. Tehnični delegat(i) ali določeni glavni sodnik ima pravico zamenjati tekmovalni prostor ali čas tekmovanja, če po njegovem mnenju okoliščine to opravičujejo. Zamenjava se sme opraviti šele po končani seriji poskusov.

Opomba: Niti moč niti sprememba smeri vetra nista zadosten razlog za zamenjavo tekmovališča ali časa tekmovanja.

Komentar:

Besedna zveza »serija poskusov« namesto »poskus« je zasnovana za razlikovanje med serijo poskusov pri tehnični disciplini in krogu tekmovanja (recimo kvalifikacije, finale ipd.).

Če je zaradi pogojev nemogoče končati serijo poskusov pred spremembo lokacije ali časa, naj tehnični delegat ali glavni sodnik poskuse smatra kot končane v tej seriji poskusov in nadaljuje s tekmovanjem (vedno odvisno od ocene razmer in rezultatov poskusov do časa prekinitev) in prične s tekmovanjem s ponovitvijo prekinjene serije poskusov, ko bo to spet možno.

Glej tudi 149. člen, točka 3.

Rezultat

21. Vsakemu atletu se upošteva najboljši rezultat med vsemi njegovimi poskusi, vključno s tistimi, ki jih je v primeru skoka v višino in skoka s palico dosegel v dodatnem boju za prvo mesto.

Enaki rezultati

22. Razen pri skoku v višino in skoku s palico, je pri enakem rezultatu odločilen drugi najboljši rezultat atleta, če je potrebno, še tretji, in tako naprej. Če imajo atleti po uporabi 180. člena, točka 22, še vedno enak rezultat, se ugotovi, da je prišlo do delitve mesta.

V primeru, da ni razrešitve enakega rezultata na podlagi predhodnega odstavka, si atleti, razen v višinskih skokih, delijo doseženo mesto, vključno s prvim mestom.

Opomba: Pri višinskih skokih glej 181. člen, točki 8 in 9.

A. VIŠINSKI SKOKI

181. člen

Splošne določbe - višinski skoki

1. Pred začetkom tekmovanja objavi glavni sodnik ali vodja sodnikov atletom začetno višino in naslednje višine, na katere se bo po vsaki končani seriji poskusov dvigala letvica toliko časa, da bo ostal en sam atlet, ki je tudi zmagovalec tekmovanja, ali več atletov z enakim rezultatom, ki bodo odločali o prvem mestu.
(Za mnogoboje glej 200. člen, točka 8 (d)).

Poskusi

2. Atlet lahko začne s skakanjem na kateri koli višini, ki jo je predhodno objavil glavni sodnik ali vodja sodnikov, in lahko skače na naslednjih višinah po svoji želji. Po treh zaporednih neuspešnih poskusih, ne glede na višino ali višine, na katerih je imel te tri neveljavne poskuse, nima več pravice nadaljevati s tekmovanjem. Izjema je le boj za prvo mesto.

Namen tega pravila je, da atlet lahko izpusti svoj drugi ali tretji poskus na določeni višini (po prvem ali drugem neuspelem poskusu) in še vedno lahko skače na naslednji višini.

Če atlet izpusti poskus na določeni višini, nima več pravice do naslednjega poskusa na tej višini, razen v boju za prvo mesto.

Če atlet pri skoku v višino in skoku s palico ni navzoč, ko so vsi ostali navzoči atleti končali s tekmovanjem, bo glavni sodnik po preteku časa za dodatni poskus presodil, da je ta atlet zapustil tekmovanje.

3. Ko so izpadli vsi atleti, razen zmagovalca, lahko ta nadaljuje s skakanjem, dokler te pravice ne izgubi.
4. Dokler ne ostane en sam atlet, ki je zmagovalec tekmovanja:
 - (a) se letvica po vsaki seriji poskusov nikoli ne dviguje za manj kot 2 cm pri skoku v višino in 5 cm pri skoku s palico; in
 - (b) določene višine dvigovanja letvice ni mogoče zviševati.

Točki 4 (a) in (b) tega člena se ne uporabljata, če se vsi atleti, ki še tekmujejo, strinjajo z dvigom letvice neposredno na višino svetovnega rekorda (ali drug rekord pomemben za tekmovanje).

Ko je atlet že zmagovalec, lahko v dogovoru z odgovornim sodnikom ali glavnim sodnikom, odloča o višini ali višinah, na katere se bo dvigovala letvica.

Opomba: To pravilo ne velja pri tekmovanjih v mnogobojih.

Meritev višine

5. V vseh vertikalnih skokih se meritve opravljajo v polnih centimetrih, pravokotno od tal do najnižjega položaja zgornjega roba letvice.
6. Vsaka meritev novo nastavljene višine mora biti opravljena pred prvim poskusom atletov na tej višini. V vseh primerih, ko gre za rekordno višino, morajo sodniki pred skokom ponovno preveriti nastavljeno višino letvice. Če je bila letvica od zadnje meritve dotaknjena, morajo sodniki ob skakanju na rekordni višini ponovno preveriti nastavljeno višino.

Letvica

7. Letvica je izdelana iz steklenih vlaken ali podobnega primerne materiala, toda ne kovine. Je okroglega prereza, razen na njenih koncih. Obarvana mora biti v barvi, ki je vidna tudi atletom z barvno slepoto.

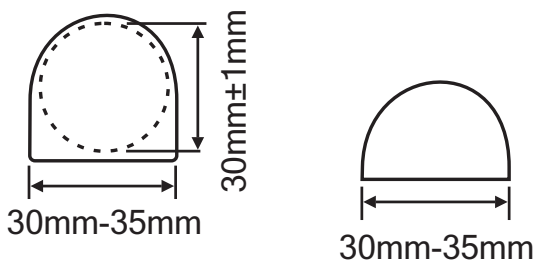
Skupna dolžina letvice je $4\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ pri skoku v višino in $4,50\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ pri skoku s palico. Letvica za skok v višino ne sme biti težja od 2 kg, za skok s palico pa 2,25 kg. Premer okroglega dela letvice je $30\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$.

Letvico sestavljajo trije deli: okrogla palica in dva končnika širine 30-35 mm in dolžine 0,15-0,20 m, ki služita za namestitvev letvice na nosilce pri stojalih.

Končnika morata biti v prerezu okrogle ali polokrogle oblike z eno ravno površino, s katero nalega na nosilce letvice na stojalih. Ravna površina končnika ne sme segati višje kot je sredina navpičnega prereza letvice. Končnika morata biti trda in gladka ter ne smeta biti izdelana ali prekrita z gumo ali podobnega materiala, s katero bi se povečalo trenje med končnikoma in nosilcema letvice na stojalih.

Ko je letvica postavljena na nosilce, mora ležati vodoravno, povestiti pa se sme za največ 20 mm pri skoku v višino in za 30 mm pri skoku s palico.

Kontrola elastičnosti: če pri nameščen letvici obesimo na sredino 3 kg utež, se letvica lahko upogne za največ 70 mm pri skoku v višino in za 110 mm pri skoku s palico.

Končnika letvice

Uvrstitve

8. Če dva ali več atletov preskoči enako končno višino, se uporabi naslednji postopek za določitev vrstnega reda:
- (a) Atlet, ki ima manjše število poskusov na višini, na kateri je prišlo do enakega rezultata, bo uvrščen na višje mesto.
 - (b) Če imajo atleti enak rezultat po uporabi točke 8 (a) tega člena, potem se višje uvrsti atlet z manjšim številom vseh neuspešnih poskusov med celotnim tekmovanjem, vključno z zadnjo preskočeno višino.
 - (c) Če imajo atleti enak rezultat po uporabi točke 8 (b) tega člena, potem si delijo doseženo mesto razen, če gre za uvrstitev na prvo mesto.
 - (d) Če gre za uvrstitev na prvo mesto, se izvede dodatne skoke med temi atleti v skladu s točko 9 tega člena.

Drugačno odločitev se lahko sprejme na podlagi v naprej sprejetih predpisov za to tekmovanje, ali med tekmovanjem, toda pred začetkom discipline o tem odloči tehnični delegat oziroma glavni sodnik, če tehnični delegat(i) ni imenovan.

Če se dodatni skoki ne izvedejo, vključno zaradi odločitve atletov v katerem koli trenutku, da ne nadaljujejo z dodatnim skakanjem, delitev prvega mesta ostane.

Opomba: Pravilo iz 181. člena, točka 8 (d), se ne uporablja na tekmovanjih v mnogobojih.

Komentar:

Izvajanje dodatnih skokov se lahko predčasno zaključi na naslednje načine:

- (a) z določbo v predpisih tekmovanja pred začetkom tekmovanja;*
- (b) zaradi odločitve tehničnega delegata med tekmovanjem (ali glavnega sodnika, če tehničnega delegata ni);*
- (c) če se atleti odločijo, da ne bodo več skakali pred začetkom ali med dodatnimi skoki.*

Medtem, ko naj bi vsaka odločitev tehničnega delegata ali glavnega sodnika glede neizvedbe dodatnih višinskih skokov bila sprejeta pred začetkom tekmovanja, včasih pogoji na tekmovališču ne omogočajo ali zaradi njih ni zaželeno, da bi začeli ali nadaljevali z dodatnimi skoki. Glavni sodnik lahko za obravnavo takih okoliščin izkoristi svoja pooblastila, ki mu jih dodelujeta 125. ali 180. člen.

Dodatni skoki

- 9. (a) Atleti, udeleženi v dodatnem skakanju za prvo mesto, morajo skakati na vsaki določeni višini, dokler ni končne odločitve izenačenega izida ali se vsi atleti odločijo, da prenehajo z nadsakanjem.
- (b) Vsak atlet ima en skok na posamezni višini.
- (c) Dodatno skakanje se začne na naslednji višini, ki je določena v skladu s točko 1 tega člena, po višini, ki so jo preskočili vsi atleti, ki tekmujejo za prvo mesto.
- (d) Če tudi s tem ni prišlo do odločitve, se letvica pri uspeh skokih več kot enega atleta pri skoku v višino dviguje po 2 cm in pri neuspeh poskusih vseh atletov spušča po 2 cm. Pri skoku s palico pa se letvica spušča ali dviga po 5 cm.
- (e) Če atlet ne skače na določeni višini, avtomatično izgubi pravico do nadaljnjega tekmovanja za višjo uvrstitev. Če potem ostane samo en atlet, je razglašen za zmagovalca, ne glede na to, ali skače na tej višini.

Skok v višino - primer

Vodja sodnikov je pred začetkom tekmovanja objavil naslednje višine:

1,75 m; 1,80 m; 1,84 m; 1,88 m; 1,91 m; 1,94 m; 1,97 m; 1,99 m, ...

Atlet	Višine							Napake	Dodatni skoki			Mesto
	1,75	1,80	1,84	1,88	1,91	1,94	1,97		1,91	1,89	1,91	
A	O	XO	O	XO	X–	XX		2	X	O	X	2
B	–	XO	–	XO	–	–	XXX	2	X	O	O	1
C	–	O	XO	XO	–	XXX		2	X	X		3
D	–	XO	XO	XO	XXX			3				4

O = uspel poskus; X = neuspel poskus; – = ni skakal

Atleti A, B, C in D so preskočili višino 1,88 m.

Tu se uporabi 181. člen, točki 8 in 9; sodniki seštejejo število vseh neuspešnih poskusov, vključno s tistimi na najvišji zadnji preskočeni višini, to je 1,88 m.

Atlet »D« je imel med tekmovanjem več neuspešnih poskusov kot atleti »A«, »B« ali »C« in je zaradi tega uvrščen na četrto mesto.

Atleti »A«, »B« in »C« imajo še vedno izenačen rezultat v borbi za prvo mesto, zato imajo še en poskus na 1,91 m, ki je prva naslednja višina po višini, ki so jo preskočili vsi atleti, ki so v borbi za prvo mesto.

Ker so bili vsi trije atleti neuspešni, se letvica zniža na 1,89 m za nov poskus.

Atlet »C« ni uspešno izvedel poskusa na 1,89 m, ostala dva atleta »A« in »B« imata nov poskus na 1,91 m, kar preskoči samo atlet »B« in je zato zmagovalec.

Komentar:

Ko se atlet samostojno odloči, da se umakne iz dodatnih skokov, bo drugi atlet (če ostaja le še eden) proglašen za zmagovalca v skladu s 181. členom, točka 9 (e). Atletu ni potrebno več izvajati skoka na višini, ki je trenutno v veljavi. Ko ostaja v konkurenci za dodatne skoke več atletov, se le ti nadaljujejo, medtem ko atletu, ki se je umaknil od tekmovanja, obvelja rezultat, ki ga je dosegel pred odstopom in ob tem izgubi pravico do višje uvrstitve, vključno s prvim mestom.

Zunanji vplivi

10. Ko je očitno, da je bila letvica premaknjena s silo, ki je ni povzročil atlet (na primer sunek vetra):
- (a) če pade levica s stoja po skoku atleta, in je očitno, da se letvice ni dotaknil, je to uspel poskus, ali
 - (b) če pade letvica s stoja zaradi kakršnih koli drugih okoliščin, se atletu dovoli nov poskus.

Skok v višino - primer

Atlet	2,00	2,05	2,09	2,12	2,15	2,18	Rezultat	Napake *		Mesto	Dodatni skoki				Mesto
								(1)	(2)		2,18	2,16	2,18	2,20	
A	0	X0	0	X0	XXX		2,12	1	2	7					
B	X0	-	0	-	X0	XXX	2,15	1	2	1	X	0	0	0	1
C	X0	0	X0	0	X0	XXX	2,15	1	3	3					
D	0	0	0	X0	XX0	XXX	2,15	2	3	5					
E	0	0	X0	X0	XXX		2,12	1	2	7					
F	0	X0	X0	XXX			2,09	1	2	11					
G	XX0	X0	0	X0	X0	XXX	2,15	1	5	4					
H	0	0	0	X0	XXX		2,12	1	1	6					
I	-	0	0	XX0	XXX		2,12	2	2	9					
J	0	X0	-	-	X0	XXX	2,15	1	2	1	X	0	0	X	2
K	-	X-	0	XX0	XXX		2,12	2	3	10					

* (1) Napake na zadnji preskočeni višini

* (2) Vse napake, vključno na zadnji višini

182. člen Skok v višino

Tekmovanje

1. Atlet se mora odriniti z eno nogo.
2. Atlet ni bil uspešen:
 - (a) če po skoku letvica ne ostane na nosilcih letvice, ker se je je med skokom dotaknil; ali
 - (b) če se dotakne tal ali doskočišča za namišljeno navpično ravnino, ki gre med stojali od bližnjega roba letvice do tal, ali njenega podaljška zunaj stojal s katerim koli delom telesa, ne da bi pred tem preskočil letvico.
Če pa se med uspešnim skokom dotakne doskočišča z nogo, in po mnenju sodnika s tem ni pridobil prednosti, skok zaradi tega ni neuspešen.

Opomba: V pomoč pri odločitvah se na tleh označi bela črta, široka 50 mm (samolepilni trak ali podoben material), ki poteka med stojali in nadaljuje v podaljšku stojal na vsaki strani v dolžini 3 m. Bližnji rob črte se pokriva z navpično ravnino bližnjega roba letvice.

- (c) če se dotakne letvice ali stojal med zaletom, ne da bi skočil.

Zaletišče in odrivni prostor

3. Najmanjša širina zaletišča mora biti 16 m in najmanjša dolžina zaletišča mora biti 15 m, razen na tekmovanjih, ki so navedena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), kjer mora biti najmanjša dolžina 25 m.
4. Največji naklon zaletišča in odrivnega prostora v zadnjih 15 m ne sme presegati 1:250 (0,4%) in sicer vzdolž vsakega polmera polkrožnega zaletišča s centrom na sredini med stojaloma in z minimalnim polmerom kot je zapisano v 182. členu, točka 3. Doskočišče bi moralo biti nameščeno na vrhu naklona v smeri atletovega zaleta.
5. Odrivni prostor mora biti vodoraven, naklon pa v skladu z določili v 182. členu, točka 4, in določili, ki so zapisana v priročniku za izgradnjo atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual).

Naprave

6. Dovoljena je uporaba vseh vrst stojal, ki so dovolj trdna in stabilna.

Nosilca letvice morata biti trdno pritrjena na stojala.

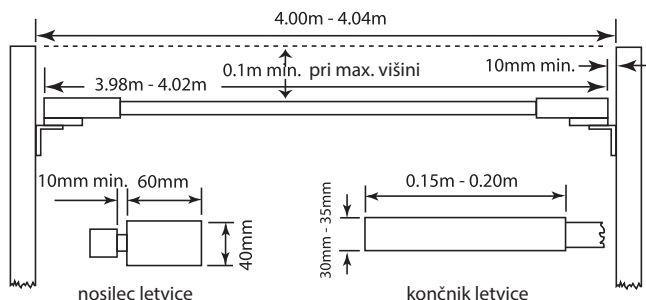
Stojala morajo biti dovolj visoka tako, da so tudi pri najvišjih skokih za 0,10 m višja od nastavljene letvice.

Razdalja med stojaloma ne sme biti manjša od 4,00 m in ne večja od 4,04 m.

7. Med tekmovanjem se stojal ne sme premikati, razen če glavni sodnik ugotovi, da sta zaletišče ali doskočišče postala neuporabna. V takem primeru se stojala premakne šele po končani seriji poskusov na eni višini.
8. Nosilca letvice morata biti ploščata in pravokotne oblike, široka 40 mm in dolga 60 mm. Na stojala ju je treba čvrsto pritrditi in med skokom se ne smeta premikati. Nosilca sta obrnjena navznoter proti nasprotnemu stojalu. Končnika letvice se namestita na nosilca tako, da če se je atlet dotaknil letvice, ta z lahkoto pade z nosilcev, bodisi naprej ali nazaj. Površina nosilcev mora biti gladka.

Nosilca ne smeta biti prekrita z gumo ali s podobnim materialom, ki bi povečal trenje med površino letvice in nosilcema, niti ne smeta imeti kakršnih koli zaponk.

Nosilca morata biti na enaki višini glede na odrivni prostor, merjeno tik ob enem in drugem stojalu.

Stojala in letvica za skok v višino

9. Med stojalom in koncem letvice mora biti najmanj 10 mm razmika.

Doskočišče

10. Za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), doskočišče naj ne bo manjše od 6 m dolžine x 4 m širine x 0,7 m višine in je postavljeno za navpično ravnino letvice.

Opomba: Stojala in doskočišče morajo biti postavljena tako, da ostaja med njima vsaj 0,1 m razmika. Tako se prepreči padec letvice, ki bi ga pri doskoku povzročil stik blazin s stojali.

Komentar:

Za ostala tekmovanja naj doskočišče ne bo manjše od 6 m dolžine x 4 m širine x 0,7 m višine.

Ekipa sodnikov

Za skok v višino se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino in preverja meritve. Imeti mora dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Postaviti se mora tako, da lahko izvaja še dve nalogi:
 - (a) Pogosto se zgodi, da se letvica na nosilcih zatrese, ker se jo je atlet dotaknil. Vodja sodnikov se mora odločiti, odvisno od položaja letvice, če jo je treba umiriti in obenem dvigniti primerno zastavico - še posebej v primerih, ki jih obravnava 181. člen, točka 10; in*
 - (b) Ker se atlet ne sme dotakniti letvice, nosilcev ali tal za navpično ravnino pod najbližjim robom letvice, je pomembno, da vodja sodnikov opazuje atletove noge v situacijah, kjer se atlet odloči, da ne bo končal poskusa in steče mimo ali gre »pod« letvico.**
- (2) Sodnika (1) in (2) na obeh straneh doskočišča stojita rahlo nazaj in sta odgovorna za namestitve letvice na nosilce, ko ta pade in da pomagata vodji sodnikov pri izvajanju zgornjih pravil.*
- (3) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov ter klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (4) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (6) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

Opomba 3: Predvideti je potrebno prostor za vetrno nogavičko, ki meri smer in moč vetra.

183. člen

Skok s palico

Tekmovanje

1. Atleti lahko zahtevajo pomik stojal z letvico samo v smeri doskočišča tako, da je rob letvice bližje atletu, postavljen na katero koli točko od konca korita do 80 cm v smeri doskočišča.

Atlet mora pred začetkom tekmovanja seznaniti odgovornega sodnika o svojih željah za položaj stojal z letvico za prvi poskus, kar se vpiše v zapisnik. Če želi atlet kasneje kakršno koli spremembo, mora to takoj, še pred postavitvijo stojal z letvico na prvotno izbrani položaj, sporočiti odgovornemu sodniku. Če tega ne stori, se čas tega opravila šteje v dovoljeni čas za poskus.

Opomba: V podaljšku konca korita se mora pravokotno na os zaletišča zarisati 10 mm široka črta (ničelna črta) vpadljive barve. V podaljšku je podobno označena tudi do 50 mm široka črta na doskočišču, ki poteka vse do zunanjih robov stojal. Rob te črte, ki je bližje nastopajočemu atletu, mora sovpadati z zadnjim robom korita.

2. Atlet ni bil uspešen, če:
 - (a) po skoku letvica ne ostane na nosilcih zaradi atletovega skoka; ali
 - (b) se s katerim koli delom telesa ali s palico dotakne tal, vključno z doskočiščem za navpično ravnino, ki je nad zadnjim delom korita, ne da bi prej preskočil letvico; ali
 - (c) po odzivu prestavi spodnjo roko nad zgornjo ali zgornjo roko premakne višje na palici; ali
 - (d) med skokom z roko ali rokama umiri ali namesti letvico.

Opomba 1: Ni napaka, če atlet v katerem koli delu zaleta teče zunaj belih črt, ki označujeta zaletišče.

Opomba 2: *Ni napaka, če se palica med poskusom dotakne doskočišča, če je bila predhodno pravilno vbodena v korito.*

Komentar:

Naslednje je potrebno upoštevati pri uporabi in razlagi 183. člena, točka 2:

- (a) letvica mora biti premaknjena zaradi akcije atleta »med skokom«. Torej, če je atlet pravilno pobral svojo palico (da ni kršil 183. člen, točka 4) in je potem zadel letvico ali stojalo, tako da se je letvica premaknila, to ne velja za neuspešen poskus, ker to ni bila akcija atleta med skokom, razen če se je v tem času letvica še vedno premikala in zato sodnik še ni dvignil bele zastavice;*
- (b) upoštevati učinek Opombe 2, saj se velikokrat zgodi, da se palica med zvijanjem dotakne doskočišča za ničelno črto;*
- (c) se zavedati možnosti, da atlet lahko odrine na način, da s svojim telesom ali zvito palico preči vertikalno ravnino, ki jo označuje ničelna črta, nato pa se vrne na zaletišče, brez, da bi preskočil letvico. Če ima ob tem na voljo še čas za izvedbo poskusa in se ni dotaknil tal za ničelno črto, lahko nadaljuje s svojim poskusom;*
- (d) sodniki morajo še posebej paziti, da opazijo aktivnost, ki je prepovedana s 183. členom, točka 2 (d). To ne pomeni samo, da mora pristojni sodnik opazovati skakalca ves čas skoka, temveč mora tudi oceniti, da tako dejanje ni bilo zgolj slučajen dotik, ko je atlet preskočil letvico. Na splošno, da lahko uporabimo točko (d), mora obstajati neposredno dejanje atleta, s katerim umiri ali namesti letvico.*

- 3. Atletom je med tekmovanjem dovoljeno premazati roke ali palico z ustrezno snovjo zaradi boljšega prijema. Uporaba rokavic je dovoljena.**

Komentar:

Čeprav ni prepovedi nošenja rokavic ali nanašanje dovoljenih snovi na rokavice, mora glavni sodnik taka dejanja nadzorovati za primer, če tako početje zbudi zaskrbljenost in zbudi dvom o nepoštenu pomoči.

- 4. Nihče, vključno z atletom, se ne sme dotakniti palice, dokler ta ne začne padati proč od stojal ali letvice. Če se je palice vseeno kdo dotaknil in glavni sodnik oceni, da bi palica, če ne bi bilo tega posredovanja, podrla letvico, se poskus zapiše kot neuspel.**

Komentar:

To je eno redkih pravil, kjer dejanje uradne osebe lahko povzroči neveljaven poskus. Zato je pomembno, da so sodniki pri stojalih zbrani pri zagotavljanju, da se ne dotaknejo ali ujamejo palice, razen če je povsem jasno, da bo padla stran od letvice in/ali stojal.

5. Če se atletu med poskusom palica zlomi, se to ne šteje kot neuspeh poskus in se mu dovoli nov poskus.

Zaletišče

6. Zaletišče mora biti dolgo najmanj 40 m, če so dani pogoji pa 45 m, merjeno od zadnjega roba korita. Širina zaletišča je $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ in je označena s 50 mm širokima belima črtama.

Opomba: Na stadionih, ki so bili zgrajeni pred 1. 1. 2004, je največja dovoljena širina zaletišča 1,25 m. Če je zaletišče v celoti preplasteno, mora širina steze ustrezati tem Pravilom.

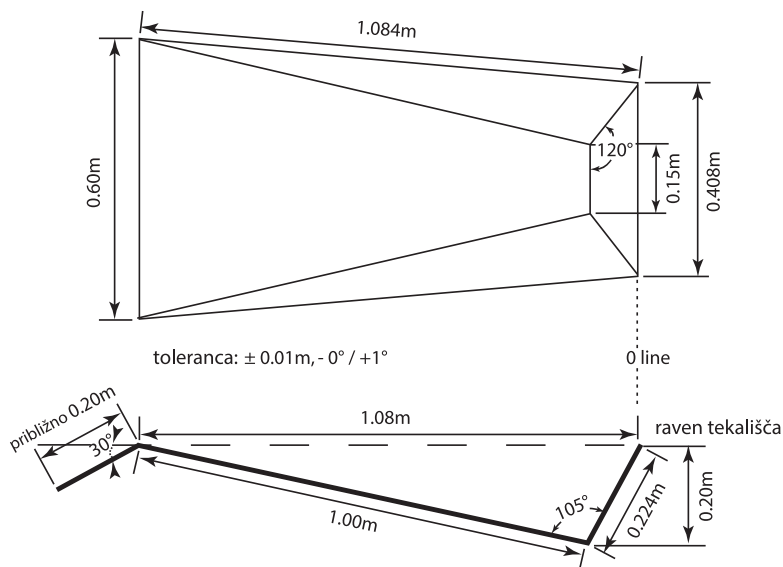
7. Največji prečni naklon zaletišča ne sme biti večji od 1:100 (1%), razen v posebnih okoliščinah, ki opravičujejo, da IAAF dovoli izjemo. Padec v smeri zaleta pa v zadnjih 40 m ne sme biti večji od 1:1000 (0,1%).

Naprave

8. Odriv pri skoku s palico se izvaja iz korita. Izdelano je iz primerno trdega materiala z zaobljenimi zgornjimi robovi in je vdelano v tla v nivoju zaletišča. Dolgo je 1,00 m, merjeno na notranji strani dna; na sprednjem delu je široko 0,60 m, proti zadnjemu delu, ki predstavlja oporo za palico (zadnja stena), pa se zoži na 0,15 m. Dolžina korita na nivoju zaletišča in globina zadnje stene sta določeni s kotom 105° med dnom korita in zadnjo steno. (Dimenzijske in kotne tolerance: $\pm 0,01 \text{ m}$ in $- 0^\circ / + 1^\circ$).

Dno korita se od sprednjega dela v smeri zaleta enakomerno spušča do globine 0,20 m pod nivo zaletišča do stičišča z zadnjo steno. Korito mora biti izdelano tako, da sta njegovi stranici nagnjeni navzven tako, da tvorita z robom dna in zadnje stene kot približno 120° .

Opomba: Atlet lahko med svojim poskusom postavi dodatno zaščito okoli korita. Ta zaščita mora biti postavljena v okviru časa, ki ga ima atlet na voljo za izvedbo poskusa. Odstranjena mora biti takoj po zaključku poskusa. Na tekmovanju iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), mora tovrstno zaščito preskrbeti organizator.

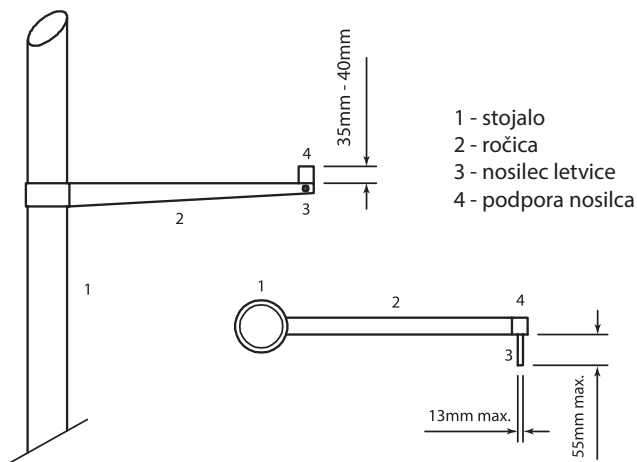
Korito za skok s palico (pogled z vrha in s strani)

9. Lahko se uporablja vse vrste stojal pod pogojem, da so stabilna. Spodnji kovinski del in spodnji del stojal, ki se nahajata ob doskočišču, morata biti obložena s primernim materialom zaradi zaščite atletov in palic.
10. Letvica mora ležati na vodoravnih nosilcih tako, da ob dotiku atleta ali njegove palice zlahka pade na tla v smeri doskočišča. Nosilca morata biti brez kakršnih koli zarez, vseskozi enake debeline in ne več kot 13 mm v premeru.

Nosilca letvice ne smeta segati več kot 55 mm iz ročice in morata biti gladka. Navpični nastavek na ročici nad nosilcem letvice mora biti gladek in izdelan tako, da ne omogoča letvici, da bi se nanj naslonila, ter je visok 35-40 mm.

Razdalja med nosilcema letvice naj bo od 4,28 do 4,37 m. Nosilca ne smeta biti prekrita z gumo ali s podobnim materialom, ki bi povečala trenje med površino letvice in nosilcema, ter ne smeta imeti kakršnih koli zaponk. Nosilci morajo nositi letvico na sredini končnikov.

Opomba: Da bi se zmanjšala možnost poškodb ob padcu atleta na podnožje stojal, se lahko uporabljajo stojala s podaljški, ki so čvrsto pritrjeni na stojala. S podaljški se lahko poveča razmik med stojali, ne da bi bilo potrebno podaljšati letvico (glej skico).

Stojalo s podaljški (pogled s strani in z vrha)

Palice

11. Atleti lahko uporabljajo svoje palice. Nihče ne sme uporabljati palice drugega atleta brez njegovega dovoljenja.

Palica je lahko narejena iz kakršnega koli materiala ali kombinacije materialov, s poljubno dolžino in debelino, njena površina pa mora biti gladka.

Palica ima lahko sloje traku na oprijemališču (za zaščito rok) in/ali drugega ustreznega materiala na spodnjem koncu palice (za zaščito palice). Kakršen koli trak na oprijemališču mora biti enakomeren, razen v primeru slučajnega prekrivanja in ne sme za posledico nenadne spremembe premera tako, da bi se ustvaril kakršen koli »obroč« na palici.

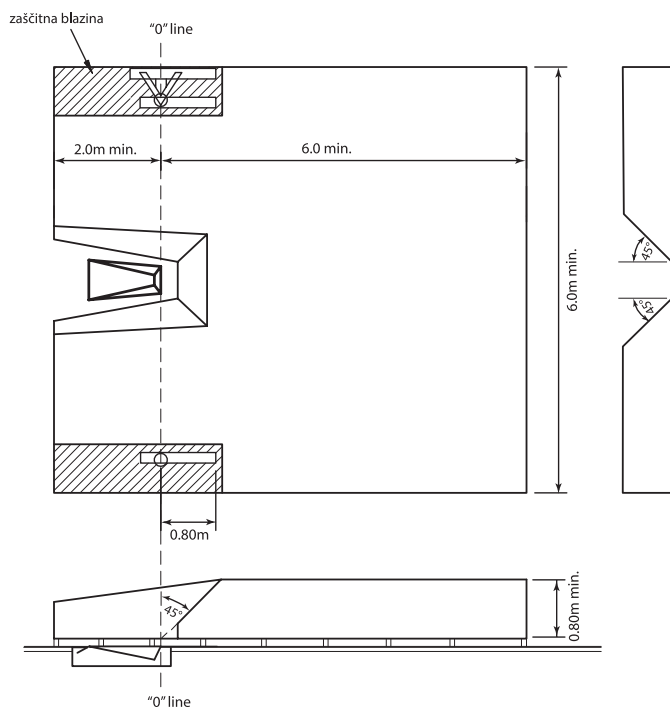
Komentar:

Samo »običajno« ovijanje na oprijemališču je skladno s tem členom - oblike obročev v večih plasteh, zanke in podobno, niso dovoljene. Ni pa omejitve, kako visoko ali nizko se tako ovijanje razteza, vendar mora biti namenjeno uporabi, ki je predvidena - zaščitni rok. Po drugi strani pa ni omejitve na spodnjem koncu palice in v splošnem je tam dovoljena kakršna koli oblika ovijanja ali zaščite - če je zagotovljeno, da atletu ne omogoča nikakršne prednosti.

Doskočišče

12. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), doskočišče ne sme biti manjše kot 6 m dolžine (za ničelno črto in brez prednjih blazin) x 6 m širine x 0,8 m višine. Prednje blazine morajo biti dolge najmanj 2 m.

Rob doskočišča, ki je bližji koritu, mora biti od njega oddaljen 0,10-0,15 m. Od korita se približno pod kotom 45° dviga proti vrhu doskočišča (glej skico).

Doskočišče za skok s palico (pogled z vrha in s strani)

Komentar:

Za ostala tekmovanja naj doskočišče ne bo manjše od 6 m dolžine (brez prednjih elementov) x 6 m širine x 0,8 m višine.

Ekipa sodnikov

Za skok s palico se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino in preverja meritve. Imeti mora dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Postaviti se mora tako, da lahko izvaja še dve nalogi:
 - (a) Pogosto se zgodi, da se letvica na nosilcih zatrese, ker se jo je atlet dotaknil. Vodja sodnikov se mora odločiti, odvisno od položaja letvice, če jo je treba umiriti in obenem dvigniti primerno zastavico - še posebej v primerih, ki jih obravnava 181. člen, točka 10 in 183. člen, točka 4; in*
 - (b) Ker se atlet ne sme dotakniti tal za navpično ravnino, ki poteka po zadnjem robu korita, je pomembno, da je vodja sodnikov postavljen tako, da to lahko oceni.**
- (2) Sodnika (1) in (2) na obeh straneh črte, ki poteka po zadnjem robu korita, sta odgovorna za namestitev letvice na nosilce, ko ta pade in da pomagata vodji sodnikov pri izvajanju zgornjih pravil. Ravno tako sta odgovorna za pravilno postavitve nosilcev po globini, ko ju o tem obvesti zapisnikar v skladu z atletovo željo.*
- (3) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje položaja stojal, rezultatov in objavljanje položaja letvice, ter klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (4) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (6) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitve sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

Opomba 3: Predvideti je potrebno prostor za vetrno nogavičko, ki meri smer in moč vetra.

B. DALJINSKI SKOKI

184. člen

Splošne določbe - daljinski skoki

Zaletišče

1. Najkrajša dolžina zaletišča, merjeno od črte odriva do konca zaletišča, naj bo 40 m, če pogoji dopuščajo, pa 45 m.
Širina zaletišča je $1,22\text{ m} \pm 0,01\text{ m}$ in je označena z dvema vzporednima, 50 mm širokima belima črtama.

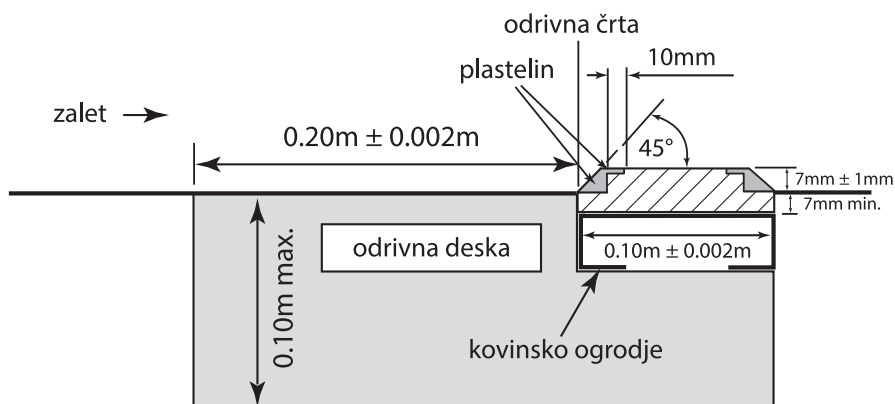
Opomba: Na štadionih, zgrajenih pred 1. 1. 2004, je dovoljena širina zaletišča 1,25 m. Če je zaletišče v celoti preplasteno, mora širina steze ustrezati tem Pravilom.

2. Največji prečni naklon zaletišča naj bo 1:100 (1%), razen v posebnih okoliščinah, ki opravičujejo, da IAAF dovoli izjemo. Skupni naklon v smeri zaleta v zadnjih 40 m ne sme preseči 1:1000 (0,1%).

Odrivna deska

3. Odrivno mesto na zaletišču je označeno z odzivno desko, vgrajeno v isti višini z zaletiščem in površino doskočišča. Rob odzivne deske, ki je bližji doskočišču, se imenuje črta odriva (prestopna črta). Neposredno za črto odriva se namesti indikatorska deščica s plastelinom za pomoč sodnikom.
4. Odrivna deska je pravokotne oblike in je narejena iz lesa ali kakšnega drugega primerno trdega materiala, ki omogoča žeblijem šprinterim primeren oprijem, ne pa zdrs. Dolžina odzivne deske je $1,22\text{ m} \pm 0,01\text{ m}$, širine $0,20\text{ m} \pm 0,002\text{ m}$ in debeline ne več kot 0,10 m. Deska mora biti pobarvana z belo barvo.
5. Indikatorska deščica s plastelinom je izdelana iz trdega lesa ali podobnega materiala, široka $0,10\text{ m} \pm 0,002\text{ m}$ in dolga $1,22\text{ m} \pm 0,01\text{ m}$. Pobarvana mora biti s kontrastno barvo glede na barvo odzivne deske. Če je mogoče, naj bo plastelin (indikator) v tretji barvi. Deščica naj bo vstavljena v ležišče na zaletišču, na robu odzivne deske, ki je bližje doskočišču. Površina se dviga od nivoja odzivne deske do višine $7\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$ pod kotom 45° .

Po vsej dolžini je prekrita s plastelinom 1 mm na debelo ali pa se robovi odrežejo tako, da bi se rez, če bi ga napolnili s plastelinom, spuščal pod kotom 45° (glej skico).

Odrivna deska in indikatorska deščica s plastelinom

Zgornja površina indikatorske deščice s plastelinom mora biti na prednjem delu deščice, v širini približno 10 mm, po vsej dolžini pokrita s plastelinom.

Ko je indikatorska deščica s plastelinom vstavljena v svoje ležišče, mora biti v celotnem sklopu z odzivno desko dovolj trdna, da vzdrži vso silo atletovega odriva.

Površina indikatorske deščice pod plastelinom mora biti iz materiala, ki omogoča trden oprijem žebeljem na šprinterica in ne drsi.

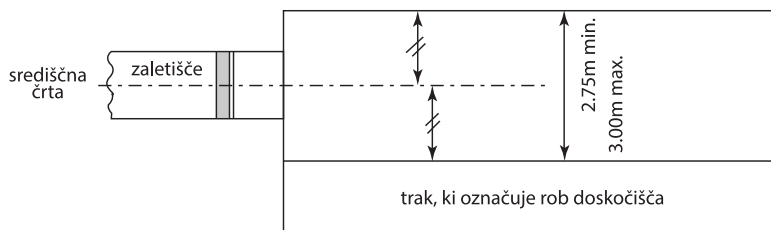
Plast plastelina na indikatorski deščici se poravnava z valjčkom ali z ustrezno lopatico tako, da se odstranijo sledi odtisov stopala atleta.

Opomba: Priporočljivo je pripraviti več indikatorskih deščic s plastelinom, da se lahko med odstranjevanjem prejšnjih odtisov tekmovanje nemoteno nadaljuje.

Doskočišče

6. Doskočišče mora biti široko najmanj 2,75 m in največ 3,00 m. Če je možno, naj bo zaletišče postavljeno tako, da se sredina zaletišča ujema s sredino doskočišča.

Opomba: Če se os zaletišča ne ujema z vzdolžno osjo sredine doskočišča, se omeji širina doskočišča z enim ali dvema trakovima vzdolž doskočišča, tako da se dosežejo zgoraj predpisane mere (glej skico).

Središčnica doskočišča daljine/troskoka

Komentar:

Ko se načrtuje naprave, za katere se predvideva, da bodo na njih nastopali tudi slabovidni atleti, mora imeti vsaj eno doskočišče povečane širine (3,50 m namesto maksimalnih 3 m, kot to določajo IAAF Pravila), kot to priporoča IPC.

7. Doskočišče mora biti napolnjeno z navlaženo in zrahljano mivko, katere površina mora biti v isti ravnini z odzivno desko.

Merjenje dolžine

8. Pri vseh daljinskih skokih se razdalje zapišejo v polnih centimetrih (0,01 m). Če izmerjena razdalja ni poln centimeter, se upošteva nižji centimeter.
9. Meritev vsakega skoka mora biti izvedena takoj po veljavnem poskusu (ali po neposrednem ustnem ugovoru, v skladu s 146. členom, točka 5).

Vse skoke se meri od najbližjega odtisa, ki ga je atlet s katerim koli delom telesa ali čemer koli, kar je povezano z njegovim telesom v trenutku doskoka, pustil na doskočišču, do črte odrida ali njenega podaljška. Meritev se opravi pravokotno na črto odrida ali njen podaljšek.

Komentar:

Če ni bila storjena nobena napaka, mora biti vsak poskus, ne glede na doseženo daljino, izmerjen, vključno z razlogom, da lahko preostali poskusi postanejo pomembni pri razreševanju neodločenega izida ali pri nadaljevanju v naslednji krog tekmovanja.

Razen v primeru, ko se uporabi 146. člen, točka 5, se v normalnih razmerah, če se je med poskusom zgodila napaka, tak poskus ne meri. Sodniki morajo z velikim preudarkom izkoriščati svojo pravico, da uporabijo kakršno koli drugačno prakso in to praviloma samo v posebnih primerih.

Razen če ni v uporabi video meritev dolžin, se pri vsakem veljavnem poskusu uporabi kovinsko iglo, ki se postavi navpično na odtis, ki ga je atlet pustil na doskočišču, ki je bližje odzivni črti. Kovinska igla se zapiči skozi zanko na merilnem traku, tako da je »ničla« točno na robu odtisa. Merilni trak mora biti povsem napet v vodoravni smeri tako, da ni položen na nobeno vzboklino na tleh.

Merjenje hitrosti vetra

10. Vetromer mora ustrezati določilom 163. člena, točki 8 in 9. Ravnanje je določeno v 163. členu, točka 11 in 184. členu, točka 12, odčitavanje pa v 163. členu, točka 13.
11. Pristojni glavni sodnik za tehnične discipline mora zagotoviti, da je vetromer postavljen 20 m pred črto odziva na višino $1,22 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ in oddaljen največ 2 m od roba zaletišča.
12. Hitrost vetra se meri v trajanju 5 sekund od trenutka, ko priteče atlet po zaletišču mimo točke, ki je pri skoku v daljino oddaljena 40 m, pri troskoku pa 35 m od črte odziva.
Če je atletov zalet krajši kot 40 m oziroma 35 m, odvisno od vrste skoka, pa se hitrost vetra začne meriti takoj, ko atlet začne z zaletom.

185. člen Skok v daljino

Tekmovanje

1. Atlet ni uspešen, če:
 - (a) se med odzivom dotakne tal (vključno s katerim koli delom indikatorske deščice s plastelinom) za črto odriva (prestopno črto) s katerim koli delom telesa bodisi, če jo preteče brez ali s skokom; ali
 - (b) se odrine ob odzivni deski, pred ali za podaljškom črte odriva; ali
 - (c) napravi med zaletom ali skokom kakršen koli salto; ali
 - (d) se po odzivu, toda pred prvim stikom z doskočiščem, dotakne zaletišča ali tal izven zaletišča ali doskočišča; ali
 - (e) se pri doskoku (vključno s kakršno koli izgubo ravnotežja) dotakne roba ali tal zunaj označenega doskočišča bližje odzivni deski kot je njegov najbližji odtis doskoka v jami; ali
 - (f) zapusti doskočišče drugače kot je zapisano v 185. členu, točka 2.
2. Ob zapuščanju doskočišča mora biti atletov prvi stik noge z robom ali tlemi zunaj doskočišča bolj oddaljen od črte odriva kot je njegov najbližji odtis v pesku (ki je lahko tudi odtis zaradi izgube ravnotežja pri doskoku, ali ko stopi nazaj v smeri bližje črte odriva, kot je njegov odtis pri doskoku).

Opomba: Ta prvi stik velja za zapuščanje doskočišča.

3. Ni napaka, če atlet:
 - (a) v katerem koli delu zaleta teče zunaj belih črt, ki označujeta zaletišče; ali
 - (b) razen v primeru, navedenem v točki 1 (b) tega člena, odrine pred odzivno desko; ali
 - (c) glede na točko 1 (b) tega člena z delom stopala ali obutve dotakne tla poleg odzivne deske, vendar pred črto odriva; ali
 - (d) pri doskoku s katerim koli delom telesa dotakne rob doskočišča ali tla zunaj označenega doskočišča, razen če gre za prekršek iz točke 1 (d) ali (e) tega člena; ali

- (e) hodi nazaj po doskočišču, če je pred tem zapustil doskočišče kot to določa 2. točka tega člena.

Črta odriva

4. Razdalja med črto odriva in koncem doskočišča mora biti najmanj 10 m.
5. Črta odriva naj bo oddaljena od prednjega roba doskočišča od 1 m do 3 m.

Komentar:

Ekipa sodnikov

Pri skoku v daljino in troskoku se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino.*
- (2) Sodnik, ki preverja, ali je bil odriv pravilen in izmeri dolžino. Imeti mora dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Ko je poskus izmerjen, je priporočljivo, da sodnik stopi pred odzivno desko in drži rdečo zastavico, dokler doskočišče ni poravnano in, če je potrebno, indikatorska deščica s plastelinom zamenjana. Namesto tega ali sočasno, se lahko uporabi stožec. (Na nekaterih tekmovanjih to funkcijo prevzame vodja sodnikov discipline).*
- (3) Sodnik na doskočišču, ki označi točko odtisa, ki je najbližje odzivni črti, z iglo/prizmo in potem, če se uporablja kovinski meter, nastavi kovinski meter na 0. Če se uporablja video meritve, pravilom prisotnost sodnika na doskočišču ni potrebna. Če se uporablja optični merilni sistem, sta potrebna dva sodnika in sicer eden, ki zasadi iglo na točko odtisa in drugi, ki odčita rezultat na optični napravi.*
- (4) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov in klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (6) Sodnik, ki upravlja z vetromerom, ki je postavljen 20 m od odzivne deske.*
- (7) Eden ali več sodnikov ali pomočnikov, ki so odgovorni za ravnanje doskočišča po vsakem poskusu.*
- (8) Sodnik ali pomočnik, ki je pristojen za zamenjavo deske s plastelinom.*
- (9) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (10) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

Opomba 3: Predvideti je potrebno prostor za vetrno nogavičko, ki kaže smer in moč vetra.

186. člen

Troskok

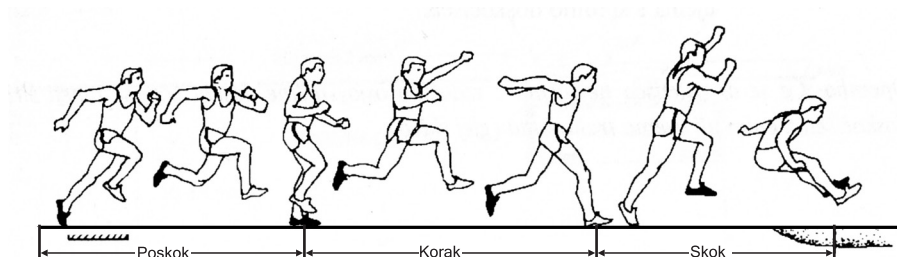
184. in 185. člen veljata tudi za troskok z naslednjimi dopolnitvami:

Tekmovanje

1. Troskok je sestavljen iz poskoka, koraka in skoka v tem vrstnem redu.
2. Pri poskoku atlet po odrivu doskoči na isto nogo, s katero se je odrinil; pri koraku pristane na drugo nogo, s katero se odrine v skok.

Ni napaka, če se med skokom dotakne tal z neaktivno nogo.

Opomba: 185. člen, točka 1 (d), se za normalne doskoke v fazi poskoka in koraka ne uporablja.

Skica troskoka

Primer: **Poskok:** odriv z levo in doskok na levo; **Korak:** odriv z levo in doskok na desno; **Skok:** odriv z desno in doskok na obe nogi. Ali krajše: leva, leva, desna, obe ali desna, desna, leva, obe.

Komentar:

Potrebno je poudariti, da ni neuspel poskus (samo zaradi tega razloga), če:

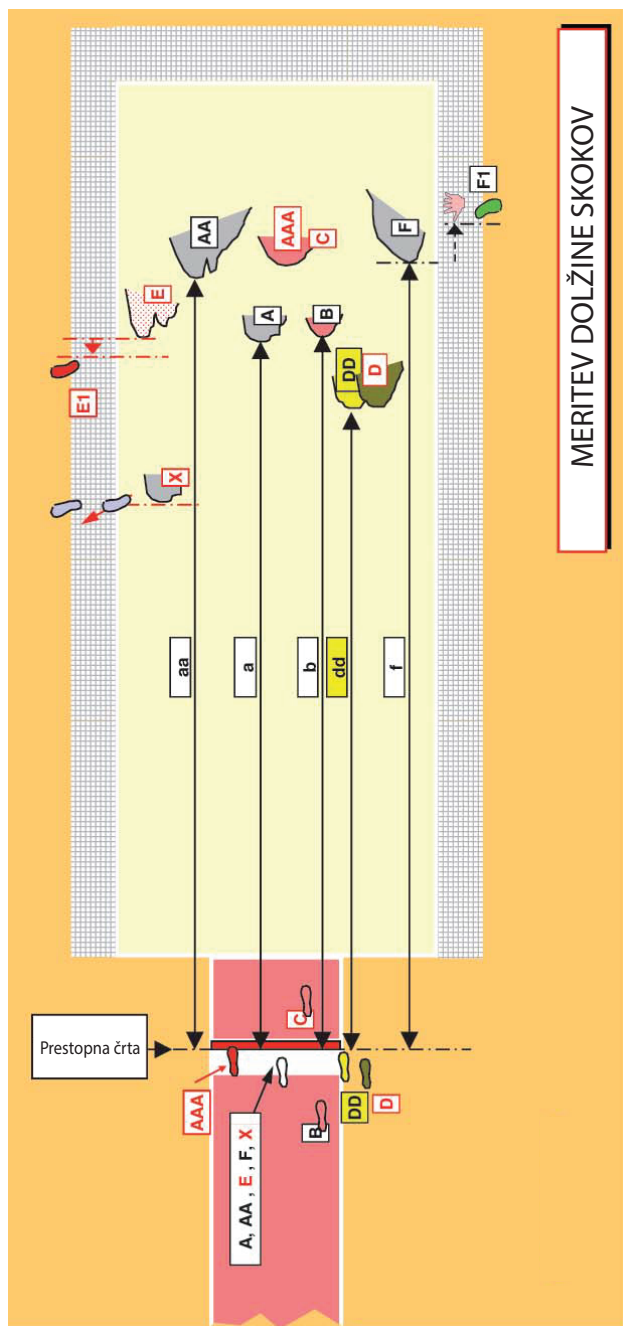
- (a) se atlet dotakne belih črt ali tal izven njih med odzivno črto in doskočiščem; ali*
- (b) če atlet doskoči v jamo z mivko v fazi koraka in to ni njegova napaka (npr. sodniki so napačno označili odzivno desko). V takem primeru mu bo glavni sodnik ponudil nadomestni poskus.*

Je pa neveljaven poskus, če doskok ni znotraj meja doskočišča.

Odrivna deska

- 3. Razdalja med črto odriva za moške in koncem doskočišča mora biti najmanj 21 m.
- 4. Na mednarodnih tekmovanjih morata biti ločeni odzivni deski za moške in ženske. Odrivne deske za tekmovanja moških se postavi najmanj 13 m od prednjega roba doskočišča, za ženske pa 11 m. Za vsa druga tekmovanja se ta razdalja lahko prilagodi ravni tekmovanja oziroma sposobnosti atletov.
- 5. Med odzivno desko in doskočiščem mora površina za fazo koraka in skoka zagotavljati čvrsto in enotno oporo, širine $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$.

Opomba: Za steze, zgrajene pred 1. 1. 2004 velja, da je odskočišče lahko široko do 1,25 m. Če je zalatišče v celoti preplasteno, mora širina steze ustrezati tem Pravilom.

MERITEV DOLŽINE SKOKOV

Primeri uspešnih in neuspešnih daljinskih skokov in način meritve

Nastopi lahko več različnih situacij, za katere Pravila ponujajo rešitev

1. Skakalec A

Skakalec je odrinil z odrivne deske.

Skladno s pravili se dolžina skoka izmeri kot je prikazano na sliki.

Skakalec AA

Skakalec je odrinil z odrivne deske. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

Skakalec AAA

Skakalec je odrinil z odrivne deske, vendar se je pri tem dotaknil tal za črto odriva. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri (razen, če atlet takoj ne poda ustnega ugovora).

2. Skakalec B

Skakalec se je odrinil pred odzivno desko v točki B. Poskus je veljaven. Izmeri se razdaljo od črte odriva in ne od točke B.

3. Skakalec C

Skakalec je odrinil za črto odriva in zato je njegov skok neveljaven in se ga ne izmeri. V tako nedvoumnem primeru, če atlet poda ugovor, mora glavni sodnik takoj odločiti in ga zavrniti tako, da se poskus ne izmeri.

4. Skakalec D

Skakalec je odrinil poleg odrivne deske izven zaletišča. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

Skakalec DD

Skakalec je odrinil poleg odrivne deske, vendar tako, da se je z delom šprintarice še vedno dotaknil odrivne deske. Pri tem se ni dotaknil tal za črto odriva. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

5. Skakalec E

Skakalec se je pri doskoku z levo roko dotaknil tal izven doskočišča v točki E1, ki je bližje črti odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

6. Skakalec F

Skakalec se je pri doskoku z desno roko dotaknil tal izven doskočišča v točki f1, ki je dlje od črte odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je veljaven. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

7. Skakalec X

Po doskoku je ob zapuščanju doskočišča skakalčev prvi stik z robom doskočišča ali tlemi izven doskočišča bliže črti odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

C. METI

187. člen

Splošne določbe - meti

Uradna orodja

1. Na vseh mednarodnih tekmovanjih se lahko uporablja samo orodja, ki so v skladu z veljavnimi specifikacijami IAAF. Uporabljajo se lahko samo orodja, ki imajo veljaven IAAF certifikat.

Naslednja tabela prikazuje orodja, ki se uporabljajo za posamezne starostne kategorije:

Orodje	Ženske	Ženske	Moški	Moški	Moški
	U18 - ml. mladinke	U20 - st. mladinke, članice	U18 - ml. mladinci	U20 - st. mladinci	člani
Krogla	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Disk	1,000 kg	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Kladivo	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Kopje	500 g	600 g	700 g	800 g	800 g

Opomba: Standardni obrazec potrdila o odobritvi orodij in postopku odobritve je na zahtevo na voljo v pisarni IAAF, dosegljiv pa je tudi na uradni spletni strani IAAF.

2. Vsa orodja mora priskrbeti organizator tekmovanja, razen v spodaj opisanih izjemah. Tehnični delegat lahko na podlagi ustreznih predpisov za posamezno tekmovanje dovoli atletom uporabo njihovih lastnih osebnih orodij ali orodij, ki jih zagotovi dobavitelj, pod pogojem, da imajo ta orodja uradne certifikate IAAF in jih je organizator pred tekmovanjem pregledal in označil kot primerna ter so na razpolago vsem atletom. Če je enak model orodja že na seznamu orodij, ki jih priskrbi organizator tekmovanja, se lastno orodje atletov na tekmovanju ne sme uporabljati.

Opomba: »IAAF certificirana« orodja lahko vključujejo starejše modele, ki so predhodno imeli certifikat, toda jih ne izdelujejo več.

Komentar:

Postaja vse bolj običajno, da organizatorji zagotavljajo manjši izbor orodij, kot so jih v preteklosti (predvsem zaradi stroškov nabave). To povečuje odgovornost vodje tehnične službe in njegovih pomočnikov, da natančneje preverjajo vsa osebna orodja, ki so prijavljena na tekmovanje - da zagotovijo, da so skladna s Pravili in se nahajajo na seznamu orodij, ki imajo IAAF certifikat. Orodja, ki trenutno nimajo IAAF certifikata, so ga pa imela v preteklosti, se lahko uporabljajo na tekmovanju, če so skladna s Pravili.

3. Med tekmovanjem na orodjih niso dovoljene nikakršne spremembe.

Pomoč

4. Naslednje se smatra kot pomoč in zato ni dovoljeno:

- (a) Povezovanje skupaj dveh ali več prstov. Če se uporablja povezovanje rok in prstov, to ne sme biti narejeno tako, da sta skupaj povezana dva ali več prstov na način, ki ne omogoča premikanje vsakega posameznega prsta. Vsako povezovanje mora atlet pred tekmovanjem pokazati vodji sodnikov pri disciplini.
- (b) Uporaba kakršnih koli pripomočkov, vključno z uporabo uteži na telesu, ki bi bile v pomoč pri poskusu.
- (c) Uporaba rokavic, izjema je le met kladiva. Pri metu kladiva morajo biti rokavice na sprednji in hrbtni strani gladke, z odkritimi konicami prstov, razen palca.
- (d) Pršiti ali posipati kakršne koli snovi po krogu ali po svoji obutvi. Prav tako ne sme spreminjati hrapavosti površine kroga.

Opomba: Če sodniki ugotovijo, da atlet ne izpolnjuje zahtev tega člena, ga morajo opozoriti, da to neskladnost takoj odpravi. Če tega ne stori, je tak poskus(i) neveljaven. Če je poskus zaključen, preden je neskladje ugotovljeno, bo glavni sodnik odločil, kakšni bodo nadaljnji ukrepi. V primeru resnih (disciplinskih) kršitev se lahko postopa v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2.

5. Naslednje se ne smatra kot pomoč in je zato dovoljeno:

(a) Uporaba ustreznih sredstev za premaz dlani ali rokavice v primeru meta kladiva zaradi boljšega prijema. Metalci krogle lahko taka sredstva nanesejo na vrat.

(b) Metalci krogle in diska lahko na svoja orodja nanesejo magnezijo oziroma podobno snov.

Vse snovi, ki se nanašajo na roke, rokavice in orodja, morajo biti preprosto odstranljive z orodja z vlažno krpo in ne smejo puščati sledi. Če to ni upoštevano, se uporabi Opomba k 187. členu, točka 4 (a).

(c) Uporaba prevez na rokah in prstih, ki ni v nasprotju s 187. členom, točka 4 (a).

Krog za mete

6. Obroč v obliki kroga mora biti izdelan iz železa, jekla ali drugega primerne materiala in je vgrajen tako, da je njegov zgornji rob poravnan z nivojem zemljišča izven kroga. Obroč kroga mora imeti debelino vsaj 6 mm in mora biti bele barve. Okolica kroga je lahko iz betona, umetne snovi, asfalta, lesa ali drugega primerne materiala.

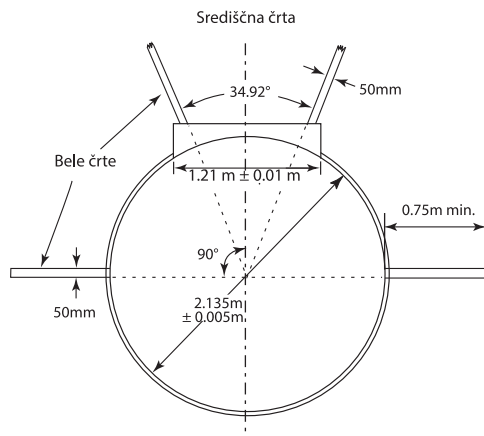
Notranjost kroga je lahko betonska, asfaltna ali iz kakšnega drugega trdega, vendar ne drsečega materiala. Površina kroga mora biti vodoravna in 20 mm $\pm$ 6 mm nižja od zgornjega roba obroča.

Pri suvanju krogle je dovoljen tudi premični obroč, ki ustreza zgoraj navedenim zahtevam.

7. Notranji premer kroga za suvanje krogle in met kladiva meri 2,135 m $\pm$ 0,005 m, za met diska pa 2,50 m $\pm$ 0,005 m.

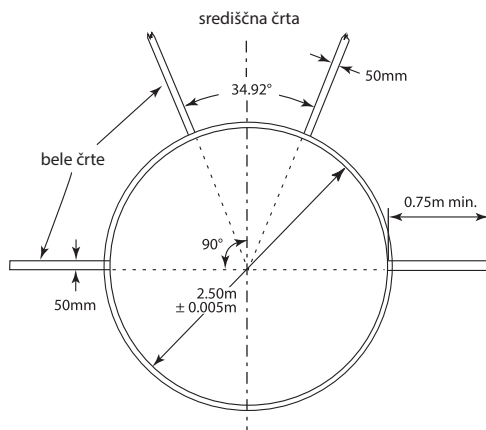
Kladivo se lahko meče iz kroga za disk, če se premer kroga z 2,50 m zmanjša na 2,135 m tako, da v večji krog vstavimo obroč, ki ustrezno zmanjša premer kroga.

Opomba: Obroč naj bo pobarvan v drugačni barvi kot je bela, da bodo bele črte, določene v 187. členu, točka 8, jasno vidne.

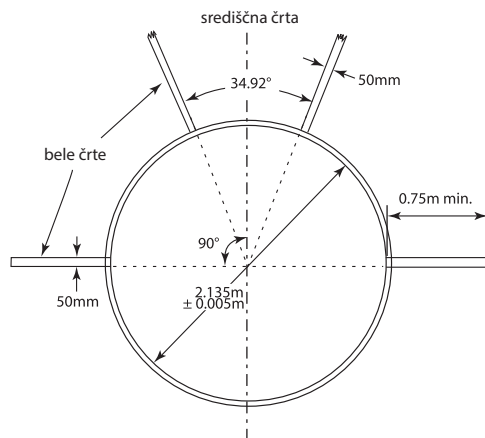

Tloris kroga za suvanje krogle

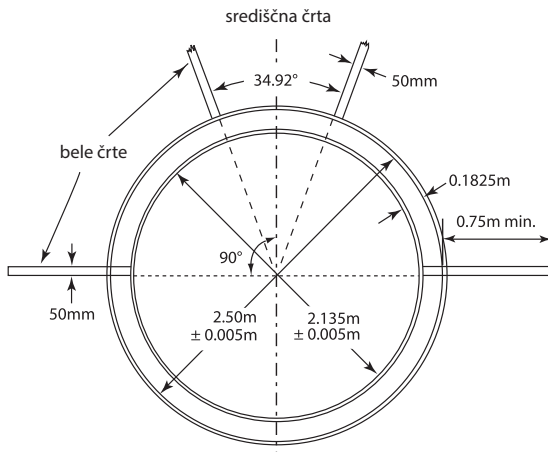
8. Na vsaki strani kroga je treba označiti belo, 50 mm široko in najmanj 0,75 m dolgo črto, ki se začne že na zgornji površini obroča in sega izven kroga na obe strani. Bela črta je lahko začrtana, narejena iz lesa ali iz drugega primerne materiala. Zadnji rob bele črte mora biti začrtan tako, da gre njegov namišljeni podaljšek skozi središče kroga in tvori pravi kot s sredinsko črto sektorja.

Tloris kroga za met diska

Tloris kroga za met kladiva

Tloris kroga za met diska in kladiva z vložkom

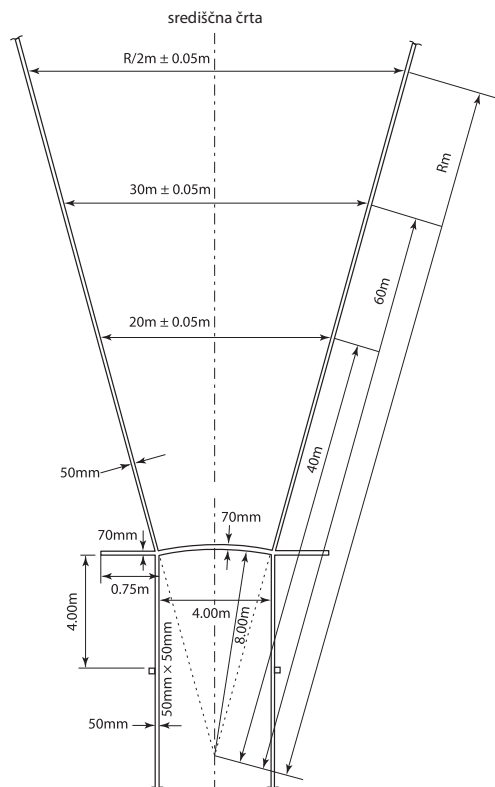
Zaletišče za met kopja

9. Zaletišče za met kopja ne sme biti krajše od 30 m. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), naj bo najmanjša dolžina zaletišča 33,50 m. Če razmere to omogočajo, naj bo najmanjša dolžina zaletišča 36,50 m. Označeno je z dvema belima, 50 mm širokima vzporednima črtama, ki sta 4 m narazen.

Met se izvaja pred mejnim lokom kroga s polmerom 8 m. Lok je lahko zarisan ali lesen ali iz primerne nerjavečega materiala kot npr. plastika, širok pa mora biti najmanj 70 mm. Je bele barve in poravnan z nivojem zemljišča.

Na obeh straneh loka sta v podaljšku beli črti, pravokotno na vzporedni črti, ki označujeta zaletišče. Črti sta bele barve, najmanj 0,75 m dolgi in najmanj 70 mm široki.

Največji dovoljeni prečni naklon zaletišča je 1:100 (1%), razen v posebnih okoliščinah, ki opravičujejo, da IAAF dovoli izjemo. Skupni vzdolžni naklon v smeri zaleta v zadnjih 20 m pa ne sme presegati 1:1000 (0,1%).

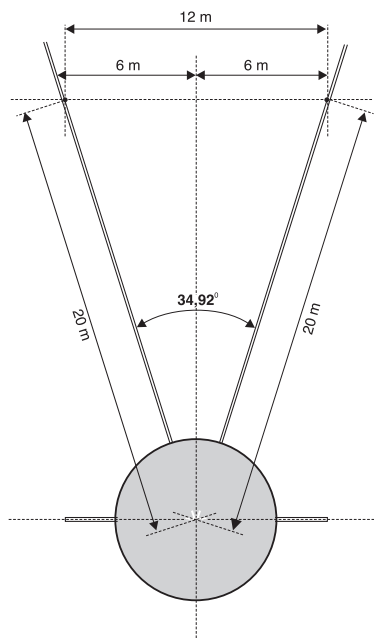

Zaletišče in sektor za met kopja

Sektor metališča

10. Površina sektorja metališča mora biti iz mešanice ugaskov ali trave ali primerne snovi, na kateri orodje pusti odtis.
11. Največji skupni padec sektorja metališča v smeri metanja ne sme presegati 1:1000 (0,1%).
12. (a) Razen pri metu kopja, mora biti sektor metališča označen s 50 mm širokima belima črtama, ki tvorita kot $34,92^\circ$ in katerih notranja robova črt se, če jih teoretično podaljšamo, sekata v središču kroga.

Opomba: Kot $34,92^\circ$ se pravilno začrta tako, da se na črtah, ki omejujeta sektor metališča, označita dve točki na razdalji 20 m od središča kroga. Razdalja med tema dvema točkama mora biti $12\text{ m} \pm 0,05\text{ m}$ ($20 \times 0,60\text{ m}$). Tako se za vsak meter od središča kroga razdalja med črtama poveča za 0,60 m.

Določitev sektorja s kotom $34,92^\circ$

- (b) Sektor metališča za met kopja je označen s 50 mm širokima belima črtama tako, da gre notranji rob teh črt, če ju podaljšamo, skozi sečišči notranjih robov loka in vzporednic, ki označujeta zaletišče in se združita v središču kroga, katerega del je mejni lok (glej skico). Tako je kot sektorja metališča širok približno $28,96^\circ$.

Komentar:

Sektor metališča mora imeti ravno površino, ki je dovolj mehka, da omogoča, da sodniki lahko nedvoumno določijo mesto prvega dotika orodja. Površina ne sme omogočati orodju odboj nazaj proti metališču, ker to lahko ogrozi, da je merilna točka izbrisana.

Poskusi

13. Pri suvanju krogle, metu diska in kladiva se orodje meče iz kroga, pri metu kopja pa z zaletišča.

V disciplinah, pri katerih se orodje meče iz kroga, začne atlet z metom iz mirujočega položaja znotraj kroga. Atlet se lahko dotakne notranje strani obroča, pri suvanju krogle pa tudi notranje strani zaustavitvenega (krožnega) praga kot je opisan v 188. členu, točka 2.

Komentar:

Ne obstajajo omejitve, kako ali iz katere smeri lahko atlet vstopi v krog. Pomembna zahteva je, da potem, ko je v krogu, preden začne s poskusom, zavzame povsem miren položaj.

14. Met ni veljaven, če atlet med poskusom:

- (a) vrže kroglo ali kopje drugače, kot je dovoljeno s 188. členom, točka 1 in 193. členom, točka 1,
- (b) če se po vstopu v krog, ko je začel z izvajanjem poskusa, s katerim koli delom telesa dotakne zgornjega roba (ali zgornjega notranjega roba) obroča ali tal zunaj njega,

Opomba: Ni napaka, če se atlet z nogo v prvem obratu dotakne zgornjega roba obroča ali tal zunaj obroča, če je tak dotik v celoti v zadnjem delu kroga (ki je označen z belimi črtami zunaj kroga) in pri tem ne dobi dodatnega pospeška (se ne odrine).

- (c) če se pri suvanju krogle s katerim koli delom telesa dotakne katerega koli dela zaustavitvenega praga drugje kot z notranje strani (izvzemši zgornji notranji rob, ki velja za zgornji del zaustavitvenega praga),
- (d) če se pri metu kopja s katerim koli delom telesa dotakne črt, ki omejujejo zaletišče ali tal zunaj njih.

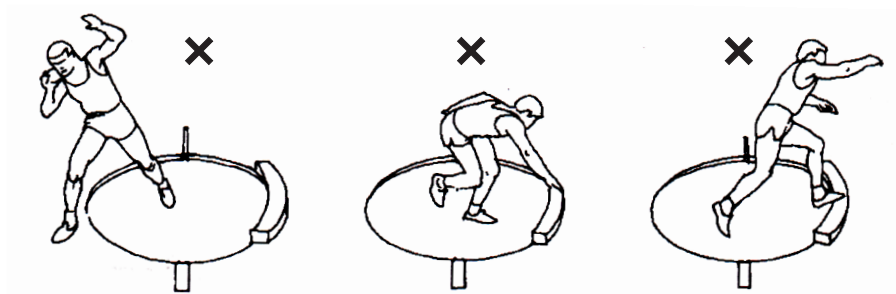
Opomba: Met ni neveljaven, če se disk ali kateri koli del kladiva po izmetu dotakne zaščitne mreže in pri tem ni bilo kršeno nobeno drugo pravilo.

Komentar:

Velja, da sta zgornji notranji rob obroča in zaustavitvenega praga dela zgornjega dela obroča in zaustavitvenega praga. To pomeni, če se atlet dotakne notranjega gornjega roba bodisi obroča ali zaustavitvenega praga, bo veljalo, da je storil napako.

Dodatno se Opomba k 187. členu, točka 14 (b), nanaša na rotacijsko tehniko, ki jo atleti uporabljajo pri suvanju krogle, metu diska in kladiva. Razumeti je potrebno, da vsak »naključen« dotik zgornjega dela obroča ali tal zunaj v zadnji polovici kroga med prvim obratom, sam po sebi ne pomeni napake. Vsekakor pa mora biti jasno, da kakršna koli tehnika, kjer atlet ob tem pridobi kakršno koli prednost s pospeškom ali odzivom, predstavlja napako.

15. Če med poskusom meta ni prišlo do kršitve pravil, ki veljajo za posamezne vrste metov, lahko atlet prekine začetni met, odloži orodje znotraj ali zunaj kroga ali zaletišča in zapusti krog ali zaletišče.

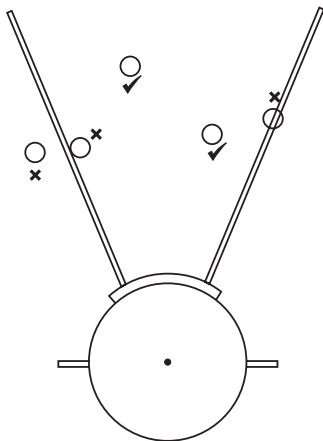
Napake pri suvanju krogle

Opomba: Vsa gibanja, ki jih dovoljuje ta točka, morajo biti izvedena v maksimalnem času, ki je določen za poskus po 180. členu, točka 17, teh pravil.

Komentar:

V teh okoliščinah ni nobenih omejitev, kako ali iz katere smeri lahko atlet zapusti krog ali zaletišče, če se tako odloči. Pomembna zahteva je, da s tem ne krši oziroma ni že prej prekršil nobenega drugega člena.

16. Poskus ni veljaven, če se krogla, disk, glava kladiva ali glava kopja pri prvem stiku s tlemi dotakne črte, ki omejuje sektor ali tla ali kateri koli objekt (razen zaščitne mreže kot določa Opomba k 187. členu, točka 14) zunaj sektorja metališča.

Prikaz uspelih in neuspešnih metov krogle

Komentar:

Potrebno je poudariti, da za veljavnost tega člena položaj žice ali ročaja ni pomemben. Na primer, žica lahko pristane ali leži na ali izven črte sektorja metališča in to ni pomembno, če je glava kladiva pristala pravilno. Isto velja za določitev točke, od katere se meri dolžina v skladu s 187. členom, točka 20 (a).

17. Napaka je, če atlet zapusti krog ali zaletišče preden se orodje dotakne tal, ali
- (a) če pri metih iz kroga pri zapaščanju kroga prvi dotik z železnim obročem ali tlemi zunaj kroga ni v celoti za belo črto, ki je zarisana zunaj kroga in teoretično poteka skozi središče kroga.

Opomba: Prvi stik z vrhom obroča ali tal zunaj kroga velja za zapaščanje tekmovališča.

- (b) če pri metu kopja pri zpuščanju zaletišča prvi stik z vzporednima črtama ali s tlemi zunaj zaletišča ni v celoti za belo črto mejnega loka in ravnima črtama, ki sta podaljšek loka.

Po padcu orodja na tla se smatra, da je atlet pravilno zapustil zaletišče tudi, ko se dotakne linije ali tal za njo, ki je oddaljena 4 m od polkrožnega mejnega loka (linija je lahko narisana ali samo označena z oznakami ob robu zaletišča). Če se atlet ob dotiku orodja s tlemi nahaja za to linijo in znotraj zaletišča, se smatra, da je pravilno zapustil zaletišče.

Komentar:

Drugi in tretji stavek 187. člena, točka 17 (b), sta oblikovana z namenom, da pospešita sojenje in ne da ustvarita dodatni način opozarjanja na napako atleta. Namen »4 m oznake« je samo, da omogoči sodniku, da dvigne belo zastavico in začne z merjenjem poskusa, ko se atlet umakne za to točko (na enak način, kot bi to naredil, če bi atlet drugače pravilno zapustil zaletišče). Edina zahteva je, da ne obstaja drugi razlog za dvig rdeče zastavice in da se je orodje dotaknilo tal, preden je dvignjena bela zastavica. V primeru, da atlet, iz kakršnega koli razloga, nikakor ne preide »4 m oznak« potem, ko je pravilno opravil svoj met, lahko sodnik dvigne belo zastavico, ko se orodje dotakne tal.

18. Po vsakem metu je treba orodje prinesiti nazaj na določeno mesto ob krogu oziroma zaletišču.
Vračanje orodja z metanjem ni dovoljeno.

Meritev dolžine

19. Pri vseh metih se razdalje zapišejo v celih centimetrih (0,01 m). Kadar razdalja ni bila izmerjena v celem centimetru, se za rezultat upošteva nižji cel centimeter.
20. Dolžina vsakega meta se izmeri takoj po opravljenem uspešnem poskusu (ali neposredno po podanem ustnem ugovoru v skladu s 146. členom, točka 5):
- (a) od najbližjega odtisa zaradi padca krogle, diska ali glave kladiva do notranje strani obroča, s potegom metra v ravni črti do središča kroga;
 - (b) pri metu kopja od točke, kjer se je glava kopja prvič dotaknila tal, do notranjega roba mejnega loka, s potegom metra v ravni črti do središča kroga, katerega del je mejni lok.

Komentar:

Dokler ni bila storjena nobena napaka, mora biti vsak poskus, ne glede na doseženo daljavo, izmerjen, vključno z razlogom, da lahko preostali poskusi postanejo pomembni pri razreševanju neodločenega izida ali pri nadaljevanju v naslednji krog tekmovanja.

Razen v primeru, ko se uporabi 146. člen, točka 5, se v normalni razmerah, če se je med poskusom zgodila napaka, tak poskus ne meri. Sodniki morajo z velikim preudarkom uporabiti pravico, da uporabijo kakršno koli drugačno prakso in to praviloma samo v posebnih primerih.

Razen če ni v uporabi video meritev dolžin, se pri vsakem veljavnem poskusu uporabi kovinska igla, ki se postavi navpično na odtis, ki ga je orodje pustilo v sektorju, ki je bližje notranji strani obroča. Kovinska igla se zapiči skozi zanko na merilnem traku, tako da je »ničla« točno na robu odtisa. Merilni trak mora biti povsem napet v vodoravni smeri tako, da ni položen na nobeno vzboklino na tleh.

188. člen Suvanje krogle

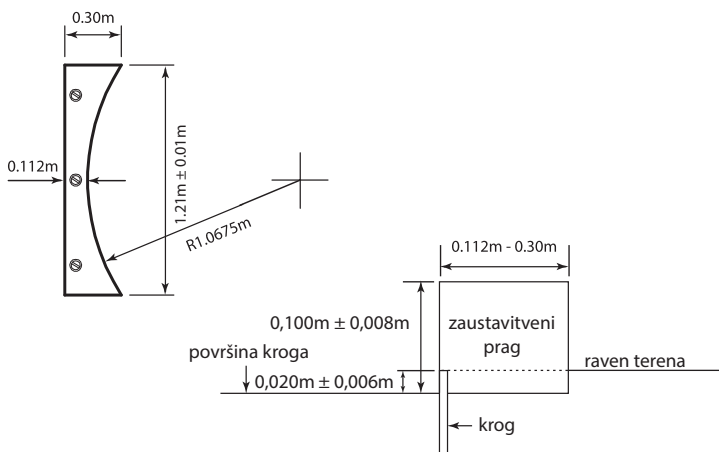
Tekmovanje

1. Kroglo se suva z rame samo z eno roko. Ko se atlet postavi v začetni položaj v krogu, mora biti krogla v stiku ali v bližini vratu ali brade. Med metom se roka ne sme spustiti nižje od začetnega položaja. Krogla ne sme preiti za linijo ramen.

Opomba: Tehnike s premetom niso dovoljene.

Zaustavitveni prag

2. Zaustavitveni prag je bele barve in je narejen iz lesa ali ustreznega materiala v obliki loka tako, da je notranja površina poravnana z notranjim robom obroča in je pravokoten na površino kroga. Postavljen je tako, da njegovo središče sovпада s sredinsko črto sektorja (glej skico tlorisa kroga za suvanje krogle) in izdelan tako, da ga je mogoče trdno pričvrstiti v tla.

Zaustavitveni prag za suvanje krogle (naris in stranski ris)

Opomba: Zaustavitveni prag, narejen po IAAF specifikaciji 1983/84 ostaja v veljavi.

3. Zaustavitveni prag je širok od 0,112 m do 0,30 m.
Dolg je 1,21 m $\pm$ 0,01 m in ima enak polmer kot obroč kroga metališča.
Visok je 0,10 m $\pm$ 0,008 m glede na nivo notranje površine kroga, merjeno ob zaustavitvenem pragu.

Krogla

4. Krogla mora biti narejena iz čvrstega železa, medenine ali podobne kovine, ki pa ne sme biti mehkejša od medenine. Lahko je oblikovana tudi kot kovinski plašč, napolnjen s svincem ali z drugo čvrsto snovjo. Krogla mora biti popolnoma okrogle oblike in gladke površine, brez kakršne koli hrapavosti.
Informacija za izdelovalce: Da je dosežena zahtevana gladkost površine, povprečna globina vdolbin ne sme presegati 1,6 mikrometra oziroma mora ustrezati hrapavosti št. N7 ali manj.

5. Krogla mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovalje in za priznanje rekorda					
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Najmanjši premer	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Največji premer	110 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Komentar:

Ekipa sodnikov

Pri suvanju krogle se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino.*
- (2) Dva sodnika, ki preverjata, ali je bil sunek pravilen in izmerita dolžino. Eden mora imeti dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Ko je poskus izmerjen, je priporočljivo, da sodnik stopi v krog in drži rdečo zastavico, dokler krogla ni vrnjena in sektor metališča izprazen. Namesto tega ali sočasno se lahko uporabi stožec. (Na nekaterih tekmovanjih to funkcijo prevzame vodja sodnikov discipline).
Če se ne uporablja video merjenje dolžin, mora drugi sodnik potegniti kovinski trak preko centra kroga metališča.*
- (3) Sodnik, ki takoj po metu postavi oznako, ki označuje točko pristanka orodja, od koder se bo izmeril poskus.*
- (4) Sodnik, ki postavi iglo/prizmo na točko, kamor se nastavi kovinski meter na oznako 0.*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za pobiranje orodja in njihovo vračanje na stojalo ali polaganje na žleb za vračanje.*
- (6) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov in klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (7) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (8) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (9) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*
- (10) Sodnik, ki je odgovoren za stojalo z orodji.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

189. člen Met diska

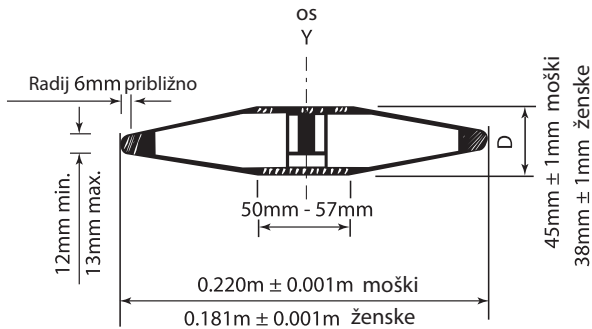
Disk

1. Telo diska je lahko polno ali votlo, izdelano iz lesa ali drugega ustreznega materiala in obrobjeno z zaobljenim kovinskim obročem. Prečni prerez roba obroča mora biti zaobljen v obliki kroga s polmerom približno 6 mm. Na vsaki strani ima disk lahko na sredini vgrajene okrogle ploščice, lahko pa je tudi brez njih, če je površina diska na tem mestu ustrezno ravna in če mere, kakor tudi skupna teža orodja, ustrezajo predpisom.

Obe strani diska morata biti popolnoma enaki in ne smeta biti nazobčani, valoviti ali imeti ostrih robov. Strani diska se morata od kovinskega obroča enakomerno dvigati do kovinskih ploščic v sredini diska s polmerom 25 mm do 28,5 mm.

Prečni prerez diska mora biti oblikovan po naslednjih merilih. Od začetka zaobljenega roba do ploščice v sredini diska se debelina enakomerno povečuje in doseže največjo debelino (D) v točki, ki je 25 mm do 28,5 mm oddaljena od osi diska (Y). Od te točke do osi diska (Y) je debelina enaka. Zgornja in spodnja stran diska morata biti enaki, kar pomeni, da mora biti disk ob rotaciji okoli osi (Y) simetričen.

Disk in njegov obroč ne smeta biti nazobčana. Površina mora biti gladka (glej 188. člen, točka 4), obe strani pa povsem enaki.

Disk

2. Disk mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda				
	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Zunanji premer kovinskega obroča				
od	180 mm	200 mm	210 mm	219 mm
do	182 mm	202 mm	212 mm	221 mm
Premer kov. ploščic ali ploščate sredine orodja				
od	50 mm	50 mm	50 mm	50 mm
do	57 mm	57 mm	57 mm	57 mm
Debelina kov. ploščic ali ploščate sredine orodja				
od	37 mm	38 mm	41 mm	44 mm
do	39 mm	40 mm	43 mm	46 mm
Debelina obroča 6 mm od roba				
od	12 mm	12 mm	12 mm	12 mm
do	13 mm	13 mm	13 mm	13 mm

Komentar:

Ekipa sodnikov

Pri metu diska se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino.
- (2) Dva sodnika, ki preverjata, ali je bil met pravilen in izmerita dolžino. Eden mora imeti dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Ko je poskus izmerjen, je priporočljivo, da sodnik stopi na vhod v kletko in drži rdečo zastavico, dokler orodje ni vrnjeno in sektor metališča izpraznjen. Namesto tega ali sočasno se lahko uporabi stožec. (Na nekaterih tekmovanjih to funkcijo prevzame vodja sodnikov discipline).
Če se ne uporablja video merjenje dolžin, mora drugi sodnik potegniti kovinski trak preko centra kroga metališča.
- (3) Sodnik, ki takoj po metu postavi oznako, ki označuje točko pristanka orodja, od koder se bo izmeril poskus. Če orodje pristane izven sektorja metališča, potem ta ali sodnik z iglo/prizmo (tisti, ki je bližje črti) to nakaže z iztegnjenimi rokami. Če je met pravilen, ni potrebno nikakršno signaliziranje.
- (4) Sodnik, ki postavi iglo/prizmo na točko, kamor se nastavi kovinski meter na oznako 0.

- (5) *Eden ali več sodnikov, ki je odgovoren za pobiranje orodja in njihovo vračanje na stojalo ali polaganje na napravo za vračanje. Kjer se za merjenje uporablja kovinski meter, mora eden od sodnikov ali njihovih pomočnikov zagotoviti, da je meter povsem napet, da se zagotovi korektna meritev.*
- (6) *Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov in klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (7) *Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (8) *Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (9) *Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*
- (10) *Sodnik, ki je odgovoren za stojalo z orodji.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

Opomba 3: Predvideti je potrebno prostor za vetrno nogavičko, ki kaže smer in moč vetra.

190. člen

Zaščitna mreža pri metu diska

1. **Vsi meti diska se zaradi varnosti gledalcev, uradnih oseb in atletov izvajajo znotraj zaščitne mreže. Opisana mreža se uporablja vsakič, ko se tekmovanje v disku izvaja na tekmovališčih, kjer istočasno potekajo tekmovanja v drugih disciplinah, ali takrat, ko tekmovanje poteka zunaj tekmovališča ob prisotnosti gledalcev.**

Na terenih, ki so določeni za trening, zadostuje tudi enostavnejša konstrukcija. Dodatna pojasnila so na voljo pri članicah ali v pisarni IAAF.

Opomba: Zaščitna mreža pri metu kladiva, opisana v 192. členu teh pravil, se lahko uporablja tudi pri metu diska, če se vgradi obroč s premerom 2,135/2,50 m ali pa se uporablja podaljšana izvedba varovalne mreže, tako da je lahko pred krogom za met kladiva postavljen še krog za met diska.

2. Mreža mora biti projektirana, izdelana in vzdrževana tako, da lahko zaustavi disk s težo 2 kg, ki se premika s hitrostjo do 25 m/s. Izdelana mora biti tako, da ni nevarnosti, da bi se disk odbil ali odskočil nazaj v atleta ali ušel preko zgornjega roba mreže. Pod pogojem, da ustreza vsem zahtevam tega člena, se lahko uporablja kakršna koli konstrukcija zaščitne mreže.
3. Tloris zaščitne mreže mora imeti obliko črke U (glej skico). Odprtina za izmet mora biti široka 6 m in je 7 m oddaljena od središča kroga. Skrajne točke 6-metrске odprtine za izmet so notranji robovi mreže.

Okvirji z mrežo morajo v višino segati najmanj 4 m, v zadnjih 3 m v sprednjem delu pa vsaj 6 m (velja od 1. januarja 2020). Konstrukcija mreže mora preprečiti vsako možnost, da bi disk ušel med stiki mrež, skozi mrežo ali pod njo.

Opomba 1: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,00 metre oddaljena od središča kroga.

Opomba 2: IAAF lahko dodeli certifikat o ustreznosti tudi drugim inovativnim rešitvam, ki zagotavljajo enako stopnjo varnosti in ne večajo sektorja nevarnega območja kot opisana zaščitna mreža.

Opomba 3: Dodatno se lahko podaljša in/ali poviša tisti del mreže, ki gleda proti tekališču, da bi se v času tekmovanja v metu diska še povečala varnost tekmujočih atletov.

Komentar:

Mreža mora biti pritrjena tako, da je odprtina vrat enako široka na kateri koli višini. To velja tudi za segmente, ko so postavljeni v položaj, kot to določa Opomba 2 v 192. členu, točka 4.

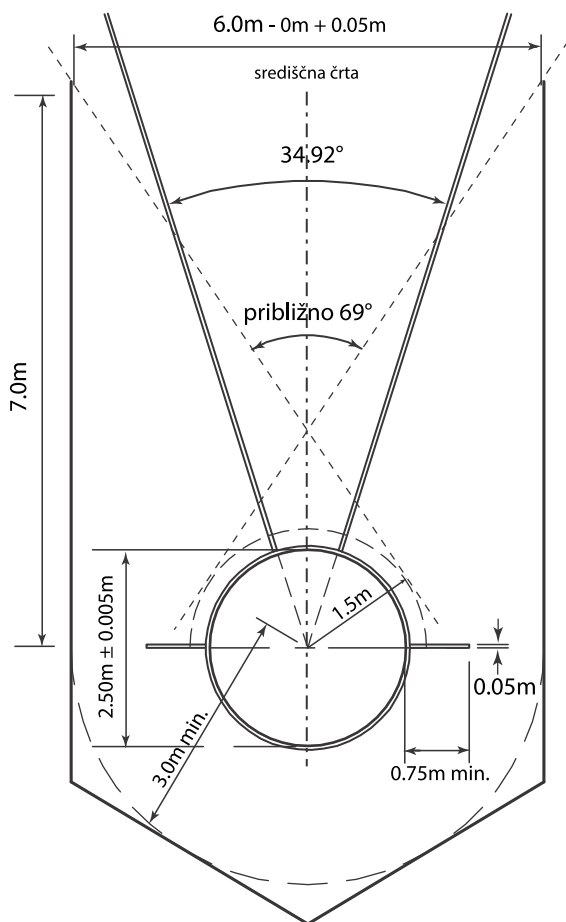
4. Pletivo mreže je lahko izdelano iz ustreznih naravnih ali sintetičnih vrvi, ali posebne srednje do zelo raztegljive jeklene žice. Odprtine pri naravni ali sintetični mreži so lahko velike 44 mm, pri jekleni žici pa 50 mm.

Opomba: Nadaljnje specifikacije za pletivo in postopki za kontrolo varnosti so opisani v IAAF Track and Field Facilities Manual.

5. Največji sektor nevarnosti pri metu diska iz zaščitne mreže je približno 69°, ko ga uporabljajo metalci z levo in desno rotacijo na istem tekmovališču (izračun temelji na predpostavki, da je disk vržen iz kroga s polmerom

1,5 m). Položaj in usmeritev zaščitne mreže na tekmovališču bistveno vplivata na varnost metov.

Opomba: Metoda za izračun območja nevarnosti je predstavljena na spodnji sliki.

Zaščitna mreža za met diska

191. člen Met kladiva

Tekmovanje

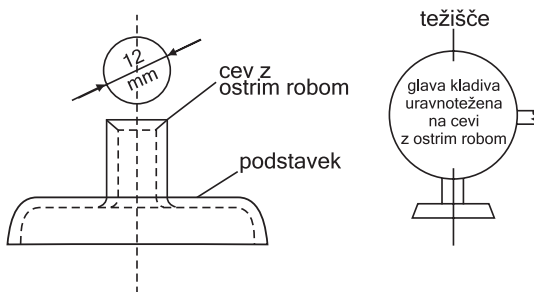
1. Atlet lahko v začetnem položaju, preden začne z zamahi in obrati, položi glavo kladiva na tla zunaj ali znotraj kroga.
2. Poskus je veljaven, če se glava kladiva dotakne tal znotraj ali zunaj kroga ali zgornjega dela kovinskega obroča. Atlet lahko prekine z metom in začne znova, če pri tem ni prekršil drugih pravil.
3. Če se kladivo med metom ali v zraku odtrga, a je bil met izveden v skladu s tem členom, poskus ni neveljaven.

Poskus ni neveljaven tudi v primeru, ko atlet zaradi tega izgubi ravnotežje in prekrši katero koli točko tega člena. V obeh primerih se atletu odobri nov poskus.

Kladivo

4. Kladivo je sestavljeno iz treh glavnih delov: kovinske glave, žice in ročaja.
5. Glava je narejena v celoti iz trdega železa, medenine ali druge kovine, ki pa ne sme biti mehkejša od medenine. Oblikovana je lahko tudi kot kovinski plašč, ki je napolnjen s svincem ali drugim trdim materialom.

Težišče ne sme biti oddaljeno več kot 6 mm od središča krogle, kar pomeni, da je možno kroglo preveriti tudi brez ročaja in žice in sicer na podstavku z odprto cevjo premera 12 mm (glej sliko). Če je kladivo oblikovano kot plašč, mora biti polnilo povsem nepremično in odgovarja zahtevam glede položaja težišča.

Naprava za kontrolo središča glave kladiva

6. Izdelana mora biti iz enega samega neprekinjenega kosa ravne žice iz vzmetnega jekla, debeline najmanj 3 mm, in se ob metanju ne sme občutno raztezati.

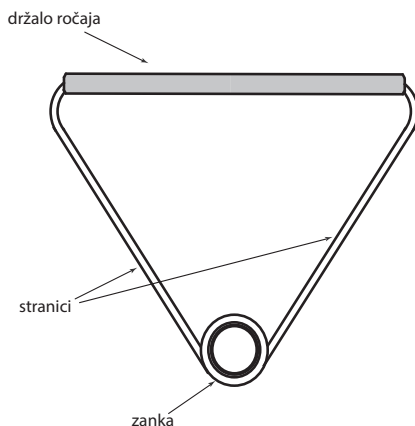
Žica je lahko na enem ali obeh koncih oblikovana v zanko zaradi pritrdjevanja.

Žica je povezana z glavo z vrtljivim spojem, ki je lahko enostaven ali pa s krogličnim ležajem

7. Ročaj je neprožen in brez kakršnih koli vrtljivih povezav. Skupen raztezek ročaja pri obremenitvi 3,8 kN ne sme presegati 3 mm. Spoj z žico mora biti tak, da se ne more vrteti v zanki žice ter s tem podaljšati celotno dolžino kladiva. Ročaj je povezan z žico s pomočjo zanke. Vrtljivi spoj med žico in ročajem ni dovoljen.

Ročaj mora biti simetrično oblikovan in ima lahko ravno ali rahlo ukrivljeno držalo in/ali stranice.

Minimalna sila loma ročaja mora znašati 8 kN.

Ročaj za met kladiva

Opomba: Sprejemljive so tudi drugačne oblike ročajev, ki se skladajo s specifikacijami.

8. Kladivo mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovalje in za priznanje rekorda					
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Dolžina kladiva, merjena z notranje strani ročaja	1195 mm	1195 mm	1200 mm	1215 mm	1215 mm
Premer glave					
od	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
do	100 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Opomba: Težo orodja sestavlja skupna teža glave, žice in ročaja.

Komentar:

Ekipe sodnikov

Pri metu kladiva se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino.*
- (2) Dva sodnika, ki preverjata, ali je bil met pravilen in izmerita dolžino. Eden mora imeti dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Ko je poskus izmerjen, je priporočljivo, da sodnik stopi na vhod v kletko in drži rdečo zastavico, dokler orodje ni vrnjeno in sektor metališča izpraznjen. Namesto tega ali sočasno se lahko uporabi stožec. (Na nekaterih tekmovanjih to funkcijo prevzame vodja sodnikov discipline). Če se ne uporablja video merjenje dolžin, mora drugi sodnik potegniti kovinski trak preko centra kroga metališča.*
- (3) Sodnik, ki takoj po metu postavi oznako, ki označuje točko pristanka orodja, od koder se bo izmeril poskus. Če orodje pristane izven sektorja metališča, potem ta ali sodnik z iglo/prizmo (tisti, ki je bližje črti) to nakaže z iztegnjenimi rokami. Če je met pravilen, ni potrebno nikakršno signaliziranje.*
- (4) Sodnik, ki postavi iglo/prizmo na točko, kamor se nastavi kovinski meter na oznako 0.*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za pobiranje orodja in njihovo vračanje na stojalo ali polaganje na napravo za vračanje. Kjer se za merjenje uporablja kovinski meter, mora eden od sodnikov ali njihovih pomočnikov zagotoviti, da je meter povsem napet, da se zagotovi korektna meritev.*
- (6) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov in klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*
- (7) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (8) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*

(9) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.

(10) Sodnik, ki je odgovoren za stojala z orodji.

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

192. člen

Zaščitna mreža pri metu kladiva

1. Vsi meti kladiva se zaradi varnosti gledalcev, uradnih oseb in atletov izvajajo znotraj zaščitne mreže. Opisana mreža se uporablja vsakič, ko se tekmovanje v metu kladiva izvaja na tekmovališču, kjer istočasno potekajo tekmovanja v drugih disciplinah, ali takrat, ko tekmovanje poteka zunaj tekmovališča ob prisotnosti gledalcev.

Na terenih, ki so določeni za trening, zadostuje tudi enostavnejša konstrukcija. Dodatna pojasnila so na voljo pri članicah ali v pisarni IAAF.

2. Mreža mora biti projektirana, izdelana in vzdrževana tako, da lahko zaustavi kladivo s težo 7,260 kg, ki se premika s hitrostjo do 32 m/s.

Izdelana mora biti tako, da ni nevarnosti, da bi se kladivo odbilo ali odskočilo nazaj v atleta ali ušlo preko zgornjega roba mreže.

Pod pogojem, da ustreza vsem zahtevam tega člena, se lahko uporablja kakršna koli konstrukcija zaščitne mreže.

3. Tloris zaščitne mreže mora imeti obliko črke U (glej skico). Odprtina za izmet mora biti široka 6 m in je 7 m oddaljena od središča kroga. Skrajne točke 6-metrске odprtine za izmet so notranji robovi mreže.

Okvirji z mrežo ali viseča mreža morajo segati najmanj 7 m v višino.

Koridor, dolžine 2,80 m, in premična vrata z mrežo pa morajo biti visoki najmanj 10 m.

Načrt in izvedba mreže mora preprečiti vsako možnost, da bi kladivo ušlo med stiki mrež, skozi mrežo ali pod njo.

Opomba: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,50 metra oddaljena od središča kroga.

4. Na sprednji strani zaščitne mreže je dvoje premičnih, 2 m širokih vrat z mrežo, od katerih se pri posameznem metu uporabljajo le ena. Najmanjša višina vrat z mrežo mora biti 10 m.

Opomba 1: Leva premična vrata so namenjena metalcem, ki se obračajo v nasprotni smeri urinega kazalca, desna pa metalcem, ki se vrtijo v smeri urinega kazalca.

Ker so na tekmovališču metalci desničarji in levičarji, je pomembno, da se premična vrata z mrežo lahko premikajo z najmanjšim naporom in v najkrajšem času.

Opomba 2: Na skici je prikazan končni položaj obeh vrat, čeprav so med tekmovanjem zaprta samo ena.

Opomba 3: Med tekmovanjem morajo biti premična vrata z mrežo v natančno prikazanem položaju. Konstruirana morajo biti tako, da se jih lahko uvrsti v določenem položaju pri posameznem metu (pravokotno na sektorsko črto). Priporoča se, da se na tleh označi (začasno ali stalno) položaj odprtih in zaprtih vrat.

Opomba 4: Konstrukcija vrat in njihova uporaba je odvisna od celotne konstrukcije mreže. Vrata so lahko drsna, viseča na navpični ali vodoravni osi ali pa so snemljiva.

Osnovna zahteva je, da v celoti zadržijo vsako kladivo, ki jih zadene, in da ni nevarnosti, da bi kladivo ušlo skozi odprtine med nepremičnimi in premičnimi deli.

Opomba 5: IAAF lahko dodeli certifikat o ustreznosti tudi drugim inovativnim rešitvam, ki nudijo enako stopnjo varnosti in ne večajo sektorja nevarnega območja kot zgoraj opisana mreža.

5. Pletivo mreže je lahko izdelano iz ustreznih naravnih ali sintetičnih vrvi, ali posebne srednje do zelo raztegljive jeklene žice. Odprtine pri naravni ali sintetični mreži so lahko velike največ 44 mm, pri jekleni mreži pa 50 mm.

Opomba: Nadaljnje specifikacije za pletivo in postopki za kontrolo varnosti so opisani v IAAF Track and Field Facilities Manual.

6. Če se ista zaščitna mreža uporablja tudi pri metu diska, sta možna dva načina prilagoditve. Najenostavnejši način je, da se v obroč s premerom 2,50 m vstavi vložek s premerom 2,135 m, kar pomeni, da se bo za met diska in za met kladiva uporabljala ista površina kroga. Zaščitna mreža za met kladiva se pri metu diska uporablja s fiksiranjem vrat v odprtem položaju.

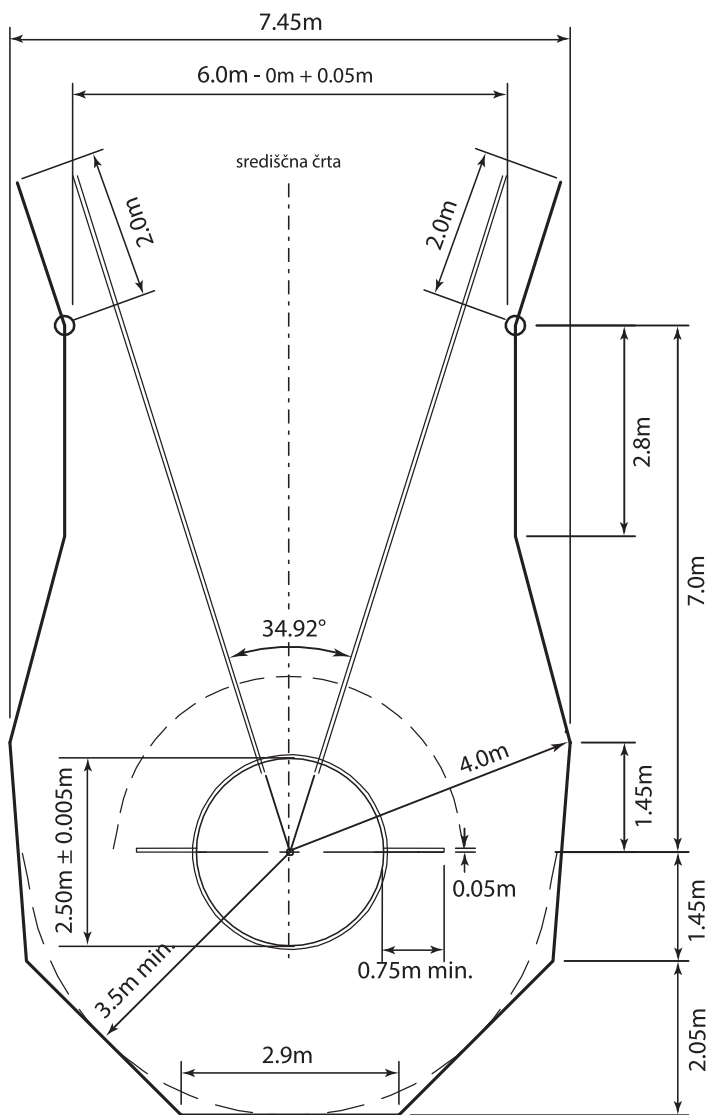
V primeru dveh ločenih krogov za met kladiva in met diska z isto zaščitno mrežo, sta kroga postavljena drug za drugim vzdolž središčnice sektorja metališča tako, da sta njuni središči 2,37 m narazen.

Krog za met diska leži pred krogom za met kladiva. V tem primeru se premična vrata z mrežo uporabljajo tudi za met diska, da z njimi podaljšamo stranice zaščitne mreže.

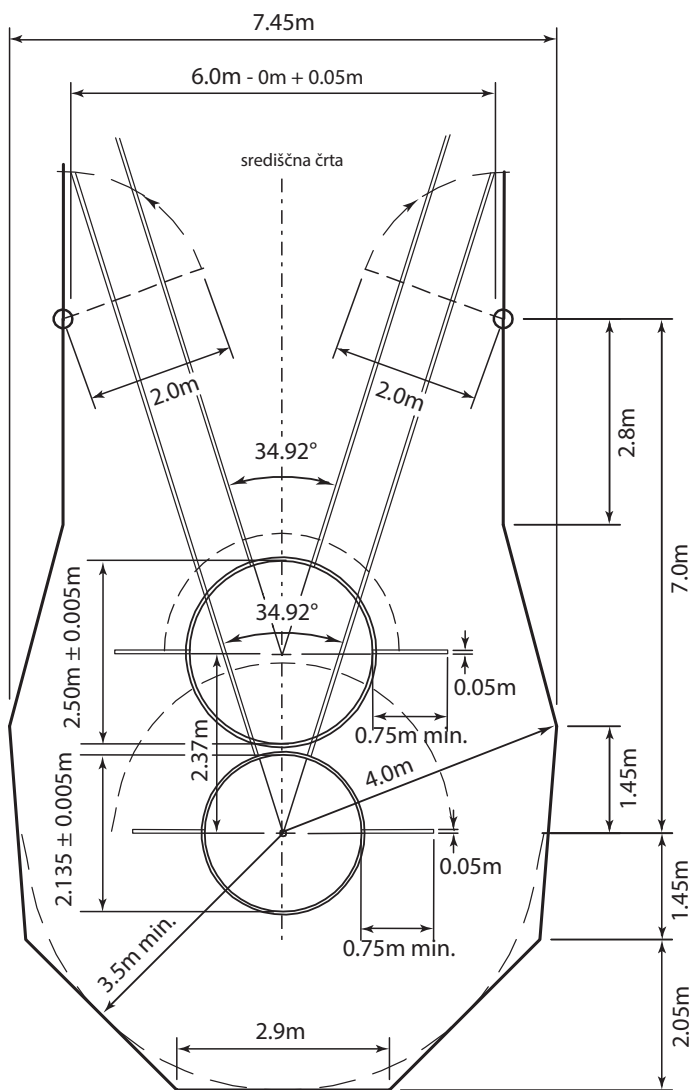
Opomba: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,50 m oddaljena od sredine kroga z vložkom ali vsaj 3 m od središča kroga za met diska, če sta kroga ločena (glej tudi 192. člen, točka 4).

7. Največji sektor nevarnosti pri metu kladiva iz te zaščitne mreže meri približno 53°, če ga uporabljajo tako metalci desničarji kot levičarji na istem tekmovališču (izračun temelji na predpostavki, da je disk vržen iz kroga s polmerom 2,407 m). Položaj in usmeritev zaščitne mreže na tekmovališču bistveno vplivata na varnost metov.

Opomba: Metoda za izračun območja nevarnosti je predstavljena na spodnji sliki.

Zaščitna mreža za met kladiva in diska s položajem vrat pri metu diska

Zaščitna mreža za met kladiva in diska z ločenima krogoma

193. člen Met kopja

Tekmovanje

1. (a) Metalec mora kopje držati za držaj z eno roko. Metati ga mora nad ramo ali nad zgornjim delom roke, s katero meče kopje. Ne sme ga metati z vrtenjem ali na kakšen drug neobičajen način.
- (b) Met je veljaven samo, če se kovinska glava kopja dotakne tal prej kot kateri koli drugi del kopja.
- (c) Med zaletom in izmetom se atlet, dokler kopja ni vrgel, ne sme v celoti s hrbtom obrniti k mejnemu loku.

Komentar:

Prejšnje sklicevanje na »konico« kopja je zamenjano z bolj splošnim izrazom glava. To upošteva, da lahko oblika glave močno variira, kar lahko zelo oteži ločeno opredelitev, kaj je konica. To pomeni, da imajo sodniki pri odločanju, ali je kopje pristalo pravilno v skladu s 187. členom, točka 16 in 193. členom, točka 1 (b) in določanju referenčne točke za meritev v smislu 187. člena, točka 20 (b), večjo površino za tovrstno oceno. Vendar pa princip ostaja enak kot do sedaj in pri dotiku mora obstajati, čeprav majhen, določen kot, da je met veljaven. Ploski ali meti, kjer se najprej dotakne rep, so še vedno neveljavni.

2. Če se kopje med zaletom ali v zraku prelomi, met ni neveljaven, če je bil izveden po pravilih. Če metalec zaradi tega izgubi ravnotežje in prekrši katero od teh pravil, met ni neveljaven. V obeh primerih se atletu odobri nov poskus.

Kopje

3. Kopje je sestavljeno iz treh glavnih delov: glave, telesa in držaja iz vrvice.
4. Telo kopja je lahko polno ali votlo, izdelano iz kovine ali drugega primerne materiala tako, da tvori trdno celoto. Površina kopja ne sme imeti vdolbin, izboklin, brazd, robov ali lukenj in ne sme biti hrapava, ampak povsod enako gladka (glej 188. člen, točka 4) in enolična.

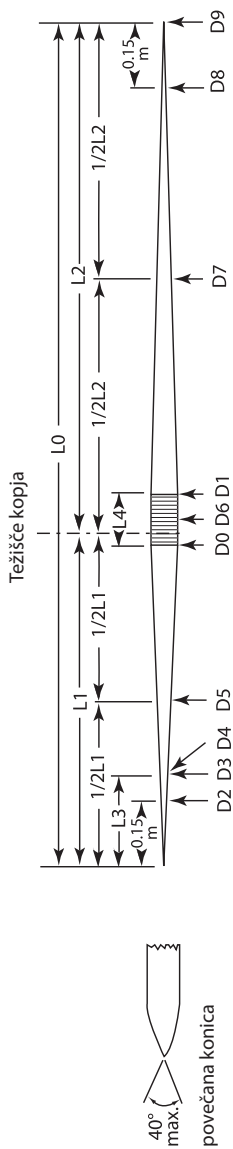
5. Na telo je pritrjena kovinska glava, ki se končuje s priostreno konico.
Glava mora biti v celoti kovinska. Lahko ima ojačano konico iz druge kovine, ki je pritrjena na vrh glave tako, da je celotna površina gladka (glej 188. člen, točka 4) in enakomerna po vsej svoji površini. Kot konice glave ne sme presegati 40°.
6. Držaj, ki pokriva središče težišča kopja, ne sme biti za več kot 8 mm debelejši od premera telesa kopja. Imeti mora nedersečo površino enakomernega vzorca, brez jermenov, vdolbin ali izboklin kakršne koli vrste. Držaj mora biti po vsej dolžini enako debel.
7. Prečni presek mora biti vzdolž celotnega kopja pravilno okrogel (Opomba 1). Največji premer telesa kopja mora biti tik pred držajem.
Srednji del kopja, vključno z delom pod držajem, je lahko cilindrične oblike ali rahlo zožen proti zadnjemu delu; v nobenem primeru pa zoženje preseka, merjeno od začetka do konca držaja, ne sme presegati 0,25 mm.
Od držaja se kopje enakomerno oži proti konici na prednjem delu in proti repu na zadnjem delu. Vzdolžni profil od držaja do konice in od držaja do repa mora biti raven ali rahlo izbočen (Opomba 2) in ne sme imeti nobenih naglih sprememb premera vzdolž kopja, razen takoj za glavo in na začetku ter koncu držaja.
Na zadnjem delu glave se premer ne sme zmanjšati za več kot 2,5 mm in to odstopanje od zahtevanega vzdolžnega profila ne sme segati več kot 0,3 m za glavo kopja.

Opomba 1: Prečni prerez je po celotni dolžini kopja okrogel, vendar je dovoljena 2 % razlika med največjim in najmanjšim premerom. Srednja vrednost teh dveh premerov mora ustrezati predpisanim meram prereza kopja.

Opomba 2: Obliko vzdolžnega prereza lahko hitro in enostavno preverimo s kovinskim ravnilom, dolgim 500 mm, in z dvema jeklenima ploščicama, debeline 0,20 mm in 1,25 mm. Na rahlo izbočenih delih profila kovinsko ravnilo niha, ko je v tesnem stiku s kratkim delom kopja. Na ravnih delih pa je ta dotik tako tesen, da ni mogoče vrniti 0,20 mm debelo kovinsko ploščico med kopje in kovinsko ravnilo na katerem koli mestu dotika. To pa ne velja za mesto stika med glavo kopja in telesom kopja, kjer pri tesnem dotiku s kovinskim ravnilom ne moremo vrniti kovinske ploščice z debelino 1,25 mm.

8. Kopje mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša dovoljena teža na tekmovanju in za priznanje rekorda (skupaj z ovito vrvico držaja)					
		500 g	600 g	700 g	800 g
Celotna dolžina (L0)					
	od	2,000 mm	2,200 mm	2,300 mm	2,600 mm
	do	2,100 mm	2,300 mm	2,400 mm	2,700 mm
Dolžina glave (L3)					
	od	220 mm	250 mm	250 mm	250 mm
	do	270 mm	330 mm	330 mm	330 mm
Razdalja od konice glave do težišča (L1)					
	od	780 mm	800 mm	860 mm	900 mm
	do	880 mm	920 mm	1,000 mm	1,060 mm
Razdalja od repa do težišča (L2)					
	od	1,120 mm	1,280 mm	1,300 mm	1,540 mm
	do	1,320 mm	1,500 mm	1,540 mm	1,800 mm
Premer kopja na najdebelejšem delu (pred držajem - D0)					
	od	20 mm	20 mm	23 mm	25 mm
	do	24 mm	25 mm	28 mm	30 mm
Širina držaja iz vrvice (L4)					
	od	135 mm	140 mm	150 mm	150 mm
	do	145 mm	150 mm	160 mm	160 mm

Mednarodno kopje				
Dolžine kopja		Presek kopja		
			Maksimalno	Minimalno
L0	Celotna dolžina kopja	D0	Pred ročajem	-
L1	Prednji del do C	D1	Za ročajem	-
½ L1	Polovica prednjega dela L1	D2	150 mm pred konico	D0-0,25 mm
L2	Zadnji del od G	D3	Za glavo	-
½ L2	Polovica zadnjega dela L2	D4	Tik za glavo	-
L3	Glava kopja	D5	Sredina prednjega dela	D3-2,5 mm
L4	Držaj	D6	Držaj	-
		D7	Sredina zadnjega dela	0,9 D0
		D8	150 mm od repa	-
		D9	Konec repa	0,4 D0
	Težišče je na stičišču L1 in L2			3,5 mm
Opomba: vse mere premerov so najmanj 0,1 mm				

9. Kopje ne sme imeti nobenih premičnih delov ali drugih naprav, ki bi med metom lahko spremenili težišče ali druge letalne lastnosti kopja.
10. Oženje kopja proti konici kovinske glave mora biti takšno, da kot pri konici ne presega 40° . Premer na oddaljenosti 0,15 m od vrha konice glave ne sme presegati 80% največjega premera telesa kopja. Premer na sredini med težiščem in konico glave ne sme presegati 90% največjega premera telesa kopja.
11. Oženje kopja proti repu mora biti takšno, da premer na sredini med težiščem in koncem repa ni manjši od 90 % največjega premera telesa kopja. Premer na oddaljenosti 0,15 m od konca repa ne sme biti manjši od 40% največjega premera telesa kopja. Premer konca repa kopja ne sme biti manjši od 3,5 mm.

Komentar:

Ekipa sodnikov

Pri metu kopja se priporoča, da razpoložljive sodnike razporedimo na sledeči način:

- (1) Vodja sodnikov naj ima pregled nad celotno disciplino.*
- (2) Dva sodnika, ki preverjata, ali je bil met pravilen in izmerita dolžino. Eden mora imeti dve zastavici - belo, s katero nakaže, da je poskus veljaven in rdečo, s katero nakaže, da je poskus neveljaven. Ko je poskus izmerjen, je priporočljivo, da sodnik stopi na zaletišče in drži rdečo zastavico, dokler orodje ni vrnjeno in sektor metališča izpraznjen. Namesto tega ali sočasno se lahko uporabi stožec. (Na nekaterih tekmovanjih to funkcijo prevzame vodja sodnikov discipline). Če se ne uporablja video merjenje dolžin, mora drugi sodnik potegniti kovinski trak preko 8 m točke, označene na zaletišču.*
- (3) Sodnik, ki takoj po metu postavi oznako, ki označuje točko, od koder se bo izmeril poskus. Če orodje pristane izven sektorja metališča, potem ta ali sodnik z iglo/prizmo (tisti, ki je bližje črti) to nakaže z iztegnjenimi rokami. Ustrezno nakazovanje je potrebno tudi v primeru, ko sodniki ugotovijo, da se orodje ni najprej dotaknilo tal z glavo. Priporoča se, da se v ta namen uporablja oblika sporočanja, kjer se ne uporablja zastavic. Če je met pravilen, ni potrebno nikakršno sporočanje.*
- (4) Sodnik, ki postavi iglo/prizmo na točko, kamor se nastavi kovinski meter na oznako 0.*
- (5) Sodnik, ki je odgovoren za pobiranje orodja in njihovo vračanje na stojalo ali polaganje na napravo za vračanje. Kjer se za merjenje uporablja kovinski meter, mora eden od sodnikov ali njihovih pomočnikov zagotoviti, da je meter povsem napet, da se zagotovi korektna meritev.*
- (6) Sodnik - zapisnikar, ki je odgovoren za zapisovanje rezultatov in klicanje atletov po vrstnem redu (in tistih, ki pridejo za njimi).*

- (7) Sodnik, ki je odgovoren za semafor z rezultati (poskus-številka-rezultat).*
- (8) Sodnik, ki je odgovoren za uro s časom za poskus, ki atletom kaže, koliko časa imajo za svoj poskus.*
- (9) Sodnik, ki je odgovoren za atlete.*
- (10) Sodnik, ki je odgovoren za stojalo z orodji.*

Opomba 1: To je tradicionalna postavitev sodnikov. Na večjih tekmovanjih, kjer so na voljo elektronski podatkovni sistemi in elektronski semaforji z rezultati, je potrebno tudi drugače usposobljeno osebje. V teh primerih potek in rezultate tehničnih disciplin spremljata tako sodnik - zapisnikar, kot tudi informacijski sistem.

Opomba 2: Sodniki in oprema morajo biti postavljeni na način, ki ne ovirajo atletov in pogleda gledalcev.

Opomba 3: Predvideti je potrebno prostor za vetrno nogavičko, ki kaže smer in moč vetra.

5. POGLAVJE - TEKMOVANJA V MNOGOBOJIH

200. člen

Tekmovanja v mnogobojih

U18 - mlajši mladinci, U20 - starejši mladinci in člani (peteroboj in deseteroboj)

1. Peteroboj sestavlja pet disciplin, ki se izvedejo v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:

skok v daljino, met kopja, 200 m, met diska in 1500 m.

2. Deseteroboj sestavlja deset disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m, skok v daljino, suvanje krogle,
skok v višino in 400 m.

Drugi dan: 110 m ovire, met diska, skok s palico,
met kopja in 1500 m.

U20 - starejše mladinke in članice (sedmeroboj in deseteroboj)

3. Sedmeroboj sestavlja sedem disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m ovire, skok v višino, suvanje krogle in 200 m.

Drugi dan: skok v daljino, met kopja in 800 m.

4. Deseteroboj članice sestavlja deset disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih v skladu z 200. členom, točka 2, ali po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m, met diska, skok s palico, met kopja in 400 m.

Drugi dan: 100 m ovire, skok v daljino, suvanje krogle,
skok v višino in 1500 m.

U18 - mlajše mladinke (le sedmerboj)

5. Sedmerboj za U18 - mlajše mladinke sestavlja sedem disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m ovire, skok v višino, suvanje krogle in 200 m.

Drugi dan: skok v daljino, met kopja in 800 m.

Splošno

6. Po presoji glavnega sodnika za mnogoboje naj bo, če je le mogoče, med koncem ene in začetkom druge discipline za vsakega posameznega atleta najmanj 30 minut presledka.

Prav tako naj, če je le mogoče, poteče najmanj 10 ur med koncem zadnje discipline prvega dne in začetkom prve discipline drugega dne.

Komentar:

Minimalni čas 30 minut se šteje od zaključka prejšnje discipline ali zadnjega poskusa atleta do začetka naslednje discipline ali prvega poskusa v naslednji disciplini. Torej je mogoče in navadno, da gre atlet iz konca ene discipline takoj na ogrevanje za naslednjo disciplino in je 30 minut med deli tekmovanja porabljenih za premikanje med deli tekmovališča ter za ogrevanje. Spremembe števila dni, v katerih se bo odvijal mnogoboj, niso dovoljene, razen v posebnih primerih (recimo izredne vremenske razmere). Take odločitve so sprejete s strani tehničnih delegatov in/ali glavnih sodnikov glede na okoliščine pri vsakem posameznem primeru. Če pa se tekmovanje odvija dlje kot je to predpisano v 200. ali 223. členu, se rekord, dosežen pri mnogoboju (skupno dosežene točke) ne potrdi.

7. Za vsako posamezno disciplino mnogoboja, razen za zadnjo, sestavlja posamezne skupine za teke in tehnične discipline tehnični delegat ali glavni sodnik za mnogoboje.

Če je možno, naj atleti s podobnimi rezultati v posamezni disciplini, ki so bili doseženi v vnaprej določenem časovnem obdobju, nastopajo v isti skupini. V posamezne skupine naj bo razvrščeno pet ali več atletov, nikoli pa manj kot trije.

Če to zaradi urnika tekmovanja ni mogoče, se skupine ali grupe za naslednjo disciplino določi takoj, ko posamezni atleti zaključijo s tekmovanjem v prejšnji disciplini.

Skupine za zadnjo disciplino mnogoboja se določijo tako, da vodeči atleti po predzadnji disciplini nastopajo skupaj.

Tehnični delegat(i) ali glavni sodnik za mnogoboj imata pravico, da po lastni presoji poljubno preoblikujeta skupine, če za to obstajajo razlogi.

8. Pravila za vsako posamezno disciplino veljajo tudi za tekmovanja v mnogobojih, razen naslednjih izjem:
 - (a) pri skoku v daljino in pri vseh metih ima vsak atlet pravico samo do treh poskusov;
 - (b) če ni na voljo naprava za popolno avtomatično merjenje časa s fotofiniš sistemom, merijo čas vsakega atleta neodvisno po trije časomerilci;
 - (c) pri tekih je dovoljen en napačen štart za skupino, kjer atlet(i), ki je/so odgovoren za napačen štart, ni diskvalificiran. Vsakega atleta(e), ki je odgovoren za vsak nadaljnji napačen štart v tej skupini, bo šarter diskvalificiral (glej 162. člen, točka 8).
 - (d) v višinskih skokih se letvica dviguje ves čas tekmovanja pri skoku v višino po 3 cm in pri skoku s palico po 10 cm.
9. Samo en sistem merjenja časov se lahko uporabi v eni disciplini. Če je dosežen rekord, se le-ta prizna, če je uporabljen sistem za popolno avtomatično merjenje časov s fotofiniš sistemom, tudi če ostali atleti nimajo tako izmerjenih časov v tej disciplini.

Komentar:

Dva sistema za merjenje časa sta priznana za ta namen - tista, ki sta določena v 165. členu, točki 1 (a) in (b).

Če pride do motnje sistema za fotofiniš in bo ta uporabljen le pri nekaj in ne vseh skupinah, bo nemogoče direktno primerjati točke za dosežene enake rezultate, izmerjene v dveh različnih sistemih - eden izmerjen ročno, drugi avtomatsko.

Ker je v skladu s 200. členom, točka 9, dovoljena uporaba le enega sistema za merjenje časa pri posamezni disciplini, bodo v takem primeru vsi atleti pridobili točke glede na njihove čase, izmerjene ročno, z uporabo posebne časovne tabele za ročno izmerjen čas.

Jasno, če so pri ostalih delih tekmovanja na voljo rezultati, izmerjeni s fotofiniš sistemom, naj se uporabijo elektronske časovne tabele.

10. Vsakemu atletu, ki ne štarta ali ne opravi vsaj enega poskusa v posamezni disciplini, se ne dovoli nadaljevati s tekmovanjem v naslednjih disciplinah, kar pomeni, da je odstopil od tekmovanja. Zaradi tega se ga ne upošteva v končni razvrstitvi.
- Atlet, ki se je odločil, da ne bo nadaljeval s tekmovanjem v mnogoboju, mora o svoji odločitvi takoj obvestiti glavnega sodnika za mnogoboj.
11. Število točk po veljavnih mnogobojskih tablicah IAAF se objavlja za vsako disciplino posebej, po vsaki končani disciplini pa se objavi tudi seštevek vseh točk za vsakega atleta.
- Atlete se razvrsti glede na doseženo skupno število točk.

Komentar:

Iste tabele za točkovanje se uporabljajo pri vseh delih tekmovanja, tudi če so za mlajše skupine specifikacije ovir ali uporabljenih orodij drugačne kot za tiste pri članih.

Točkovanje za kateri koli nastop v tekih ali tehničnih disciplinah se lahko najde na primerni tabeli. Pri mnogih disciplinah v tabeli niso navedeni vsi možni časi ali rezultati. V takih primerih se kot podlago za točkovanje uporabi najbližji slabši rezultat.

Primer: Pri metu kopja za ženske v tabeli ni vpisanega točkovanja za dolžino meta 45,82 m. Najbližja krajša dolžina, zapisana v tabeli je 45,78 m, za katero se dobi 779 točk.

Enaki rezultati

12. Če dosežeta dva ali več atletov enako število točk v razvrstitvi za katero koli mesto na tekmovanju, se določi, da je enak rezultat.

6. POGLAVJE - TEKMOVANJA V DVORANAH

210. člen

Veljavnost tekmovalnih pravil na prostem za tekmovanja v dvoranh

Razen izjem, ki so navedena v členih 6. poglavja teh pravil ter zahteve za merjenje hitrosti vetra, določene v 163. in 184. členu, veljajo pravila poglavij od 1. do 5. tudi za tekmovanja v dvoranh.

211. člen

Atletska dvorana

1. Dvorana mora biti popolnoma zaprt in pokrit prostor. Osvetlitev, ogrevanje in prezračevanje mora biti urejeno tako, da nudi zadovoljive pogoje za tekmovanje.
2. Tekmovališča morajo imeti krožno stezo, ravno stezo za šprinte in teke z ovirami, zaletišča in doskočišča za skoke. Pripraviti je treba tudi krog in sektor za suvanje krogle, ki je lahko postavljen začasno ali stalno.
Vsa tekmovališča morajo ustrezati določilom iz Priročnika IAAF za gradnjo atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual).

3. Vse steze, zaletišča in odzivna mesta morajo biti prekrita s sintetičnim materialom. Te površine naj bodo primerne za uporabo šprinterice s 6 mm dolgimi žebli.

Upravljelec dvorane lahko opremi te površine tudi s prevleko drugačne debeline, vendar mora atlete seznaniti o dovoljeni dolžini žebeljev (glej 143. člen, točka 4).

Dvoranska tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko organizirajo le v objektih, ki imajo certifikat IAAF.

Priporočljivo je, da tudi tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (d), (e), (g), (h), (i) in (j) potekajo v takih objektih.

4. Podlaga, na katero so položene sintetične prevleke za tekališča, zaletišča in odzivne prostore, morajo biti trdna, na primer beton ali montažna konstrukcija (kot so lesene deske ali vezane plošče položene na tramove), brez kakršnih koli posebnih prožnih delov.

Če je tehnično izvedljivo, mora biti vsako zaletišče enako prožno po vsej površini. Prožnost je potrebno pred vsakim tekmovanjem še posebej preveriti na odzivnih mestih za skoke.

Opomba 1: Prožni del je namerno načrtovan ali izdelan del, ki omogoča dodatno pomoč atletom.

Opomba 2: Priročnik IAAF za gradnjo atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual) vsebuje podrobnejše zahteve in navodila za načrtovanje in izgradnjo atletskih dvoran, vključno z načrtom izmer in označb tekališč.

Opomba 3: Obrazci za zahtevo za certificiranje objektov in poročilo o izmerah atletskih dvoran, kot tudi postopek certificiranja, so na zahtevo na voljo v pisarni IAAF, možno pa jih je najti tudi na uradni spletni strani IAAF.

Komentar:

Pomanjkanje zadostne osvetlitve je pogosta težava pri tekmovanjih v dvorani. Pokriti štadion mora imeti osvetlitev, ki zagotavlja pravično izvedbo tekmovanja. Če ima tekmovanje televizijski prenos, je mogoče, da mora biti nivo osvetlitve še višji. Območje okoli ciljne črte bo morda potrebovalo dodatno osvetlitev zaradi popolno avtomatskega sistema za merjenje časa.

212. člen

Ravni del steze

1. Največji dovoljeni prečni naklon tekališča ne sme biti večji od razmerja 1:100 (1%), razen v posebnih okoliščinah, ki opravičujejo, da IAAF dovoli izjemo. Naklon v smeri teka 1:250 (0,4%) na katerem koli delu steze, na celotni dolžini pa ne večji od 1:1000 (0,1%).

Steze

2. Tekališče mora imeti najmanj 6 in največ 8 stez, ki so med seboj ločene in na obeh straneh omejene s 50 mm širokimi belimi črtami. Širina vsake steze, vključno z desno razmejitveno črto, je 1,22 m $\pm$ 0,01 m.

Opomba: Za vse steze, zgrajene pred 1. 1. 2004, je največja dovoljena širina tudi 1,25 m. V primeru, da je tekališče v celoti preplasteno, morajo širine steze biti skladne s tem členom.

Štart in cilj

3. Za štartno črto mora biti najmanj 3-metrski prostor brez vsakih ovir, za ciljno črto pa najmanj 10-metrski prostor brez ovir in z ustrezno zaščito, ki omogoča atletu, da se ustavi brez poškodb.

Opomba: Izrecno priporočamo, da ima prostor za ciljno črto vsaj 15 m izteka.

213. člen

Krožno tekališče in steze

1. Krožno tekališče naj bo po možnosti dolgo 200 m. Sestoji se iz dveh vzporednih ravnih delov in dveh zavojev, ki sta lahko nagnjena in imata enaka polmera.

Notranja steza mora imeti robnik iz ustreznega materiala, višine in širine približno 50 mm, ali pa je rob v celoti označen s 50 mm široko belo črto. Zunanji rob tega robnika ali črte tvori notranji rob prve steze. Notranji rob robnika ali črte mora biti vodoraven po vsej dolžini steze, z naklonom največ 1:1000 (0,1%). Na ravnih delih tekališča je lahko namesto robnika narisana 50 mm široka bela črta.

Opomba: Vse meritve morajo biti opravljene, kot je navedeno v 160. členu, točka 2.

Steze

2. Tekališče mora imeti najmanj 4 in največ 6 stez. Vse steze morajo biti enako široke, od 0,90 m do največ 1,10 m s toleranco $\pm 0,01$ m, vključno z desno razmejitveno črto. Steze so ločene s 50 mm širokimi belimi črtami.

Naklon

3. Kot naklona na vseh stezah v zavoju in ločeno na ravninah, mora biti enak v katerem koli prečnem prerezu tekališča. Ravni deli steze so ravni oziroma imajo maksimalni stranski nagib do 1:100 (1%) v smeri proti notranji stezi.

Za lažji prehod iz ravnega dela v nagnjen zavoj se tekališče postopoma dviguje že pred preходом v zavoj, po koncu zavoja pa se prav tako postopoma znižuje. Ravno tako pa mora biti enakomeren dvig naklona zavoja.

Označevanje notranjega roba

4. Kjer je notranji rob steze označen z belo črto, je potrebno notranji rob na zavojih in po želji ravni del, še dodatno označiti s stožci ali z zastavicami. Stožci morajo biti visoki vsaj 0,15 m. Mere zastavic naj bodo približno 0,25x0,20 m na najmanj 0,45 m visokih palicah, postavljenih pod kotom 60° na notranja tla, proč od tekališča (s tekališčem tvorijo kot 120°).

Stožci ali zastavice naj bodo postavljeni na črto tako, da je zunanji rob stožca ali držala zastavice na robu bele črte, ki je bližje tekališču.

Stožce ali zastavice postavimo v medsebojni razdalji največ 1,5 m na zavoju in 10 m v ravnem delu.

Opomba: Za vsa dvoranska tekmovanja pod nadzorom IAAF se izrecno priporoča označitev notranje steze z robnikom.

Komentar:

Krožno tekališče je lahko daljše od 200 m, vendar rekordi pri tekih na 200 m ali daljših, ne bodo potrjeni. Razvoj dvesto-metrške steze je prednost kot pri krajših progah. Za organizacijo tekmovanj na najvišjem nivoju je priporočljivo imeti najmanj 6 stez. Idealna širina stez na krožnem tekališču je 1 m.

Stožci morajo biti postavljeni v zavojih in prav tako v ravnem delu steze.

Pri postavitvi zastavic ali stožcev na notranjo belo črto prve steze moramo upoštevati, da ta linija ne pripada tekaču, ki teče na prvi stezi.

214. člen

Štart in cilj na krožnem tekališču

1. Vse tehnične informacije o konstrukciji in označevanju 200 m dvoranskega tekališča z nagnjenimi zavoji so podrobno navedene v Priročniku IAAF o tekališčih in objektih za tehnične discipline. V naslednjih točkah so navedene osnovne zahteve, ki jih je treba upoštevati.

Osnovne zahteve

2. Štart in cilj teka morata biti označena s 50 mm širokimi belimi črtami, ki so zarisane pod pravim kotom na črte stez v ravnem delu tekališča in vzdolž polmera za del steze v zavoju.
3. Ciljna črta naj bo po možnosti samo ena za vse teke; zarisana mora biti v ravnem delu tekališča tako, da je pred ciljem kar največ ravnine.
4. Osnovna zahteva za vse štartne črte, ravne, stopničaste ali v loku je, da morajo biti razdalje do cilja za vsakega atleta, ki teče po najkrajši dovoljeni smeri, popolnoma enake.
5. Po možnosti naj štartne črte (in črte predajnih prostorov pri štafetah) ne bi bile na najbolj nagnjenem delu zavoja.

Izvedba tekov

6. (a) Teki do vključno 300 m se tečejo v celoti po ločenih stezah.
- (b) Pri tekih, daljših od 300 m in krajših od 800 m, štartajo atleti na ločenih stezah ter tečejo po njih do prehodne črte na koncu drugega zavoja.
- (c) V teku na 800 m lahko štartajo atleti na ločenih stezah, ali se določi do dva atleta na posamezno stezo ali pa se po možnosti izvede skupinski štart, skladno s 163. členom, točka 5 (b) s 1 in 4 steze. V teh primerih lahko atleti zapustijo svojo stezo ali se tisti, ki tečejo v zunanji skupini, priključijo notranji skupini šele po prehodu prehodne črte na koncu prvega zavoja, ali če se teče dva zavoja v ločenih stezah, na koncu drugega zavoja. Uporabi se lahko tudi skupinski štart.
- (d) V tekih, ki so daljši od 800 m, se ne teče po ločenih stezah. Štart se lahko izvede s štartne črte v obliki loka ali kot skupinski štart s 1 in 4 steze.

Če je uporabljen skupinski štart, se prehodna črta postavi na koncu prvega ali drugega zavoja. Če atlet ne upošteva tega člena, bo diskvalificiran.

Prehodna črta je na koncu vsakega zavoja v loku začrtana s 50 mm široko črto preko celotne širine tekališča, razen prve steze. Da bi atleti lažje opazili prehodno črto, ki označuje prehod na notranje steze, se mora neposredno pred sečišče črt posameznih stez in prehodne črte postaviti stožce, prizme ali druge ustrezne oznake z osnovno ploskvijo 50x50 mm in ne višje od 0,15 m, v barvi, ki se razlikuje od barve, s katero so pobarvane črte na tekališču.

Opomba 1: Na tekmovanjih, ki ne sodijo med tista iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko predstavniki sodelujočih ekip dogovorijo, da atleti na 800 m ne bodo štartali na ločenih stezah.

Opomba 2: Na tekališčih, ki imajo manj kot 6 stez, se lahko opravi skupinski štart, da se tako omogoči nastop šestim atletom.

Štartna in ciljna črta na 200-metrskem tekališču

7. Štartna črta na prvi stezi mora biti na glavni ravnini tekališča. Njeno mesto se določi tako, da je najbolj oddaljena stopničasta štartna črta v zunanji stezi (za teke na 400 m) zarisana na mestu, kjer kot naklona ni večji od 12°.

Ciljna črta za vse teke na krožnem tekališču je podaljšek štartne črte na prvi stezi, podaljšane čez tekališče pravokotno na črte stez.

Komentar:

Barve, ki jih lahko uporabimo pri označevanju proge, so navedene v IAAF priročniku za atletske objekte v načrtu za označevanje proge.

215. člen

Žrebanje stez v tekih

1. Za vse teke, ki se tečejo v celoti ali delno na stezah z zavoji in pri katerih je več zaporednih krogov tekov, se izvede tri žrebanja stez na sledeči način:
 - (a) zunanji dve stezi med dvema atletoma ali ekipama z najboljšima rezultata;
 - (b) naslednji dve stezi med atletoma ali ekipama s tretjim in četrtem najboljšim rezultatom;
 - (c) preostali notranji stezi med preostalima atletoma ali ekipama.

Omenjeno razvrščanje se določi na naslednji način:

- (d) za prvi krog z ustreznega seznama veljavnih dosežkov, doseženih v predhodno določenem obdobju;
 - (e) za nadaljnje kroge ali finale pa v skladu s postopki, navedenimi v 166. členu, točka 3 (b) (i), ali v primeru 800 m v skladu s 166. členom, točka 3 (b) (ii).
2. Za vse ostale teke je treba opraviti žreb stez v skladu s 166. členom, točki 4 in 5.

Komentar:

V primeru, ko ima tekališče drugačno razporeditev stez, potem se tabele prilagodijo glede na posebne tehnične predpise, ki veljajo na tekmovanju ali pa jih priredijo tehnični delegat(i) ali organizatorji.

216. člen

Oblačila, obutev in štartne številke

Žebli na šprinterica ne smejo biti daljši od 6 mm (ali v skladu z zahtevo organizatorja) in ustreza omejitvam, ki jih določa 143. člen, točka 4.

217. člen

Teki čez ovire

1. Standardne razdalje so: 50 m ali 60 m in se tečejo na ravnem delu tekališča.
2. Postavitev ovir pri tekih:

	U18 - mlajši mladinci	U20 - starejši mladinci	Člani	U18 - mlajše mladinke	U20 - st. mladinke Članice
Višina ovir	0,914 m	0,991 m	1,067 m	0,762 m	0,838 m
Razdalje	50 m / 60 m				
Število ovir	4 / 5				
Od štarta do prve ovire	13,72 m			13,00 m	
Razdalja med ovirami	9,14 m			8,50 m	
Od zadnje ovire do cilja	8,86 m / 9,72 m			11,50 m / 13,00 m	

218. člen

Štafetni teki

Izvedba tekov

1. V štafetah 4x200 m morajo prvi tekači štafet preteči celotno dolžino svoje predaje po svojih stezah, drugi tekači tečejo po svojih stezah do bližjega roba prehodne črte, opisane v 214. členu, točka 6.
Vsak predajni prostor je dolg 20 m in drugi, tretji in četrti tekač morajo štartati znotraj svojih predajnih prostorov.
2. Štafete 4x400 m se tečejo v skladu z 214. členom, točka 6 (b).
3. Štafete 4x800 m se tečejo v skladu z 214. členom, točka 6 (c).
4. Čakajoči atleti v tretji in četrti predaji v štafetnem teku 4x200 m in drugi, tretji in četrti predaji v štafetnih tekih 4x400 m in 4x800 m se po navodilu določenega sodnika postavijo v čakajoči položaj (od znotraj navzven) v istem vrstnem redu kot člani njihovih štafet vstopajo v zadnji zavoj. Ko so prihajajoči atleti prešli to točko, morajo čakajoči atleti obdržati svoj razpored in ne smejo menjavati položajev na začetku predajnega prostora. Če atlet ne upošteva tega pravila, je njegova ekipa diskvalificirana.

Opomba: Zaradi ožjih stez v dvoranaх prihaja pri štafetnih tekih pogosteje do naletov in nenamernega oviranja kot pri štafetnih tekih na prostem. Zato je priporočljivo, če je le mogoče, pustiti med vsako ekipo eno prazno stezo.

219. člen

Skok v višino

Zaletišče in odrivni prostor

1. Če se uporabljajo prenosne preproge, veljajo pravila o maksimalnih skupnih naklonih odrivnega prostora za zgornjo površino preprog.
2. Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti zadnjih 15 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 182. členom, točke 3, 4 in 5.

220. člen

Skok s palico

Zaletišče

Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti vsaj 40 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 183. členom, točki 6 in 7.

221. člen

Daljinski skoki

Zaletišče

Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti vsaj 40 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 184. členom, točki 1 in 2.

222. člen Suvanje krogle

Sektor metališča

1. Sektor mora biti izdelan iz primerne materiala, ki omogoča, da se pri padcu krogle jasno zazna njen odtis, in ki ne povzroča prevelikega odskakovanja krogle.
2. Kjer je potrebno zaradi zaščite gledalcev, uradnih oseb in atletov, se sektor metališča ogradi na najbolj oddaljenem koncu in na obeh straneh sektorja tako blizu kroga kot je potrebno, z ustreznimi zaščitnimi ograjami. Priporočena minimalna višina mreže naj bo 4 m, in dovolj močna, da ustavi kroglo v letu ali pri odboju od podlage metališča.
3. Zaradi omejenega prostora tekmovališča v dvorani, ki ga obdaja zaščitna ograja, ni dovolj veliko, da bi zajelo celoten sektor metališča s kotom $34,92^\circ$.

Zato veljajo v tem primeru naslednje omejitve:

- (a) Zaščitna bariera na skrajnem koncu metališča mora biti postavljena najmanj 0,5 m dlje od veljavnega moškega ali ženskega svetovnega rekorda.
- (b) Črti, ki omejujeta sektor metališča na vsaki strani, morata biti simetrični glede na središčno črto sektorja s kotom $34,92^\circ$.
- (c) Mejne stranske črte sektorja metališča so lahko zarisane iz središča kroga tako, da tvorijo polni kot $34,92^\circ$, ali pa so lahko vzporedne s središčno črto sektorja s kotom $34,92^\circ$, pri čemer morata biti sektorski črti medsebojno oddaljeni najmanj 9 m.

Komentar:

Priporočeno je, da se zaustavitveni balvan/zaščitno mrežo postavi tako, da je razpotegnjena ob strani proti krogu, največ 8 m stran in, da je po vsej dolžini razširitve visoka vsaj 5 m.

Konstrukcija krogle

4. Glede na vrsto podlage v sektorju metališča (glej točko 1) mora biti krogla polna, izdelana iz trde kovine, ali votla s kovinskim plaščem ali plaščem iz mehke plastike oziroma gume ter polnjena z ustreznim polnilom. Na istem tekmovanju se sme uporabljati samo en tip krogle.

Kovinska krogla ali krogla s kovinskim plaščem

5. Krogla mora ustrezati pravilom, navedenim v 188. členu, točki 4 in 5, ki veljajo za suvanje krogle na zunanjih tekmovališčih.

Krogla s plastičnim ali gumijastim plaščem

6. Krogla mora imeti plašč iz mehke plastike ali gume, ki je napolnjen z ustreznim polnilom in sicer tako, da pri padcu ne poškoduje običajnih dvoranskih tal.

Informacija za proizvajalce: Krogla mora biti popolnoma okrogle oblike in gladke površine, brez kakršne koli hrapavosti. Da je dosežena zahtevana gladkost površine, povprečna globina vdolbin ne sme presegati 1,6 mikrometra oziroma mora ustrezati hrapavosti št. N7 ali manj.

7. Krogla mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda					
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Najmanjši premer	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Največji premer	120 mm	130 mm	135 mm	140 mm	145 mm

223. člen

Tekmovanja v mnogobojih

U18 - mlajši mladinci, U20 - starejši mladinci in člani (peteroboj)

1. Peteroboj sestavlja pet disciplin, ki jih je treba izvesti v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:

60 m ovire, skok v daljino, suvanje krogle, skok v višino, 1000 m.

U18 - mlajši mladinci, U20 - starejši mladinci in člani (sedmeroboj)

2. Sedmeroboj sestavlja sedem disciplin, ki jih je treba izvesti v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

prvi dan: 60 m, skok v daljino, suvanje krogle, skok v višino.

drugi dan: 60 m ovire, skok s palico, 1000 m.

U18 - mlajše mladinke, U20 - starejše mladinke in članice (peteroboj)

3. Peteroboj sestavlja pet disciplin, ki jih je treba izvesti v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:

60 m ovire, skok v višino, suvanje krogle, skok v daljino, 800 m.

Skupine

4. Po možnosti naj se razvrsti v posamezno skupino tekov ali skupino za tehnične discipline štiri ali več atletov, vendar nikoli manj kot tri.

7. POGLAVJE - TEKMOVANJA V HOJI

230. člen

Tekmovanja v hoji

Razdalje

1. Standardne razdalje v dvorani so: 3000 m, 5000 m. Standardne razdalje na prostem so: 5000 m, 10.000 m, 20.000 m, 50.000 m; 10 km, 20 km, 50 km.

Definicija tekmovalne hoje

2. Tekmovalna hoja je napredovanje s koraki tako, da ima hodec stalni stik s podlago, in da ni (človeškemu očesu) vidne prekinitve tega stika s podlago. Napredujoča (sprednja) noga mora biti stegnjena (ne upognjena v kolenu) od trenutka prvega stika s podlago do trenutka, ko je v navpičnem položaju.

Sojenje

3. (a) Sodniki, določeni za tekmovalno hojo, izberejo vodjo sodnikov, če ta ni bil že predhodno imenovan.
(b) Vsi sodniki sodijo neodvisno in po lastni presoji. Njihovo sojenje temelji na opazovanju s prostim očesom.
(c) Na tekmovanjih po pravilih IAAF iz 1. člena, točka 1 (a), morajo imeti vsi sodniki status mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo.
Na tekmovanjih po pravilih IAAF iz 1. člena, točke 1 (b), (c), (e), (f), (g) in (j), pa morajo imeti status kontinentalnih ali mednarodnih sodnikov.
(d) Na tekmovanjih na cestah je običajno 6 do največ 9 sodnikov, vključno z vodjo sodnikov.
(e) Na tekmovanjih na stezi je običajno 6 sodnikov, vključno z vodjo sodnikov.
(f) Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 (a), je lahko v sodniški ekipi samo po en sodnik (ne velja za vodjo sodnikov) član posamezne članice.

Opomba: Članstvo posameznega sodnika v posamezni članici mora biti ustrezno navedeno na seznamu celinskih in mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo.

Vodja sodnikov

4. (a) Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (d) in (f), vodja sodnikov lahko diskvalificira vsakega atleta v zadnjih 100 m tekmovanja, kadar njegov način hoje očitno ni v skladu s točko 2 tega člena, ne glede na število prej prejetih rdečih kartonov za tega atleta, o katerem je vodja sodnikov že prejel informacijo.

Atlet, ki ga je vodja sodnikov na tak način diskvalificiral, lahko nadaljuje s tekmovanjem do konca tekmovanja. O diskvalifikaciji obvesti atleta vodja sodnikov ali njegov pomočnik tako, da mu pokaže rdeč loparček ob prvi priložnosti, potem ko je končal tekmovanje.

- (b) Vodja sodnikov ima vlogo uradnega nadzornika tekmovanja in deluje kot sodnik samo v posebnih primerih, ki so navedeni v točki 4 (a) tega člena.

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se imenujeta dva ali več pomočnikov vodje sodnikov. Pomočnika vodje sodnikov pomagata samo pri zapisovanju diskvalifikacij in ne delujeta kot sodnika za tekmovalno hojo.

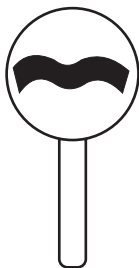
- (c) Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), in kjer je možno tudi za ostala tekmovanja, se imenuje tudi uradno osebo, ki je zadolžena za urejanje semaforja z opomini in zapisnikarja pri vodji sodnikov.

Rumeni loparček

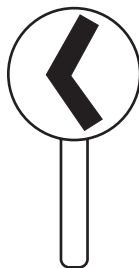
5. Ko sodnik ni povsem prepričan, da atlet v celoti izpolnjuje določila 230. člena, točka 2, mora, kjer je možno, pokazati atletu rumen loparček z oznako kršitve na obeh straneh.

Za enako napako atletu isti sodnik ne sme drugič pokazati rumeni loparček. O tem, da je atletu pokazal rumeni loparček, sodnik obvesti vodjo sodnikov po končanem tekmovanju.

Znak za nepravilen
stik z zemljo

Znak za upognjeno
koleno

Znaka na loparčku za nepravilen način hoje

Rdeči karton

6. Ko sodnik opazi, da atlet ne hodi v skladu z 230. členom, točka 2, z vidno izgubo stika s podlago ali z upognjenim kolonom v katerem koli delu tekmovanja, pošlje vodji sodnikov zanj rdeči karton.

Diskvalifikacije

7. (a) Razen v primeru, določenem v 230. členu, točka 7 (c), ko vodja sodnikov prejme za istega atleta tri rdeče kartone od treh različnih sodnikov, je atlet diskvalificiran. O diskvalifikaciji ga obvesti vodja sodnikov ali njegov pomočnik tako, da mu pokaže rdeč loparček. Če obvestilo atletu ni bilo uspešno posredovano, to ne pomeni, da ni bil diskvalificiran.
- (b) Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) ali (e), dva rdeča kartona, podeljena od dveh sodnikov članov iste članice, pod nobenim pogojem ne moreta povzročiti diskvalifikacije.

Opomba: Članstvo posameznega sodnika v posamezni članici mora biti ustrezno navedeno na seznamu celinskih in mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo.

- (c) Izogibališče se uporablja na tistih tekmovanjih, kjer to določajo predpisi za tekmovanje. Lahko se uporabljajo tudi na tekmovanjih, kjer to določi pristojni organ ali organizator. V teh primerih se od atleta zahteva, da, ko prejme tri rdeče kartone in mu tako odredi vodja sodnikov ali nekdo s pooblastilom vodje sodnikov, vstopi v izogibališče in tam počaka določeno obdobje.

Čas postanka v izogibališču mora biti, kot je navedeno:

Tekmovanja do vključno..... Čas

5000 m / 5 km 0,5 min

10,000 m / 10 km 1 min

20,000 m / 20 km 2 min

30,000 m / 30 km 3 min

40,000 m / 40 km 4 min

50,000 m / 50 km 5 min

Atleta, ki ne vstopi v izogibališče, ko je to od njega zahtevano, ali ne ostane v izogibališču zahtevano obdobje, bo vodja sodnikov diskvalificiral. V kolikor atlet dobi tretji rdeči karton in ga ni več možno usmeriti v izogibališče pred koncem discipline, bo glavni sodnik njegovemu končnemu času dodal čas, katerega bi moral prestati v izogibališču. Ustrezno je potrebno prilagoditi končni vrstni red, v kolikor je to potrebno. Če kadar koli kasneje atlet od sodnika, ki mu predhodno še ni pokazal rdečega kartona, dobi rdeči karton, je diskvalificiran.

- (d) Na tekmovanjih, ki potekajo na stezi, mora diskvalificirani atlet takoj zapustiti stezo; na tekmovanjih na cesti pa mora takoj po diskvalifikaciji odstraniti štartno številko in zapustiti progo.

Vsak diskvalificiran atlet, ki ne zapusti proge ali steze ali ne spoštuje navodila 230. člena, točka 7 (c), da naj vstopi in ostane v izogibališču za določeno obdobje, se lahko preda v nadaljnji disciplinski postopek v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2.

- (e) Na progi blizu cilja mora biti postavljen en ali več semaforjev, da je vsak atlet seznanjen s številom rdečih kartonov, ki so bili zanj poslani vodji sodnikov. Na semaforju z opomini mora biti jasno vidna tudi oznaka za vsak prekršek.

- (f) Za vsa tekmovanja iz 1. člena, točka 1 (a), morajo sodniki uporabljati prenosne računalnike z možnostjo prenosa obvestil o rdečih kartonih do zapisnikarja pri semaforju z opomini.

Na vseh tekmovanjih, kjer tak sistem ni v uporabi, vodja sodnikov takoj po koncu discipline obvesti glavnega sodnika o vseh atletih, ki so diskvalificirani po 230. členu, točki 4 (a) ali 7 (a) ali 7 (c) tako, da sporoči štartno številko, čas obvestila in prekrške. Enako se ga obvesti tudi o vseh atletih, ki so prejeli rdeč karton.

Štart

8. Tekmovanja se začnejo s strelom iz štartne pištole. Uporabljajo se enaki ukazi kot za teke, ki so daljši od 400 m (162. člen, točka 2 (b)).

Na tekmovanjih z večjim številom atletov se 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom opozori atlete, da bo sledil štart. Po ukazu »na mesta« se morajo atleti zbrati za štartno črto po vrstnem redu kot ga je določil organizator. Štarter se mora prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s tekmovanjem.

Varnost

9. Organizator tekmovalne hoje mora poskrbeti za varnost atletov in sodnikov. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora organizator zagotoviti, da bodo ceste, na katerih bo potekalo tekmovanje, popolnoma zaprte za motorni promet v vseh smereh.

Napitki, gobe in okrepčevalnice v tekmovanjih na cesti

10. (a) Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in cilju na vseh tekmovanjih.
- (b) Za vse discipline od vključno 5 km do vključno 10 km se mora, če to zahtevajo vremenske razmere, postaviti postaje z vodo in mokrimi gobami na primernih razdaljah.

Opomba: Če to zahtevajo vremenske razmere in omogočajo organizacijski pogoji, se lahko postavi tudi tuše z vodo.

- (c) Za vse discipline, daljše od 10 km, se morajo postaviti okrepčevalnice v vsakem krogu. Dodatno se postavijo postaje z vodo in mokrimi gobami približno na sredini poti med okrepčevalnicami ali še pogosteje, če to zahtevajo vremenske razmere.
- (d) Okrepčila, ki jih je pripravil bodisi organizator ali atlet, morajo biti na postajah postavljena tako, da so lahko dosegljiva, ali pa jih smejo atletom podajati v roke za to pooblaščen osebe. Okrepčila, ki jih priskrbijo atleti sami, morajo biti pod nadzorom uradnih oseb, imenovanih s strani organizatorja, od trenutka, ko jih atleti ali njihovi predstavniki predajo organizatorju. Uradne osebe morajo zagotoviti, da v prejeta okrepčila nikakor ni več možno posegati.
- (e) Pooblaščen osebe ne smejo vstopiti na progo ali ovirati atlete. Okrepčila lahko podajajo atletom bodisi izza ali največ 1 m vstran, nikakor pa ne pred mizo.
- (f) Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), lahko največ dve uradni osebi iz iste članice istočasno nudita okrepčilo ob mizi. Uradna oseba ali pooblaščen predstavnik se v nobenem primeru ne sme gibati poleg atleta, ko ta jemlje okrepčilo ali vodo.

Opomba: Če za članico v disciplini nastopajo več kot trije atleti, se lahko v tehničnih navodilih dovoli prisotnost dodatnih uradnih oseb pri mizah z okrepčili.

- (g) Atlet lahko kadar koli nosi vodo ali napitke v roki ali pritrjene na telo pod pogojem, da jih nosi od štarta, ali jih je prejel na uradni okrepčevalnici ali postaji z vodo.
- (h) Vsakega atleta, ki vzame ali prejme okrepčilo ali vodo izven prostora, uradno namenjenega za okrepčevalnico, razen če je to iz zdravstvenih razlogov iz rok ali po nalogu uradnih oseb tekmovanja, ali vzame okrepčilo drugega atleta, ga mora za prvi tak prekršek glavni sodnik opozoriti z rumenim kartonom. Pri drugem prekršku glavni sodnik diskvalificira atleta tako, da mu pokaže rdeči karton. Atlet mora takoj zapustiti progo.

Opomba: Atlet lahko prejme od ali poda drugemu atletu napitek, vodo, ali gobo, če jo je s seboj nosil s štarta ali jo je prejel na uradni okrepčevalnici. Vsaka kontinuirana pomoč atleta enemu ali več drugim atletom na tak način, se lahko smatra za nedovoljeno pomoč in se ga zaradi tega lahko opomni in/ali diskvalificira kot je opisano zgoraj.

Komentar:

Okvirno, kadar je to smiselno in v skladu s splošno prakso, naj se upošteva enotnost pravil, ki jih določajo členi 230., 240. in 250., ki se nanašajo na tekmovanja izven štadiona. Vseeno je treba poudariti, da je 230. člen, točka 10 (e), namensko drugačen kot 240. člen, točka 8 (e), v tem, da uradne osebe ekip ne smejo stati pred mizami.

Proge na cestah

11. (a) Dolžina enega kroga ne sme biti krajša od 1 km in ne daljša od 2 km. Za tekmovanja, ki se začnejo in končajo na štadionu, mora biti krog čim bližje štadionu.
- (b) Proge na cestah se morajo izmeriti v skladu z 240. členom, točka 3.

Izvedba tekmovanja

12. Atlet lahko z dovoljenjem in pod nadzorom uradne osebe zapusti označeno progo, da ne skrajša razdalje, ki jo mora še prehoditi.
13. Če prejme glavni sodnik zanesljivo obvestilo od sodnika ali sodnika na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in na ta način skrajšal razdaljo, ki bi jo moral prehoditi, se ga diskvalificira.

8. POGLAVJE - CESTNI TEKI

240. člen Cestni teki

Razdalje

1. Standardne dolžine so: 5 km, 10 km, 15 km, 20 km, polmaraton (21,098 km), 25 km, 30 km, maraton (42,195 km), 100 km in štafete na cestah.

Opomba: Priporoča se, da se za štafete na cestah izbere razdalja maratona, najbolje v 5-kilometriskem krogu s predajami na 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km in 7,195 km.

Za U20 - mladinske štafete se priporoča razdalja polmaratona s predajami na 5 km, 5 km, 5 km in 6,098 km.

Proga

2. Tekmovanje je treba izvesti na urejenih in utrjenih cestah. Če promet ali druge okoliščine za to niso primerne, teke izvedemo na pravilno označeni kolesarski stezi ali pešpoti ob cesti, toda ne na mehkih terenih kot so travniki ali podobno. Štart in cilj sta lahko na atletskem tekmovališču.

Opomba 1: Priporoča se, da na cestnih tekmovanjih standardnih dolžin zračna črta od štarta do cilja ni daljša od 50% dolžine proge, po kateri se teče. Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 21 (b).

Opomba 2: Štart, cilj in ostali deli teka so lahko na travi ali drugih netlakovanih površinah. Ti odseki naj bodo minimalni.

3. Proga se meri po najkrajši možni smeri, po kateri lahko teče atlet na delu ceste, ki je uradno določena za tekmovanje.

Na vseh tekmovanjih po 1. členu, točka 1 (a) in kjer je možno (b), (c) in (f), mora biti izmerjena linija teka označena z izrazito barvo, ki se je ne more zamenjati z drugimi oznakami na cesti.

Dolžina proge ne sme biti krajša od uradne dolžine discipline.

Na tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), dejansko izmerjena dolžina proge ne sme presegati 0,1% nominalne dolžine proge (to je 42 m za maraton). Dolžino proge mora predhodno potrditi uradni merilec IAAF.

Opomba 1: Priporoča se merjenje z metodo »kalibriranega kolesa«.

Opomba 2: V izogib temu, da bi bila steza pri ponovnih meritvah krajša, se pri izmeri proge vzame faktor zaščite pred prekratko razdaljo, ki se upošteva pri določanju proge. Pri merjenju s kolesom je ta količnik 0,1%, kar pomeni, da je vsak kilometer proge dejansko dolg 1001 m.

Opomba 3: Če je predvideno, da bodo deli proge na dan tekmovanja označeni z začasnimi ovirami, na primer stožci, ograjami, itd., mora biti njihov položaj določen najkasneje v času merjenja proge, dokumentacija o tem pa mora biti sestavni del poročila o izmeri.

Opomba 4: Priporoča se, da na cestnih tekih v standardnih razdaljah padec in vzpon od štarta do cilja ne presega 1:1000, to je 1 m na kilometer (0,1%). Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 21 (c).

Opomba 5: Potrdilo o izmeri proge je veljavno pet let. Po tem času je potrebno izvesti ponovno merjenje proge, tudi če na njej niso bile storjene očitne spremembe.

4. Oznake dolžin v kilometrih vzdolž proge morajo biti vidne za vse atlete.
5. Pri štafetah na cestah je potrebno s 50 mm široko črto čez cesto označiti razdaljo vsakega odseka, ki predstavlja sredino predajnega prostora. Podobne črte naj se začrtajo 10 m pred in 10 m za srednjo črto predajnega prostora. Vse predaje, razen če organizator ne odloči drugače, morajo potekati tako, da se prihajajoči atlet dotakne odhajajočega atleta in to znotraj predajnega prostora.

Štart

6. Tekmovanje se prične s strelom iz štartne pištole, topa, sirene ali podobne naprave. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)). Na tekmovanju, ki se ga udeleži večje število atletov, se 5 minut, 3 minute, 1 minuto pred štartom opozori atlete, da bo sledil štart. Po ukazu »na mesta« se morajo atleti zbrati za štartno črto po vrstnem redu kot ga je določil organizator. Štarter se mora prepričati, da se noben atlet z noge (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s štartom.

Komentar:

Kot za srednje in dolge teke na stadionu, naj tudi za teke, ki se odvijajo izven stadiona, štarterji in glavni sodniki manj strogo uporabljajo pravilo napačnega štarta. Prekinitev štarta pri tovrstnih tekmovanjih je lahko zelo zamudna in nepraktična v večini primerov. Vendar, ko se pojavi očitna kršitev pravila, naj to sodniki vseeno vzamejo v obzir pri obravnavanju atleta med in po tekmovanju. Sicer pa pri večjih tekmovanjih, če odpove štartni mehanizem in je očitno ali možno, da se merjenje časa zato ni pričelo, je ponovitev štarta najboljša rešitev, če je to mogoče.

Varnost

7. Organizator cestnih tekov mora poskrbeti za varnost atletov in uradnih oseb. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora organizator zagotoviti, da bodo ceste, na katerih bo potekalo tekmovanje, popolnoma zaprte za motorni promet v vseh smereh.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

8. (a) Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju na vseh tekmovanjih.
- (b) V vseh disciplinah morajo biti postaje z vodo postavljene v intervalih, dolgih približno 5 km. Pri disciplinah, daljših od 10 km, so lahko na vodnih postajah na voljo tudi druga okrepčila.

Opomba 1: Če je zaradi narave tekmovanja, vremenskih pogojev ali stopnje pripravljenosti večine tekmovalcev potrebno, so lahko postaje z vodo in/ali okrepčili postavljene tudi na krajših razdaljah.

Opomba 2: Če to zahtevajo vremenske razmere in omogočajo organizacijski pogoji se lahko postavi tudi tuše z vodo in/ali vodno meglo.

- (c) Kot okrepčila se lahko uporabljajo napitki, energetski dodatki, hrana ali kar koli drugega, razen vode. Organizator določi, glede na obstoječe pogoje, katere vrste okrepčil bo zagotovil.
- (d) Okrepčila normalno zagotovi organizator, lahko pa dovoli atletom, da priskrbijo lastna okrepčila, pri čemer mora atlet navesti, na katerih postajah naj mu bodo na razpolago.

Okrepčila, ki jih priskrbijo atleti sami, morajo biti pod nadzorom uradnih oseb, imenovanih s strani organizacijskega odbora, od trenutka, ko jih atleti ali njihovi predstavniki predajo organizatorju. Uradne osebe morajo zagotoviti, da v prejeta okrepčila nikakor ni več možno posegati.

- (e) Organizator mora označiti s pregradami, označevalnimi tablam ali oznakami na tleh območje okrepčevalnice, kjer lahko atleti sprejemajo ali jemljejo okrepčila. To območje ne sme biti neposredno na izmerjeni liniji proge.

Okrepčila je potrebno razporediti tako, da so lahko dostopna ali jih v roke atletom podajajo za to pooblaščen osebe. Te osebe morajo ostati znotraj za to določenega območja in ne smejo vstopiti na progo ali ovirati katerega koli atleta. Uradna oseba ali pooblaščen oseba se v nobenem primeru ne sme premikati poleg atleta, ko ta jemlje okrepčilo ali vodo.

- (f) Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), lahko največ dve uradni osebi iz iste članice istočasno nudita okrepčilo na prostoru, določenem za posamezno članico.

Opomba: Če za članico v disciplini nastopajo več kot trije atleti, se lahko v tehničnih navodilih dovoli prisotnost dodatnih uradnih oseb pri mizah z okrepčili.

- (g) Atlet lahko kadar koli nosi vodo ali napitke v roki ali pritrjene na telo pod pogojem, da jih nosi od štarta ali jih je prejel oziroma vzel na uradni postaji.

- (h) Vsakega atleta, ki vzame ali prejme okrepčilo ali vodo izven prostora, uradno namenjenega za okrepčevalnico, razen če je to iz zdravstvenih razlogov iz rok ali po nalogu uradnih oseb tekmovanja, ali vzame okrepčilo drugega atleta, ga mora za prvi tak prekršek glavni sodnik opozoriti z rumenim kartonom. Pri drugem prekršku glavni sodnik diskvalificira atleta tako, da mu pokaže rdeči karton. Atlet mora takoj zapustiti progo.

Opomba: Atlet lahko prejme od ali poda drugemu atletu napitek, vodo, ali gobo, če jo je s seboj nosil s štarta ali jo je prejel na uradni okrepčevalnici. Vsaka kontinuirana pomoč atleta nemu ali več drugim atletom na tak način, se lahko smatra za nedovoljeno pomoč in se ga zaradi tega lahko opomni in/ali diskvalificira kot je opisano zgoraj.

Izvedba tekmovanja

9. Atlet lahko z dovoljenjem in pod nadzorom uradne osebe zapusti označeno progo, tako da ne skrajša razdalje, ki jo mora še preteči.
10. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnika, sodnika na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, se ga mora diskvalificirati.
11. Sodniki na progi morajo biti postavljeni na rednih razdaljah in na vseh pomembnih točkah. Ostali sodniki na progi se morajo med tekmovanje gibati vzdolž proge.

Komentar:

Znano je, da ko sledimo praksi, da je potrebno najprej dati opozorilo, ko uporabljamo 240. člen ali kjer je to primerno, 144. člen, točki 2 in 3, lahko privede do zapletov z uporabo, vendar kadar se ponudi priložnost, naj glavni sodnik poskrbi za pravilno izvajanje teh členov.

Obstaja možnost, da se sodnikom, ki delujejo ob postajališčih za osvežitev in ob trasi dodeli naziv pomočnikov glavnega sodnika, da vzpostavijo komunikacijo z glavnim sodnikom in med seboj za zagotovitev čim bolj učinkovitega sistema obveščanja glede kršitev in diskvalifikacij. Seveda pa obstaja možnost, kot je to zapisano v Opombi 144. člena, točka 2, da se diskvalificira atleta brez predhodnega opozorila.

Ko sistem merjenja časa s transponderjem ni na voljo, ali obstaja potreba po dodatnem sistemu za merjenje časa, se priporoča uporaba lijačnega sistema kot pri krosih, kot je to opisano v komentarju k 250. členu.

9. POGLAVJE - KROSI, GORSKI TEKI IN TRAIL TEKI

Zaradi zelo različnih pogojev, v katerih se organizirajo krosi, gorski teki in trail teki po vsem svetu, je nemogoče predpisati natančna pravila, ki bi veljala kot mednarodni standardi za te discipline. Moramo se zavedati, da je razlika med zelo uspelim in neuspelim tekmovanjem pogosto odvisna od naravnih značilnosti terena in spretnosti načrtovalca proge. Naslednja pravila služijo kot pomoč, vodilo in spodbudo članicam za razvoj teka v naravi, gorskega teka in trail teka.

250. člen

Kros - tek v naravi

Razdalje

1. Razdalje za svetovna prvenstva v krosu naj bi bile približno:

Moški	10 km	Ženske	10 km
U20 - mladinci	8 km	U20 - mladinke	6 km

Razdalje za tekmovanja v U18 - mlajših mladinskih kategorijah naj bi bile približno:

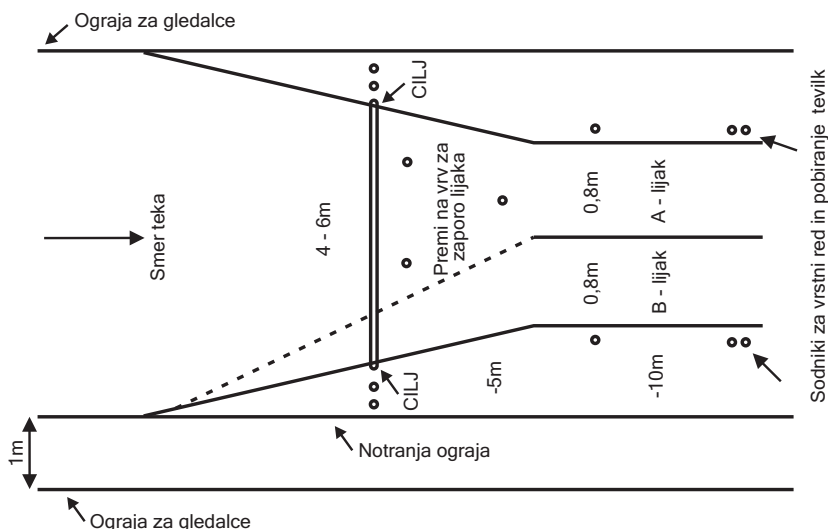
U18 - mlajši mladinci ...	6 km	U18 - mlajše mladinke	4 km
---------------------------	------	----------------------------	------

Podobne razdalje se priporočajo tudi za vsa ostala mednarodna in državna tekmovanja.

Proga

2. (a) Proga mora biti načrtovana na odprtem ali gozdnatem terenu, poraslem, kolikor je to mogoče, s travo, z naravnimi ovirami, iz katerih načrtovalec lahko naredi zanimivo tekmovalno progo.
- (b) Prostor mora biti dovolj širok, ne samo za tekmovanje, temveč tudi za vse, kar je potrebno za izvedbo tekmovanja in spremljajoče opreme.

3. Za prvenstva in mednarodna tekmovanja in, kjer koli je to mogoče, tudi za druga tekmovanja:
- (a) Načrtovati je treba krožno progo, katere krog naj bo dolg med 1500 m in 2000 m. Če je treba, se lahko doda manjši krog, da se dolžina prilagodi potrebni skupni dolžini za različne discipline, s tem da se manjši krog teče v začetnih krogih. Priporoča se, da ima vsak večji krog vsaj 10 m skupnega vzpona.
 - (b) Če je mogoče, je treba izkoristiti obstoječe naravne ovire. Obenem pa se je potrebno izogniti zelo visokim oviram in globokim jarkom, nevarnim vzponom/spustom, gostemu podrastju in grmovju oziroma vsaki oviri, ki bi predstavljala težavo in ne bi ustrezala ciljem tekmovanja.
Če je le mogoče, naj se ne postavlja umetnih ovir, če pa se temu ne moremo izogniti, morajo biti ovire čimbolj podobne naravnim oviram. Pri tekih z večjim številom atletov se je treba v prvih 1500 m izogibati ozkim prehodom ali drugim oviram, ki bi atlete ovirale pri nemotenem teku.
 - (c) Prečkanju cest ali makadamskih površin se je treba izogibati ali pa naj jih bo čim manj. Če se temu ne da izogniti na enem ali dveh delih proge, je treba tisti del prekriti s travo, zemljo ali preprogami.
 - (d) Razen štartne in ciljne ravnine, proga ne sme imeti daljših ravnih delov. Najprimernejša je naravno valovita proga z blagimi zavoji in kratkimi ravninami.
4. (a) Proga mora biti na obeh straneh jasno označena s trakovi. Priporoča se, da na eni strani proge postavijo 1 m širok koridor, ki je namenjen samo za uradne osebe in medije (obvezno za prvenstvena tekmovanja). Prav tako se priporoča, da je z zunanje strani proge postavljena močna ograja. Kritični deli proge morajo biti zaščiteni z močno ograjo, še posebej štartni prostor (vključno s prostorom za ogrevanje in prijavnico) in ciljni prostor (vključno s kakršno koli mešano cono). Dostop v ta prostor je dovoljen le akreditiranim osebam.
- (b) Gledalcem je dovoljen prehod čez progo le pred začetkom tekmovanja in na organiziranih prehodih pod nadzorom redarjev.
 - (c) Priporoča se, da je proga, vključno z mesti, kjer so ovire, široka 5 m, kar pa ne velja za štartni in ciljni prostor.

Priporočena organizacija cilja - dvojni ciljni lijak

5. Za štafetne teke v krosu morata biti zarisani dve črti, širine 50 mm na razdalji 20 m, ki označujeta predajni prostor. Vsi postopki predaje, če ni drugače določil organizator, ki obsegajo fizični kontakt med prihajajočim in odhajajočim atletom, morajo biti v celoti izvedeni znotraj predajnega prostora.

Štart

6. Tekmovanje se prične s strelom iz štartne pištole. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)).

Na tekmovanjih, kjer nastopa veliko atletov, se izrečejo opozorila za štart 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom.

Za ekipna tekmovanja se morajo za vsako ekipo predvideti ločeni štartni prostori (boksi). Člani iste ekipe se morajo v štartnem prostoru postaviti drug za drugim. Na drugih tekmovanjih se atleti razporedijo na način kot ga določijo organizatorji.

Po ukazu »na mesta« se mora štarter prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s tekmovanjem.

Varnost

7. Organizatorji tekmovanj v krosih morajo zagotoviti varnost atletov in uradnih oseb.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

8. Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju pri vseh tekih. Če tako zahtevajo vremenske razmere, morajo biti pri vseh tekih v vsakem krogu postavljene postaje z napitki in mokrimi gobami.

Opomba: Ko pogoji zahtevajo, ob upoštevanju narave dogodka, vremenskih pogojev in stanja pripravljenosti večine tekmovalcev, morajo biti v ustreznih intervalih vzdolž proge postavljene vodne postaje in gobe.

Izvedba tekmovanja

9. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnikov, sodnikov na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, ga diskvalificira.

Komentar:

Območje cilja naj bo dovolj široko, da dovoljuje več tekačem tek vštric, ter dovolj dolgo, da jih lahko ločimo v cilju.

Razen, če je v uporabi merjenje časa s transponderjem in dodatni sistem (na primer video snemanje) za določanje vrstnega reda, naj se 8 do 10 m po cilju postavijo ciljne steze (lijaki), širine 0,70 do 0,80 m. V teh »lijakih« se atleti ne smejo več prehitevati. Lijaki naj bodo dolgi 35-40 m. V njih bodo usmerjeni atleti po tem, ko pretečejo ciljno črto. Na koncu vsakega lijaka bodo preverili atletovo ime/številko in, v primeru meritve časa s transponderjem, prevzeli njihov čip. Lijaki naj imajo na začetku pritrjeno vrv, s katero se lahko lijak, ko se le ta zapolni, zapre in preostale atlete potem preusmeri v drug lijak.

Sodniki in časomerilci bodo postavljeni ob obeh straneh ciljne črte. Priporočljivo je, da lažje sledimo morebitnim pritožbam in ugovorom glede vrstnega reda v cilju, da postavimo še uradno osebo z opremo za video snemanje (če je to mogoče, zraven ure za merjenje časa) nekaj metrov za ciljno črto, da posname vrstni red atletov, ki prečkajo ciljno črto.

251. člen Gorski teki

Vrste gorskih tekov

1. (a) Večina gorskih tekov se prične s skupinskim štartom in v njih lahko startajo vsi atleti skupaj ali pa ločeno po spolu ali starostni kategoriji.
- (b) Pri štafetah v gorskih tekih lahko njihova sestava, dolžina in tip proge močno variirajo v odvisnosti od naravnih pogojev in načrtov organizatorjev.
- (c) Gorski teki s posamičnimi štarti v časovnih intervalih se smatrajo za časovne trial teke. Rezultati se razvrstijo na podlagi časov posamičnih prihodov v cilj.

Proga

2. (a) Gorski teki se organizirajo v naravi, izven cest, razen če proga vsebuje pomembno višinsko razliko. V tem primeru je sprejemljiva tudi makadamska podlaga.
- (b) Vsaka proga v gorskem teku je specifična, kjer naravni pogoji narekujejo njeno osnovno traso. Primarno naj se uporabljajo obstoječe ceste in steze. Organizatorji so odgovorni, da skrbijo za okolje.
- (c) Dolžina proge lahko, ob upoštevanje zahtevanih tehničnih detajlov, varira od 1 km do maratonske razdalje.
- (d) Proge so lahko pretežno navzgor, navzgor in navzdol ali mešano.
- (e) Povprečni naklon mora biti najmanj 5% (ali 50 m na km) in ne sme preseči 20% (ali 200 m na km). Najbolj zaželena povprečna višinska razlika je približno 100 m na km, ob zagotovilu, da je na progi še moč teči.
- (f) Proge morajo biti dobro označene. Izdelan mora biti natančen načrt-zemljevid proge z njenim profilom.

Štart

3. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)). Na tekmovaljih, kjer nastopa veliko atletov, se izrečejo opozorila za štart 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom.

Varnost

4. Organizatorji tekmovanj v gorskih tekih morajo zagotoviti varnost atletov in uradnih oseb. Upoštevanj morajo biti posebni pogoji, kot so visoka nadmorska višina v povezavi z vremenskimi pogoji in razpoložljiva infrastruktura.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

5. Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju pri vseh tekih. Dodatno morajo biti pri vseh tekih na primernih lokacijah postavljene postaje z napitki in mokrimi gobami.

Izvedba tekmovanja

6. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnikov, sodnikov na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, ga diskvalificira.

252. člen **Trail teki**

Proga

1. (a) Trail teki potekajo na različnih terenih (vključno z makadamskimi cestami, gozdnimi potmi in pohodniškimi stezami), v naravnem okolju in odprti krajini (kot hribi, puščave, gozdovi ali planjave), v glavnem izven urejenih poti.
- (b) Odseki makadamskih površin ali betona so sprejemljivi, vendar morajo biti v minimalno možnem obsegu in ne smejo presegati 20% skupne dolžine teka. Ni omejitev glede dolžin ali vzponov ali spustov.
- (c) Organizator mora pred pričetkom teka objaviti razdaljo in skupni vzpon/spust proge, ki je morala biti izmerjena in mora zagotoviti zemljevid ter podroben profil proge, skupaj z opisom tehničnih težav, s katerimi se bodo tekmovalci srečali med tekom.
- (d) Proga mora biti označena na tak način, da atleti prejmejo dovolj informacij, da jo lahko zaključijo brez tega, da bi zašli.

Oprema

2. (a) Trail teki ne opredeljujejo uporabe posebnih tehnik ali specifične opreme za napredovanje.
- (b) Organizator lahko kljub temu zahteva ali predlaga obvezno varnostno opremo, primerno glede na pričakovane pogoje ali možne dogodke, ki bi se lahko pripetili med tekom in omogoča atletu, da se izogne nevarni situaciji ali da v primeru nevarnosti odda klic v sili ali počaka na varnem na prihod pomoči.
- (c) Varnostno zaščitna folija, piščalka, zaloga vode in hrane so minimalni varnostni elementi, ki bi jih moral imeti vsak atlet.
- (d) Če organizator to posebej dovoli, lahko atleti uporabljajo pohodniške palice.

Štart

3. Tek se štarta s strelom iz pištole. Uporablja se štartne ukaze za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)). V tekih, ki vključujejo večje število atletov, se 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom opozori atlete, da bo sledil štart.

Varnost

4. Organizator mora zagotoviti varnost atletov in uradnih oseb. Pripravljen mora imeti, glede na značilnost teka, ustrezen zdravstveni, varnostni in reševalni načrt, vključno z opremo, potrebno za zagotavljanje pomoči atletom in ostalim udeležencem v nevarnosti.

Podporne postaje

5. Glede na to, da trail teki temeljijo na samozadostnosti, mora biti vsak atlet neodvisen, kar se tiče oblačil, komunikacije, hrane in pijače, ko teče med dvema podpornima postajama. V skladu s tem morajo organizatorji načrtovati dovolj prostorne podporne postaje, da upoštevajo atletovo zasebnost in zagotavljajo ustrezne zdravstvene in varnostne pogoje.

Izvedba tekmovanja

6. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnikov, sodnikov na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, ga diskvalificira.
7. Pomoč lahko atlet prejme samo na podporni postaji.
8. Organizator posameznega trail teka mora objaviti posebna določila, ki določajo okoliščine, ko je atlet lahko kaznovan ali diskvalificiran.

10. POGLAVJE - SVETOVNI REKORDI

260. člen

Svetovni rekordi

Predložitev in potrditev

1. Svetovni rekord mora biti dosežen na pošten način, na tekmovanju, ki je bilo primerno pripravljeno, najavljeno, in ki ga je vsaj en dan prej odobrila članica, v katere državi poteka tekmovanje. Tekmovanje mora biti izvedeno po pravilih IAAF.

V posameznih disciplinah morajo na pošten način nastopiti najmanj trije atleti in najmanj dve ekipi v štafetnih tekih.

Razen za tehnične discipline, ki potekajo v skladu s 147. členom in tekmovanja, ki potekajo izven štadiona v skladu s 230. in 240. členom, noben dosežek atleta ne bo priznan, če je bil dosežen pri nastopu v mešani konkurenci.

Opomba: Za rekorde v cestnih tekih, kjer nastopajo samo ženske, veljajo določila 261. člena.

2. Pri IAAF se priznavajo naslednje kategorije svetovnih rekordov:
 - (a) Svetovni rekordi;
 - (b) Svetovni U20 - mladinski rekordi;
 - (c) Svetovni dvoranski rekordi;
 - (d) Svetovni U20 - mladinski dvoranski rekordi.

Opomba 1: Za namen teh pravil, če povezana vsebina ne zahteva drugače, se izraz svetovni rekord nanaša na vse kategorije rekordov v okviru teh pravil.

Opomba 2: Svetovni rekordi, kot ga pojmuje 260. člen, točka 2 (a) in (b), opredeljuje najboljši potrjen dosežek, ki je bil dosežen na katerem koli objektu, ki je skladen z 260. členom, točka 12 ali točka 13.

3. Atlet (ali atleti v primeru štafet), ki doseže svetovni rekord, mora:
- (a) imeti pravico nastopa po pravilih IAAF;
 - (b) biti pod pristojnostjo ene izmed članic;
 - (c) v primeru dosežka, ki je predložen na podlagi 260. člena, točki 2(b) ali (d), razen, če je rojstne podatke atleta že prej potrdila IAAF, mora biti atletov datum rojstva potrjen na podlagi njegovega potnega lista, rojstnega lista ali drugega uradnega dokumenta, katerega kopijo, če ni priložena k prijavi, mora atlet ali njegova nacionalna zveza nemudoma posredovati IAAF.
 - (d) v primeru štafet morajo imeti vsi atleti pravico nastopiti za isto članico v skladu s 5. členom, točka 1.
 - (e) po zaključku discipline opraviti kontrolo dopinga, ki mora biti opravljena v skladu s trenutno veljavnimi pravili in IAAF protidopinškimi predpisi. Vzorec ali več vzorcev je treba poslati v analizo WADA pooblaščenemu laboratoriju, rezultati pa morajo biti poslani IAAF kot dopolnilo ostalim zahtevanim dokumentom za zahtevo priznanja rekorda. Dosežek ne bo priznan, če testi niso bili opravljeni, ali če rezultati testa pokažejo kršitev.

Opomba 1: V primeru svetovnega rekorda v štafeti morajo biti testirani vsi člani ekipe.

Opomba 2: Če atlet prizna, da je nekaj časa pred doseženim rekordom jemal ali uporabljal takrat prepovedane snovi ali metode, potem bo na podlagi predloga Enote za neokrnjenost atletike rekord pri IAAF prenehal veljati kot svetovni rekord.

4. Ob izenačenem ali boljšem dosežku kot je veljavni svetovni rekord, mora članica, kjer je bil ta postavljen, nemudoma zbrati vse podatke, ki jih zahteva IAAF za priznanje rekorda. Le-ta bo priznan, če ga potrdi IAAF. Zato mora članica takoj obvestiti IAAF, da namerava prijaviti rezultat za svetovni rekord.
5. Predložen dosežek mora biti boljši ali enak trenutno veljavnemu svetovnemu rekordu v disciplini, potrjeni s strani IAAF. Če je svetovni rekord izenačen, ima enak status kot veljavni svetovni rekord.

6. Uradni obrazec IAAF je potrebno izpolnjen poslati v pisarno IAAF v roku 30 dni. Če se zahteva za priznanje rekorda nanaša na tujega atleta (ali tujo ekipo), je kopijo obrazca potrebno v enakem roku poslati članici, iz katere prihaja atlet (ali ekipa).

Opomba: Potrebni obrazci se na zahtevo dobijo v pisarni IAAF ali pa na spletni strani IAAF.

7. Članica države, kjer je bil dosežek dosežen, mora k uradnemu obrazcu za prijavo rekorda priložiti še:
 - (a) Tiskani program tekmovanja (ali ustrezna elektronska verzija);
 - (b) Popolne rezultate discipline, vključno z vsemi informacijami, ki jih predvideva ta člen;
 - (c) V primeru svetovnega rekorda v tekaški disciplini, kjer se uporablja popolnoma avtomatiziran sistem merjenja časov, ciljni posnetek s fotofiniša in ničelni testi;
 - (d) Vsako drugo informacijo, ki je zahtevana na podlagi tega člena, kjer je taka informacija v njeni posesti ali bi morala biti.
8. Dosežek, dosežen v kvalifikacijskih krogih, v boju za prvo mesto pri enakem rezultatu v skoku v višino ali v skoku s palico, v kateri koli disciplini ali delu discipline, ki je bila kasneje razveljavljena v skladu s 125. členom, točka 7 ali 146. členom, točka 4 (b), ali v posameznih disciplinah mnogobojskih tekmovanj, ne glede na to, ali je atlet dokončal vse discipline mnogoboja, se sme prijaviti za potrditev rekorda.
9. Predsednik in direktor IAAF sta skupaj pooblaščenata za potrditev svetovnih rekordov. Če sta v dvomu, ali dosežek potrditi, se mora primer predati v odločitev Svetu IAAF.

10. Ko je svetovni rekord potrjen, IAAF:

- (a) o tem obvesti atletovo članico, članico, ki je prosila za potrditev svetovnega rekorda, in ustrezno kontinentalno zvezo;
- (b) priskrbi uradne plakete za svetovni rekord, ki se jih podeli novim svetovnim rekorderjem;
- (c) obnovi uradno listo svetovnih rekordov vsakokrat, ko je priznan nov svetovni rekord. Seznam je tako v času izida zbirka potrjenih najboljših rezultatov posameznih atletov ali ekip v disciplinah, naštetih v členih 261., 262., 263. in 264;
- (d) uradno objavi (v obliki okrožnice članicam) status te liste na datum 1. januarja vsakega leta.

11. Če dosežek ni priznan, bo IAAF podala razloge za zavrnitev.

Posebna določila

12. **Razen v cestnih disciplinah:**

- (a) Dosežek mora biti dosežen na IAAF certificiranih atletskih tekmovališčih ali tekmovališčih, ki ustrezajo 140. členu ali, kjer je primerno, 149. členu, točka 2.
- (b) Za vsak dosežek, ki je bil dosežen na razdaljah 200 m in več, steza ne sme presegati dolžine 402,3 m (440 jardov) in štart teka mora biti na tem tekališču. Ta omejitev ne velja pri tekih čez zapreke, kjer je jama z vodo zunaj običajne 400-metrste steze.
- (c) Dosežek na ovalnem tekališču mora biti dosežen na stezi, katere polmer ne presega 50 m, razen tam, kjer je zavoj oblikovan z dvema različnima polmeroma. V tem primeru daljši od obeh lokov ne sme presegati 60° od 180° zavoja.
- (d) Dosežki v tekih na prostem se lahko postavijo le na tekališču, ki ustreza 160. členu.

13. **Za dvoranske svetovne rekorde:**

- (a) Dosežek mora biti dosežen v IAAF certificirani dvorani ali na tekmovališčih, ki izpolnjuje pogoje 211. do 213. člena, kar je primerneje.
- (b) Za teke na 200 m in daljše, ovalna krožna steza ne sme imeti večje nominalne dolžine kot 201,2 m (220 jardov).

- (c) Dosežek je lahko dosežen na ovalni stezi, ki ima nazivno dolžino krajšo od 200 m, če je pretečena razdalja znotraj dovoljenih toleranc za to razdaljo.
- (d) Dosežek v disciplinah na ovalnem tekališču mora biti dosežen na stezi, kjer načrtovan radij linije teka na konstantno nagnjenem zavoju ne presega 27 m in za discipline z več krogi, je vsaka ravnina dolga najmanj 30 m.
- (e) Ravni del proge mora biti v skladu z določili 212. člena.

14. Za svetovne rekorde v tekih in tekmovalni hoji:

- (a) Dosežke morajo meriti uradni časomerilci, naprava za popolno avtomatično merjenje časa in fotofiniš sistema (narejen ničelni test v skladu s 165. členom, točka 19) ali sistema s transponderji (glej 165. člen, točka 24), ki izpolnjujejo določila pravil IAAF.
- (b) V tekih do vključno 800 m (vključno 4x200 m in 4x400 m) se priznajo samo dosežki, ki so bili izmerjeni z odobreno napravo za popolno avtomatično merjenje časa in fotofiniš sistema, ki izpolnjujejo določila pravil IAAF.
- (c) Za vse dosežke na prostem do vključno 200 m se morajo priložiti podatki o hitrosti vetra, izmerjeni kot je opisano v 163. členu, točke 8 do 13. Če je hitrost vetra v hrbet atleta, izmerjena v smeri teka, v povprečju večja od 2 m/s, dosežek ne bo priznan.
- (d) Dosežek ne bo priznan, če atlet krši določilo 163. člena, točka 3, ali v primeru, če je posamezen atlet izvedel napačni štart, kot ga dovoljuje 200. člen, točka 8 (c).
- (e) Za dosežke do vključno 400 m (vključno 4x200 m in 4x400 m) po 261. in 263. členu morajo biti uporabljeni štartni bloki, ki so povezani s certificiranim štartnim informacijskim sistemom, ki ustreza 161. členu, točka 2. Delovati mora pravilno in tako, da je moč pridobiti reakcijske čase in prikazati rezultate discipline.

15. Za svetovne rekorde, dosežene na več razdaljah v istem teku:

- (a) Tek mora biti najavljen samo za eno razdaljo.
- (b) Tek na določen čas se lahko kombinira s tekom na določeno razdaljo (na primer: 1 ura in 20.000 m, glej 164. člen, točka 3).
- (c) Dovoljeno je, da se v istem teku za istega atleta predloži več dosežkov za potrditev.
- (d) Dovoljeno je, da v istem teku za več atletov predloži več dosežkov za potrditev.
- (e) Atletu se ne prizna dosežek na vmesni krajši razdalji, če ni dokončal celotne razdalje prijavljenega teka.

16. Za svetovni rekord v štafetnih tekih:

Čas, ki ga doseže prvi tekač štafete, se ne more posredovati za potrditev kot svetovni rekord.

17. Za svetovni rekord v tehničnih disciplinah:

- (a) Dosežke morajo meriti, bodisi trije sodniki z uporabo umerjenega in potrjenega jeklenega traku ali kljunastega merila, ali z odobreno elektronsko merilno napravo, katere točnost je potrjena v skladu s 148. členom.
- (b) Pri skoku v daljino in troskoku na prostem se morajo priložiti podatki o hitrosti vetra, merjeni v skladu s 184. členom, točke 10 do 12.
Če je hitrost vetra v hrbet atleta, merjeno v smeri skakanja, v povprečju večja od 2 m/s, dosežek ne bo priznan.
- (c) Na enem tekmovanju se lahko prizna več svetovnih rekordov za več dosežkov, pod pogojem, da je vsak svetovni rekord enak ali boljši od prejšnjega dosežka v tistem trenutku.
- (d) Pri metih mora biti v skladu s 123. členom uporabljeno orodje preverjeno pred pričetkom tekmovanja. Če glavni sodnik med tekmovanjem ugotovi, da je bil izenačen ali izboljšan svetovni rekord, mora takoj označiti uporabljeno orodje in zagotoviti kontrolo, ali le-to še vedno ustreza pravilom. Praviloma se to orodje po končani disciplini ponovno preveri v skladu s 123. členom.

18. Za svetovne rekorde v mnogobojih:

Pogoji, kot jih določa 200. člen, točka 8 (c), za priznanje rekorda morajo biti enaki kot v posameznih disciplinah. Ob tem, da v disciplinah, kjer se mora meriti hitrost vetra, povprečna hitrost vetra (na podlagi seštevka vseh hitrosti vetra, izmerjenih pri vsaki posamezni disciplini, deljeno s številom teh disciplin), ne sme presegati plus 2 m/s.

19. Za svetovne rekorde v tekmovalni hoji:

Najmanj trije mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF ali ravni kontinenta (EA) morajo soditi na tekmovanju in podpisati prijavo za priznanje svetovnega rekorda.

20. Za cestne svetovne rekorde v tekmovalni hoji:

- (a) Progo mora izmeriti merilec z razredom »A« ali »B« IAAF/AIMS potrjeno licenco, ki bo zagotovil, da je ustrezno meritveno poročilo in vse ostale informacije, ki jih zahteva ta člen, na zahtevo na razpolago IAAF.
- (b) Krog ne sme biti krajši od 1 km in ne daljši od 2 km, po možnosti s štartom in ciljem na štadionu.
- (c) Kateri koli merilec proge, ki je prvotno izmeril progo ali druga primerno usposobljena uradna oseba, ki jo določi merilec (po posvetovanju s pristojnim organom), s kopijo dokumentacije o uradni izmeri proge, mora potrditi, da je proga, ki so jo prehodili atleti, ustreza progi, ki jo je izmeril in dokumentiral uradni merilec proge.
- (d) Proga mora biti potrjena (ponovno izmerjena) kolikor mogoče blizu pričetka tekme, na sam dan tekme ali takoj, ko je možno po tekmi, od katerega koli drugega merilca razreda »A«, ki ni opravil prvotnih merenj.

Opomba: Če sta prvotno progo izmerila vsaj dva merilca razreda »A« ali eden razreda »A« in eden razreda »B«, potem potrditev po 260. členu, točka 20 (d) ni potrebna.

- (e) Za cestne svetovne rekorde v tekmovalni hoji, postavljene na vmesnih razdaljah med tekmo, morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v 260. členu. Vmesne razdalje morajo biti izmerjene, zabeležene in posledično označene kot del meritve proge v skladu z 260. členom, točka 20 (d).

21. Za svetovne rekorde v cestnih tekih:

- (a) Progo mora izmeriti merilec z razredom »A« ali »B« IAAF/AIMS potrjeno licenco, ki bo zagotovil, da je ustrezno meritveno poročilo in vse ostale informacije, ki jih zahteva ta člen, na zahtevo na razpolago IAAF.
- (b) Razdalja med štartom in ciljem v zračni črti ne sme presegati 50% dolžine proge teka.
- (c) Skupna višinska razlika med štartom in ciljem ne sme preseči v povprečju 1:1000, to je 1 m na kilometer (0,1%).
- (d) Kateri koli merilec proge, ki je prvotno izmeril progo ali druga primerno usposobljena uradna oseba, ki jo določi merilec (po posvetovanju s pristojnim organom), s kopijo dokumentacije o uradni izmeri proge, mora pred tekmovanjem preveriti, da je postavljena proga enaka progi, ki jo je izmeril in dokumentiral uradni merilec proge. Potem mora, tako da se vozi v spremljevalnem vozilu ob teku, ali kako drugače, potrditi, da so atleti pretekli isto progo.
- (e) Proga mora biti potrjena (ponovno izmerjena) čim bližje začetku tekmovanja, na sam dan tekme ali takoj, ko je možno po tekmi, s strani katerega koli drugega merilca razreda »A«, ki ni opravil prvotnih merenj.

Opomba: Če sta prvotno progo izmerila vsaj dva merilca razreda »A« ali eden razreda »A« in eden razreda »B«, potem potrditev po 260. členu, točka 21 (e) ni potrebna.

- (f) Za cestne svetovne rekorde, postavljene na vmesnih razdaljah med tekmo, morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v 260. členu. Vmesne razdalje morajo biti izmerjene, zabeležene in posledično označene kot del meritve proge v skladu z 260. členom, točka 21 (e).

- (g) Za štafete na cestah se mora teči razdalje po 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km in 7,195 km.

Razdalje morajo biti merjene, zabeležene in posledično označene kot del izmere proge s toleranco $\pm 1\%$ od dolžine posamezne razdalje in morajo biti potrjene v skladu z 260. členom, točka 21 (e).

Opomba: Priporoča se, da nacionalne zveze in kontinentalne zveze sprejmejo podobna pravila za priznavanje svojih rekordov.

261. člen

Discipline, v katerih se priznavajo svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Merjenje časov s transponderji (TČ).

Moški

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
110 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: deseteroboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 2000 m, 3000 m,
5000 m, 10.000 m, 20.000 m, 1 ura, 25.000 m,
30.000 m, 3000 m zapreke.

Štafete: 4 x 800 m, štafeta v mešanih razdaljah, 4 x 1500 m

Tekmovalna hoja (na stezi): 20.000 m, 30.000 m, 50.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Cestni teki:	* 5 km, 10 km, polmaraton, maraton, 100 km cestna štafeta (samo na maratonski razdalji)
Tekmovalna hoja (na cesti):	20 km, 50 km
Skoki:	skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
Meti:	suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

Ženske

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

<u>Samo z E. Č.:</u>	100 m, 200 m, 400 m, 800 m 100 m ovire, 400 m ovire
----------------------	--

Štafete:	4 x 100 m, 4 x 200 m, 4 x 400 m
----------	---------------------------------

Mnogoboj:	sedmerboj, deseterboj
-----------	-----------------------

<u>E. Č. ali R. Č.:</u>	1000 m, 1500 m, 1 milja, 2000 m, 3000 m, 5000 m, 10.000 m, 20.000 m, 1 ura, 25.000 m, 30.000 m, 3000 m zapreke
-------------------------	--

Štafete:	4 x 800 m, štafeta v mešanih razdaljah, 4 x 1500 m
----------	--

Tekmovalna hoja (na stezi):	10.000 m, 20.000 m, * 50.000 m
-----------------------------	--------------------------------

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Cestni teki:	* 5 km, 10 km, polmaraton, maraton, 100 km, cestna štafeta (samo na maratonski razdalji)
--------------	---

Tekmovalna hoja (na cesti):	20 km, * 50 km
-----------------------------	----------------

Opomba 1: Razen pri tekmovanjih v tekmovalni hoji bo IAAF vodila dva seznama svetovnih rekordov za ženske v cestnih tekih: svetovne rekorde, dosežene na tekmovanjih v mešanih nastopih žensk in moških (mešano) in svetovne rekorde, dosežene na tekmovanjih žensk (samo ženske).

Opomba 2: Tekmovanja žensk v cestnem teku se lahko izvedejo z ločenim štartom za moške in ženske. Časovna razlika naj bo izbrana z namenom, da preprečimo možnost pomoči, vlečenja teka ali oviranja, posebej na progah, ki obsegajo več kot en krog, pretečen po istem odseku proge.

* Začetni rekord bo priznan 1. januarju 2018. Rezultat mora biti enak ali boljši kot 13:10 (moški) in 14:45 (ženske). Če v letu 2018 ni dosežen tak rezultat, potem je najboljši dosežek v letu 2018 priznan kot rekord 1. 1. 2019.

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

Kombinirane

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: (mešana) štafeta 4 x 400 m

262. člen

Discipline, v katerih se priznajo U20 - mladinski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Merjenje časov s transponderji (TČ).

U20 - mladinci

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
110 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: deseterboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m,
10.000 m, 3000 m zapreke

Tekmovalna hoja (na stezi): 10.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Tekmovalna hoja (na cesti): 10 km

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

U20 - mladinke

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
100 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: sedmerboj, * deseterboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m,
10.000 m, 3000 m zapreke

Tekmovalna hoja (na stezi): 10.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Tekmovalna hoja (na cesti): 10 km

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

* Se potrdi le, če je doseženih več kot 7300 točk

263. člen

Discipline, v katerih se priznajo dvoranski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Moški

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
50 m ovire, 60 m ovire

Štafete: 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: sedmerboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m

Štafete: 4 x 800 m

Tekmovalna hoja: 5000 m

Skoki:	skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
Meti:	suvanje krogle

Ženske

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

<u>Samo z E. Č.:</u>	50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m 50 m ovire, 60 m ovire
----------------------	---

Štafete:	4 x 200 m, 4 x 400 m
----------	----------------------

Mnogoboj:	peteroboj
-----------	-----------

<u>E. Č. ali R. Č.:</u>	1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m
-------------------------	---

Štafete:	4 x 800 m
----------	-----------

Tekmovalna hoja:	3000 m
------------------	--------

Skoki:	skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
--------	---

Meti:	suvanje krogle
-------	----------------

264. člen

Discipline, v katerih se priznajo U20 - mladinski dvoranski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

U20 - mladinci

Teki in mnogoboji:

<u>Samo z E. Č.:</u>	60 m, 200 m, 400 m, 800 m 60 m ovire
----------------------	---

Mnogoboj:	sedmeroboj
-----------	------------

<u>E. Č. ali R. Č.:</u>	1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m
-------------------------	---

Skoki:	skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
--------	---

Meti:	suvanje krogle
-------	----------------

U20 - mladinke

Teki in mnogoboji:

Samo z E. Č.: 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
60 m ovire

Mnogoboj: peteroboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle

265. člen

Drugi rekordi

1. Rekorde iger, prvenstev, mitingov ali podobne lahko vodijo pristojni organi, ki imajo nadzor nad temi tekmovanji ali njihovi organizatorji.
2. Rekord mora predstavljati najboljši dosežek v kateri koli izvedbi tekmovanja, doseženega v skladu s Pravili, z izjemo, da se lahko ne upošteva hitrost vetra, razen če ni to posebej navedeno v predpisih za izvedbo tekmovanja.

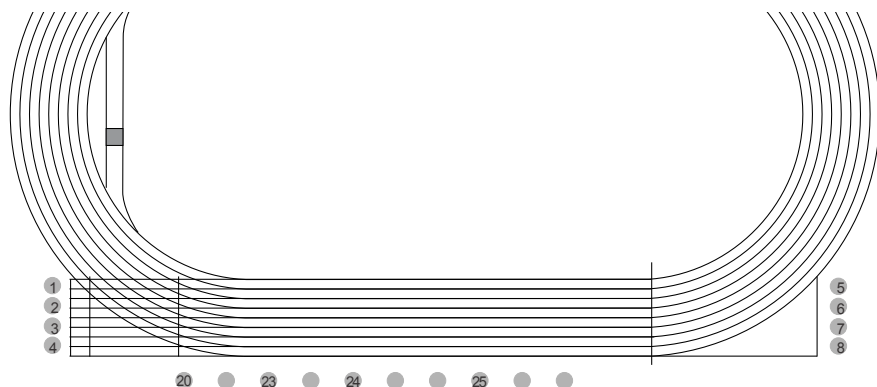
PRILOGE

ZAHTEVANO ŠTEVILO SODNIKOV ZA POSAMEZNO TEKMOVANJE

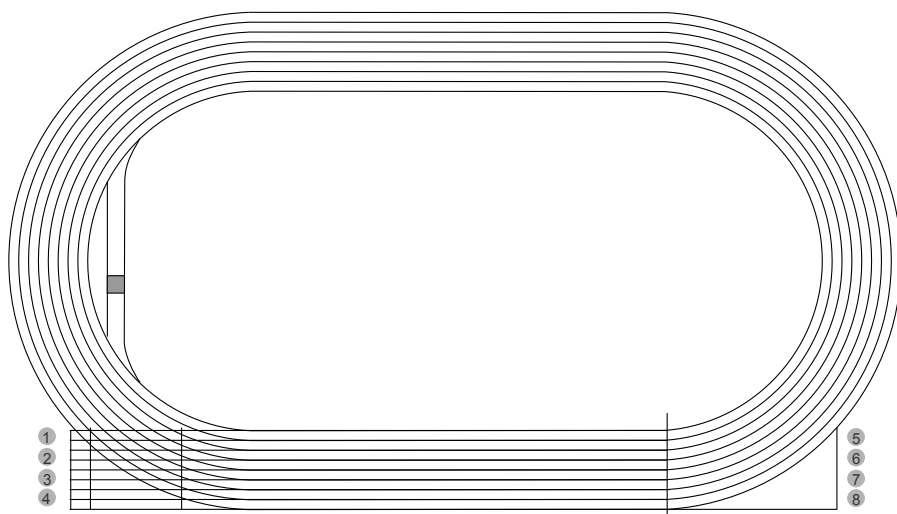
IZ PROGRAMA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

SODNIKI		TEKMOVANJE	DP v dvorani - PI	DP v dvorani - MMI	DP v dvorani - SMI	DP v dvorani - ČI	DP dv. - mnogoboj	Zimsko DP metih	DP člani	DP st. mladinci	DP ml. mladinci	DP pionirji	DP 10.000 m	DP mnogoboj	DP veterani	APS člani	APS mladinci	APS pionirji	APS mnogoboj	Ekipno DP člani	Ekipno DP mladim.	Osnovne šole	Srednje šole
VODSTVO	GLAVNI SODNIK	Vodja sodnikov tekmovanja	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
		V prijavnici							1	1	1	1				1	1	1		1	1		
		Za teke			1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	1	1	1	2	1	1		
		Za skoke							1	1	1	1	1			1	1	1		1	1		
		Za mete							1	1	1	1	1			1	1	1		1	1		
PRIJAVNICA		Kontrola orodij					1	2	2	2	2	2		1	2	2	2	2	1	2	2	1	1
		Kontrola tekmovalcev	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
NADZORNIK	ŠTART	Nadzor tekmovališča	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
		Vodja štarterjev	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
		Kontrolor in pomočnik	2	2	2	2	2		3	3	3	3	1	2	2	3	3	3	2	2	2	2	2
TEKI		Vodja sodnikov	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
		Sodnik pri fofofnišu	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
		Sodniki na cilju	4	4	4	4	4		9	9	9	9	12	9	9	9	9	9	9	9	9	2	2
		Sodniki kontrola tekašišča	2	2	2	2	2		8	8	8	4	4	4	4	4	8	4	4	8	8	2	2

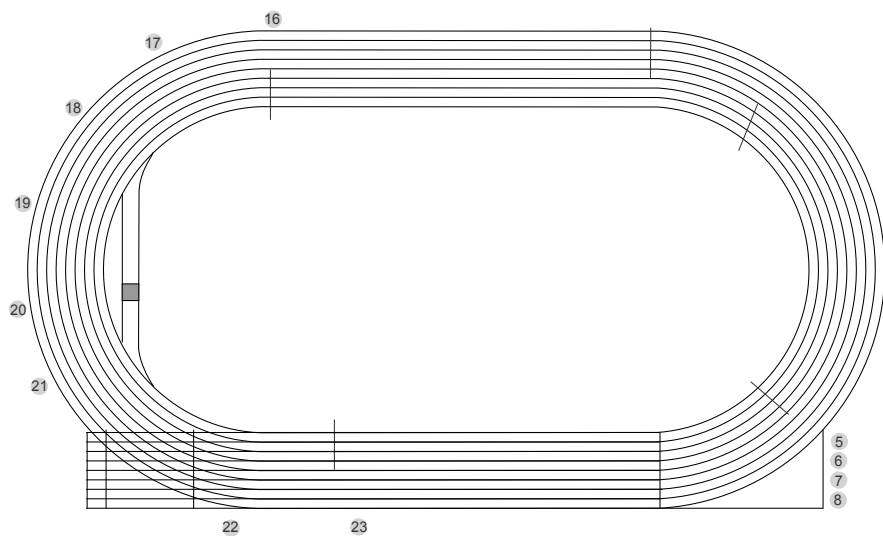
Predlog razporeda sodnikov na tekmovališčih v tekih, skokih in metih

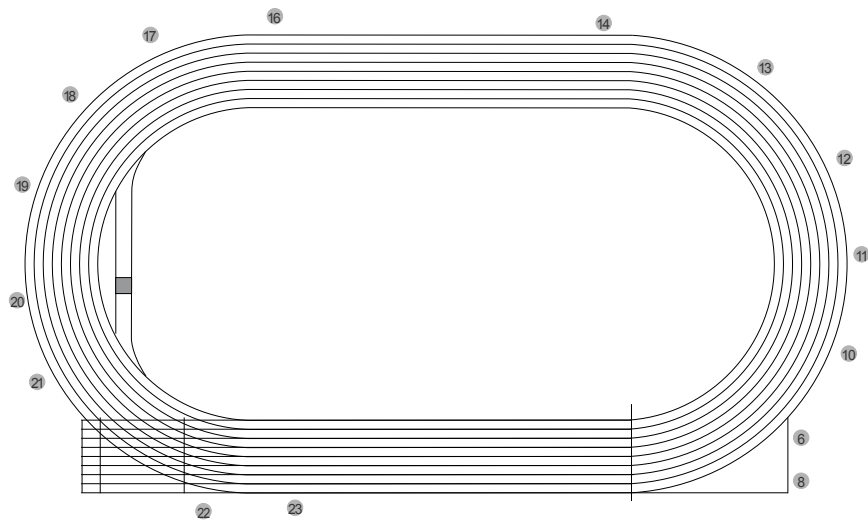
Sodniki na tekališču: 110 m ovire moški in 100 m ovire ženske

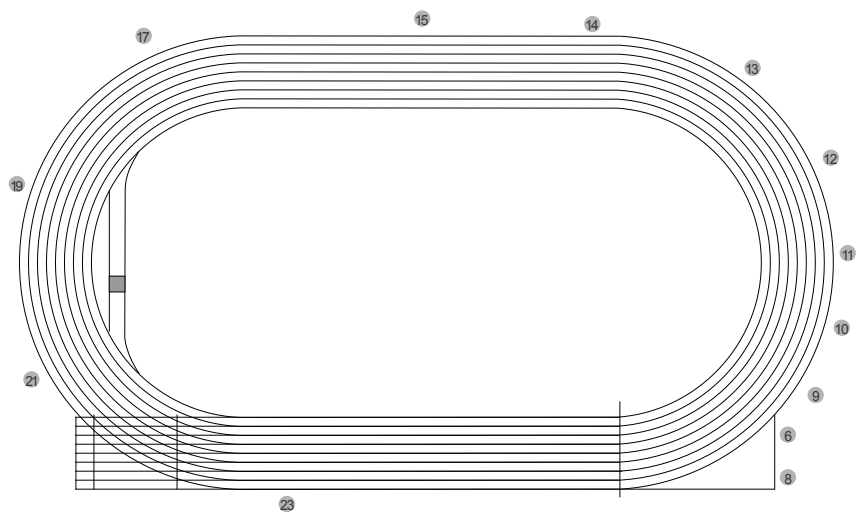
Sodniki na tekališču: 100 m

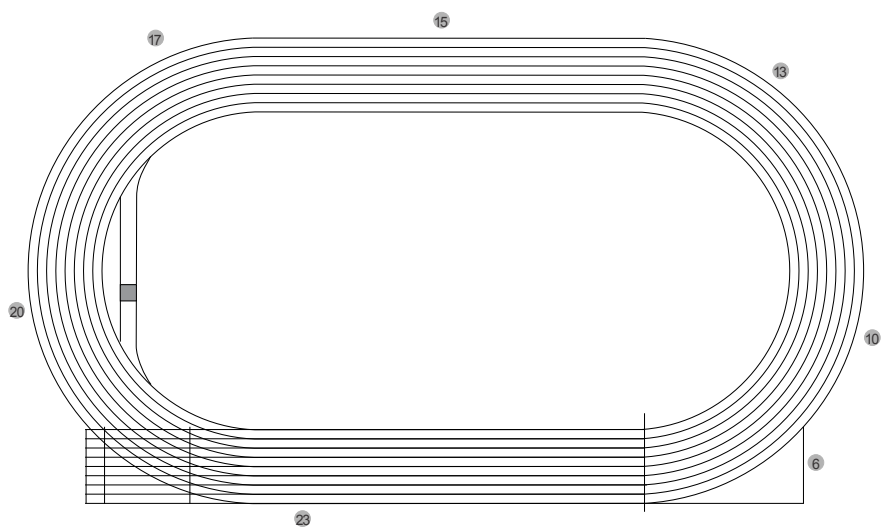
Sodniki na tekališču: 200 m

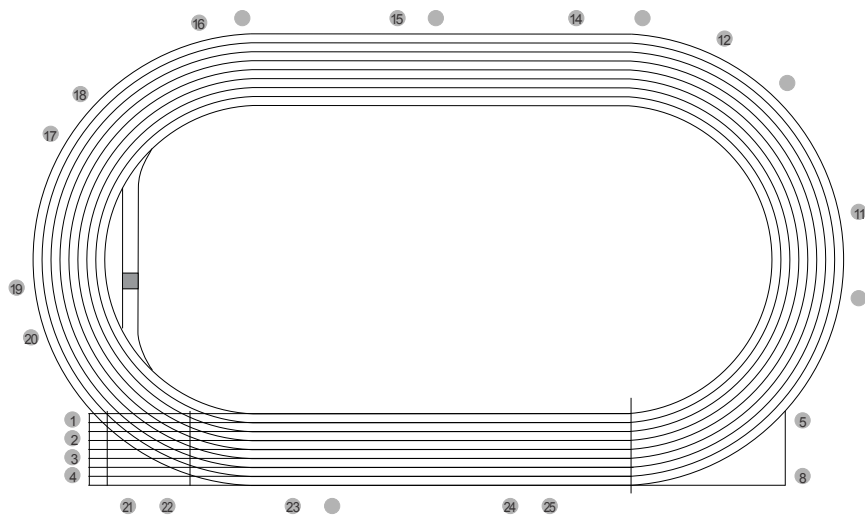
Sodniki na tekališču: 400 m

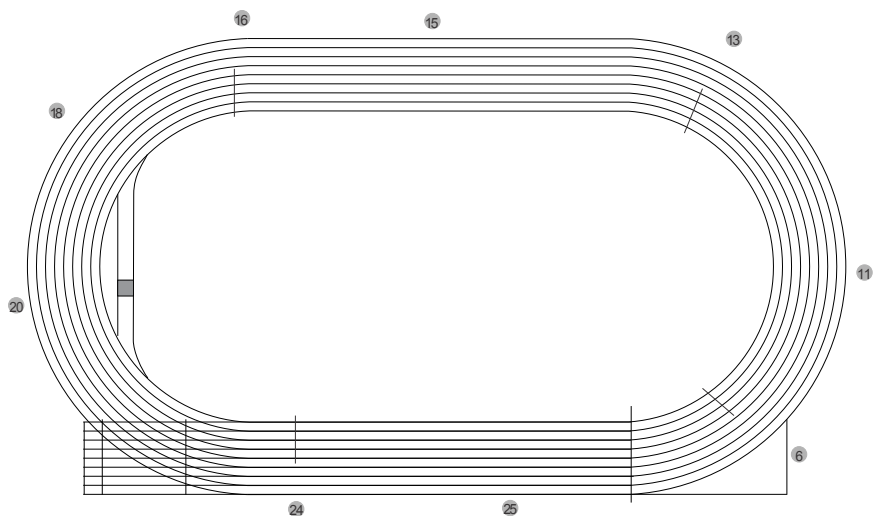
Sodniki na tekališču: 800 m

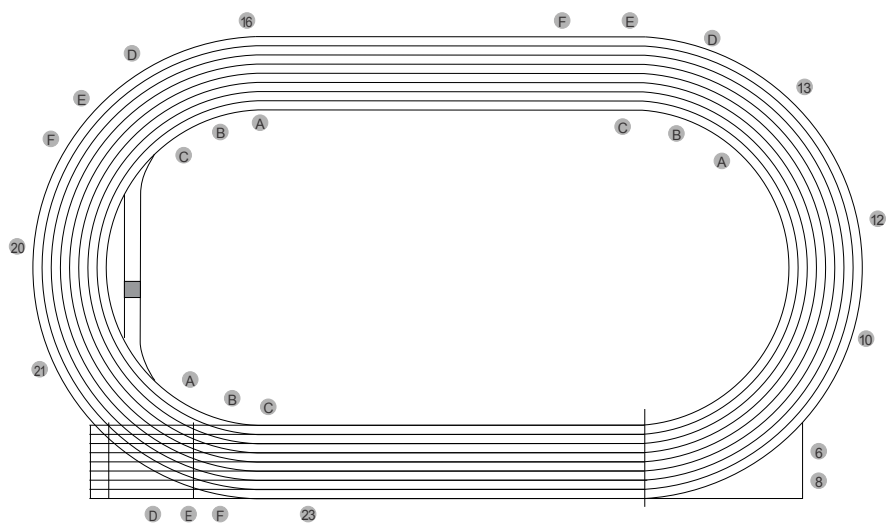
Sodniki na tekališču: 1500 m, 5000 m, 10.000 m

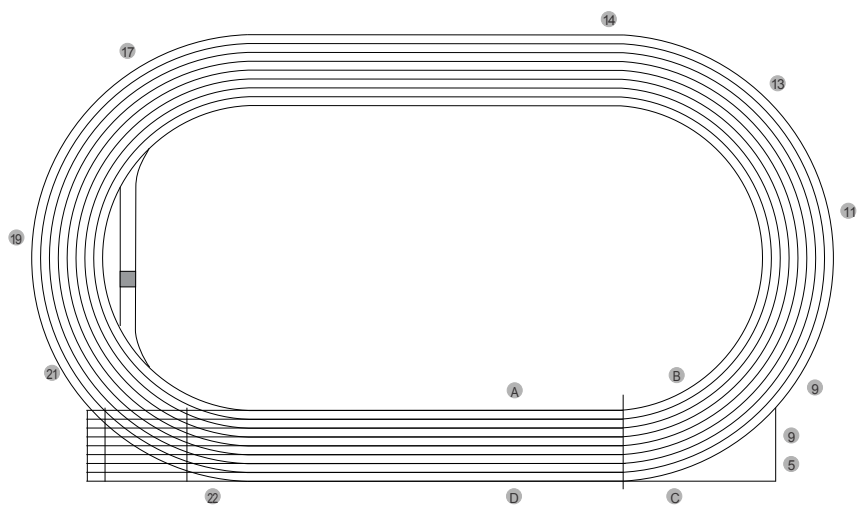
Sodniki na tekališču: 400 m ovire

Sodniki na tekališču: 3000 m zapreke

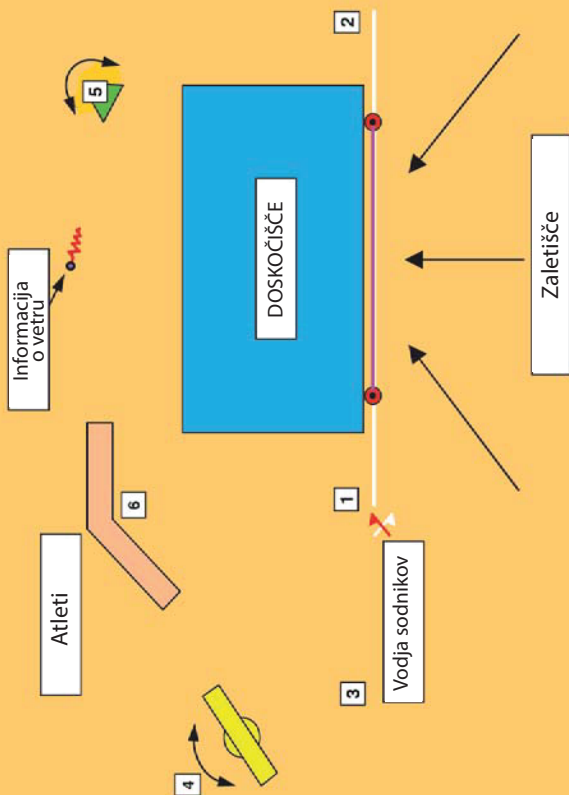

Sodniki na tekališču: 4x100 m

Sodniki na tekališču: 4x400 m

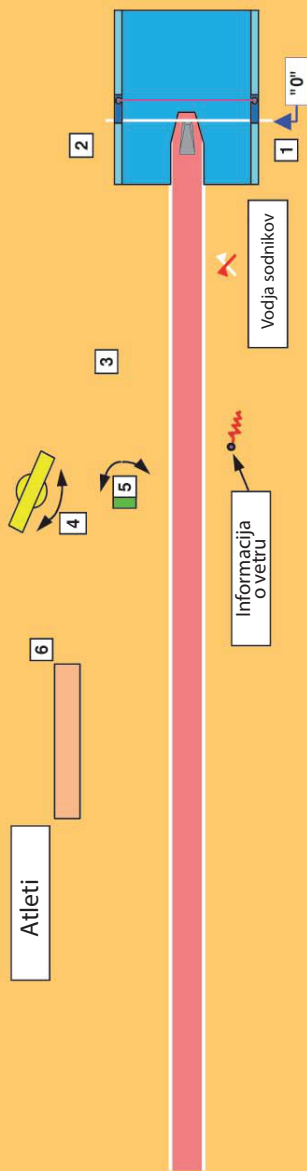
Sodniki pri skoku v višino

Legenda: 1 in 2 - dva sodnika na vsaki strani doskočišča,
ki nameščata letvico
3 - zapisnikar
4 - semaforist

5 - sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa
za poskus
6 - sodnik odgovoren za atlete

Sodniki pri skoku s palico

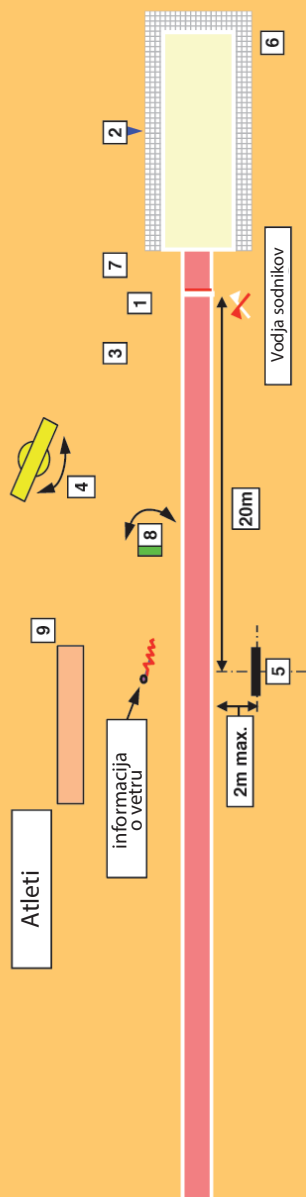

Indicative drawing

Legenda: 1 in 2 - dva sodnika na vsaki strani doskočišča, ki nameščata letvico
 3 - zapisnikar
 4 - semaforist

5 - sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus
 6 - sodnik odgovoren za atlete

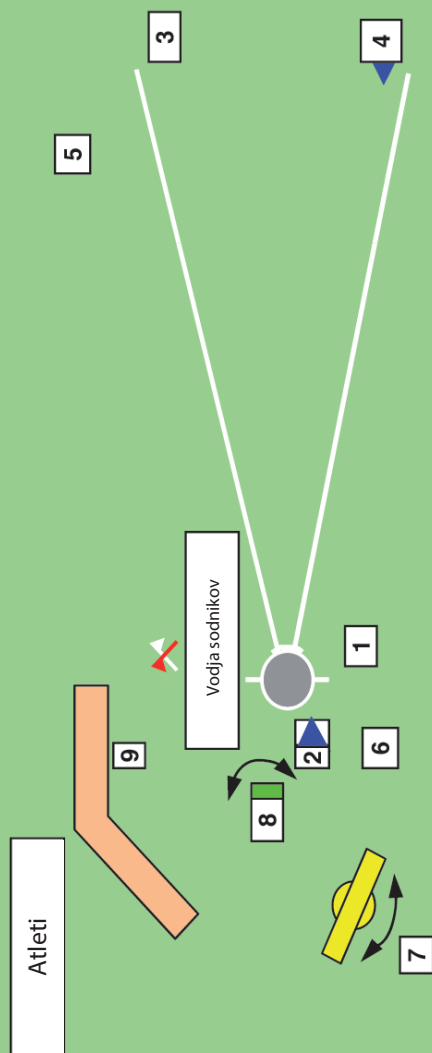
Sodniki pri skoku v daljino

Legenda:

- 1 Sodnik, ki nadzoruje pravilnost odrida in dolžino skoka
- 2 Sodnik na doskočišču, ki označuje najbližji odtis in položi merilni trak pri oznaki Ø na mesto najbližjega odtisa
- 3 Zapisnikar
- 4 Semaforist
- 5 Sodnik pri vetrmeru
- 6 Ravnalec mivke
- 7 Sodnik, odgovoren za poravnavo plastelina
- 8 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus

Sodniki pri suvanju krogle

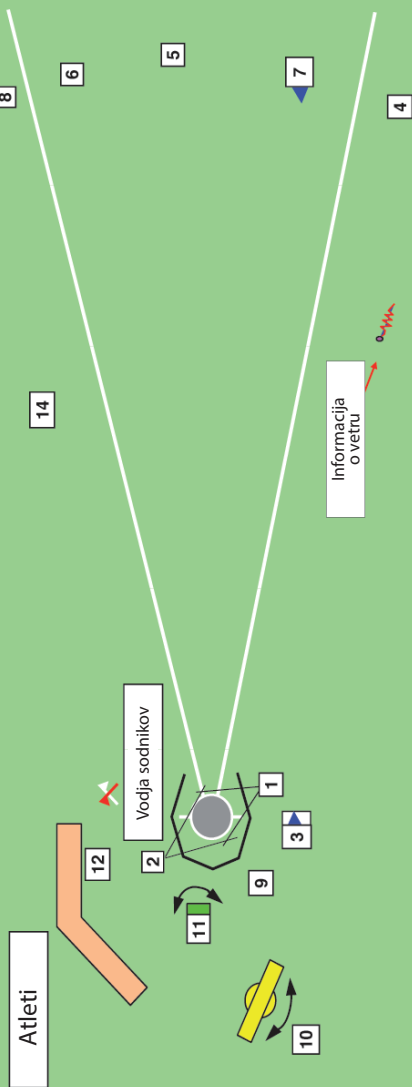

Legenda:

- 1 Sodnik, ki nadzoruje pravilnost meta in meri dolžino meta
- 2 Sodnik, ki drži merilni trak preko centra kroga
- 3 Sodnik, ki označuje mesto padca orodja
- 4 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki Ø na mesto najbližjega odtisa

- 5 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met posameznega atleta
- 6 Zapisnikar
- 7 Semaforist
- 8 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus
- 9 Sodnik, odgovoren za atlete

Sodniki pri metu diska

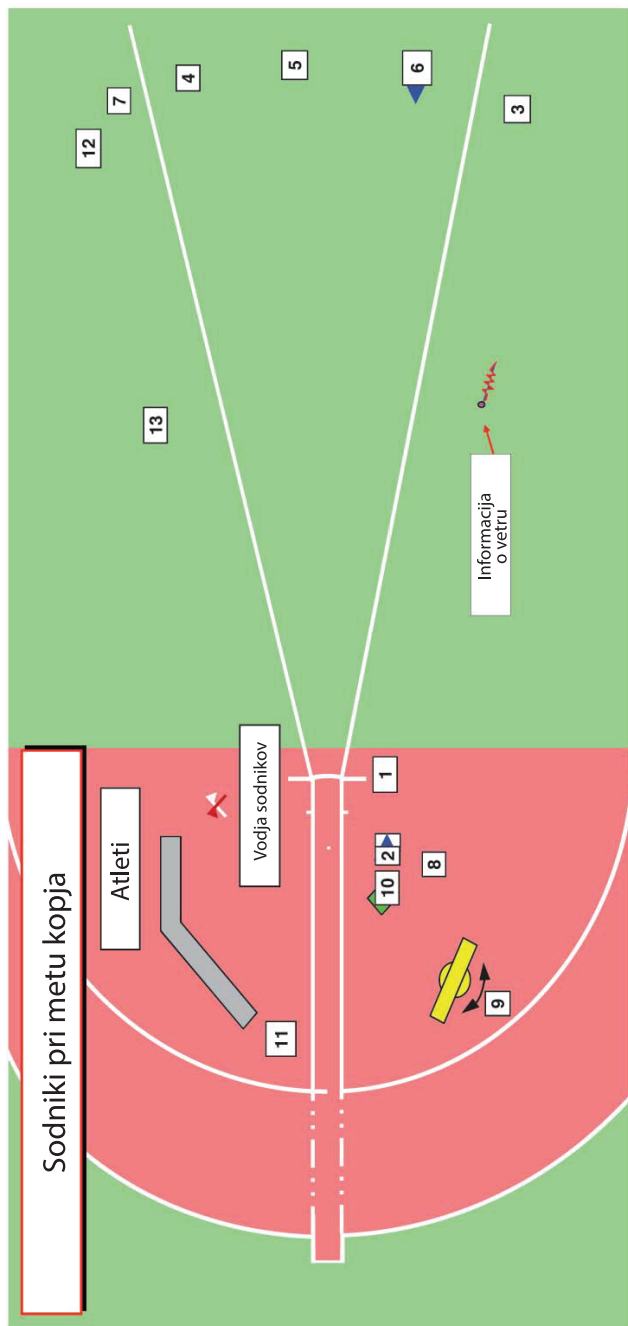
Legenda:

- 1 in 2 Sodnika, ki nadzorujeta pravilnost meta. Eden tudi meri dolžino meta.
- 3 Sodnik, ki drži merilni trak preko sredine kroga
- 4 Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.
- 5 in 6 Sodnika, ki označujeta mesto padca orodja.
- 7 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki Ø na mesto najbližjega odtisa.
- 8 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met posameznega atleta.

- 9 Zapisnikar.
- 10 Semaforist.
- 11 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
- 12 Sodnik, ki je odgovoren za atlete in diske.
- 13 Oseba, ki vrača orodja.
- 14 Sodnik, ki skrbi, da je merilni trak poravnán in napet.

[illegible]

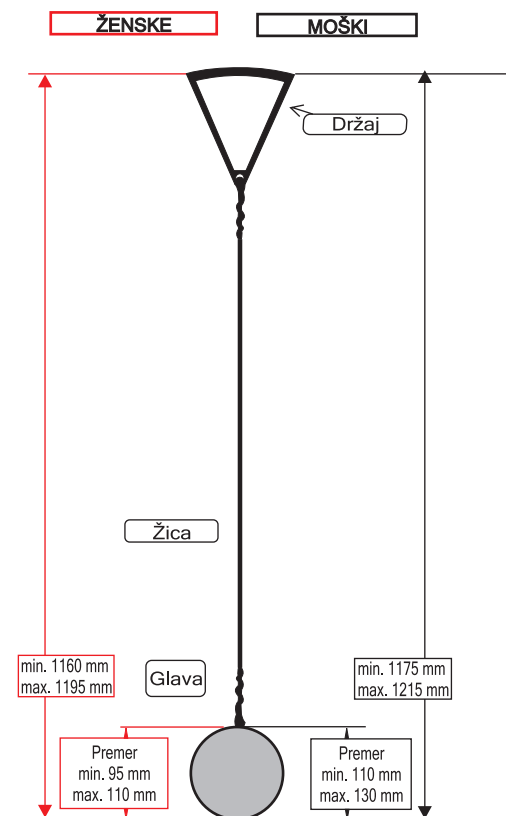
1,2 in 3	Sodniki, ki nadzorujejo pravilnost meta.	9	Zapisnikar.
4	Eden tudi meri dolžino meta.	10	Semaforist.
5	Sodnik, ki drži merilni trak preko centra kroga.	11	Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
6	Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.	12	Sodnik, ki je odgovoren za atlete in kladiiva.
7	Sodnik, ki označuje mesto padca orodja.	13	Oseba, ki vrača orodja.
8	Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki Ø na mesto najbližjega odtisa.	14	Sodnik, ki skrbi, da je merilni tak poravnani in napet.
	Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met.		

Legenda:

- 1 Sodnik, ki nadzoruje pravilnost meta in meri dolžino.
- 2 Sodnik, ki drži merilni trak skozi center krožnega loka.
- 3 Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.
- 4 in 5 Sodnika, ki označujeta mesto padca orodja.
- 6 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki $\emptyset$ na mesto najbližjega odtisa.
- 7 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met.
- 8 Zapisnikar.
- 9 Semaforist.
- 10 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
- 11 Sodnik, ki je odgovoren za atlete in kopja.

Kladivo

KAZALO

PREDGOVOR.....	4
PREDGOVOR K SLOVENSKEMU PREVODU	5
OSNOVNI POJMI.....	7
OSNOVNI POJMI.....	9
MEDNARODNA TEKMOVANJA	13
MEDNARODNA TEKMOVANJA	15
Mednarodna tekmovanja.....	15
Dovoljenje za organizacijo tekmovanj.....	16
Predpisi za vodenje mednarodnih tekmovanj	18
Pogoji za sodelovanje na mednarodnih tekmovanjih	18
Pravica zastopati članico.....	20
Plačilo atletom.....	21
Zastopniki atletov	21
Oglaševanje in reklame na mednarodnih tekmovanjih.....	22
MEDICINSKA PRAVILA	23
MEDICINSKA PRAVILA	25
IAAF medicinska organizacija.....	25
Atleti.....	27
Članice.....	27
Medicinska/varnostna oskrba na mednarodnih tekmovanjih	27
TEHNIČNA PRAVILA	29
TEHNIČNA PRAVILA.....	31
Splošno.....	31
1. POGLAVJE - URADNE OSEBE.....	32
Mednarodne uradne osebe.....	32
Organizacijski delegati.....	33
Tehnični delegati.....	33
Zdravniški delegat	34
Protidopinški delegat	35
Mednarodne tehnične uradne osebe (ITO)	36
Mednarodni sodniki za tekmovalno hojo (IRWJ)	36
Mednarodni merilec cestnih tekov.....	36
Mednarodni štarter in mednarodni sodnik za fotofiniš.....	37
Pritožbena komisija.....	38
Uradne osebe na tekmovanju.....	38
Direktor tekmovanja	41
Vodja tekmovanja	41
Tehnični vodja tekmovanja	42
Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja	43
Glavni sodniki	44
Sodniki	49
Sodniki na tekališču (za teke in tekmovalno hojo)	50
Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za merjenje časov s transponderji	51
Koordinator na štartu, štarter in povratni štarterji	52

Pomočniki starterja	54
Števci krogov	55
Tajništvo tekmovanja, tehnično informacijski center (TIC).....	55
Nadzornik tekmovališča	58
Sodnik pri vetromeru	58
Sodniki za elektronske meritve dolžin	59
Sodniki v prijavnici	60
Nadzornik reklam.....	61
 2. POGLAVJE - SPLOŠNA TEKMOVALNA PRAVILA	62
Atletski objekti	62
Kategorije po starosti in spolu	62
Prijave.....	65
Oblačila, obutev in štartne številke	67
Pomoč atletom	70
Učinek diskvalifikacije	73
Ugovori in pritožbe	74
Mešana tekmovanja	78
Geodetske izmere in meritve	80
Veljavnost rezultatov	80
Video snemanje.....	82
Točkovanje.....	83
 3. POGLAVJE - TEKMOVANJA NA TEKALIŠČU	84
Izmere tekališča.....	84
Štartni bloki	86
Štart.....	87
Teki	93
Cilj	99
Merjenje časov in fotofiniš	100
Razporejanje, žrebanje in kvalifikacije v tekih.....	106
Enaki rezultati	114
Teki čez ovire.....	115
Tek čez zapreke.....	119
Štafetni teki	122
 4. POGLAVJE - TEHNIČNE DISCIPLINE	128
Splošne določbe - tehnične discipline.....	128
 A. VIŠINSKI SKOKI	138
Splošne določbe - višinski skoki	138
Skok v višino.....	145
Skok s palico	148
 B. DALJINSKI SKOKI	155
Splošne določbe - daljinski skoki.....	155
Skok v daljino	159
Troskok.....	161

C. METI	166
Splošne določbe - meti.....	166
Suvanje krogle	178
Met diska.....	181
Zaščitna mreža pri metu diska.....	183
Met kladiva	186
Zaščitna mreža pri metu kladiva	189
Met kopja	195
 5. POGLAVJE - TEKMOVANJA V MNOGOBOJIH.....	201
Tekmovanja v mnogobojih.....	201
 6. POGLAVJE - TEKMOVANJA V DVORANAH	205
Veljavnost tekmovalnih pravil na prostem za tekmovanja v dvorinah	205
Atletska dvorana	205
Ravni del steze.....	206
Krožno tekališče in steze.....	207
Štart in cilj na krožnem tekališču	209
Žrebanje stez v tekih.....	211
Oblačila, obutev in štartne številke	211
Teki čez ovire.....	212
Štafetni teki	212
Skok v višino.....	213
Skok s palico	213
Daljinski skoki.....	213
Suvanje krogle	214
Tekmovanja v mnogobojih.....	215
 7. POGLAVJE - TEKMOVANJA V HOJI.....	217
Tekmovanja v hoji.....	217
 8. POGLAVJE - CESTNI TEKI	224
Cestni teki.....	224
 9. POGLAVJE - KROSI, GORSKI TEKI IN TRAIL TEKI	229
Kros - tek v naravi.....	229
Gorski teki	233
Trail teki	234
 10. POGLAVJE - SVETOVNI REKORDI	237
Svetovni rekordi	237
Discipline, v katerih se priznavajo svetovni rekordi	245
Discipline, v katerih se priznajo U20 - mladinski svetovni rekordi.....	247
Discipline, v katerih se priznajo dvoranski svetovni rekordi	248
Discipline, v katerih se priznajo U20 - mladinski dvoranski svetovni rekordi	249
Drugi rekordi.....	250
 PRILOGE.....	251

GENERALNI SPONZOR

ZLATI SPONZORJI

SREBRNI SPONZORJI

BRONASTI SPONZORJI

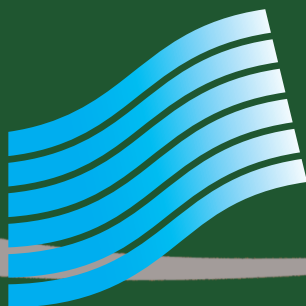

INSTITUCIJE

MEDIJI

**SLOVENSKA
ATLETIKA**